NACZELNA DYREKCJA ARCHIWÓW PAŃSTWOWYCH

ARCHIWUM AKT NOWYCH

IGNACY DASZYŃSKI

IGNACY DASZYŃSKI

NACZELNA DYREKCJA ARCHIWÓW PAŃSTWOWYCH
ARCHIWUM AKT NOWYCH

IGNACY DASZYŃSKI

opracowanie i wstęp
Robert Gębicki

Warszawa 2018

CIP - Biblioteka Narodowa

Ignacy Daszyński / opracowanie i wstęp Robert Gębicki;
Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych. – Warszawa:
Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych, 2018.

Projekt graficzny: Lena Maminajszwili / masz
Redakcja i korekta: Tadeusz Nowakowski
Redaktor prowadzący: Grzegorz Mędykowski
Przygotowanie do druku: Studio Reklamy i Wydawnictw masz

Copyright by Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych, Warszawa 2018

ISBN
978-83-65681-37-9 (oprawa twarda)
978-83-65681-38-6 (ePub)
978-83-65681-39-3 (Mobi)
978-83-65681-40-9 (PDF)

NACZELNA DYREKCJA ARCHIWÓW PAŃSTWOWYCH

Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych
02-517 Warszawa, ul. Rakowiecka 2 D
www.archiwa.gov.pl

Archiwum Akt Nowych

Archiwum Akt Nowych
02-103 Warszawa, ul. Hankiewicza 1
www.aan.gov.pl

Archiwum Akt Nowych (AAN) w Warszawie, największe archiwum państwowe w Polsce, posiada w swym zasobie m.in. wiele akt osobowych wybitnych polskich działaczy politycznych, społecznych i gospodarczych. Aby upowszechnić ich dorobek, AAN wykorzystuje rozmaite środki: organizuje wystawy, publikuje inwentarze i dokumenty, organizuje sesje naukowe, a wreszcie wydaje albumy. Wspomnieć tu można przykładowo o wydanym przez AAN w roku 2002 albumie poświęconym Ignacemu Janowi Paderewskiemu, znakomitemu muzykowi i współtwórcy niepodległej Polski.

Prezentowane wydawnictwo jest poświęcone Ignacemu Daszyńskiemu, przywódcy polskich socjalistów w zaborze austriackim, przez dwadzieścia lat reprezentującemu robotników w parlamencie wiedeńskim, a potem, w niepodległej już Polsce, od roku 1919 zasiadającemu w Sejmie RP. Wśród wielu zadań, których się podjął w interesie powstającej Polski, do najtrudniejszych z pewnością należało stworzenie w Lublinie 7 listopada 1918 roku pierwszego rządu ludowego, dzięki któremu nowe państwo wybrało republikański model władzy.

Ignacy Daszyński, jeden ze współtwórców odrodzonej Rzeczypospolitej, jest przykładem działacza politycznego, który nigdy nie zszedł z obranej przez siebie drogi i nie sprzeniewierzył się zasadom demokracji. Jako marszałek Sejmu w roku 1929 popadł na tym tle w konflikt z Józefem Piłsudskim. W latach następnych Daszyński, chociaż już schorowany, skutecznie walczył o zachowanie przez Polską Partię Socjalistyczną jej demokratycznego charakteru.

Ignacy Daszyński był politykiem popularnym, zwłaszcza wśród najbiedniejszych warstw społecznych w kraju, i znanym aktywistą międzynarodowego ruchu socjalistycznego. Jestem przekonany, że publikacja ta przyczyni się do spopularyzowania wiedzy o tym zasłużonym dla ojczyzny Polaku.

prof. dr hab. Edward Kołodziej

SŁOWO WSTĘPNE

W jubileuszowym roku 2018 minęła sto pięćdziesiąta druga rocznica urodzin i osiemdziesiąta druga rocznica śmierci Ignacego Ewarysta Daszyńskiego, jednego z najwybitniejszych autorów odbudowy niepodległego państwa polskiego, współorganizatora struktur państwowych i społecznych, wielkiego patrioty i dobrego człowieka, początkowo skromnego galicyjskiego polityka i społecznika, późniejszego marszałka sejmu odrodzonej Rzeczypospolitej. Zapraszam więc na wędrówkę śladami człowieka, który wpisał się w świadomość narodu i historię państwa polskiego jako symbol nowoczesnego i obywatelskiego patriotyzmu.

Prezentowana publikacja stanowi rozwinięcie opracowanego przeze mnie w roku 2003 wstępu i inwentarza akt Ignacego Daszyńskiego, przechowywanych w zasobie Archiwum Akt Nowych. Nie wyczerpuje ona jednak tematu i koncentruje się przede wszystkim na zbiorze akt Daszyńskiego, które są głównym źródłem informacji tu przedstawionych. Materiał źródłowy uzupełniają opublikowane pamiętniki Daszyńskiego, wspomnienia osób mu współczesnych oraz liczne opracowania biograficzne; ich spis zawiera załączona bibliografia.

Wybrane i przedstawione w albumie dokumenty zgrupowane zostały w czterech częściach. Dobierając materiały, zastosowano układ rzeczowo-chronologiczny. Postać Ignacego Daszyńskiego została zatem przedstawiona w kontekście życia prywatnego, działalności publicznej i partyjnej oraz w ocenach współczesnych, zawartych w materiale wspomnieniowym. Jest to swoista wędrówka w czasie, życie postaci historycznej zapisane w dokumentach i pamiątkach. Wprawne oko czytelnika zauważy zapewne wzajemne podobieństwo części prezentowanych dokumentów, szczególnie w warstwie rzeczowej. Moim zamiarem było pokazanie różnorodnych materiałów biograficznych i bogactwa ocen wyrażanych przez wiele osób, niekiedy w szczególny sposób.

Publikacja stanowi kontynuację serii wydawniczej Archiwum Akt Nowych, poświęconej wielkim postaciom polskiej historii, a zapoczątkowanej prezentacją osoby i zasobu akt pozostawionych przez znakomitego pianistę, kompozytora, działacza niepodległościowego i polityka – Ignacego Jana Paderewskiego.

Robert Gębicki

RYS BIOGRAFICZNY

Ignacy Daszyński urodził się 26 października 1866 r. w Zbarażu[1]. Był najmłodszym synem urzędnika powiatu zbaraskiego[2] Ferdynanda Daszyńskiego i ziemianki Kamili z Mierzeńskich. Była to rodzina inteligencka ze szlacheckim rodowodem, słabo sytuowana, wielodzietna, przez lata nękana niepowodzeniami[3].

W domu był nadzwyczaj surowy system wychowania dzieci. [...] Ojciec sam był człowiekiem milczącym i był znany w całej okolicy z wielkiej prawości charakteru. Był on biczem bożym dla każdego blagiera w towarzystwie, bo nie lękał się powiedzieć prawdy w oczy najwpływowszym ludziom[4].

W 1872 r. kilkuletni Daszyński rozpoczął naukę w szkole o.o. Bernardynów w Zbarażu. Surowa postawa ojca silnie oddziaływała na osobowość Ignacego, tym głębiej przeżył jego nagłą śmierć 6 grudnia 1875 r. Od tego momentu rodzina stale borykała się z trudnościami materialnymi, które niejednokrotnie wpływały na dalsze losy Daszyńskiego. Brak wystarczających środków do życia i na dalsze kształcenie dzieci zmusił rodzinę do opuszczenia Zbaraża i wyjazdu do Stanisławowa, gdzie Ignacy rozpoczął naukę gimnazjalną. W tym też czasie zaczęła się kształtować świadomość ideowa Daszyńskiego. Ogromny wpływ na to miał starszy brat Feliks, który po śmierci ojca stał się wzorem dla młodego Ignacego. Był to również okres stawiania pierwszych kroków w działalności konspiracyjnej. Wraz z Feliksem wszedł wówczas w skład tajnej organizacji uczniowskiej o charakterze patriotycznym, czerpiącej wzory z dziejów walk powstańczych i rewolucyjnych. Za sprawą brata był to patriotyzm bezkompromisowy, wyrażający się w marzeniach o zbrojnej walce z zaborcami i wszelkimi formami ugodowości[5]. Młodzieżowa konspiracja Daszyńskich miała więc przede wszystkim charakter radykalny, ale również demokratyczny, bliższy tradycjom rewolucji 1848 r. niż powstania 1863 r. W młodzieńczym zapale bracia Daszyńscy zamierzali podjąć pracę wśród chłopów i zrealizować wizję „gminy słowiańskiej". W ich planach mieszały się koncepcje Lelewela, mesjanistyczne reminiscencje z *Księgi pielgrzymstwa*, założenia programowe bojowników 1846 r. i 1848 r., a także idee „narodników" ukraińskich[6]. W 1880 r. czternastoletni Ignacy wraz z bratem Feliksem wziął czynny udział w corocznej manifestacji patriotycznej, w efekcie czego oskarżony o udział w nielegalnym zgromadzeniu i powielanie antyhabsburskiego wiersza brata, stanął przed sądem. Za publiczne głoszenie poglądów rewolucyjnych zapłacił dwa lata później wydaleniem z gimnazjum.

Już w pierwszych klasach gimnazjum stałem się pod wpływem mego brata gorącym patriotą polskim. [...] Ale wkrótce miała nadejść chwila przełomowa, która pchnęła mnie i brata na tak odległe tory, o jakich nigdy dotąd nie marzyłem. [...] W roku 1882 byłem już zatem socjalistą i odtąd zaczęła się praca i walka, trwająca aż po dzień dzisiejszy[7].

Zaledwie szesnastoletni Daszyński, z ukończonymi pięcioma klasami gimnazjum i opinią spiskowca, wraz z rodziną przeniósł się wówczas do Lwowa, a następnie do Drohobycza. Tam też zetknął się z wybitnym poetą i socjalistą ukraińskim Iwanem Franko. Był to okres, w którym kształtował swe poglądy wśród robotników zagłębia borysławsko-drohobyckiego, pracując jednocześnie jako pisarz w kancelarii adwokackiej. Podjął także współpracę z lewicową „Gazetą Naddniestrzańską".

W wieku osiemnastu lat Daszyński powrócił do Lwowa, aby z pomocą brata rozpocząć samodzielne życie. Na

---

1 Feldman J., *Daszyński Ignacy*, „Polski Słownik Biograficzny", t. IV, Kraków 1938, s. 448–454.

2 W 1871 r., pomimo złych stosunków z przełożonym, Ferdynand Daszyński awansował na pierwszego adiunkta powiatowego, co dawało mu trzecie miejsce w lokalnej hierarchii (Myśliński J., *Ignacy Daszyński. Sylwetka polityczna działacza socjalistycznego z epoki zaborów,* w: *Ignacy Daszyński – życie i działalność*, Warszawa 1987, s. 32).

3 Myśliński J., op. cit., s. 32.

4 Daszyński I., *Pamiętniki*, t. I, Warszawa 1957, s. 16.

5 Próchnik A., *Ignacy Daszyński. Życie, praca, walka*, Warszawa 1934, s. 8–9.

6 Najdus W., *Ignacy Daszyński 1866–1936*, Warszawa 1988, s. 20.

7 Daszyński I., op. cit., t. I, s. 18 i 27.

utrzymanie zarabiał korepetycjami udzielanymi dzieciom sąsiadów. U boku Feliksa poznawał meandry socjalizmu, nawiązał znajomość z głównym autorem pierwszych galicyjskich programów socjalistycznych Ludwikiem Inlenderem[8]. W końcu jednak kłopoty materialne zmusiły go do wyjazdu na wieś. W 1886 r. otrzymał posadę guwernera w Borkach Wielkich[9] u dawnych znajomych rodziny. Pracując jako prywatny nauczyciel, pogłębiał również własne umiejętności i poprzez samokształcenie opanował m.in. języki rosyjski i ukraiński. Zdobywszy pracą niezbędne fundusze, jesienią 1887 r. udał się do Krakowa z zamiarem zdania matury i wstąpienia na uniwersytet. Zamieszkał z matką i siostrą, wycofując się na kilka lat z działalności politycznej. Po zdaniu eksternistycznie matury w 1888 r. rozpoczął naukę na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. W Krakowie prowadził także bogate życie towarzyskie, miało to jednak negatywny wpływ na wyniki w nauce i było jednym z powodów przerwania studiów. Politykę zawiesiłem na kołku na lata. Dawni moi przyjaciele z czasów lwowskich i stanisławowskich rozproszyli się po świecie, nowi zaś oddawali się wraz ze mną wyłącznie nauce...[10].

Od wiosny 1889 r., pod przybranym nazwiskiem Franciszka Eljasza[11], Daszyński podjął ponownie znaną mu już pracę guwernera u rodziny Gniazdowskich z Czarnostowia, w guberni łomżyńskiej. Pobyt w zaborze rosyjskim zakończył się jednak aresztowaniem pod zarzutem działalności antypaństwowej. Z braku dowodów winy, po półrocznym areszcie w Pułtusku, został zwolniony i deportowany z Królestwa[12]. Nękany przez sądy i tajną policję w Krakowie za swą działalność polityczną, na uczelnię już nie powrócił. W 1890 r. Daszyński wyjechał do Davos odwiedzić umierającego brata Feliksa, po czym udał się do Paryża z zamiarem dalszej emigracji do Argentyny[13]. Plany te pokrzyżowała śmierć brata, która była dla niego silnym ciosem. Jednakże dzięki wsparciu przyjaciół Aleksandra Dębskiego[14] i Stanisława Mendelsona[15] zapisał

8 Inlender Ludwik (1849–1900) – inna pisownia nazwiska to: Inländer, Inlaender lub Inleander, galicyjski działacz socjalistyczny. Współtwórca lwowskiego komitetu socjalistycznego, przekształconego w redakcję dwutygodnika „Praca". Współautor *Programu Galicyjskiej Partii Robotniczej* (Myśliński J., *Inländer Ludwik,* w: „Słownik Biograficzny Działaczy Polskiego Ruchu Robotniczego", t. 2, Warszawa 1987, s. 577; również Dobrowolski H., *Inlender Ludwik*, „Polski Słownik Biograficzny", t. X, Wrocław 1962–1964, s. 164).

9 Osada położona w dawnym województwie tarnopolskim na Podolu.

10 Daszyński I., op. cit., t. I, s. 49.

11 Przybrane nazwisko Franciszka Eljasza było tylko jednym z wielu pseudonimów i kryptonimów Daszyńskiego. Posługiwał się również kryptonimami literackimi, np: I.D., Sojusz, Ż czy też Żegota oraz innymi (Smogorzewska M., Kunert A. K., *Daszyński Ignacy Ewaryst*, w: *Posłowie i Senatorowie Rzeczypospolitej Polskiej 1919–1939. Słownik biograficzny*, t. I, Warszawa 1998, s. 346).

12 W rzeczywistości doszło do nieporozumienia, policja carska poszukiwała bowiem jego brata Feliksa (Smogorzewska M., Kunert A. K., op. cit., s. 347).

13 Decyzja o emigracji mogła być związana z faktem utworzenia w tym samym roku (1890) Towarzystwa Polskiego w Buenos Aires. Kilkadziesiąt lat później do Argentyny wyjedzie syn Ignacego Daszyńskiego Feliks, Tadeusz (*Daszyński Feliks Tadeusz*, w: *Czy wiesz, kto to jest?*, red. Łoza S., Warszawa 1983, s. 131).

14 Dębski Aleksander (1857–1935) – działacz socjalistyczny i niepodległościowy. Po aresztowaniu Ludwika Waryńskiego stanął na czele I Proletariatu. Na emigracji współtworzył pisma „Walka Klas" i „Przedświt". Członek paryskiego Związku Zagranicznego Socjalistów Polskich, założyciel Związku Socjalistów Polskich w USA i członek Związku Narodowego Polaków w USA. Po 1919 r. kluczowy działacz PPS (Tomicki J., *Dębski Aleksander*, „Słownik Biograficzny Działaczy Polskiego Ruchu Robotniczego", t. I, Warszawa 1978, s. 572–773; również Pobóg-Malinowski W., Dębski Aleksander, „Polski Słownik Biograficzny", t. V, Kraków 1939, s. 145–149).

15 Mendelson Stanisław (Salomon Naftali) (1857–1913) – inna pisownia nazwiska to Mendelsohn. Działacz socjalistyczny i publicysta pochodzenia żydowskiego. Jeden z głównych działaczy PPS, współtwórca II Proletariatu, na emigracji współzałożyciel i redaktor pism „Równość", „Przedświt" i „Walka Klas". Mendelson był też fundatorem studiów Daszyńskiego, któremu wypłacał „stypendium" w kwocie 60 funtów miesięcznie (Bieńkowski W., *Mendelson Salomon Naftali Stanisław*, „Polski Słownik Biograficzny", t. XX, Wrocław 1975, s. 421–427).

16 Sikorski Wincenty (1868–1950) – właściwie Sikora. Krawiec, działacz socjalistyczny i spółdzielczy. Uczestnik II Proletariatu, współwydawca lwowskiego pisma „Praca". Na emigracji współpracownik Daszyńskiego. Członek rady nadzorczej WSS „Społem" (Pacholczykowa A., *Sikorski Wincenty*, „Polski Słownik Biograficzny", t. XXXVII, Warszawa-Kraków 1997, s. 464–468).

się na studia przyrodnicze w Zurychu, gdzie wraz z Wincentym Sikorskim[16] współtworzył Stowarzyszenie Robotników Polskich „Zgoda". W ramach ruchu socjalistycznego współpracował w tym czasie z Julianem Marchlewskim, Różą Luksemburg i Gabrielem Narutowiczem. Uczestnicząc czynnie w manifestacjach socjalistów, kierował też działaniami stworzonych przez siebie służb porządkowych, których zadaniem była ochrona uczestników manifestacji oraz postronnych obserwatorów przed wzajemnymi prowokacjami.

W Davos zastałem brata w strasznym stanie. Gruźlica żarła go bez litości. Leżał w łóżku całymi tygodniami, gorączkując i opadając z sił coraz bardziej. Serce moje krajało się z boleści [...]. Dnia 9 kwietnia roku 1890 otrzymałem w Paryżu depeszę z Meranu o śmierci Feliksa. Straszliwy ból szarpał mną w moich pochodach po olbrzymim mieście, wpadałem chwilami w zupełną rozpacz, bo czułem, że straciłem jedynego prawdziwego przyjaciela i towarzysza, że zostałem odtąd sierotą, jak dzieci po śmierci rodziców[17].

Do Lwowa Daszyński wrócił z ugruntowanym zamiarem podjęcia starań prowadzących do zjednoczenia rozproszonych ruchów robotniczych w jedną partię. Punktem wyjścia były komitety redakcyjne „Pracy" i „Robotnika". Początkowo powstało Stowarzyszenie Oświatowo-Zapomogowe „Siła", następnie przekształcone w Partię Robotniczą, która legła u podstaw stworzonej w 1892 r. Polskiej Partii Socjalno-Demokratycznej (PPSD) Galicji i Śląska[18]. Pierwsze jawne stowarzyszenie powstało w 1891 r. W tym samym roku Daszyński objął również stanowisko redaktora berlińskiej „Gazety Robotniczej", poświęcając się działalności politycznej[19], redakcyjnej i agitacyjnej. Od stycznia 1893 r. piastował funkcję wydawcy i redaktora krakowskiego pisma „Naprzód" – organu prasowego PPSD. Był to również okres zmian w jego w życiu prywatnym dzięki bliskiej relacji z Felicją Nossig-Próchnik[20]. Owocem tej znajomości, choć nigdy nieusankcjonowanym prawnie, był syn Adam[21].

Kto chciał mieć w Polsce Europę bez socjalizmu, był nierozumnym człowiekiem. Im większymi stawały się miasta polskie [...], tym większy wpływ miał socjalizm. Do niego należy przyszłość społeczeństwa[22].

W wyniku reformy wyborczej Badeniego z 1896 r. rozpisano nowe wybory parlamentarne, w których Daszyński reprezentował ruch socjalistyczny Galicji zachodniej. Dla Ignacego Daszyńskiego nowy etap życia jako posła do Cesarsko-Królewskiego Parlamentu, w którym spędził następne dwadzieścia lat, rozpoczął się 11 marca 1897 r. Wybór Daszyńskiego na deputowanego do parlamentu państwa zaborczego spotkał się z ostrą reakcją środowisk konserwatywnych Galicji, szczególnie w Krakowie. Daszyński został wybrany na przewodniczącego współorganizowanego przez siebie Związku Posłów Socjalistycznych. Rozpoczął też walkę z administracją o przejrzyste reguły wyborcze w Galicji oraz prawa robotników i chłopów. Działania te zaowocowały wprowadzeniem tzw. V kurii powszechnej oraz powszechnego prawa wyborczego do Izby Posłów[23].

[17] Daszyński I., op. cit., t. I, s. 72 i 73.

[18] Według wspomnień Stanisławy Woszczyńskiej o Ignacym Daszyńskim w: *Wspomnienia o działaczach PPS* z cyklu „Sylwetki", teczki osobowe PZPR, AAN, sygn. 7548, t. IV, s. 1050.

[19] Był to okres życia w ciągłej podróży. W zasadzie domem Daszyńskiego były po trochu wszystkie te miejsca, w których aktualnie pracował. A współpracował m.in. ze stowarzyszeniem „Siła", studenckim „Ogniskiem" i „Pracą". Brał udział w zjazdach austriackich socjaldemokratów i kongresach II Międzynarodówki.

[20] Felicja Nossig (1855–1939) – socjolożka, publicystka, feministka i tłumaczka, związana z polskim ruchem socjalistycznym [Nicieja S., *Młodość Adama Próchnika (lata chłopięce i gimnazjalne)*, w: „Dzieje Najnowsze" 1983, z. 1–2, s. 63–82].

[21] Nieślubnym synem Ignacego Daszyńskiego ze związku z Felicją Nossig-Próchnik miał być Adam Próchnik – działacz socjalistyczny, historyk, pedagog i poseł na sejm (Nicieja S., op. cit., s. 63–82).

[22] Daszyński I., op. cit., t. I, s. 83.

[23] Wybory do sejmu odbywały się w czterech osobnych kuriach: I kuria – wielkiej własności ziemskiej – 44 posłów (ok. 2000 wyborców); II kuria – izb przemysłowo-handlowych – 3 posłów (ok. 30 000 osób); III kuria – większych miast – początkowo 20 posłów, ostatecznie 28 (prawo wyborcze dotyczyło od 22 000 do 64 000 wyborców: 2/3 podatników podatków bezpośrednich w danym mieście, wyborców rad miejskich i inteligencji); IV kuria – mniejszych miast i gmin wiejskich – 74 posłów (prawo wyborcze związane było z wysokością płaconego podatku oraz dotyczyło uprawnionych do wybierania rad gminnych, techników i kandydatów notarialnych. Liczba wyborców wynosiła od 500 000 to 650 000 osób). Cenzus wyborczy w poszczególnych kuriach powodował, że realnie niewielka część całej ludności Galicji posiadała prawa wyborcze. Wprowadzenie V kurii do głosowania powszechnego dało prawo wyborcze wszystkim mężczyznom powyżej 24. roku życia, będącym obywatelami austriackimi i posiadającym pełnię praw politycznych oraz stałe miejsce zamieszkania (Grodziski S., *Sejm Krajowy galicyjski 1861–1914,* t. II, Warszawa 1993, s. 25).

Burżuazja polska nie miała nawet tej odrobiny zmysłu politycznego, żeby zrozumieć, iż to ona, nikt na razie inny jak ona, zyska na powszechnym głosowaniu. [...] O ileż rozumniejsi byli chłopi! Ci byli wrażliwi na naszą propagandę i agitację i szli z nami [...] Najgłupszą zaś okazywała się inteligencja[24].

W tym samym roku Daszyński poślubił w Wiedniu aktorkę dramatyczną Teatru Miejskiego w Krakowie i Teatru Polskiego w Poznaniu – Marię Walerię z Zadora Paszkowską[25]. Pierwsze małżeństwo Ignacego Daszyńskiego przyniosło pięcioro dzieci, trzech synów i dwie córki (bliźniaczki). Na uwagę zasługują szczególnie dwaj pierwsi synowie Daszyńskiego, postaci barwne i wielowymiarowe. Pierwszy syn Feliks Tadeusz, urodzony jeszcze w Wiedniu w 1898 r., w czasie I wojny światowej był żołnierzem I Brygady Legionów Piłsudskiego i obrońcą Lwowa w 1918 r. Po wojnie jako inżynier geolog pracował w zagłębiu borysławskim, a także podczas wierceń w Ekwadorze. Ponownie z Ameryką Łacińską zetknął się w latach 1928–1930, kiedy organizował i prowadził biura opieki nad emigrantami polskimi. W latach trzydziestych związał się z ruchem turystycznym i emigracyjnym[26]. W trakcie kampanii wrześniowej był porucznikiem WP. Został więźniem obozu NKWD w Starobielsku, zamordowany i pochowany w 1940 r. w Charkowie[27]. Podobną drogę obrał jego młodszy brat Stefan Witold, urodzony w Krakowie w 1902 r., inżynier górnik, geolog, geofizyk i podróżnik, znany i ceniony taternik. Wychowywał się w Zakopanem, gdzie zaszczepiono mu miłość do gór (jego ojciec również był pasjonatem gór i narciarstwa). Początkowo studiował na Akademii Górniczej w Krakowie, następnie na uniwersytetach w Pittsburgu i Chicago. Jako pracownik firm amerykańskich, angielskich i francuskich prowadził odwierty ropy m.in. w: Kolumbii, Wenezueli, USA, Niemczech i Iraku, oraz poszukiwał złota w Jugosławii. W latach trzydziestych rozpoczął życie podróżnika, głównie w obszarach górskich Ameryki Południowej[28]. W czasie II wojny światowej przebywał w Anglii, gdzie był oficerem łącznikowym w lotnictwie oraz, z ramienia rządu RP na Uchodźstwie – w Egipcie i w obozach wychodźców polskich w Afryce Wschodniej. Po wojnie pracował w swoim zawodzie w Anglii, a później w USA, gdzie zmarł w 1959 r.[29]

Reforma wyborcza, a raczej walka o nią była znakomitym środkiem uświadomienia klasowego robotników; ruch robotniczy przestał być wreszcie tajemną sektą, a stał się potężnym czynnikiem politycznym. To było zawsze moim marzeniem[30].

W 1901 r. Ignacego Daszyńskiego ponownie wybrano do austriackiego parlamentu. Był wówczas jedynym polskim socjalistą w tym zgromadzeniu. Rok później, mimo braku „obywatelstwa" krakowskiego, został również radcą miejskim. Pomimo licznych obowiązków nadal czynnie uczestniczył w działalności ruchu socjalistycznego, między innymi nawiązał bliższą współpracę z Józefem Piłsudskim, którego poznał na IV Zjeździe Międzynarodówki Socjalistycznej w 1897 r. Znajomość ta została pogłębiona w związku z wydarzeniami rewolucyjnymi 1905 r., a w konsekwencji z decyzją o trwałym związaniu się z PPS-Frakcją Rewolucyjną[31]. Prawne usankcjonowanie w 1907 r. reform wyborczych było pierwszym wielkim osiągnięciem Daszyńskiego na forum parlamentarnym. Umożliwiło mu ono zaangażowanie się w szeroko zakrojoną akcję uświadamiającą w sprawie pruskiej ustawy o wywłaszczeniu ziemi polskiej oraz akcję przeciw germanizacji Śląska Cieszyńskiego.

Jakkolwiek małą była nasza liczba w parlamencie, to jednak wnosiliśmy czynnik dotąd zupełnie nieznany i nadzwyczaj oryginalny. Występowaliśmy śmiało nie tylko przeciw rządowi, lecz i przeciw szowinistom wszystkich narodów[32].

W 1909 r. powstał z inicjatywy Piłsudskiego Związek Walki Czynnej, oparty na strukturach bojowych PPS. Pomimo że Daszyński nie brał czynnego udziału w pracach Związku, pozostawał do jego dyspozycji. Znał główne założenia formacji i utrzymywał przyjacielskie relacje z jej kierownictwem.

[24] Daszyński I., op. cit., t. I, s. 99.

[25] Maria Daszyńska jako mężatka porzuciła scenę teatralną, występując sporadycznie na krakowskich wieczorach patriotycznych. Po ślubie poświęciła się całkowicie prowadzeniu domu i wychowywaniu dzieci (Paszkowska Maria, w: *Słownik biograficzny teatru polskiego: 1765–1965*, t. I, red. Raszewski Z., Warszawa 1973, s. 532).

[26] Daszyński Feliks Tadeusz, w: *Czy wiesz, kto to jest?*, red. Łoza S., Warszawa 1938, s. 131.

[27] Smogorzewska M., Kunert A. K., op. cit., s. 346–347; oraz CAW, Ap 3701, KW 23/D-110

[28] Daszyński Stefan Witold, w: *Czy wiesz, kto to jest?*, red. Łoza S., Warszawa 1938, s. 132.

[29] Paryska Z., Paryski W.H., Daszyński Stefan Witold, w: *Wielka Encyklopedia Tatrzańska*, Poronin 2004.

[30] Daszyński I., op. cit., t. I, s. 100.

[31] Myśliński J., op. cit., s. 35–36.

[32] Daszyński I., op. cit., t. I, s. 152.

W drugiej połowie 1910 r., tuż po udziale w krakowskich obchodach pięćsetlecia bitwy grunwaldzkiej, Daszyński odbył długą podróż po Stanach Zjednoczonych, gdzie dzięki pomocy Związku Socjalistów Polskich odwiedził środowiska emigracyjne i wygłosił serię prelekcji dla sympatyków ruchu socjalistycznego. W 1911 r. z ramienia PPSD współorganizował pierwszą Konferencję Kobiet Socjalistek. W latach 1912–1914 pełnił funkcję jednego z przywódców Komisji Tymczasowej Skonfederowanych Stronnictw Niepodległościowych[33].

Upadek rewolucji skończył się zwołaniem Dumy Państwowej do Petersburga. Ugodowcy tryumfowali. [...] Taką to ugodową, spokojną Polskę zbudziły ze snu dopiero gromy armat wojny światowej[34].

Wybuch I wojny światowej zastał Ignacego Daszyńskiego w trakcie pobytu leczniczego w słowackim Trenczynie, zmuszając go do szybkiego powrotu do Wiednia i dalej do Krakowa. Daszyński natychmiast wpadł w wir działań organizacyjnych drużyn strzeleckich Piłsudskiego, a w ferworze narodowego entuzjazmu zdecydował się na marsz do Królestwa wraz z Pierwszą Kompanią Kadrową. Przez kilka dni, pomiędzy 8 a 14 sierpnia 1914 r., pełnił nawet obowiązki zastępcy komisarza wojskowego na Miechów i powiat, po czym ze względów zdrowotnych powrócił do Krakowa. Podjął jednak starania zorganizowania wsparcia dla Legionów Piłsudskiego. W tym celu wszedł m.in. w skład świeżo utworzonego przy jego udziale Naczelnego Komitetu Narodowego (NKN), reprezentując w nim interesy Piłsudskiego i Legionów. Wraz z kilkoma innymi socjalistami stanowił w NKN opozycję antyugodową, przewodnicząc autonomicznej Sekcji Zachodniej[35]. Będąc także członkiem Departamentu Wojskowego, organizował Biuro Prasowe, nastawione na zwalczanie postaw prorosyjskich. Latem 1915 r. Daszyński przebywał w obozie legionowym nad Styrem, gdzie spotkał się z Piłsudskim. Efektem tej rozmowy było przystąpienie 23 marca 1916 r. do Koła Polskiego[36]. Wówczas wyraźnie zarysował się konflikt w samym Departamencie Wojskowym NKN, gdzie ścierały się frakcje zwolenników polityki Piłsudskiego i polityki Władysława Sikorskiego. Rok 1917, poza pobytem w Sztokholmie, był czasem czynnego udziału Daszyńskiego w Radzie Miasta Krakowa. Podejmował drażliwe tematy pomocy dla prześladowanych legionistów oraz dla głodujących. Stał się inicjatorem gminnych „kuchni obywatelskich", określanych powszechnie „kuchniami Daszyńskiego". Obok intensywnej działalności patriotycznej i społecznej nadal uczestniczył w pracach parlamentarnych. W końcu 1917 r. wszedł do Komisji Delegacji Wspólnych, głosując za przyjęciem tzw. tez Wilsona. Wraz z początkiem 1918 r. został przewodniczącym Koła Polskiego w parlamencie austriackim. W roku 1918 wystąpił też po raz ostatni w roli posła do zaborczego sejmu.

Chociaż nie należałem do bojowej organizacji, uważałem się za żołnierza polskiego, który na cywilnym posterunku będzie walczył o Polskę[37].

Koło Polskie zebrało się w Wiedniu 25 października 1918 r. W trakcie spotkania polscy posłowie do parlamentu austriackiego wysłuchali relacji dr. Tadeusza Tertila[38] z rozmów z przedstawicielami Rady Regencyjnej oraz stronnictw politycznych. Zapoznali się również z propozycją Wincentego Witosa w sprawie organizacji w Krakowie spotkania polskich parlamentarzystów ze wszystkich zaborów[39]. Odbyło się ono 28 października 1918 r. Tego samego dnia podjęto decyzję o utworzeniu Polskiej Komisji Likwidacyjnej (PKL); w jej prezydium Daszyński objął Dział Aprowizacji. Dzień później w siedzibie krakowskiego magistratu miało miejsce wspólne posiedzenie byłych już posłów Koła Polskiego, narodowej demokracji i socjalistów. Podjęto wówczas znamienne uchwały[40], dające podstawę działania PKL, która formalnie 31 października 1918 r. przejęła władzę w Krakowie[41]. Pomi-

33 Iwański G., *PPS. Wspomnienia z lat 1918–1939*, t. I, Warszawa 1987, s. 203–204.

34 Daszyński I., op. cit., t. I, s. 250.

35 Smogorzewska M., Kunert A. K., op. cit., s. 347.

36 Koło Polskie w Wiedniu – frakcja polskich posłów w parlamencie austriackim, zawiązana dla jednolitej i skutecznej obrony interesów polskich.

37 Daszyński I., op. cit., t. II, s. 161.

38 Tertil Tadeusz (1864–1925) – prawnik, długoletni burmistrz Tarnowa, poseł do Rady Państwa w Wiedniu i Sejmu Krajowego Galicji, członek Polskiej Komisji Likwidacyjnej (*Cholewa W., Niedojadło A., Tadeusz Tertil*, Tarnów 2007).

39 Z Koła Polskiego, „Gazeta Lwowska" 1918, nr 245, s. 1.

40 „Gazeta Lwowska" z 30 października 1918 r. na stronie 3 podawała: „Posłowie polscy do austriackiej Rady Państwa stwierdzają raz jeszcze, że ziemie polskie w obrębie Monarchii austro-węgierskiej należą już do Państwa Polskiego. Dla tych ziem tworzy się komisya likwidacyjna, złożona z 23 posłów polskich do austriackiej Rady Państwa. Siedzibą Komisyi Likwidacyjnej jest miasto Lwów [...] PKL obejmuje całą służbę żywnościową w kraju...".

mo odpowiedzialnego stanowiska w Komisji Daszyński już w początkach listopada udał się do Lublina, gdzie w powstałym 7 listopada 1918 r. Tymczasowym Rządzie Ludowym Republiki Polskiej objął stanowisko premiera i ministra spraw zagranicznych. Wezwany przez Piłsudskiego 14 listopada do Warszawy, podjął się trudu utworzenia rządu koalicyjnego. Ostatecznie jednak pod naciskiem narodowej demokracji wycofał się z czynnego udziału w rządzie, który stworzył, przekazując stanowisko premiera Jędrzejowi Moraczewskiemu. Po powrocie do Krakowa zaangażował się w wybory sejmowe i tworzenie nowoczesnych struktur Polskiej Partii Socjalistycznej (PPS)[42].

Serce przepełniała radość z powodu uwolnienia Komendanta i nadzieja, że teraz może zjednoczyć się cała Polska. [...] Urzeczywistniły się nasze marzenia; ukoiły się nasze tęsknoty; nie na darmo lała się krew polska, nie bez skutku pracowaliśmy dla zdobycia wolności i niepodległości Polski![43].

Ignacy Daszyński został wybrany 26 stycznia 1919 r. posłem na Sejm Ustawodawczy, w którym m.in. pełnił funkcję przewodniczącego Związku Polskich Posłów Socjalistycznych[44]. W 1920 r. wszedł jako wicepremier do Rządu Obrony Narodowej, jednocześnie składając wszystkie funkcje partyjne[45]. Podkreślił tym samym, że interesy państwa traktuje jako nadrzędne. Funkcje rządowe pełnił do 4 stycznia 1921 r., kiedy to ostatecznie Wincenty Witos przyjął jego dymisję, złożoną pod naciskiem Rady Naczelnej PPS jeszcze w grudniu roku poprzedniego. Od 1921 r., z przerwami, pełnił obowiązki przewodniczącego Rady Naczelnej PPS, a od 1922 r. – przewodniczącego Centralnego Komitetu Wykonawczego PPS. W 1922 r. wybrany został wicemarszałkiem sejmu; był nim do 1927 r. Na posiedzeniu Rady Naczelnej PPS 21 grudnia 1922 r. Daszyński zgłosił wniosek w sprawie założenia Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego (TUR). Pierwszy zjazd organizacyjny odbył się z jego udziałem miesiąc później. Przez kolejne jedenaście lat Daszyński był przewodniczącym Zarządu Głównego TUR[46]. W tym czasie uczestniczył również w pracach Towarzystwa Uniwersytetu Ludowego im. A. Mickiewicza w Krakowie oraz Rady Nadzorczej Banku Ludowego S.A. w Warszawie[47].

Kto się człowiekiem czuje, kto godność ludzką wysoko stawia, ten nauczyć się musi uszanować duszę w każdym człowieku. Kto chce swojej wolności, ten zrozumie wolność drugiego. Niepodległość każdego narodu to podstawa pokoju i solidarności międzynarodowej. Nie będzie solidarności ani pokoju, jeżeli jedni będą wolni, a drudzy pozostaną niewolnikami![48].

W latach 1923–1925 Ignacy Daszyński był zmuszony do ograniczenia działalności politycznej. Było to wynikiem nękającej go choroby serca, która wymuszała wyjazdy lecznicze i utrudniała pracę parlamentarną[49]. W 1923 r. był m.in. autorem wniosku o zniesienie kary śmierci; poświęcił się również pracy publicystycznej. Przewrót majowy 1926 r. Daszyński początkowo odebrał pozytywnie. Oczekiwał szybkiego rozwoju Polski w kierunku demokracji i postępu społecznego[50]. Od jesieni wydawał tygodnik socjalistyczny „Pobudka"; był jego redaktorem naczelnym. Po przewrocie majowym drogi Daszyńskiego i Piłsudskiego jednak się rozeszły. Stało się tak m.in. ze względu na tzw. nowelę sierpniową 1926 r. W 1927 r. wystąpił też z ostrą krytyką sytuacji pomajowej, a szczególnie polityki Piłsudskiego. Łączyło ich wprawdzie uczucie wzajemnego szacunku i przyjaźni, a przede wszystkim więzy osobiste[51], ale nie można

41 „Gazeta Lwowska" 1918, nr 248, s. 3.

42 Jednolite PPS powstało 26 kwietnia 1919 r. z połączenia PPSD, PPS i PPS Zaboru Pruskiego. Daszyński wszedł do prezydium Rady Naczelnej nowej partii.

43 Daszyński I., op. cit., t. II, s. 328 i 329.

44 Tymieniecka A., *Ignacy Daszyński – rzecznik i obrońca demokracji parlamentarnej w II Rzeczypospolitej*, w: *Ignacy Daszyński — życie i działalność*, Warszawa 1987, s. 53.

45 Od 1919 r. Daszyński był członkiem PPS i posłem socjalistycznym.

46 Gwiżdż A., Kieszczyński L., *Ignacy Daszyński jako Marszałek Sejmu*, w: *Ignacy Daszyński – życie i działalność*, Warszawa 1987, s. 151.

47 Smogorzewska M., Kunert A. K., op. cit., s. 348.

48 Daszyński I., *Głosuj za Polską! Uwagi o tym, jak robotnicy polscy mają głosować podczas plebiscytu*, Katowice 1920, s. 13.

49 Daszyński nie występował na obradach plenarnych, brał jednak ograniczony udział w pracach parlamentarnej komisji spraw zagranicznych.

50 Próchnik A., op. cit., s.76.

zaliczyć Daszyńskiego do bezkrytycznych zwolenników Piłsudskiego, tzw. piłsudczyków. Zawsze zachowywał samodzielne stanowisko, czym nawet w najlepszych latach irytował nieznoszącego sprzeciwu Piłsudskiego[52]. W atmosferze skandalu związanego z usunięciem posłów komunistycznych z sali obrad Ignacy Daszyński, będąc posłem z ramienia PPS, 27 marca 1928 r. został wybrany na marszałka Sejmu RP. Jednocześnie wycofał się z działalności partyjnej – zamierzał być rzecznikiem parlamentaryzmu, a nie interesu własnej partii. Do ostrego sporu między Daszyńskim a Piłsudskim doszło 31 października 1929 r. Daszyński odmówił bowiem otwarcia „pod bagnetami, karabinami i szablami" obrad sejmu ze względu na obecność w budynku parlamentu grupy uzbrojonych oficerów, towarzyszących Piłsudskiemu.

Dnia 27 marca 1928 r. zjawił się szef rządu Marszałek Piłsudski w Izbie i tu rozegrały się ohydne wypadki, których opisywać nie potrzebuję. Po nich przyszło głosowanie. Zostałem wybrany Marszałkiem [...] Ale moim programem była i jest do dziś harmonijna współpraca rządu i Sejmu. Dopóki w Polsce nie zwycięży faszyzm czy w ogóle dyktatura, dopóki demokracja będzie miała wpływy w Polsce, dopóty program ten będzie rozumny i konieczny. [...] Prawda, że nie zrozumiałem subtelnych intrygantów w eleganckich mundurach, którzy omal mnie nie odarli z honoru osobistego. [...] Nie wiem, jak długo żyć mi wypadnie, ale dopóki będę żył, będę siekł z ramienia (jak mówi Żeromski) oszustów i gwałcicieli wyborczych, karierowiczów, pasożytów, «waletów», co się dobrali do pieniędzy państwowych, do władzy, do wpływów w służbie jednego człowieka[53].

Ze względu na stale pogarszający się stan zdrowia od 1930 r. Daszyński stopniowo wycofywał się z życia politycznego[54], choć w latach 1931–1934 pełnił jeszcze funkcję przewodniczącego Rady Naczelnej PPS. Od śmierci żony w styczniu 1934 r.[55] opiekę nad Daszyńskim przejęła Cecylia (Celina) Kempner, stale towarzysząca mu w Bystrej. Owdowiały Daszyński zalegalizował swój związek z Celiną rok później, 11 kwietnia 1935 r., w Wielkowicach. Na przełomie 1935 i 1936 r. stan zdrowia Daszyńskiego uległ znacznemu pogorszeniu, nie opuszczał już łóżka, miewał zaniki mowy. Cierpiał na pogłębiające się problemy z krążeniem, związane z postępującą miażdżycą tętnic. Problemy z pamięcią i mową pojawiały się zaś już od 1931 r., kiedy doznał wylewu krwi do mózgu[56]. Siedemdziesiąte urodziny Daszyński spędził w Bystrej w towarzystwie przyjaciół partyjnych, Zygmunta Piotrowskiego i Adama Ciołkosza.

Ignacy Ewaryst Daszyński zmarł w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej w nocy z 30 na 31 października 1936 r. Trumnę ze zwłokami przewieziono 1 listopada do Bielska, gdzie w Domu Robotniczym zaciągnięto warty honorowe, a 2 listopada zwłoki wystawiono w krakowskim Domu Górników. Ignacy Daszyński został pochowany w kwaterze GD cmentarza Rakowickiego, lecz 24 października 1947 r., dzięki staraniom PPS, trumnę z prochami ekshumowano i złożono w środku głównej alei cmentarza, pomiędzy pasami 54/37 a 55/38[57].

Spełniły się sny młodości: po latach męki wojennej, cierpień, walk, błędów i pracy, zajadłej, zapamiętałej pracy, po tylu przejściach, po tylu upadkach nadziei, wyłaniało się oto niepodległe państwo polskie z krwawego odmętu dziejów. [...] Nie każde pokolenie może być dumne z przeżycia takich dni epokowych[58].

Ignacy Daszyński jest dziś postacią zapomnianą, od czasów PRL-u usuniętą w cień. Pomimo wielu zasług nadal nie doczekał się stosownego uhonorowania i właściwe-

[51] Piłsudski był ojcem chrzestnym trzeciego syna Daszyńskiego – Jana, a Maria Piłsudska była matką chrzestną jednej z jego córek bliźniaczek – Hanki.

[52] Gwiżdż A., Najdus W., op. cit., s. 145–146.

[53] Daszyński I., *Teksty*, (red. Myśliński J.), Warszawa 1986, s. 330, 331 i 336.

[54] Przyczyny zdrowotne były tylko jednym z powodów wycofania się z czynnej działalności politycznej. Jesienią 1930 r. na fali sprawy brzeskiej uniknął, co prawda, aresztowania, lecz został m.in. pozbawiony paszportu. Przez kolejne sześć lat Dom Zdrowia w Bystrej stał się więc dla Daszyńskiego nie tylko miejscem rekonwalescencji, ale również swoistym aresztem domowym.

[55] Oficjalne biogramy Ignacego Daszyńskiego oraz relacje i wspomnienia podają 24 stycznia 1934 roku jako datę śmierci pierwszej żony – Marii. Przeczy temu jednak opracowanie genealogiczne M. J. Minakowskiego *Genealogia potomków Sejmu Wielkiego*, gdzie widnieje rok 1936 (http://www.sejm-wielki.pl/).

[56] Najdus W., op. cit., s. 520–525.

[57] Najdus W., op. cit., s. 527–531.

[58] Daszyński I., op. cit., t. II, s. 335 i 336.

go miejsca w pamięci i świadomości Polaków. Imieniem Ignacego Daszyńskiego nazwano wiele szkół, ulic i placów[59]. Marszałek ma również swoją salę w polskim parlamencie. Są to jednak skromne wyrazy hołdu i szacunku dla człowieka, który nie bał się budować Polskę niepodległą i sprawiedliwą.

ARCHIWALIA

Spuścizna po Ignacym Daszyńskim została przekazana do Wydziału Historii Partii już w 1950 r. przez prof. Henryka Jabłońskiego[60]. Obejmowała ona wówczas muzealia (opaskę na rękę i odznaczenie w oprawie) oraz teczki zawierające: świadectwa szkolne, zaproszenia i karty wstępu, listy, fotografie i legitymacje, pisma urzędowe. W takiej formie, bez opracowania archiwalnego, pozostała do 1954 r., kiedy to przeprowadzono pełną rejestrację zespołów i kolekcji archiwum WHP[61]. Nad całością zbiorów czuwała Sekcja Zasobu Archiwalnego PZPR, która uporządkowała materiały według nazwisk poszczególnych działaczy.

Uporządkowanym aktom Ignacego Daszyńskiego w 1957 r. nadano numer zespołu 70. Pierwsze dopływy materiałów, zawierające interpelacje i korespondencję Daszyńskiego z lat 1897–1900, przekazane zostały z Wiednia w 1962 r. W księdze nabytków otrzymały one nr 498. Druga partia dokumentów, głównie depesze i pocztówki z lat 1929–1933, zakupione przez Rudolfa Gołębiowskiego[62], przekazana została w 1971 r. i odnotowana pod nr 1029. Ostatnia grupa, kopie dokumentów, przekazana została w 1972 r. przez dr Wandę Lanzer z Viktor Adlers Archiv z Wiednia i otrzymała nr 1048.

W 1990 r. akta wchodzące w skład ówczesnego tzw. Archiwum Lewicy Polskiej przejęło Archiwum Akt Nowych. W AAN zespół wpisano do księgi nabytków pod nr 2489 oraz nadano mu nowy numer zespołu 1229, pod którym funkcjonuje do dziś. Zespół składa się obecnie z 16 j.a. i mierzy 0,27 mb. Akta obejmują lata [1833], 1882–1936, [1945–1950, 1974].

Z lat 1833–1914 pochodzą m.in. świadectwa szkolne członków rodziny Daszyńskich. Pozostałe dokumenty, z lat 1882–1936, odnoszą się do życia i działalności Ignacego Daszyńskiego. Natomiast z lat 1945–1950 pochodzą wycinki prasowe oraz korespondencja związana z przekazaniem materiałów do archiwum WHP. Z maja 1974 r. pochodzi zaś stenogram nagrania wykonanego w CA KC PZPR, zawierający wspomnienia Zofii Eibel[63].

Przekazane przez prof. Henryka Jabłońskiego materiały o Ignacym Daszyńskim uporządkowano w WHP w podziale na dwie grupy tematyczne: I – archiwalia osobiste i II – korespondencja przychodząca. Teczkom zespołu nadano trójczłonowe sygnatury: nr zespołu 70/ nr rzymski grupy – nr kolejny teczki. Dla każdej z nich, poza trzema ostatnimi zawierającymi późniejsze dopływy, sporządzono wykaz znajdujących się w niej dokumentów. Większość materiałów to oryginały, część dokumentów, szczególnie tych, które przekazane zostały po 1971 r., to kserokopie i odpisy. W zespole znajdują się również pisma urzędowe, wizytówki i zaproszenia urzędów austriackich, organizacji związkowych i społecznych, z którymi Daszyński współpracował lub zetknął się w różnych okolicznościach. Zespół zamykają wycinki prasowe z okresu powojennego, kopie i odpisy

[59] Ignacy Daszyński jest patronem m.in. 2 szkół, 137 ulic, 3 placów, 1 ronda i 1 osiedla. Nie doczekał się jednak ani jednego pomnika, poza statuą umieszczoną na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

[60] Według relacji Leonarda Dubackiego, który porządkował akta Daszyńskiego, Jabłoński otrzymał materiały od Józefa Cyrankiewicza i za jego zgodą przekazał je do WHP (relacja ustna przekazana autorowi w roku 2016).

[61] Wynikało to z decyzji połączenia oddzielnie funkcjonujących magazynów archiwalnych. Ujednolicono też system porządkowania i opracowywania archiwaliów (jw.)

[62] Gołębiowski Rudolf (1919–2000) – aktor teatralny i filmowy, varsavianista, znany i ceniony kolekcjoner pamiątek życia kulturalnego. Występował m.in. na scenach: Teatru Starego w Krakowie, Teatru Śląskiego w Katowicach, Teatru Narodowego i Teatru Syrena w Warszawie, a także w teatrach objazdowych TUR.

[63] Eibel Zofia, z domu Haecker, była córką Emila Haeckera, (Häckera) ps. Tomasz Pokrzywa (1875–1934) – dziennikarza, historyka socjalizmu, działacza politycznego pochodzenia austriackiego i żydowskiego; redaktora naczelnego krakowskiego „Naprzód" w latach 1895–1934 (Jarosz A., Haecker Emil, „Polski Słownik Biograficzny", t. IX, Warszawa–Kraków 1960–1961, s. 228–230).

listów oraz artykuły Daszyńskiego, a także wspomnienia o nim.

Zespół akt Ignacego Daszyńskiego składa się w większości z rękopisów, druków i maszynopisów. Liczną grupę stanowią fotografie, pocztówki, zaproszenia oraz karty wstępu. Wśród materiału nieaktowego wyróżniają się czerwona wstęga na ramię oraz dyplom uznania w formie książkowej. Część materiałów stanowią artykuły prasowe i dokumenty w języku polskim i niemieckim, a także w języku francuskim i rosyjskim. Nieliczną część tworzą współczesne odpisy i kserokopie dokumentów. Niektóre z nich posiadają pieczęcie urzędowe, austriackie i polskie. Na materiałach widoczne są również pieczątki własnościowe Wydziału, a później Zakładu Historii Partii (ZHP).

Mikrofilmowania akt dokonano jeszcze w ZHP, nadając kopiom nr 874. Obecnie mikrofilmy te również znajdują się w zbiorach AAN w Warszawie.

Obok omówionej spuścizny Ignacego Daszyńskiego, która stanowi niewątpliwie materiał zwarty i bezpośrednio związany z rodziną Daszyńskich, pojedyncze dokumenty, zarówno wytworzone przez Daszyńskiego, jak też z nim i jego działalnością związane, można odnaleźć również w innych zespołach przechowywanych w AAN. Należy tu wskazać przykładowo takie zespoły, jak: Akta Ignacego Mościckiego (zesp. 2/88/50, sygn. 175), Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem. Sekretariat Generalny i Klub Parlamentarny w Warszawie (zesp. 2/62/0. sygn. 61, 83) czy też Akta Artura Śliwińskiego (zesp. 2/368/0, sygn.10) lub Archiwum Londyńskie Polskiej Partii Socjalistycznej (zesp. 2/1408/0, sygn. 305/VII/44). Ten ostatni z wymienionych zespołów stanowi istotne uzupełnienie materiałów spuścizny Ignacego Daszyńskiego. Wskazana jednostka archiwalna obejmuje bowiem zbiór listów autorstwa Daszyńskiego z lat 1890–1905. Obrazują one istotne fakty z życia autora, zarówno te prywatne, jak i publiczne. Dają również obraz stanu ducha Daszyńskiego, jego poglądów, opinii i relacji z innymi. Dlatego też kilka z wybranych dokumentów zostało zamieszczonych w prezentowanym albumie, uzupełniając istotnie materiały spuścizny.

Należy także podkreślić, że archiwalia dotyczące Ignacego Daszyńskiego można odnaleźć nie tylko w archiwach warszawskich, ale również w Krakowie, Lublinie czy Radomiu.

SUMMARY

This publication is dedicated to the co-organizer of the Polish independent state, social activist and the Speaker of the Polish Parliament - Ignacy Ewaryst Daszyński. It documents the journey in the footsteps of a man who become a symbol of modern and civic patriotism.

This publication is an elucidation of a finding aid for the Daszyński papers, prepared by the author in 2003 in the Central Archives of Modern Records in Warsaw. The documents presented in this publication were grouped in a chronological order, showing Daszyński's life and activity.

BIOGRAPHY

Ignacy Daszyński was born on October 26, 1866 in Zbaraż, in an impoverished noble family. Being under influence of his older brother – Felix, Daszyński devoted his political views and affiliated with an underground movement since primary school. Theirs activity was of radical and democratic character, and took place among local peasants and workers.

At the age of 18, Daszyński, with the help of his brother, began an independent life. He made a living from teaching his neighbors children. Working as a private tutor he developed his skill through self-education. In 1887, he came to Cracow, temporarily retiring from a political activity for a couple years, and gave himself to academic studies, however he eventually did not graduate. After the death of his brother, with a support of friends, he abandoned a thought of a permanent emigration, and began studies in natural science in Zurich, which he also did not finish.

After coming to Lviv he undertook organizational activities among the dispersed socialist parties, that resulted in the creation in 1892 of the Polish Social Democratic Party of Galicia and Silesia. From then on Daszyński devoted himself entirely to political, editorial and propaganda activities.

On March 11, 1897, Ignacy Daszyński became a member of the Austrian parliament for the next twenty years. He chaired the Socialist Union of Members of Parliament. In the same year, in Vienna, he married an actress, Maria Waleria Paszkowska.

In 1902, Ignacy Daszyński became a member of a City Council in Krakow. He also actively participated in the international socialist movement. At that time, he established a cooperation with Józef Piłsudski. In the second half of the first decade of the 20th century, Daszyński made a long journey across the United States where he visited the Polish diaspora and gave lectures for the socialist movement supporters.

In 1911, on behalf of the PPSD, he co-organized the first Conference of Socialist Women. During the years 1912-1914, he was one of the leaders of the Temporary Committee of the [Polish] Confederated Independence Parties.

With the outbreak of the First World War, Daszyński dedicated himself to helping Pilsudski's paramilitary organization. For a few days, he even served as deputy military commissar for Miechów.

He also joined the Supreme National Committee, representing the interests of Piłsudski and his Legions. He became the initiator of community kitchens, commonly referred to as „Daszyński's kitchens".

In October 1918, Daszyński became a member of the Polish Liquidation Commission, which formally took over the administration in Kraków. In the early November, he was nominated the Prime Minister in the Provisional People's Government of the Republic of Poland. Summoned by Piłsudski to Warsaw, he formed a coalition government, however, he left the position of Prime Minister and the authority to Jędrzej Moraczewski.

On January 26, 1919, Ignacy Daszyński was elected a member of the Legislative Sejm (Parliament), and later, in 1920, the Deputy Prime Minister of the National Defense Government. Since 1921, Daszyński served as the chairman of the supreme authorities of the Polish Socialist Party. In 1922 he was elected Vice-Speaker of the Parliament (until 1927). After the Coup d'État,in May 1926, due to a critique of the Piłsudski's actions, Daszyński and Piłsudski paths separated. On March 27, 1928, Ignacy Daszyński was elected the Speaker of the Polish Parliament. At the same time, he withdrew from party activities. On October 31, 1929, there was an acute dispute between Daszyński and Piłsudski, when he refused to open the Parliament proceedings due to the presence of a group of armed officers in the Parliament's building, accompanying Piłsudski.

Since 1930, Daszyński, due to the constantly deteriorating health, gradually withdrew from political life.

Ignacy Ewaryst Daszyński died at the in Bystra Śląska's Dom Zdrowia on the night of October 30, 31, 1936 and was buried at the Rakowicki Cemetery in Krakow.

ARCHIVES

The Ignacy Daszyński Papers were acquired by the Central Archives of Modern Records in 1990. They were registered as a fond number 2/1229. Collection consists of 19 archival units, measuring 0,27 linear meter, and covers following date span - [1833], 1882-1936, [1945-1950, 1974].

The fond consists mainly of manuscripts, printed and typewritten material. Among the nontextual records are photograph, postcards, sash and a diploma. A part of the fond consists of records and newspaper articles, written in Polish, German, French and Russian. There are also some modern copies and transcripts of records. The fond was microfilmed, and the microfilm was given the number 874.

Records regarding Ignacy Daszyński can be found among other collections and fonds preserved in the Central Archives for Modern Records. For example in: Ignacy Mościcki Papers (fond no. 2/88), Nonpartisan Bloc for Cooperation with the Government. General Secretariat and Parliamentary Club in Warsaw (fond no. 2/62), Artur Śliwinski Papers (fond no. 2/368) or in London Archives of the Polish Socialist Party (fond no 2/1408).

One must mention that records pertaining to Ignacy Daszyński can be found also in other archives in Warsaw, Cracow, Lublin and Radom.

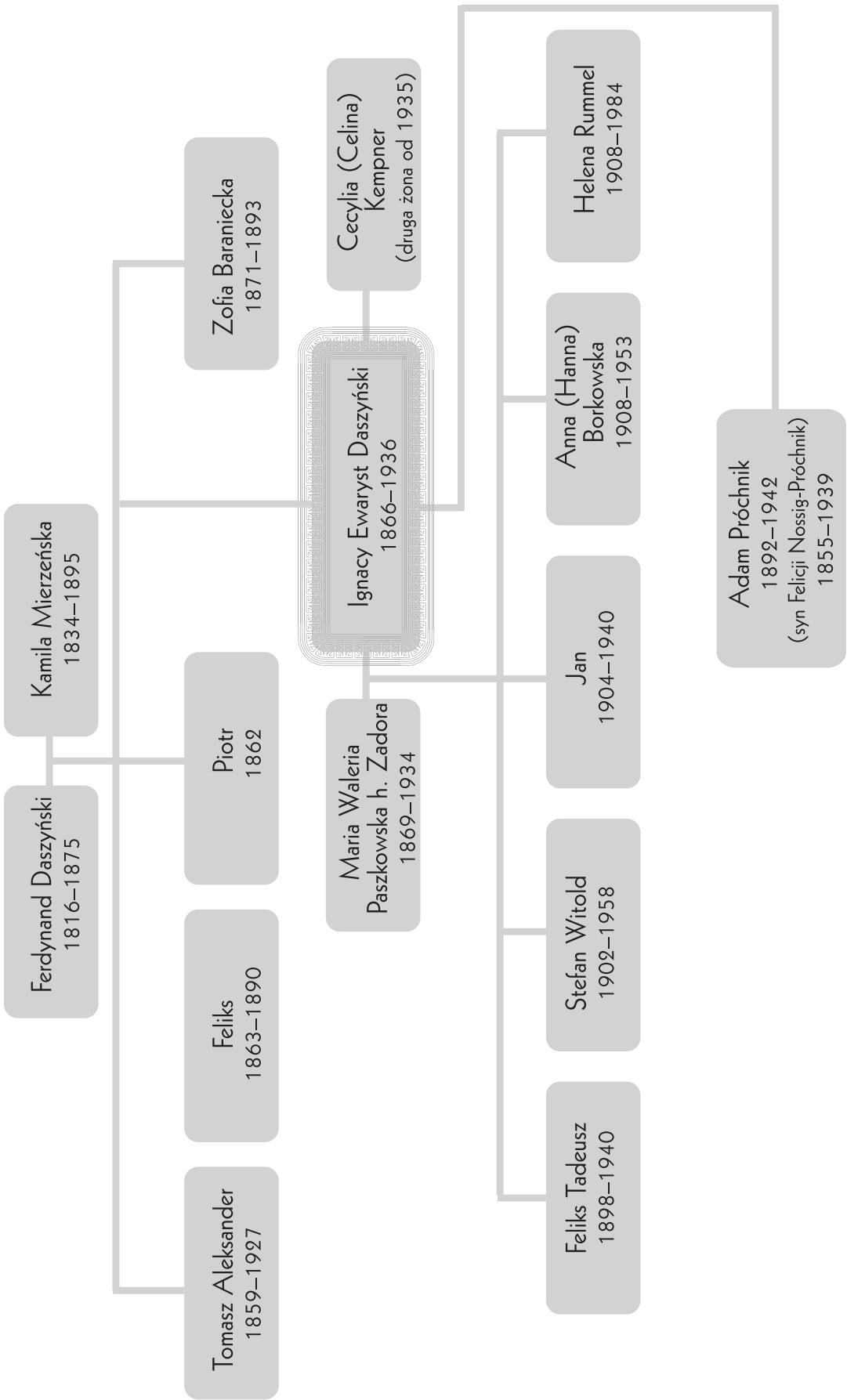
Ferdynand Daszyński
1816–1875
Kamila Mierzeńska
1834–1895
Tomasz Aleksander
1859–1927
Feliks
1863–1890
Piotr
1862
Zofia Baraniecka
1871–1893
Ignacy Ewaryst Daszyński
1866–1936
Maria Waleria
Paszkowska h. Zadora
1869–1934
Cecylia (Celina)
Kempner
(druga żona od 1935)
Feliks Tadeusz
1898–1940
Stefan Witold
1902–1958
Jan
1904–1940
Anna (Hanna)
Borkowska
1908–1953
Helena Rummel
1908–1984
Adam Próchnik
1892–1942
(syn Felicji Nossig-Próchnik)
1855–1939

WYBÓR LITERATURY

IGNACY DASZYŃSKI:

1. Daszyński I., *Cztery lata wojny*, Kraków 1918.
2. Daszyński I., *Z burzliwej doby. Mowy sejmowe*, Lwów 1920.
3. Daszyński I., *Wspomnienia. Przyczynek do dziejów PPS,* Warszawa 1923.
4. Daszyński I., *Pamiętniki*, Warszawa 1957.
5. Daszyński I., *Teksty*, (red. Myśliński J.), Warszawa 1986.
6. Daszyński I., *O państwie, demokracji i parlamentaryzmie*, (red. Śliwa M.), Warszawa 1997.
7. [Redakcja], *Ignacy Daszyński – portret z Pamiętników*, „Przegląd Socjalistyczny" 2016, nr 3–4 (54–55).

O IGNACYM DASZYŃSKIM:

8. Albert A., *Najnowsza historia Polski*, t. I, Warszawa 1983.
9. Buszko J., *Wirtuoz parlamentaryzmu*, „Życie Literackie" 1986, nr 43.
10. Buszko J., *Polacy w parlamencie wiedeńskim*, Warszawa 1996.
11. Czubiński A., *Dzieje najnowsze Polski*, Poznań 1994.
12. Drobner B., *Na posterunku*, Kraków 1948.
13. Dubacki L., *Ignacy Daszyński – parlamentarzysta i działacz*, „Przegląd Socjalistyczny" 2006, nr 2 (7).
14. Dubacki L., *Ignacy Daszyński – parlamentarzysta i działacz*, „Przegląd Socjalistyczny" 2016, nr 3–4 (54–55).
15. Dunin-Wąsowicz K., *Ignacy Daszyński jako rzecznik niepodległości i państwowości polskiej*, „Przegląd Socjalistyczny" 2006, nr 4.
16. Dybicz P., Śliwa M., *Marszałek demokracji*, „Przegląd" 2015, nr 33.
17. Dymek B. (red.), *Ignacy Daszyński – życie i działalność*, w: *Tradycje i wartości polskiego ruchu robotniczego*, Warszawa 1987.
18. Feldman J., *Daszyński Ignacy*, „Polski Słownik Biograficzny", t. IV, Kraków 1938.
19. Gadomski B., *Ignacy Daszyński*, „Słownik Biograficzny Działaczy Polskiego Ruchu Robotniczego", t. I, Warszawa 1978.
20. Garlicki A., *Socjalista nieskalany: Ignacy Daszyński. Z Piłsudskim i przeciw Piłsudskiemu*, „Polityka" 1966, nr 44.
21. Glass H., *W pracy i walce: życiorysy szesnastu wybitnych Polaków XX wieku*, Londyn 1978.
22. Grau S., Wilczek I., Holzer J., *Ignacy Daszyński*, Monachium 1991.
23. Grodziski S., *Sejm Krajowy galicyjski 1861–1914*, t. II, Warszawa 1993.
24. Iwański G., *PPS. Wspomnienia z lat 1918–1939*, t. I, Warszawa 1987.
25. Karpiński J., Chwedoruk R., *Daszyński superstar,* „Trybuna" 2006, nr 252.
26. Lipińska M. (oprac.), *Twórcy niepodległości 1918–1922 [materiały z konferencji...]*, Warszawa 2009.
27. Łoza S. (red.), *Czy wiesz, kto to jest?*, Warszawa 1938.
28. Majchrowski J. M. (red.), *Kto był kim w drugiej Rzeczypospolitej*, Warszawa 1994.
29. Malinowski L., *Politycy II RP*, cz.1, Warszawa 1995.
30. Małecki J., *Zarys dziejów Polski 1864–1939*, Kraków 1991.
31. Michalewicz J. (red.), *Corpus studiosorum Universitatis Iagellonicae 1850–1918. A–D*, Kraków 1999.
32. Najdus W., *Ignacy Daszyński 1866–1936*, Warszawa 1988.
33. Nicieja S., *Młodość Adama Próchnika (lata chłopięce i gimnazjalne)*, „Dzieje Najnowsze" 1983, R.15, z.1–2.
34. Pilecki J., T*owarzysz Daszyński i jego partia*, Poznań 1922.
35. Prekiel P., *Ignacy Daszyński*, „Przegląd Socjalistyczny" 2016, nr 3–4 (54–55).
36. Próchnik A., *Ignacy Daszyński. Życie, praca, walka,* Warszawa 1946.
37. Rawicz P., *Daszyński – wódz PPS*, Warszawa 1934.

38. Skrabalak W. M., *Szkice zebrane z okazji okrągłych rocznic: urodzin i śmierci Ignacego Daszyńskiego (1866–1936), Polskiej Rewolucji (1904–1907), urodzin Józefa Piłsudskiego w 1867 r., śmierci Feliksa Perla w 1927 r., XXIV Kongresu PPS w Radomiu w lutym 1937 r.*, Warszawa 2006.

39. Smogorzewska M., Kunert A. K., *Posłowie i Senatorowie Rzeczypospolitej Polskiej 1919–1939. Słownik biograficzny*, t. I, Warszawa 1998.

40. Syzdek B., *O Ignacym Daszyńskim*, „Myśl Socjaldemokratyczna" 1996, nr 4.

41. Śliwa M., *Ignacy Daszyński*, Warszawa 2009.

42. Winnicki W., *Ignacy Daszyński na tle historii Polskiej Partii Socjalistycznej*, Warszawa 1946.

43. Woszczyńska S., *Ignacy Daszyński – sylwetka*, w: *Wspomnienia o działaczach PPS, Teczki osobowe PZPR*, AAN sygn. 7548, t. IV.

44. Zaremba P., *Historia dwudziestolecia 1918–1939*, Wrocław 1991.

45. Zawistowski J., *Dziedzictwo Ignacego Daszyńskiego „Niepodległość – Demokracja – Humanizm"*, Kraków 1991.

CZĘŚĆ I
OSOBA PRYWATNA

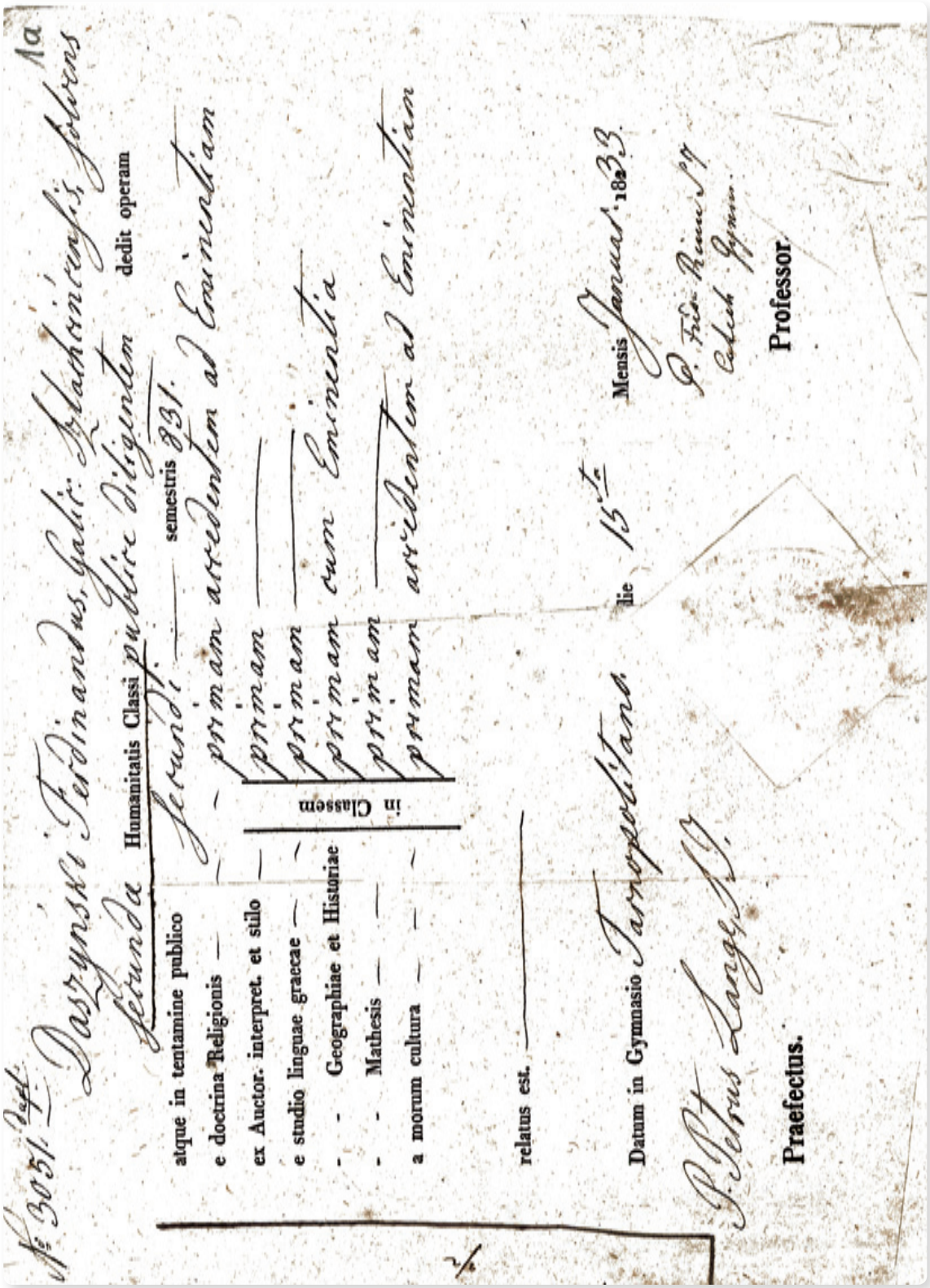
Nº 3051. Secl.

Daszyński Ferdinandus, Galic. Kłaskintrogis, filius

Secunda Humanitatis Classi publice Diligentem dedit operam

Secundo semestris 831.

		in Classem
atque in tentamine publico		
e doctrina Religionis	—	primam
ex Auctor. interpret. et stilo	—	primam
e studio linguae graecae	—	primam
- - Geographiae et Historiae	—	primam
- - Mathesis	—	primam
a morum cultura	—	primam

attendentem ad Eminentiam

cum Eminentia

primam ad Eminentiam

relatus est.

Datum in Gymnasio Tarnopolitano die 15 Mensis Januar. 1833.

P. Fr. Rinn S.J.
Cathol. Gymn.

Professor.

Petrus Larger S.J.

Praefectus.

1a

1. Świadectwo gimnazjalne Ferdynanda Daszyńskiego, ojca Ignacego (1833 r.), sygn. 70/I-4, s. 1a

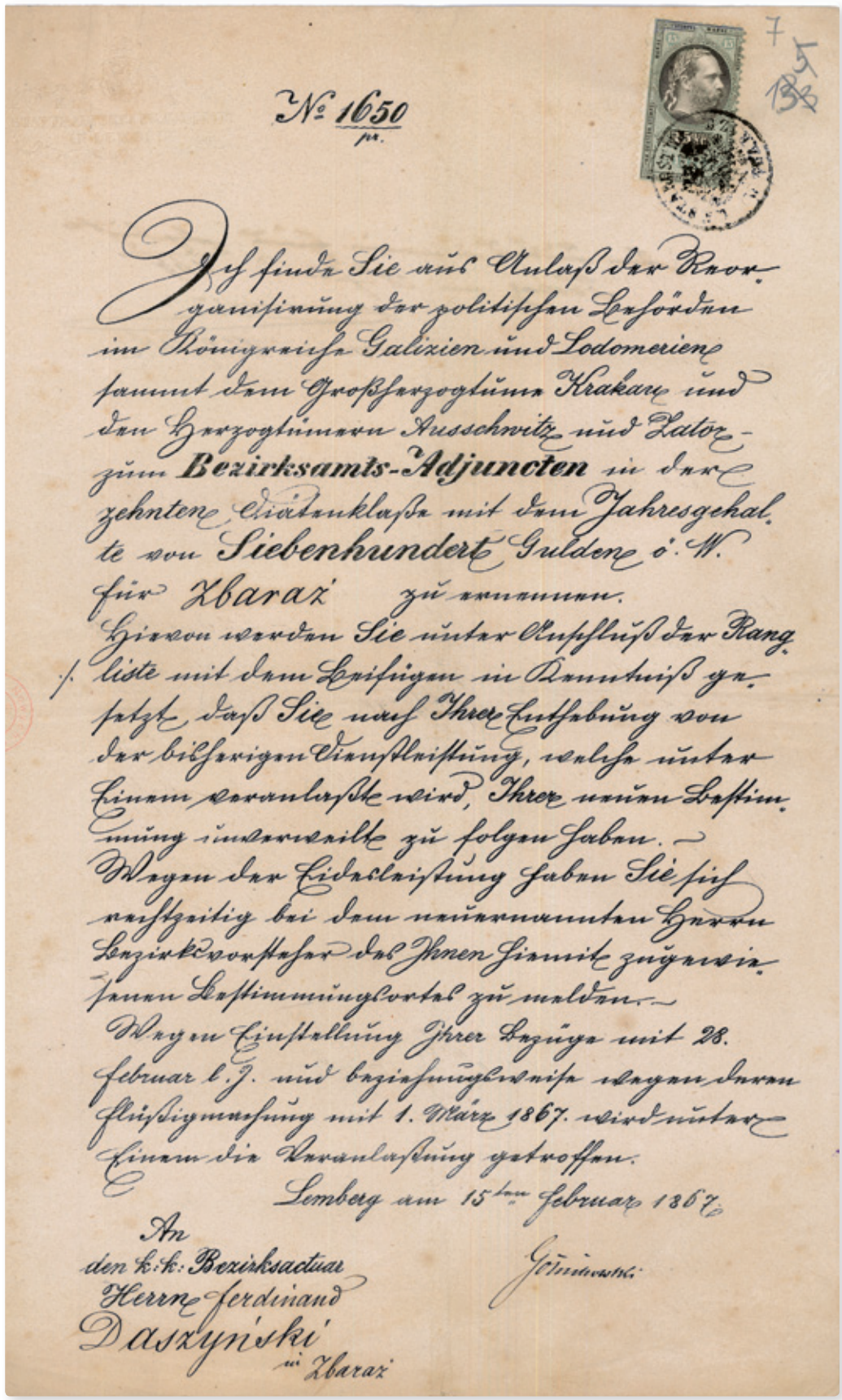

№ 1650
pr.

Ich finde Sie aus Anlaß der Reorganisirung der politischen Behörden im Königreiche Galizien und Lodomerien sammt dem Großherzogthume Krakau und den Herzogthümern Auschwitz und Zator zum **Bezirksamts-Adjuncten** in der zehnten Diätenklasse mit dem Jahresgehalte von **Siebenhundert** Gulden ö. W. für **Zbaraż** zu ernennen.

Hiervon werden Sie unter Anschluß der Rangliste mit dem Beifügen in Kenntniß gesetzt, daß Sie nach Ihrer Enthebung von der bisherigen Dienstleistung, welche unter einem veranlaßt wird, Ihrer neuen Bestimmung unverzüglich zu folgen haben.

Wegen der Eidesleistung haben Sie sich rechtzeitig bei dem neuernannten Herrn Bezirksvorsteher des Ihnen Eingangs zugewiesenen Bestimmungsortes zu melden.

Wegen Einstellung Ihrer Bezüge mit 28. Februar l. J. und beziehungsweise wegen deren Flüssigmachung mit 1. März 1867. wird unter einem die Veranlassung getroffen.

Lemberg am 15ten Februar 1867.

Gołuchowski.

An
den k. k. Bezirksactuar
Herrn Ferdinand
Daszyński
in Zbaraż

2. Pismo Prezydium Namiestnictwa we Lwowie do Ferdynanda Daszyńskiego (1867 r.), sygn. 70/I-3, s. 7

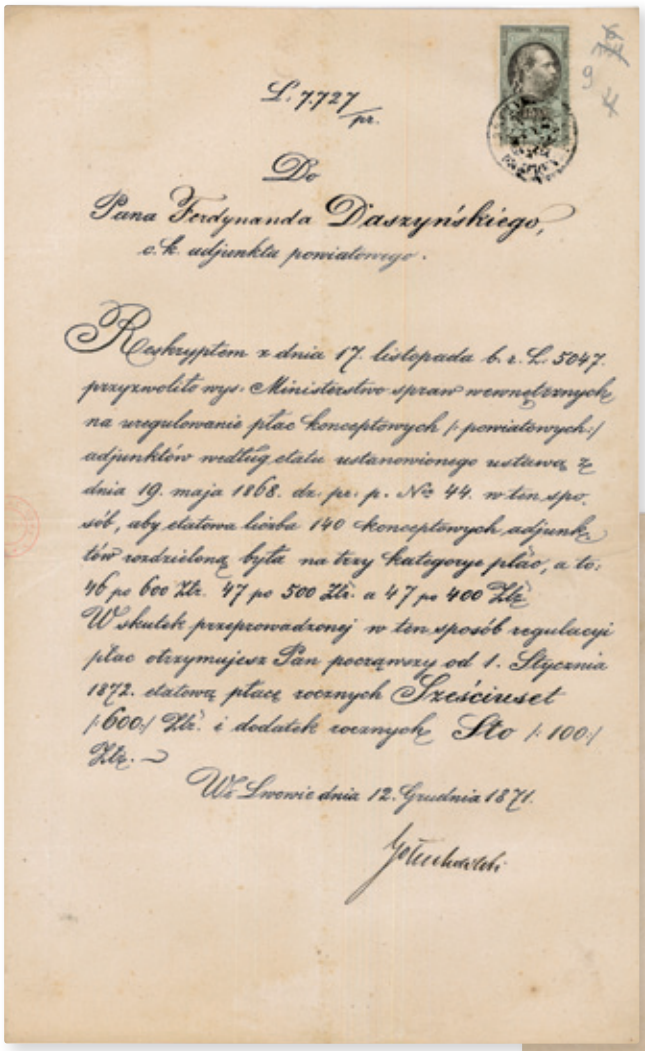

L. 7727/pr.

Do
Pana Ferdynanda Daszyńskiego,
c.k. adjunkta powiatowego.

Reskryptem z dnia 17. listopada b. r. L. 5047. przyzwoliło wys. Ministerstwo spraw wewnętrznych na uregulowanie płac koncepcyjnych /powiatowych/ adjunktów według etatu ustanowionego ustawą z dnia 19. maja 1868. dz. pr. p. № 44. w ten sposób, aby etatowa liczba 140 koncepcyjnych adjunktów rozdzieloną była na trzy kategorye płac, a to: 46 po 600 Złr. 47 po 500 Złr. a 47 po 400 Złr. Wskutek przeprowadzonej w ten sposób regulacyi płac otrzymujesz Pan począwszy od 1. Stycznia 1872. etatową płacę rocznych Sześciuset /600/ Złr. i dodatek rocznych Sto /100/ Złr.

We Lwowie dnia 12. Grudnia 1871.

[illegible]

3. Pismo Prezydium Namiestnictwa we Lwowie do Ferdynanda Daszyńskiego (1871 r.), sygn. 70/I-3, s. 9

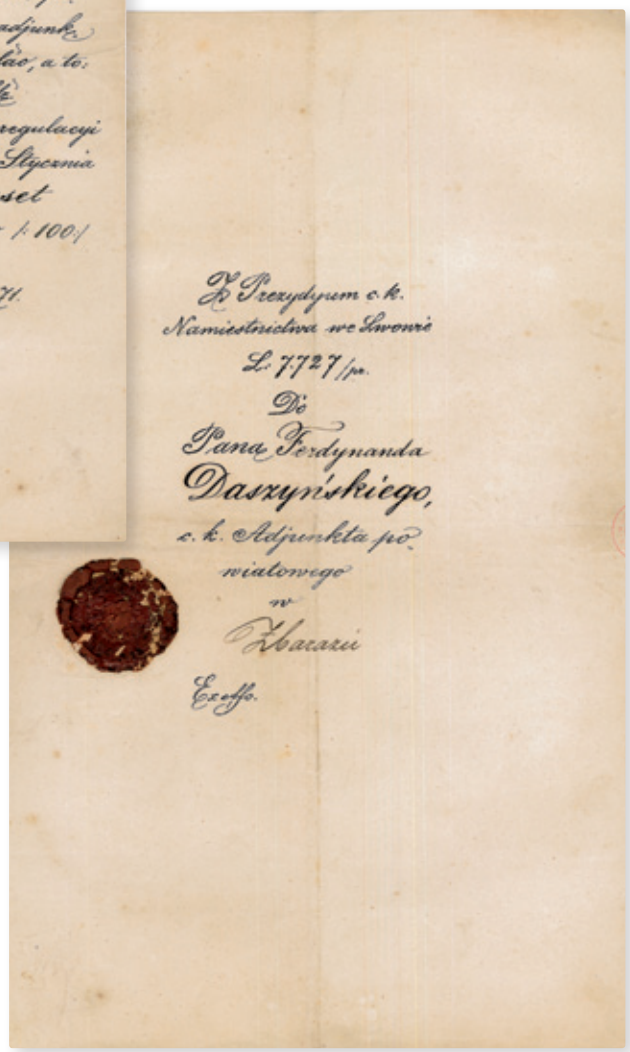

Z Prezydyum c.k.
Namiestnictwa we Lwowie
L. 7727/pr.
Do
Pana Ferdynanda
Daszyńskiego,
c.k. Adjunkta po-
wiatowego
w
Zbarazu
Exeffo.

4. Pismo Prezydium Namiestnictwa we Lwowie do Ferdynanda Daszyńskiego (1871 r.), sygn. 70/I-3, s. 10

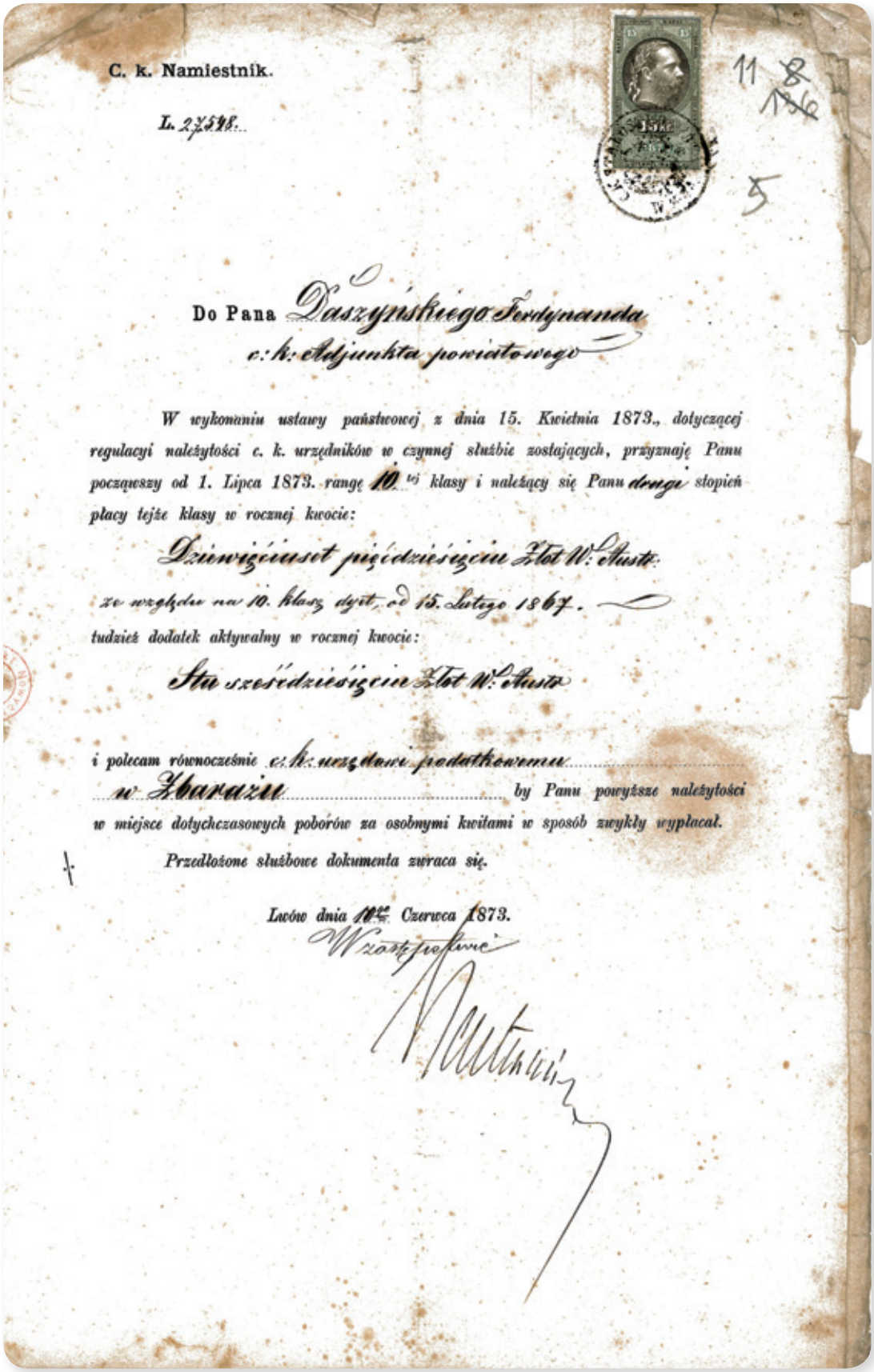

C. k. Namiestnik.

L. 27548.

11 8 1876

5

Do Pana Daszyńskiego Ferdynanda
c. k. Adjunkta powiatowego

W wykonaniu ustawy państwowej z dnia 15. Kwietnia 1873., dotyczącej regulacyi należytości c. k. urzędników w czynnej służbie zostających, przyznaję Panu począwszy od 1. Lipca 1873. rangę 10tej klasy i należący się Panu drugi stopień płacy tejże klasy w rocznej kwocie:

Dziewięćset pięćdziesięciu Złot. W. Austr.

ze względu na 10. klasę dyet, od 15. Lutego 1867.

tudzież dodatek aktywalny w rocznej kwocie:

Sto sześćdziesięciu Złot. W. Austr.

i polecam równocześnie c. k. urzędowi podatkowemu w Zbarażu by Panu powyższe należytości w miejsce dotychczasowych poborów za osobnymi kwitami w sposób zwykły wypłacał.

Przedłożone służbowe dokumenta zwraca się.

Lwów dnia 10. Czerwca 1873.

Wzór podpisu

5. Pismo C.K. Namiestnika do Ferdynanda Daszyńskiego (1873 r.), sygn. 70/I-3, s. 11

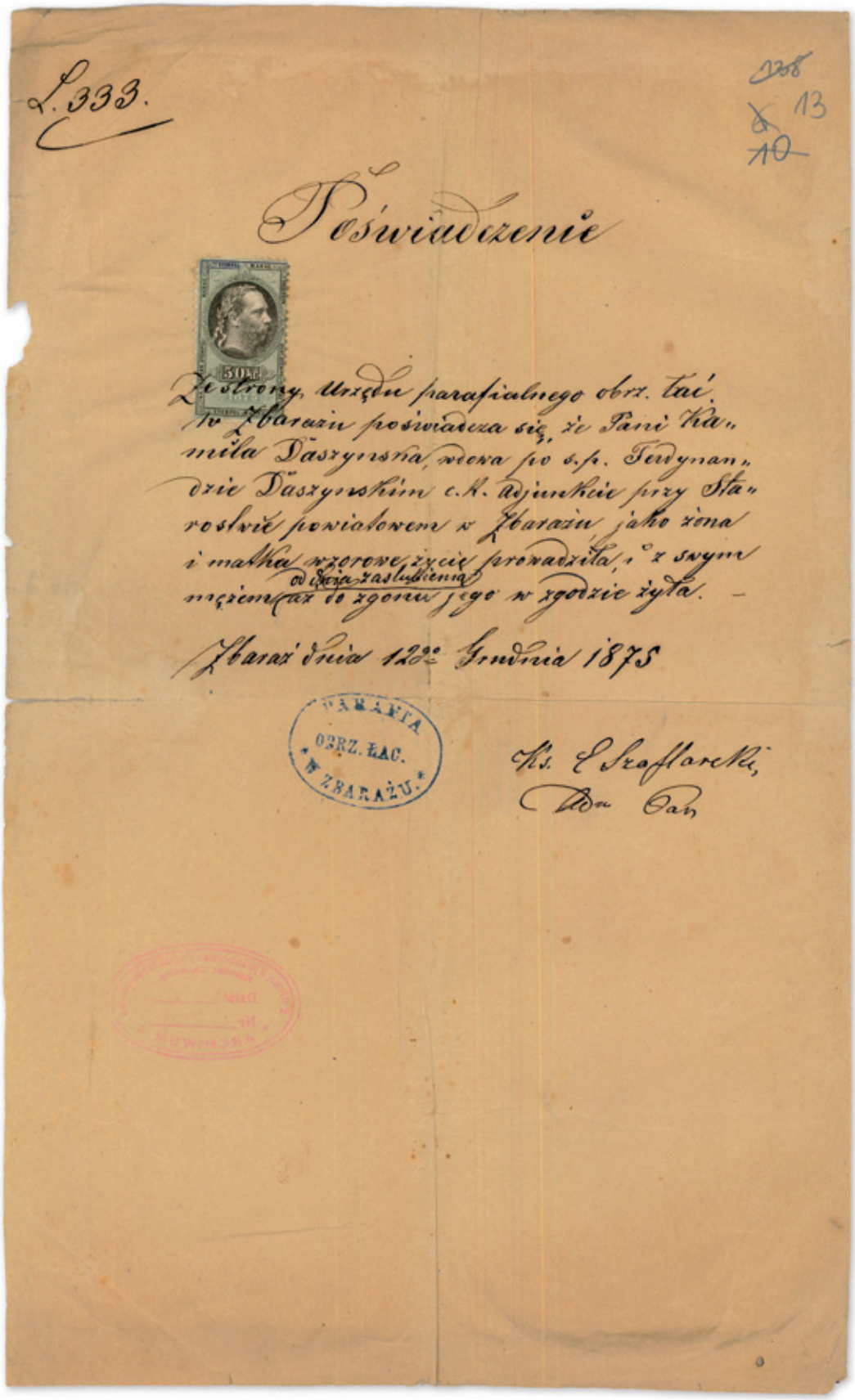

L. 333.

Poświadczenie

Ze strony Urzędu parafialnego obrz. łać. w Zbarażu poświadcza się, że Pani Kamila Daszyńska, wdowa po ś.p. Teodynarzie Daszyńskim c.k. adjunkcie przy Starostwie powiatowem w Zbarażu jako żona i matka wzorowe życie prowadziła, i z swym mężem od dnia zaślubienia aż do zgonu jego w zgodzie żyła. –

Zbaraż dnia 12go Grudnia 1875

PARAFIA OBRZ. ŁAC. W ZBARAŻU

Ks. E. Szaflarski, Adm. Par.

6. Poświadczenie moralności dla Kamili Daszyńskiej, wystawione przez Urząd Parafialny w Zbarażu (1875 r.), sygn. 70/I-3, s. 13

Swiadectwo moralności.

Ze strony Magistratu i urzędu Parafialnego w Stanisławowie potwierdza się niniejszem, że Ignacy Daszyński przez czas pobytu swego w Stanisławowie zostając przy matce swojej Kamili Daszyńskiej wdowie po c.k. urzędniku, zachowywał się przyzwoicie i moralnie. –

Stanisławów 16go Sierpnia 1882.

Szymowski

Widziałem i stwierdzam
w urzędzie parafialnym
Stanisławów dnia 19 Sierpnia 1882
ks. Gwarzdziawski

7. Swiadectwo moralności dla Ignacego Daszyńskiego, wystawione przez Urząd Parafialny w Stanisławowie (1882 r.), sygn. 70/I-1, s. 6

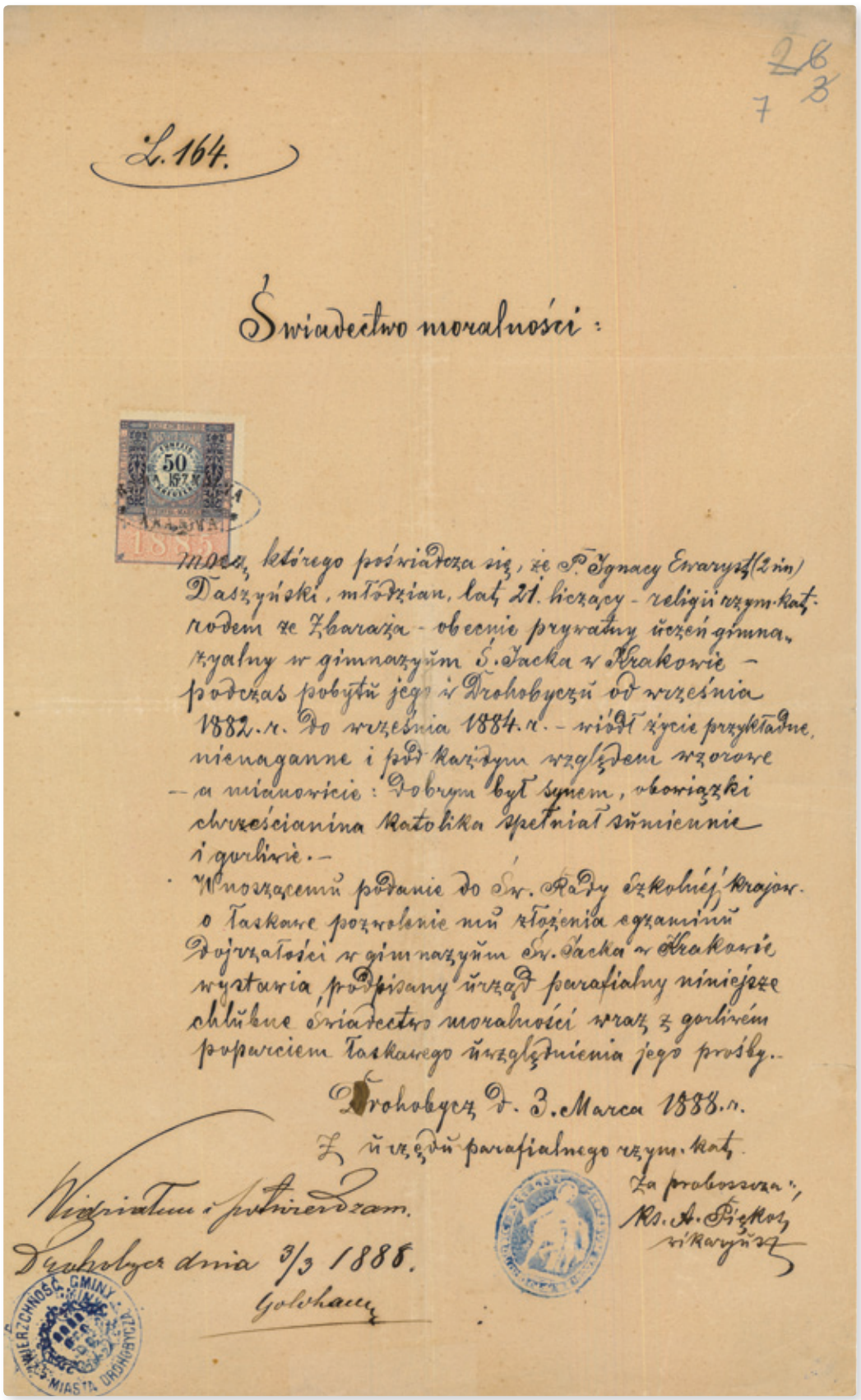

L. 164.

Świadectwo moralności:

50 1887

1882

Mocą, którego poświadcza się, że P. Ignacy Zwarzyż (2 im) Daszyński, młodzian, lat 21. liczący - religii rzym. kat. rodem ze Zbaraża - obecnie prywatny uczeń gimnazyalny w gimnazyum Ś. Jacka w Krakowie - podczas pobytu jego w Drohobyczu od września 1882. r. do września 1884. r. - wiódł życie przykładne, nienaganne i pod każdym względem wzorowe - a mianowicie: dobrym był synem, obowiązki chrześcianina katolika spełniał sumiennie i gorliwie. -

Wnoszącemu podanie do Św. Rady szkolnej krajow. o łaskawe pozwolenie mu złożenia egzaminu dojrzałości w gimnazyum Św. Jacka w Krakowie wystawia podpisany urząd parafialny niniejsze szczere świadectwo moralności wraz z gorliwem poparciem łaskawego uwzględnienia jego prośby.

Drohobycz d. 3. Marca 1888. r.

Z ú rzędu parafialnego rzym. kat.

Za proboszcza:
Ks. A. Piękos
wikaryusz

Widziałem i potwierdzam.
Drohobycz dnia 3/3 1888.
Golchaus

Urzędowa Pieczęć Gminy Miasta Drohobycza

8. Świadectwo moralności dla Ignacego Daszyńskiego, wystawione przez Urząd Parafialny w Drohobyczu (1888 r.), sygn. 70/I-1, s. 7

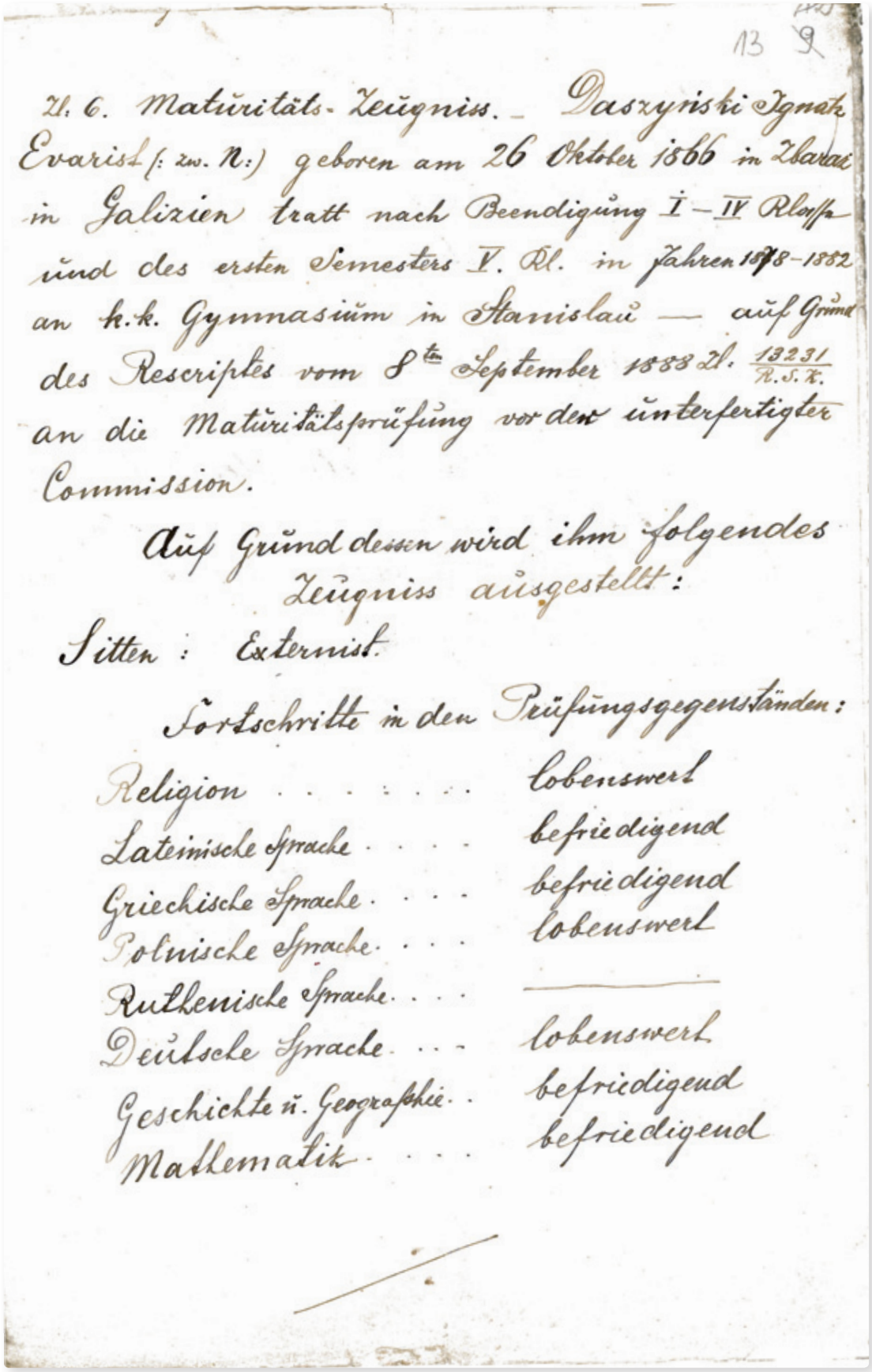

13 9

Zl. 6. Maturitäts-Zeugniss. – Daszyński Ignatz Evarist (: zw. N:) geboren am 26 Oktober 1866 in Zbarai in Galizien trat nach Beendigung I – IV Klasse und des ersten Semesters V. Kl. im Jahren 1878-1882 an k.k. Gymnasium in Stanislau — auf Grund des Rescriptes vom 8ten September 1888 Zl. 13231/R.S.K. an die Maturitätsprüfung vor der unterfertigten Commission.

Auf Grund dessen wird ihm folgendes Zeugniss ausgestellt:

Sitten: Externist.

Fortschritte in den Prüfungsgegenständen:

Religion	lobenswert
Lateinische Sprache	befriedigend
Griechische Sprache	befriedigend
Polnische Sprache	lobenswert
Ruthenische Sprache	—
Deutsche Sprache	lobenswert
Geschichte u. Geographie	befriedigend
Mathematik	befriedigend

9. Odpis świadectwa maturalnego Ignacego Daszyńskiego (1888 r.), sygn. 70/I-1, s. 13

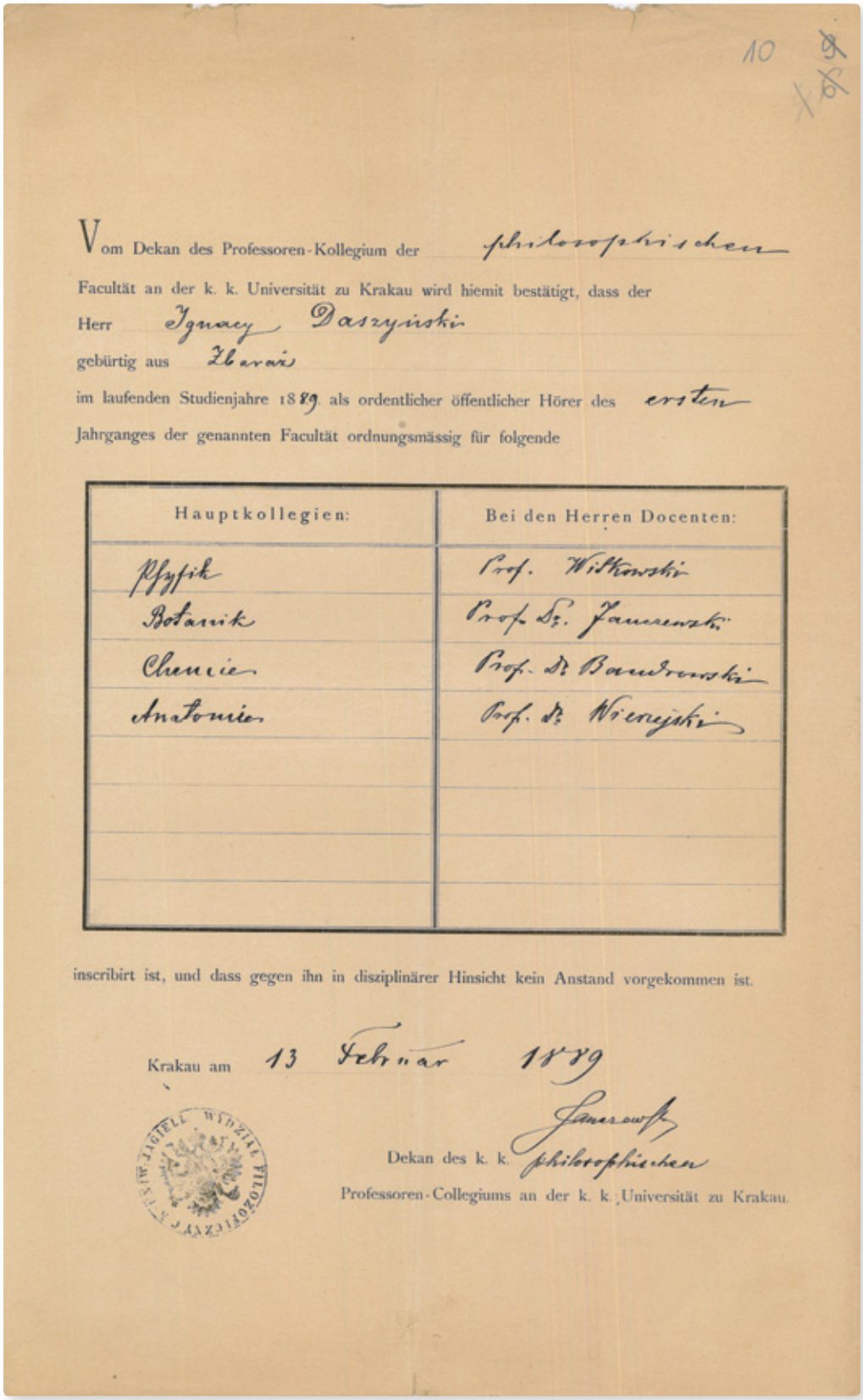

10

Vom Dekan des Professoren-Kollegium der philosophischen Facultät an der k. k. Universität zu Krakau wird hiemit bestätigt, dass der Herr Ignacy Daszyński gebürtig aus Zbaraż im laufenden Studienjahre 1889 als ordentlicher öffentlicher Hörer des ersten Jahrganges der genannten Facultät ordnungsmässig für folgende

Hauptkollegien:	Bei den Herren Docenten:
Physik	Prof. Witkowski
Botanik	Prof. Dr. Janczewski
Chemie	Prof. Dr. Bandrowski
Anatomie	Prof. Dr. Wiercejski

inscribirt ist, und dass gegen ihn in disziplinärer Hinsicht kein Anstand vorgekommen ist.

Krakau am 13 Februar 1889

Janczewski

Dekan des k. k. philosophischen Professoren-Collegiums an der k. k. Universität zu Krakau.

10. Zaświadczenie Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Jagiellońskiego ws. studenta pierwszego roku Ignacego Daszyńskiego (1889 r.), sygn. 70/I-1, s. 10

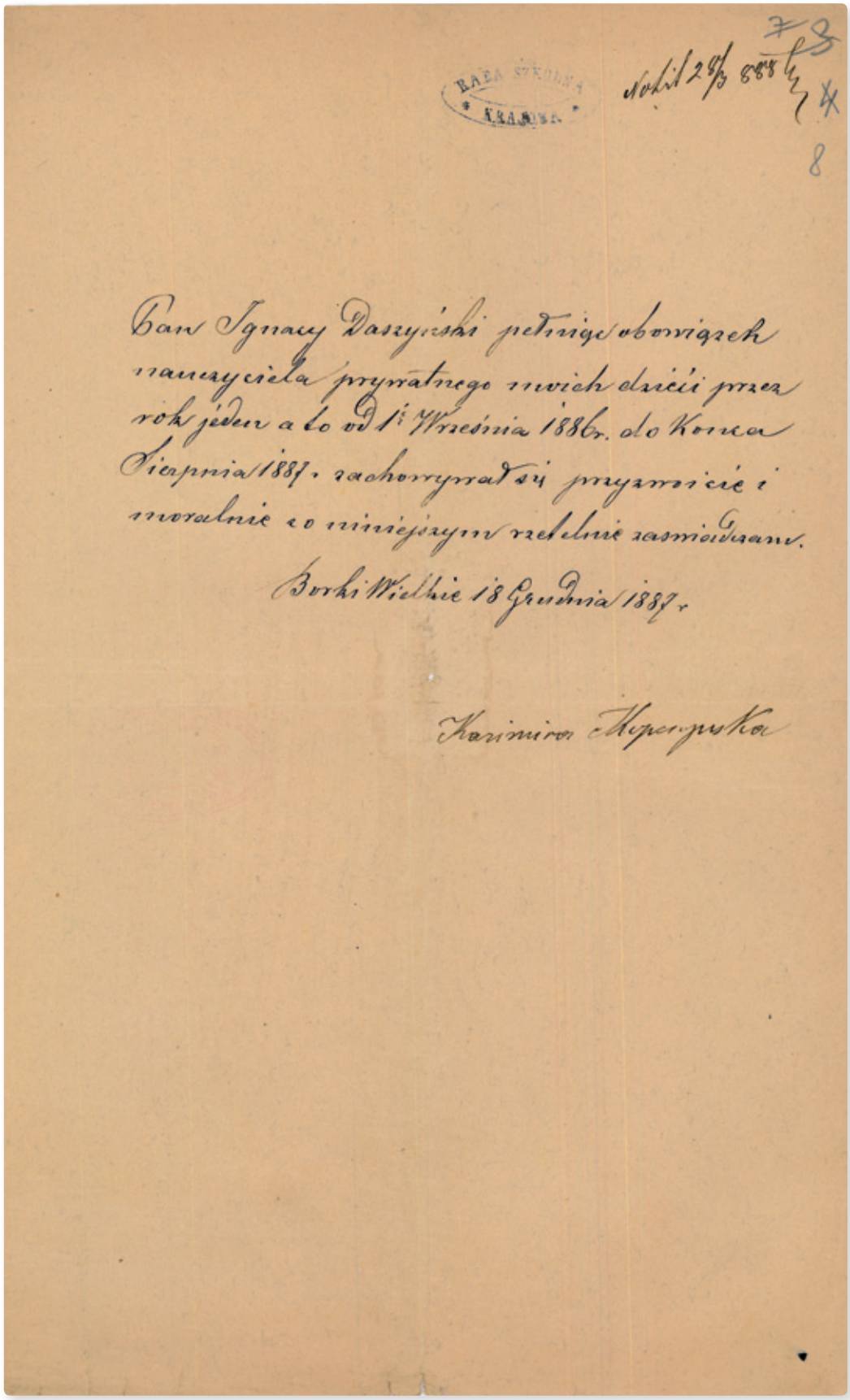

Pan Ignacy Daszyński pełnił obowiązek nauczyciela prywatnego moich dzieci przez rok jeden a to od 1ᵍᵒ Września 1886 r. do końca Sierpnia 1887, zachowywał się przyzwoicie i moralnie co niniejszym rzetelnie zaświadczam.

Borki Wielkie 18 Grudnia 1887 r.

Kazimierz Ołpeczyńska

11. Opinia o Ignacym Daszyńskim jako guwernerze (1887 r.), sygn. 70/I-1, s. 8

9 58

3a Traduit du Polonais

Présenté, le 9 Février 1889 N° 2915. —
A la Haute Administration de Police R. de l'E. (Royaume de l'Empire) Cracovie. . . Ignace Daszynski, étudiant en philosophie à Cracovie. Rue Dlouga L. 34 1re étage, demande l'obtention du certificat de bonnes mœurs et conduite: — . — . — .

A la Haute Administration de Police R. de l'Em.
Le soussigné, qui s'est présenté au Bailli de Zbarazw R. de l'Em. en qualité de Volontaire d'un an pour l'appel de cette année, adresse la demande suivante:

Plaise à la Haute Administration de Police R. de l'Em. de délivrer une attestation de vie irréprochable pour tout le temps de son séjour à Cracovie (Signé) Ignace Daszynski, étudiant de 1ère année en philosophie. (Timbre annulé) . . N° 2915 . . .

Pour remettre à Monsieur Ignace Daszynski en ville — Afin de certifier que pendant son séjour dans cette ville, il n'a pas donné prétexte à aucune remarque défavorable R. de l'Em. Direction de Police. Ville de Cracovie, le 11 Février 1889. (L. S.) (Signature illisible)

Pour la traduction conforme:
Léon Ragosny. Traducteur juré
Paris, 4 Rue des Ursulines,
le 18 Avril 1890

Vu pour certification matérielle de la Signature de M. Léon Ragosny
Paris, le 18 Avril 1890
Le Commissaire de Police

12. Odpis opinii o Ignacym Daszyńskim (1890 r.), sygn. 70/I-1, s. 9

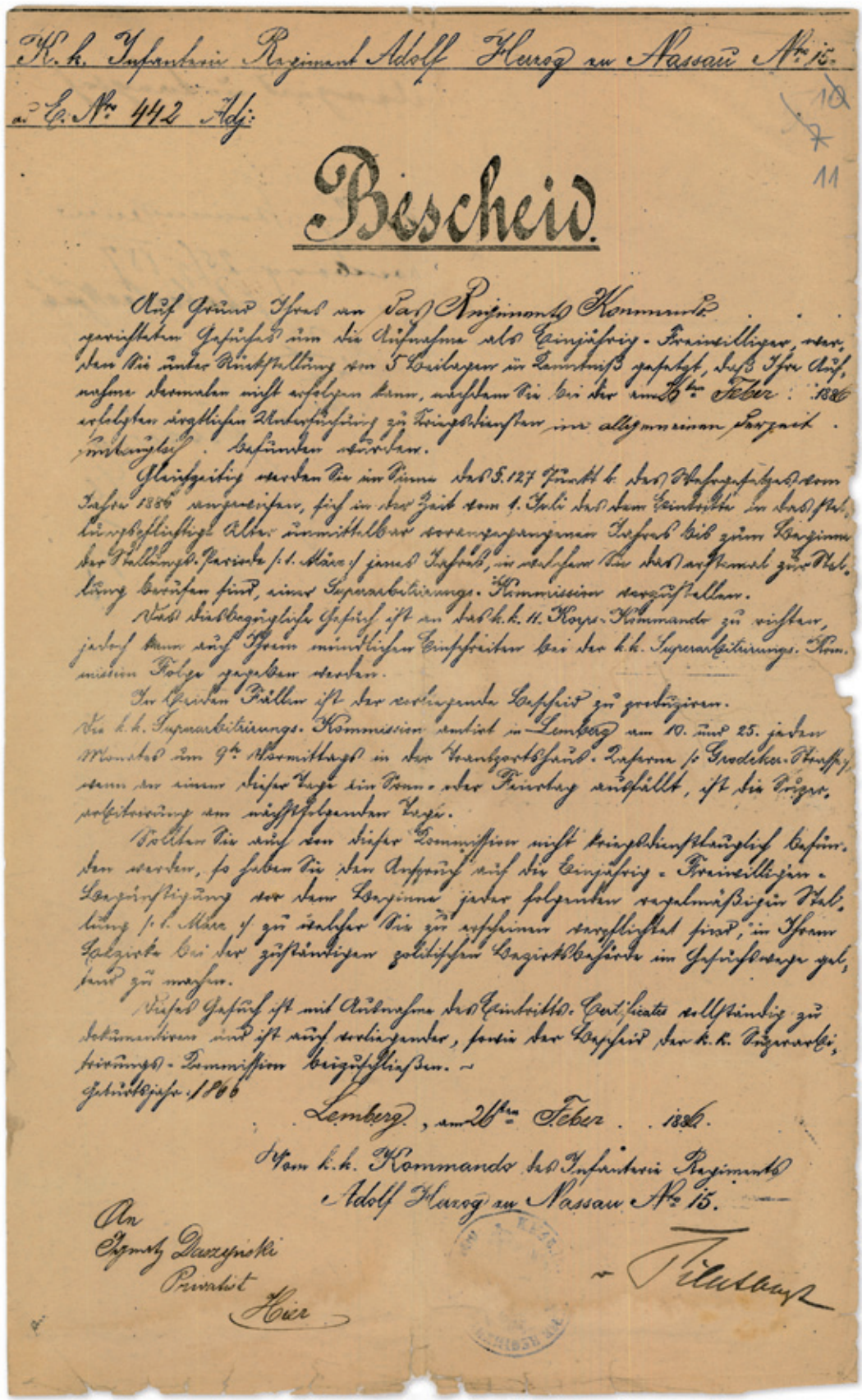

K. k. Infanterie Regiment Adolf Herzog zu Nassau Nr. 15.

z. E. Nr. 442 Adj.

10
7
11

Bescheid.

Auf Grund Ihres an das Regimentskommando gerichteten Gesuches um die Aufnahme als Einjährig-Freiwilliger, wird Ihnen unter Rückstellung von 5 Beilagen in Kenntniß gesetzt, daß Ihre Aufnahme dermalen nicht erfolgen kann, nachdem Sie bei der am 26ten Feber 1886 erfolgten ärztlichen Untersuchung zu Kriegsdiensten im allgemeinen Sanitätsfach unfähig befunden wurden.

Gleichzeitig werden Sie im Sinne des §. 127 Punkt b. des Wehrgesetzes vom Jahre 1886 verwiesen, sich in der Zeit vom 1. Juli des dem Eintritte in das stellungspflichtige Alter unmittelbar vorangegangenen Jahres bis zum Beginne der Stellungs-Periode f. d. März d. jenes Jahres, in welchem Sie das 21ste Lebensjahr zur Stellung berufen sind, einer Superarbitrirungs-Kommission vorzustellen.

Das diesbezügliche Gesuch ist an das k. k. 11. Korps-Kommando zu richten, jedoch kann auf Ihrem mündlichen Einschreiten bei der k. k. Superarbitrirungs-Kommission Folge gegeben werden.

In Ihrem Falle ist der vorliegende Bescheid zu quittiren.

Die k. k. Superarbitrirungs-Kommission amtirt in Lemberg am 10. und 25. jeden Monates um 9h Vormittags in der Kranzbortschen Lokalität f. Grodecka-Straße, wenn an einem dieser Tage ein Sonn- oder Feiertag ausfällt, ist die Superarbeitrirung am nächstfolgenden Tage.

Sollten Sie auch von dieser Kommission nicht kriegsdienstfähig befunden werden, so haben Sie den Anspruch auf die Einjährig-Freiwilligen-Begünstigung vor dem Beginne jener folgenden regelmäßigen Stellung f. d. März d. zu stellen Sie zu erscheinen verpflichtet sind, in Ihrem Bezirke bei der zuständigen politischen Bezirksbehörde im Instanzenzuge geltend zu machen.

Dieses Gesuch ist mit Ausnahme des Eintritts-Certificates vollständig zu dokumentiren und ist auch vorliegender, sowie der Bescheid der k. k. Superarbeitrirungs-Kommission beizuschließen. –

Gebührende 1 Pfg.

Lemberg, am 26ten Feber 1886.

Vom k. k. Kommando des Infanterie Regiments
Adolf Herzog zu Nassau Nr. 15.

An
Ignatz Skarzynski
Privatier
Hier

13. Orzeczenie Komendy 15 Pułku Piechoty Austro-Węgier im. Adolf Herzog zu Nassau ze Lwowa (1886 r.), sygn. 70/I-1, s. 11

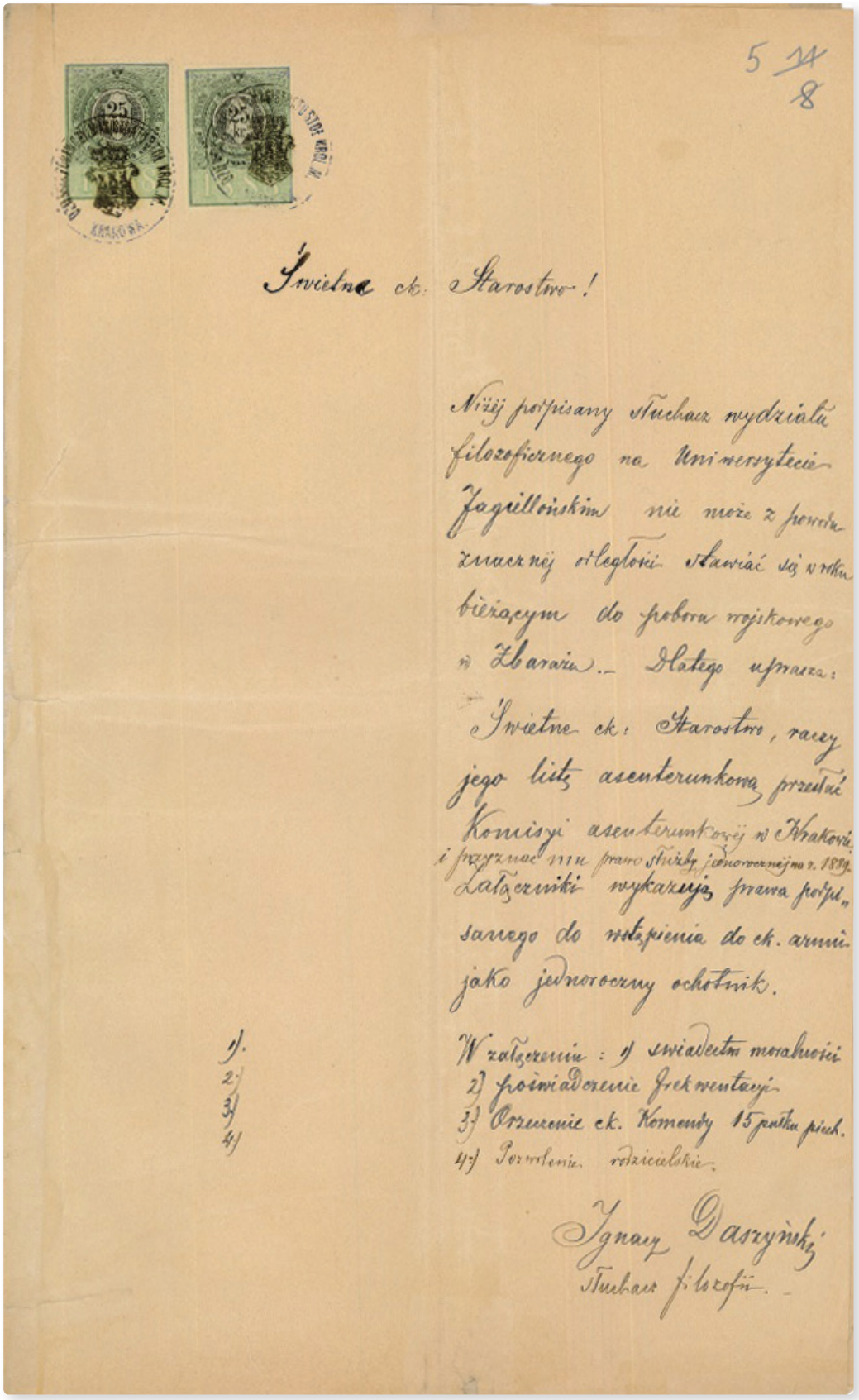

5 ~~14~~ 8

Świetne ck. Starostwo!

Niżej podpisany słuchacz wydziału filozoficznego na Uniwersytecie Jagiellońskim nie może z powodu znacznej odległości stawiać się w roku bieżącym do poboru wojskowego w Zbarażu. – Dlatego uprasza: Świetne ck. Starostwo, raczy jego listę asenterunkową przesłać Komisyi asenterunkowej w Krakowie i przyznać mu prawo służby jednorocznej na r. 1889. Załączniki wykazują prawa podpisanego do wstąpienia do ck. armii jako jednoroczny ochotnik.

1/. W załączeniu: 1) świadectwo moralności
2/ 2) poświadczenie frekwentacyi
3/ 3) Orzeczenie ck. Komendy 15 pułku piech.
4/ 4) Pozwolenie rodzicielskie.

Ignacy Daszyński
słuchacz filozofii.

14. Podanie Ignacego Daszyńskiego do Starostwa w Zbarażu z prośbą o jednoroczną służbę wojskową (1889 r.), sygn. 70/I-1, s. 5

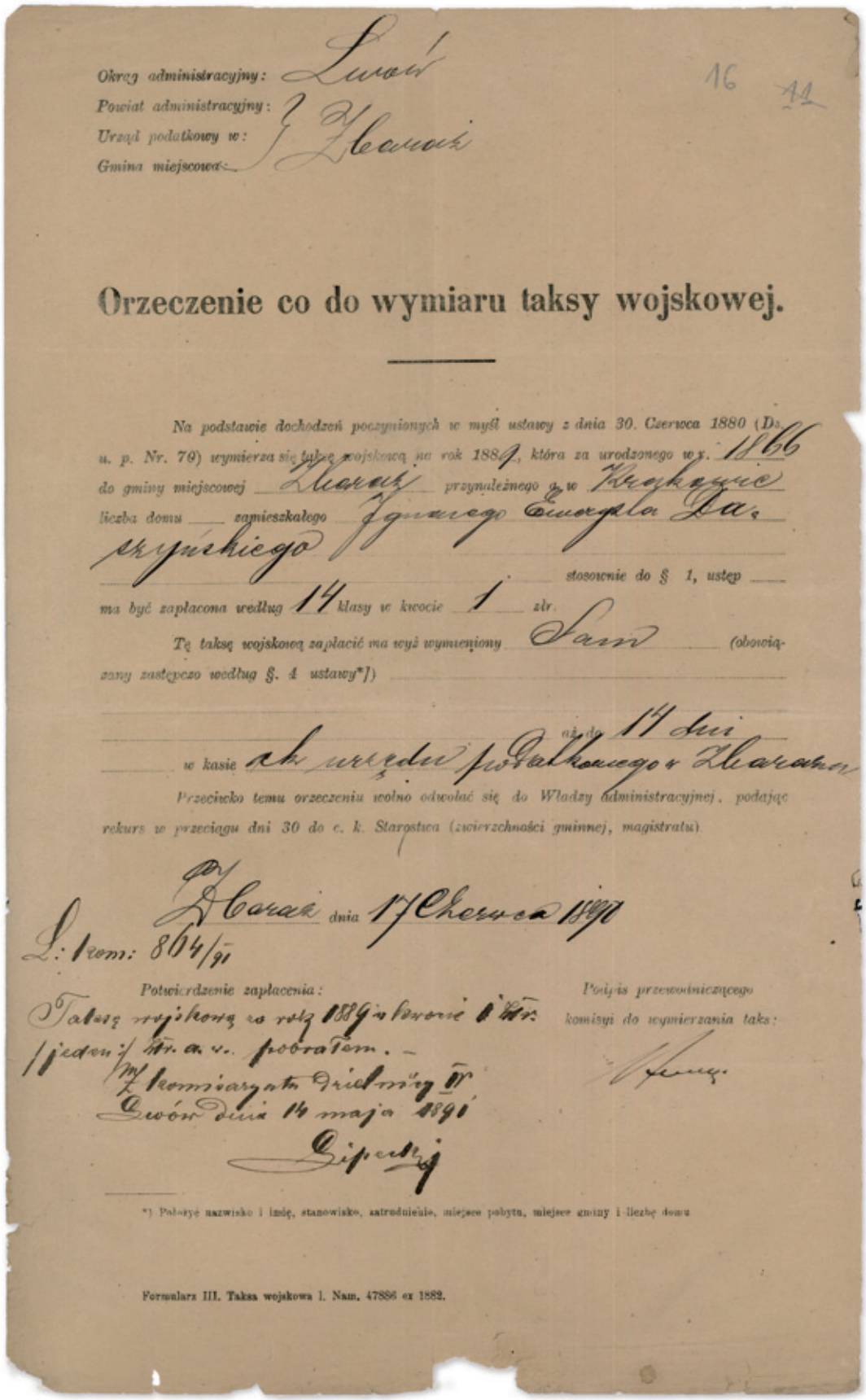

Okręg administracyjny: Lwów
Powiat administracyjny: ?
Urząd podatkowy w: Zbaraż
Gmina miejscowa: Zbaraż

16 11

Orzeczenie co do wymiaru taksy wojskowej.

Na podstawie dochodzeń poczynionych w myśl ustawy z dnia 30. Czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 79) wymierza się taksę wojskową na rok 1889, która za urodzonego w r. 1866 do gminy miejscowej Zbaraż przynależnego w Krzykowie liczba domu ___ zamieszkałego Ignacego Eusygnia Daszyńskiego stosownie do § 1, ustęp ___ ma być zapłacona według 14 klasy w kwocie 1 złr.

Tę taksę wojskową zapłacić ma wyż wymieniony Sam (obowiązany zastępczo według §. 4 ustawy*)) ___

w kasie ak urzędu podatkowego w Zbarażu do 14 dni

Przeciwko temu orzeczeniu wolno odwołać się do Władzy administracyjnej, podając rekurs w przeciągu dni 30 do c. k. Starostwa (zwierzchności gminnej, magistratu).

Zbaraż dnia 17 Czerwca 1890

L. rom: 864/91

Potwierdzenie zapłacenia:
Taksę wojskową za rok 1889 w kwocie 1 złr. 1 jeden złr. a. w. pobrałem. –
Z komisarjatu Dzielnicy III.
Lwów dnia 14 maja 1891
Gipetzj

Podpis przewodniczącego komisyi do wymierzania taks:

*) Podaje nazwisko i imię, stanowisko, zatrudnienie, miejsce pobytu, miejsce gminy i liczbę domu

Formularz III. Taksa wojskowa l. Nam. 47886 ex 1882.

15. Orzeczenie co do wymiaru podatku wojskowego dla Ignacego Daszyńskiego (1890 r.), sygn. 70/I-1, s. 16

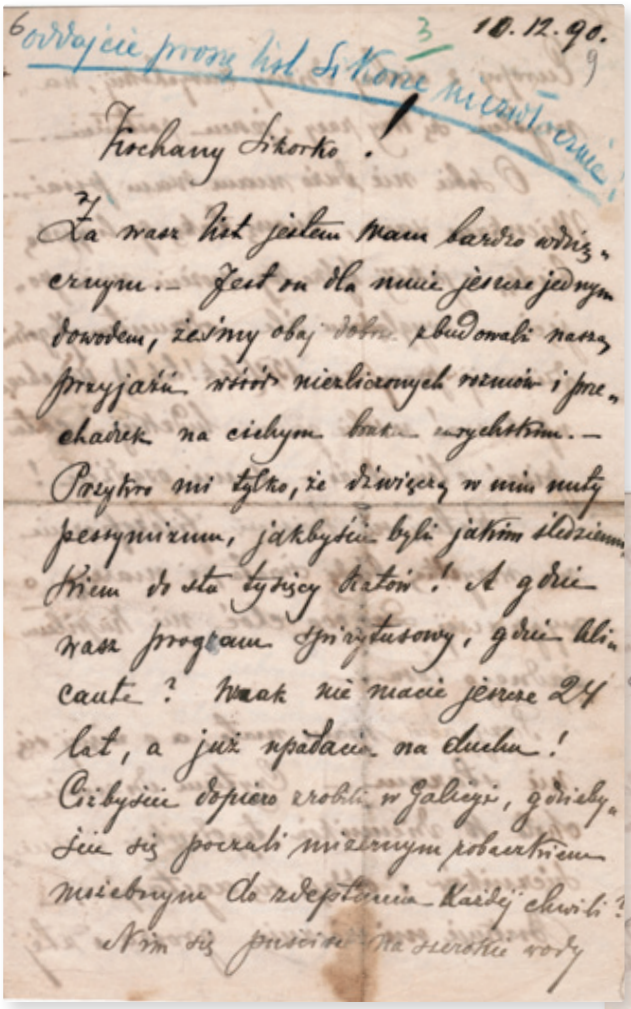

16.A List Ignacego Daszyńskiego do Wincentego Sikorskiego (1890 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka I, k. 9

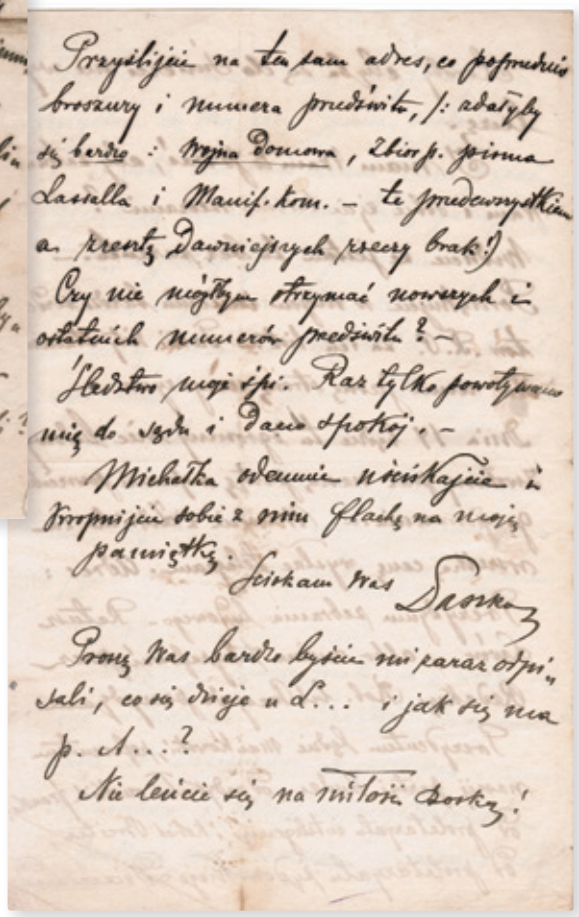

16.B List Ignacego Daszyńskiego do Wincentego Sikorskiego (1890 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka I, k. 9

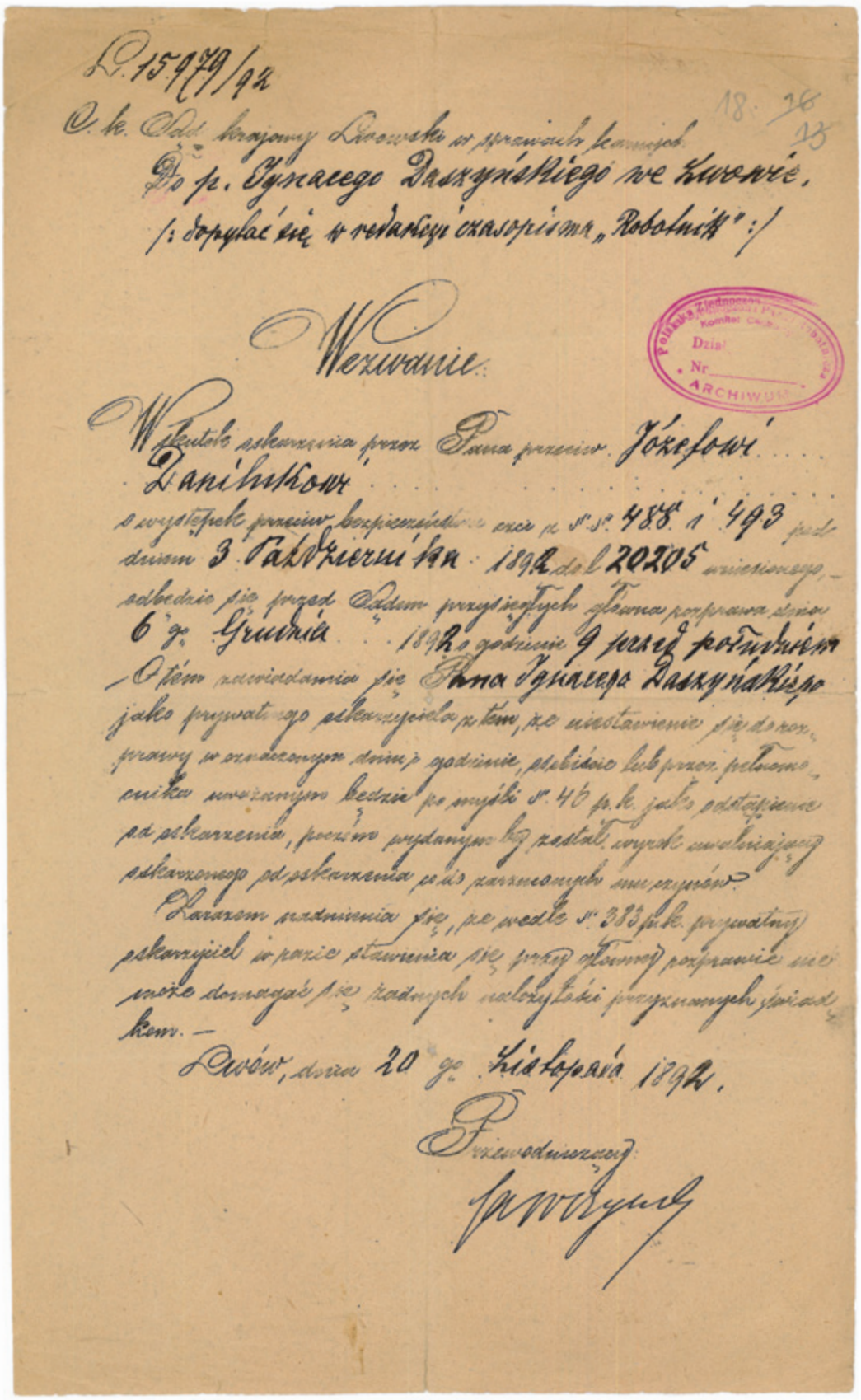

L. 15979/92

C. k. Sąd krajowy Lwowski w sprawach karnych

Do p. Ignacego Daszyńskiego we Lwowie.

/: dopytać się w redakcyi czasopisma „Robotnik" :/

18: 26 23

Wezwanie.

W skutek oskarżenia przez Pana przeciw Józefowi Danilukowi ..... o występek przeciw bezpieczeństwu czci p. s. s. 488. i 493 pod dniem 3 Października 1892 do l. 20205 wniesionego, odbędzie się przed Sądem przysięgłych główna rozprawa dnia 6 go Grudnia 1892 o godzinie 9 rzeczą południem. — O tem zawiadamia się Pana Ignacego Daszyńskiego jako prywatnego oskarżyciela, z tem, że niestawienie się do rozprawy w oznaczonym dniu i godzinie, osobiście lub przez pełnomocnika uważanym będzie po myśli s. 46 p. k. jako odstąpienie od oskarżenia, poczem wydanym być zostać, wyrok uwalniający oskarżonego od oskarżenia, co do zarzucanych mu czynów.

Zarazem uwadamia się, że wedle s. 383 p. k. prywatny oskarżyciel w razie stawienia się przy głównej rozprawie nie może domagać się żadnych należytości przyznanych świadkom. —

Lwów, dnia 20 go Listopada 1892.

Przewodniczący:

Jaworski

Polskie Zjednoczenie Niepodległościowe Komitet Centralny Dział Nr ARCHIWUM

17. Wezwanie dla Ignacego Daszyńskiego na rozprawę sądową przeciw Józefowi Danilukowi (1892 r.), sygn. 70/I-1, s. 18

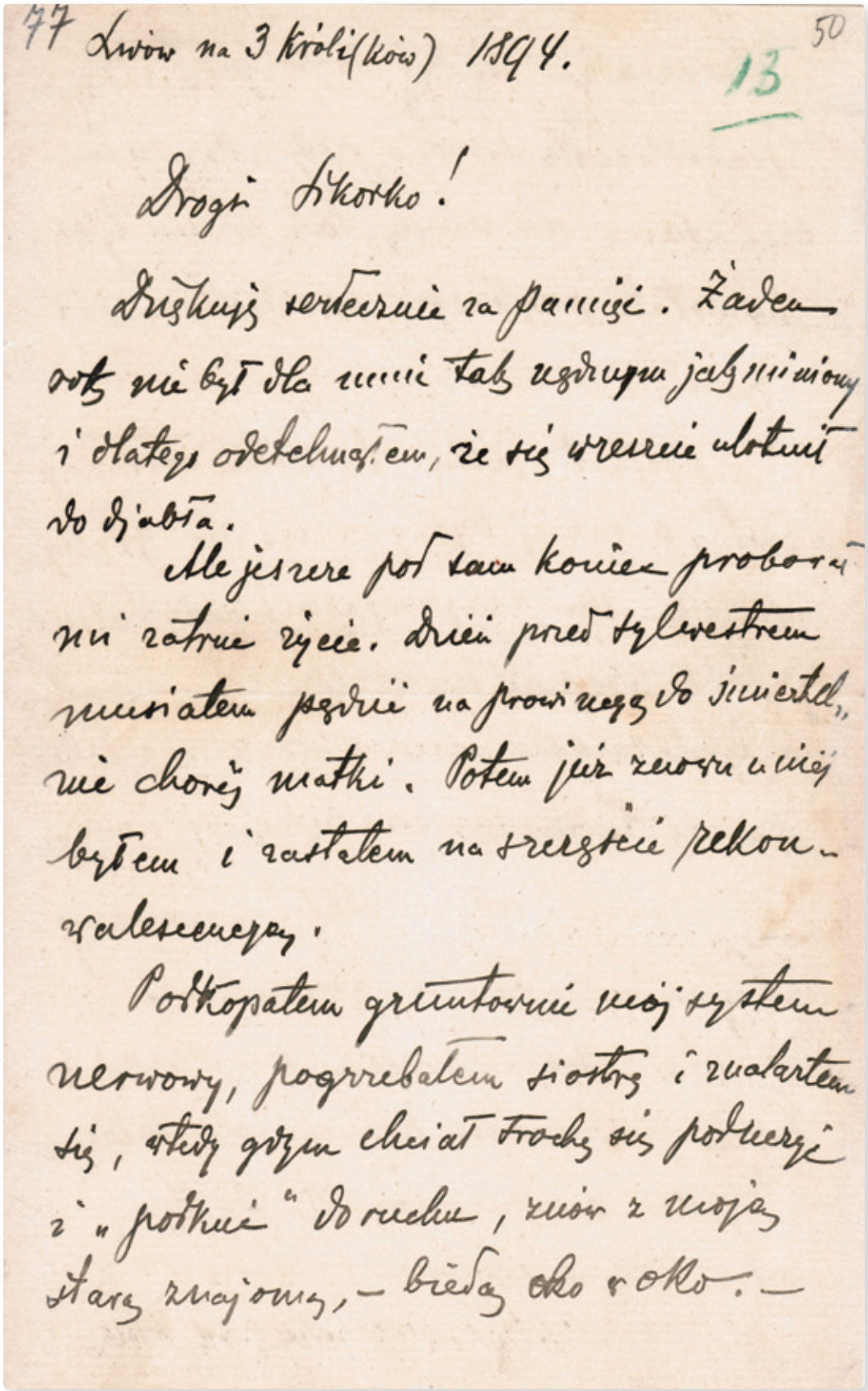

77 Lwów na 3 Króli(ków) 1894. 50

13

Drogi Sikorko!

Dziękuję serdecznie za pamięć. Żaden rok nie był dla mnie tak ogromnie jak miniony i dlatego odetchnąłem, że się wreszcie ulotnił do djabła.

Ale jeszcze pod sam koniec probował mi zatruć życie. Dzień przed Sylwestrem musiałem pędzić na prowincję do śmiertelnie chorej matki. Potem już zewsze u niej byłem i zostałem na szczęście rekonwalescencyą.

Podkopałem gruntownie mój system nerwowy, pogrzebałem siostrę i zwakarłem się, wtedy gdym chciał trochę się podnieść i „podkuć" do roboty, znów z moją starą znajomą, — biedą oko w oko. —

18. List Ignacego Daszyńskiego do Wincentego Sikorskiego (1894 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka II, k. 50

Persons- und Melde-Nachweis
Potwierdzenie osoby i zgłoszenia się — Виказ особи і зголошень

(laut Erlasses des k. k. Ministeriums für Landes-Verteidigung Präs. Nr. 2790/XIV, von 1916 — według reskryptu c. kr. Ministerstwa obrony krajowej, pres. Nr. 2790/XIV z roku 1916 — після указа ц. к. Міністерства краєвої оборони пред. ч. 2790/XIV з 1916)

für — dla — для

Ignacy Daszyński

(Vor- und Zuname — Imię i nazwisko — Імя і прізвище).

1. Vor- und Zuname des Vaters: Imię i nazwisko ojca: Імя і назвисько батька: Ferdynand Daszyński
2. Vor- und Familienname der Mutter: Imię i nazwisko matki: Імя і родове назвисько матери: Kamila Mierzejewska
3. Geburtsdatum: Dzień urodzenia: Дня народження: Jahr und Tag: Rok i dzień: Рік і день: 26/X 1866
Ort: Miejscowość: Місцевість: Zlotowoj
Bezirk: Powiat: Повіт: Zlotowoj
Land: Kraj: Країна: Galicya
4. Heimatberechtigung: Prawo przynależności: Право належности:
Gemeinde: Gmina: Громада: Zlotowoj
Bezirk: Powiat: Повіт: Zlotowoj
Land: Kraj: Країна: Galicya
5. Stand: Stan: Стан: Żonaty
6. Schulbildung: Wykształcenie szkolne: Шкільне образовання: uniwersytet
7. Sprachkenntnisse: Znajomości języków: Які уміє мови: polski niemiecki rosyjski francuski włoski
8. Lebensberuf: Zawód: Назва: Wiceprezes N.K.N. Redaktor i Deputat do Rady Państwa
9. Aufenthaltsort (genaue Adresse): Miejsce pobytu (dokładny adres): Місце побуту (точна адреса): Krakow Kremerowska 6
10. Wehrpflichtverhältnis: Stosunek do służby wojskowej: Відносне обовязка військової служби: Na podstawie karty legitymacyjnej poczt. rozpoczęcia L z daty Krakow 25/9 1917 L. 334 uznany za zdolnego a na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa Obr. Kraj. z 14/I 1916 Z. Nr. 74740/15 uznany za niezdolnego do zasadniczej służby na podst. rozpoczęcia
11. Personenbeschreibung: Opis osoby: Опис особи:
a) Statur: Wzrost: Зріст: wysoki
b) Farbe der Augen: Barwa oczu: Колір очей: niebieskie
c) Form der Nase: Forma nosa: Форма носа: prosta
d) Haartracht: Układ włosów: Спосіб волосся: czesane do góry
e) Haarfarbe: Barwa włosów: Колір волосся: Wypłowiałe
f) Bart: Zarost: Вуса: bez zarostu
g) Besondere Merkmale: Szczególne znaki: Особливі прикмети: żadne
12. Eigenhändige Unterschrift des Obgenannten: Własnoręczny podpis wyż nazwanego: Власноручний підпис вищеназваного: Ignacy Daszyński

Der Obgenannte hat sich am heutigen Tage hieramts gemeldet und wurde in der hieramtlichen Evidenz unter Nr. 181 verzeichnet.
Wyż nazwany zgłosił się w dzisiejszym dniu w tym urzędzie i został w ewidencyi tutejszego urzędu zapisany pod Nr. 181
Названий в горі зголосив ся в цьому уряді нинішнього дня і вписано его в тутешній евіденції під ч.

Seine Identität ist festgestellt durch / Jego identyczność stwierdzono przez / Єго тотожність справджена (чим?) paszport wydany przez c. k. Dyrekcję Policji w Krakowie dnia 12/IV 1915 pod: 19889

Krakow am / w dniu / дня 8. marca 1916.
(Datum.) — (Data.) — (Дата.)

(Unterschrift des Gemeindevorstehers, bzw. seines berufenen Stellvertreters.)
(Podpis naczelnika gminy, wzgl. jego powołanego zastępcy.)
(Підпись начальника громади, чи єго покликаного заступника.)

Magistrat stol. krol. miasta Krakowa

Jankiewicz

19. Karta ewidencyjna Ignacego Daszyńskiego, potwierdzająca tożsamość i meldunek (1916 r.), sygn. 70/I-1, s. 21

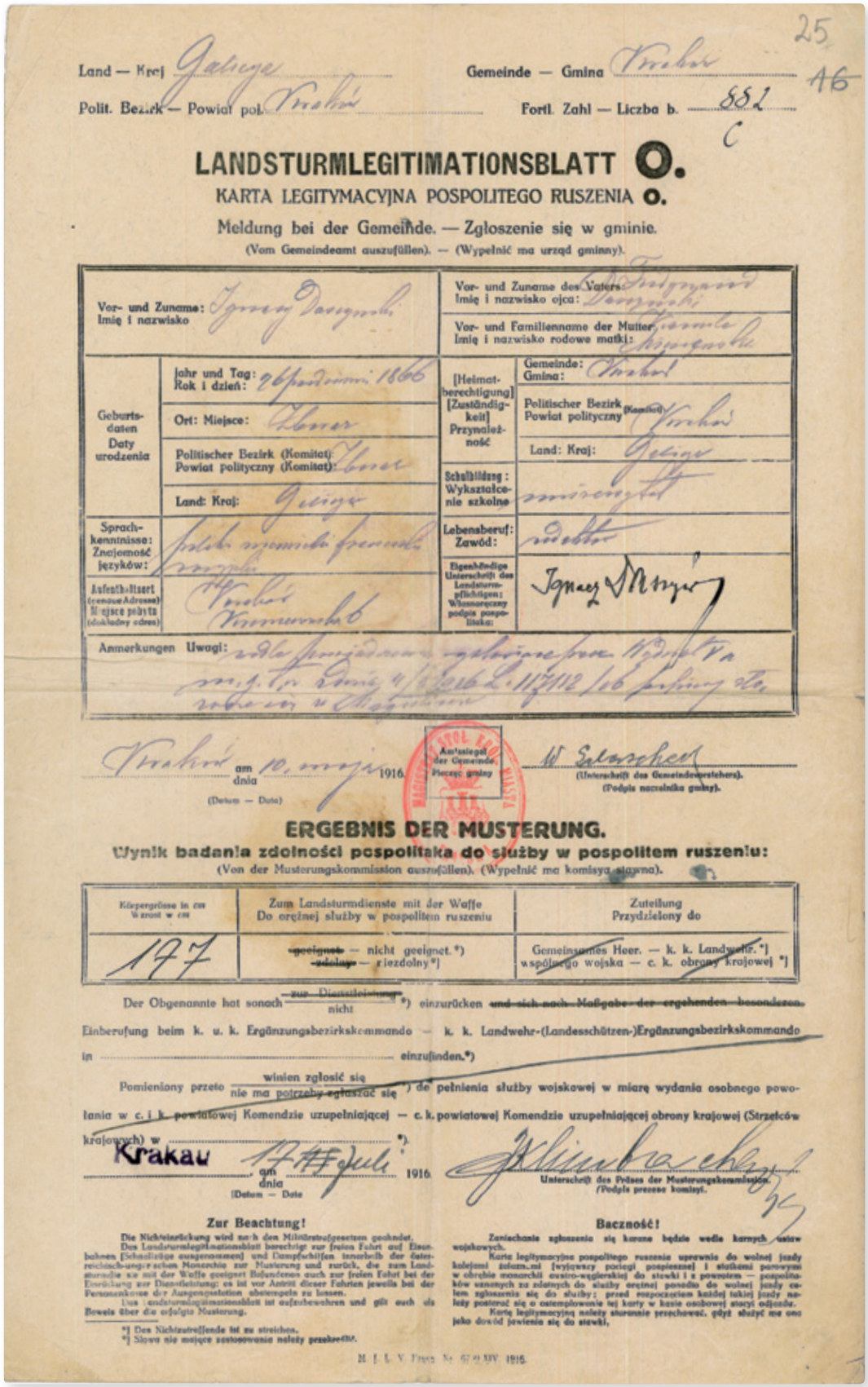

Land — Kraj: Galicya
Gemeinde — Gmina: Kraków
Polit. Bezirk — Powiat pol.: Kraków
Fortl. Zahl — Liczba b.: 882 C

25
46

LANDSTURMLEGITIMATIONSBLATT O.
KARTA LEGITYMACYJNA POSPOLITEGO RUSZENIA O.
Meldung bei der Gemeinde. — Zgłoszenie się w gminie.
(Vom Gemeindeamt auszufüllen). — (Wypełnić ma urząd gminny).

Vor- und Zuname: Imię i nazwisko: Ignacy Daszyński
Vor- und Zuname des Vaters: Imię i nazwisko ojca: Franciszek Daszyński
Vor- und Familienname der Mutter: Imię i nazwisko rodowe matki: Antonina Kruczkowska

Geburtsdaten / Daty urodzenia:
Jahr und Tag: Rok i dzień: 26 października 1866
Ort: Miejsce: Ebner
Politischer Bezirk (Komitat): Powiat polityczny (Komitat): Ebner
Land: Kraj: Galicya

[Heimatberechtigung] [Zuständigkeit] Przynależność:
Gemeinde: Gmina: Kraków
Politischer Bezirk (Komitat): Powiat polityczny (Komitat): Kraków
Land: Kraj: Galicya

Schulbildung: Wykształcenie szkolne: niższe gimnazjum
Lebensberuf: Zawód: nauczyciel
Eigenhändige Unterschrift des Landsturmpflichtigen: Własnoręczny podpis pospolitaka: Ignacy Daszyński

Sprachkenntnisse: Znajomość języków: polski, niemiecki, francuski, rosyjski
Aufenthaltsort (genaue Adresse): Miejsce pobytu (dokładny adres): Kraków Kamienica 6

Anmerkungen Uwagi: [illegible]

Kraków am dnia 10. maja 1916.
(Datum — Data)
Amtssiegel der Gemeinde: Pieczęć gminy
W. Salaschek
(Unterschrift des Gemeindevorstehers).
(Podpis naczelnika gminy).

ERGEBNIS DER MUSTERUNG.
Wynik badania zdolności pospolitaka do służby w pospolitem ruszeniu:
(Von der Musterungskommission auszufüllen). (Wypełnić ma komisya stawna).

Körpergrösse in cm / Wzrost w cm	Zum Landsturmdienste mit der Waffe / Do orężnej służby w pospolitem ruszeniu	Zuteilung / Przydzielony do
177	~~geeignet~~ — nicht geeignet *) / ~~zdolny~~ — niezdolny *)	Gemeinsames Heer. — k. k. Landwehr. *) / wspólnego wojska — c. k. obrony krajowej *)

Der Obgenannte hat sonach ~~zur Dienstleistung~~ / nicht *) einzurücken ~~und sich nach Maßgabe der ergehenden besonderen~~ Einberufung beim k. u. k. Ergänzungsbezirkskommando — k. k. Landwehr-(Landesschützen-)Ergänzungsbezirkskommando in ..... einzufinden.*)

Pomieniony przeto winien zgłosić się / nie ma potrzeby ~~zgłaszać się~~ *) do pełnienia służby wojskowej w miarę wydania osobnego powołania w c. i k. ~~powiatowej~~ Komendzie uzupełniającej — c. k. powiatowej Komendzie uzupełniającej obrony krajowej (Strzelców krajowych) w ..... *).

Krakau am dnia 17. Juli 1916.
(Datum — Data)
Unterschrift des Präses der Musterungskommission.
(Podpis prezesa komisyi.)

Zur Beachtung!
Die Nichtentrichtung wird nach den Militärstrafgesetzen geahndet.
Das Landsturmlegitimationsblatt berechtigt zur freien Fahrt auf Eisenbahnen (Schnellzüge ausgenommen) und Dampfschiffen innerhalb der österreichisch-ungarischen Monarchie zur Musterung und zurück, die zum Landsturmdienste ev. mit der Waffe geeignet Bedienstenen auch zur freien Fahrt bei der Einrückung zur Dienstleistung; es ist vor Antritt dieser Fahrten jeweils bei der Personenkasse der Ausgangsstation abstempeln zu lassen.
Das Landsturmlegitimationsblatt ist aufzubewahren und gilt auch als Beweis über die erfolgte Musterung.

Baczność!
Zaniechanie zgłoszenia się karane będzie wedle karnych ustaw wojskowych.
Karta legitymacyjna pospolitego ruszenia uprawnia do wolnej jazdy kolejami żelazn.mi (wyjątkiem pociągi pospieszne) i statkami parowymi w obrębie monarchii austro-węgierskiej do stawki i z powrotem — pospolitaków uznanych za zdatnych do służby orężnej powodu do wolnej jazdy celem zgłoszenia się do służby; przed rozpoczęciem każdej takiej jazdy należy postarać się o ostemplowanie tej karty w kasie osobowej stacyi odjazdu.
Kartę legitymacyjną należy starannie przechować, gdyż służyć ma ona jako dowód zjawienia się do stawki.

*) Das Nichtzutreffende ist zu streichen.
*) Słowa nie mające zastosowania należy przekreślić.

H. I. L. V. Druck Nr. 67 9 XIV. 1916.

20. Karta pospolitego ruszenia, wystawiona dla Ignacego Daszyńskiego (1916 r.), sygn. 70/I-1, s. 25

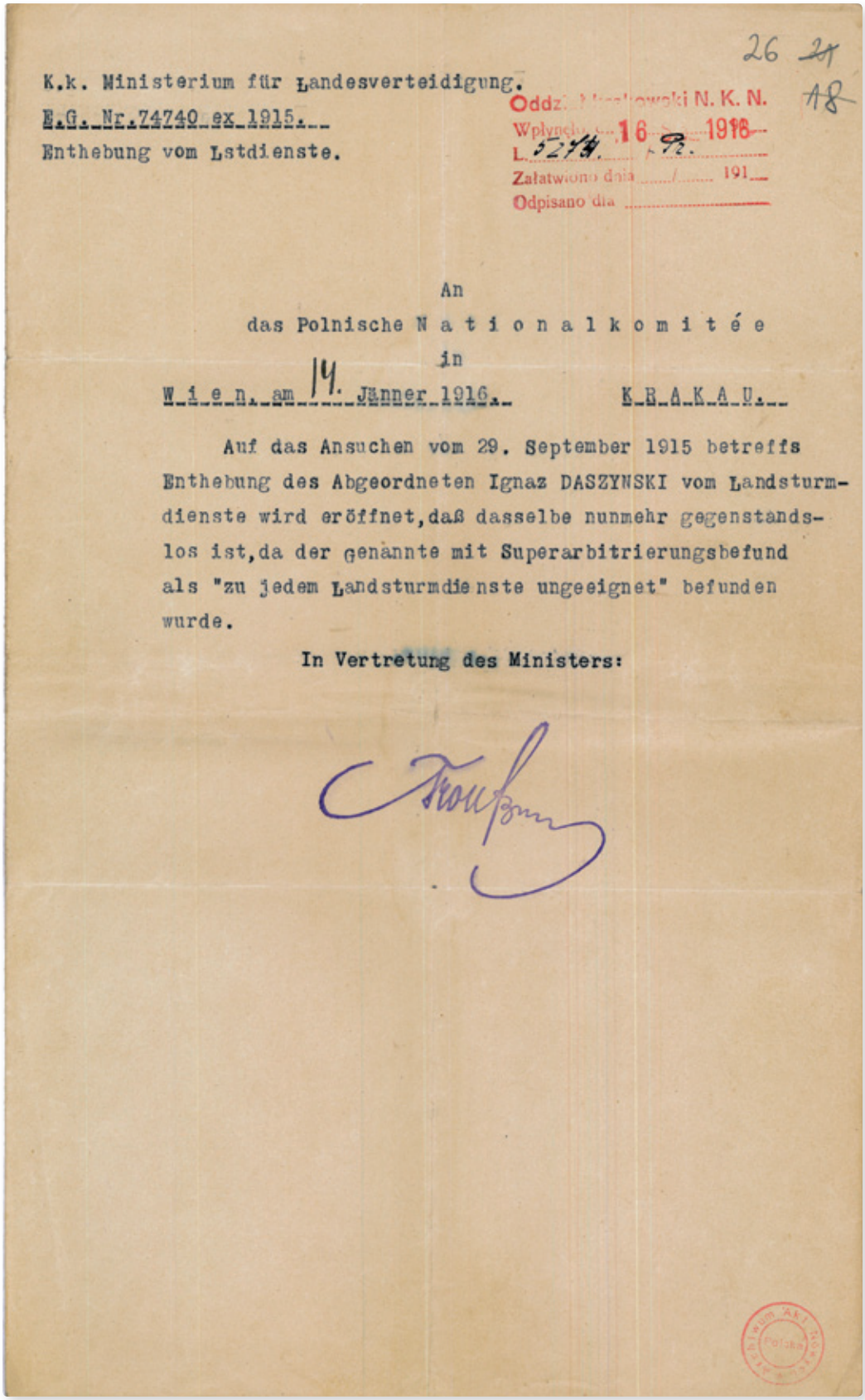

K.k. Ministerium für Landesverteidigung.
E.G. Nr.74740 ex 1915.
Enthebung vom Lstdienste.

Oddz. Krakowski N. K. N.
Wpłynęło 16 I 1916
L. 5274. R.
Załatwiono dnia ...../..... 191..
Odpisano dnia .....

26 ~~21~~ 18

An
das Polnische Nationalkomitée
in
Wien, am 14. Jänner 1916. KRAKAU.

Auf das Ansuchen vom 29. September 1915 betreffs Enthebung des Abgeordneten Ignaz DASZYNSKI vom Landsturmdienste wird eröffnet, daß dasselbe nunmehr gegenstandslos ist, da der genannte mit Superarbitrierungsbefund als "zu jedem Landsturmdienste ungeeignet" befunden wurde.

In Vertretung des Ministers:

21. Pismo C.K. Ministerstwa Obrony do krakowskiego oddziału N.K.N. ws. Ignacego Daszyńskiego (1916 r.), sygn. 70/I-1, s. 26

17

STL

LEGITYMACYA

L. 318. Na rok 1910.

WP. Ignacy Daszyński

adres Kraków

wpłacił K. 2 – tytułem wkładki

członka Koła T.S. d. im. J. Słowackiego.

Skarbnik: Przewodniczący:

L.S.

22. Legitymacja Ignacego Daszyńskiego jako członka TSL im. J. Słowackiego w Krakowie (1910 r.), sygn. 70/I-2, s. 17

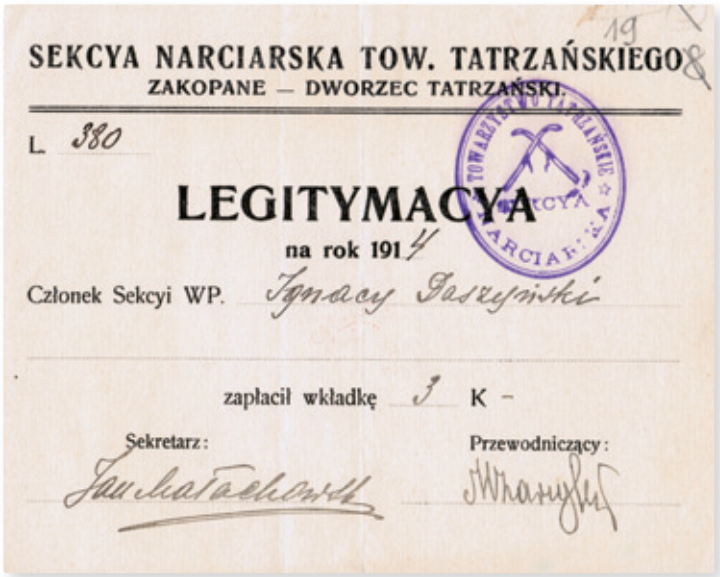
19

SEKCYA NARCIARSKA TOW. TATRZAŃSKIEGO

ZAKOPANE — DWORZEC TATRZAŃSKI.

L. 380

LEGITYMACYA

na rok 1914

Członek Sekcyi WP. Ignacy Daszyński

zapłacił wkładkę 3 K –

Sekretarz: Przewodniczący:

23. Legitymacja Ignacego Daszyńskiego jako członka Sekcji Narciarskiej Towarzystwa Tatrzańskiego w Zakopanem (1914 r.), sygn. 70/I-2, s. 19

№ 1775 20

TOWARZYSTWO TATRZAŃSKIE W KRAKOWIE

UL. KOLEJOWA L. 4. — TEL. 1277. (BIURO W ZAKOPANEM W DWORCU TATRZAŃSKIM. TEL. 39).

Karta legitymacyjna

na rok 1914 dla Członka Tow. Tatrzańskiego

(Oddział)

WPana Ignacego Daszyńskiego

Wpisowe — Wkładka 6

Prezes: Sekretarz: Delegat (Sekretarz Oddziału):

Karta niniejsza, którą należy na żądanie organów Towarzystwa wszędzie okazać, daje prawo do korzystania w roku bieżącym z wszelkich ulg, zniżek, udogodnień i przywilejów, jakie przysługują Członkom Towarzystwa Tatrzańskiego na podstawie statutu oraz przepisów i regulaminów obowiązujących w schroniskach Towarzystwa i jego Oddziałów.

Własnoręczny podpis Członka:

24. Legitymacja Ignacego Daszyńskiego jako członka Towarzystwa Tatrzańskiego w Krakowie (1914 r.), sygn. 70/I-2, s. 20

25. Ignacy Daszyński wraz z żoną Celiną w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1936 r.), sygn. 70/I-5, s. 3

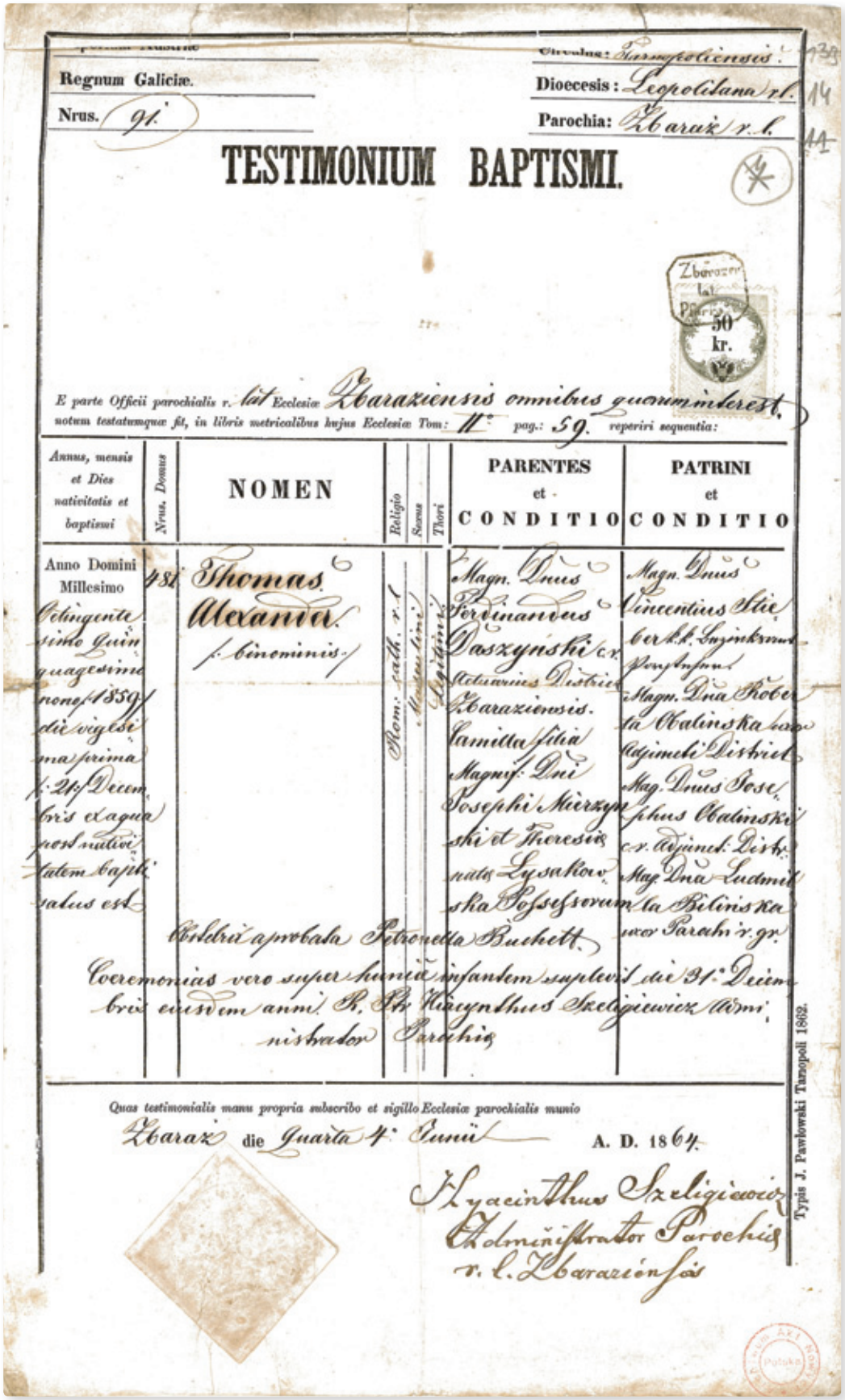

Regnum Galiciæ.
Nrus. 91.

Dioecesis: Leopolitana r. l.
Parochia: Zbaraż r. l.

TESTIMONIUM BAPTISMI.

E parte Officii parochialis r. lat Ecclesiæ Zbaraziensis omnibus quorum interest, notum testatumque fit, in libris metricalibus hujus Ecclesiæ Tom: II. pag.: 59. reperiri sequentia:

Annus, mensis et Dies nativitatis et baptismi	Nrus. Domus	NOMEN	Religio	Sexus	Thori	PARENTES et CONDITIO	PATRINI et CONDITIO
Anno Domini Millesimo Octingentesimo Quinquagesimo nono 1859 die vigesima prima 21 Decembris et aqua post nativitatem baptisatus est	481	Thomas Alexander (binominis)	Rom. cath. r. l.	Masculinum	Legitimi	Magn. Dnus Ferdinandus Daszyński c. r. Actuarius District. Zbaraziensis. Camilla filia Magnif. Dni Josephi Mierzyński et Theresiæ natæ Lysakowska Possessorum	Magn. Dnus Vincentius Stieber R. P. Sminkrma Ponthenus Magn. Dna Roberta Obalinska uxor Adjuncti District. Mag. Dnus Josephus Obalinski c. r. Adjunct. Dist. Mag. Dna Ludmilla Bilinska uxor Parochi r. gr.

Obstetrix approbata Petronella Buchett.

Ceremonias vero super hunc infantem supplevi die 31. Decembris eiusdem anni. P. Hyacynthus Szeligiewicz Administrator Parochiæ

Quas testimonialis manu propria subscribo et sigillo Ecclesiæ parochialis munio

Zbaraż die Quarta 4. Junii A. D. 1864.

Hyacinthus Szeligiewicz
Administrator Parochiæ
r. l. Zbaraziensis

Typis J. Pawłowski Tarnopoli 1862.

26. Metryka chrztu Tomasza Aleksandra Daszyńskiego, brata Ignacego (1864 r.), sygn. 70/I-3, s. 14

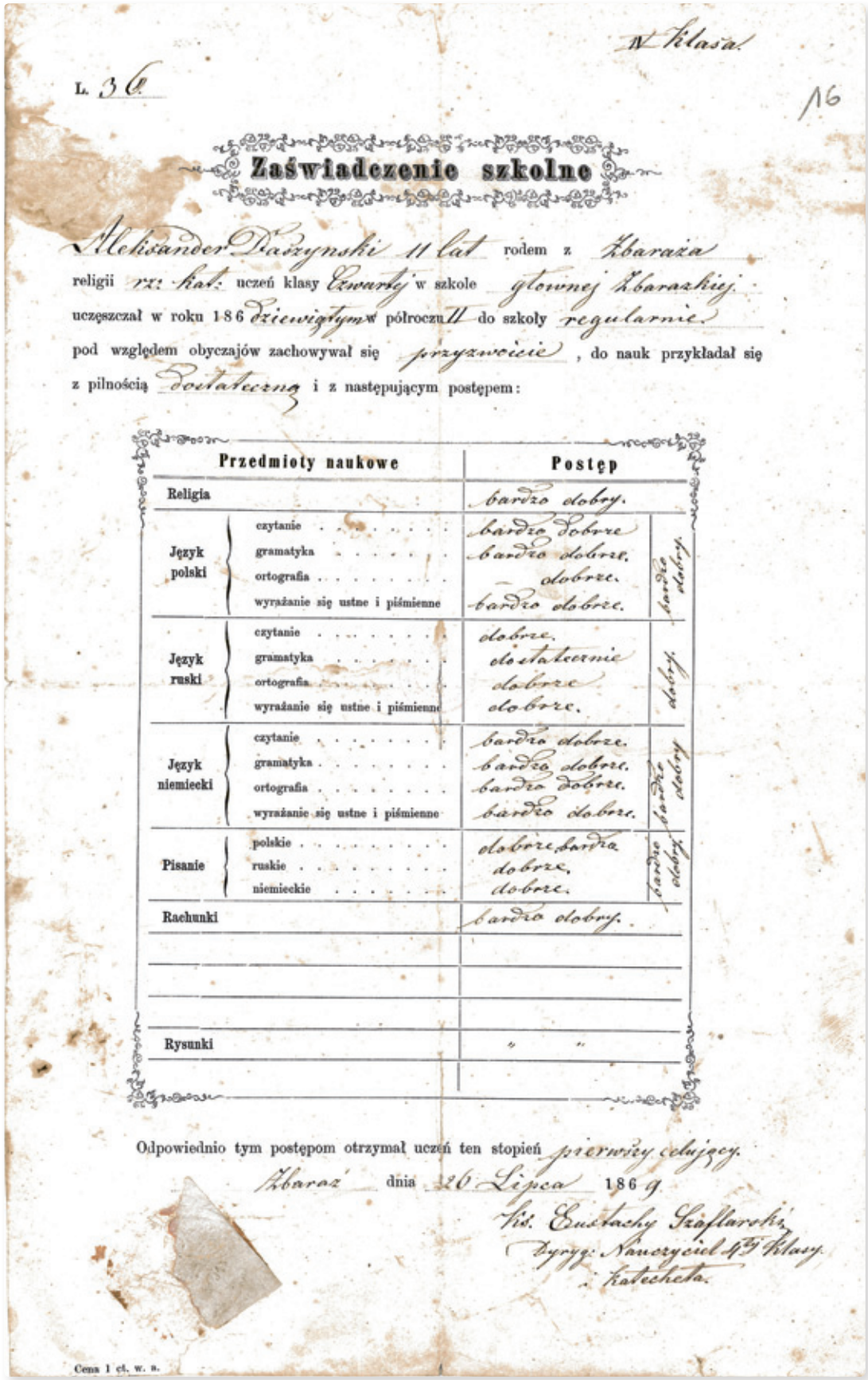

IV klasa

L. 36

16

Zaświadczenie szkolne

Aleksander Daszynski 11 lat rodem z Zbaraża religii rz: kat: uczeń klasy Czwartej w szkole głównej Zbarazkiej uczęszczał w roku 1869 dziewiątym w półroczu II do szkoły regularnie pod względem obyczajów zachowywał się przyzwoicie, do nauk przykładał się z pilnością dostateczną i z następującym postępem:

Przedmioty naukowe		Postęp	
Religia		bardzo dobry.	
Język polski	czytanie	bardzo dobrze	bardzo dobry.
	gramatyka	bardzo dobrze.	
	ortografia	dobrze.	
	wyrażanie się ustne i piśmienne	bardzo dobrze.	
Język ruski	czytanie	dobrze.	dobry.
	gramatyka	dostatecznie	
	ortografia	dobrze	
	wyrażanie się ustne i piśmienne	dobrze.	
Język niemiecki	czytanie	bardzo dobrze.	bardzo dobry
	gramatyka	bardzo dobrze.	
	ortografia	bardzo dobrze.	
	wyrażanie się ustne i piśmienne	bardzo dobrze.	
Pisanie	polskie	dobrze, bardzo	bardzo dobry
	ruskie	dobrze.	
	niemieckie	dobrze.	
Rachunki		bardzo dobry.	
Rysunki		" "	

Odpowiednio tym postępom otrzymał uczeń ten stopień pierwszy celujący.

Zbaraż dnia 26 Lipca 1869

Ks. Eustachy Szaflarski
Dyryg: Nauczyciel 4ej klasy
i katecheta.

Cena 1 ct. w. a.

27. Zaświadczenie szkolne Tomasza Aleksandra Daszyńskiego (1869 r.), sygn. 70/I-4, s. 16

L. 3.

Świadectwo z egzaminu dojrzałości.

Daszyński Tomasz Alexander (dwuja imion) urodzony dnia 21 grudnia 1859 — w Zbarażu — w Galicyi — ukończywszy 1.2.3 kl. c.k. szkoły realnej w Tarnopolu, 5.6.7. kl. c.k. wyższej szkoły realnej we Lwowie — przystąpił do egzaminu dojrzałości przed podpisaną komisyą z dnia 1. września 1875. i otrzymał pozwolenie poprawienia ustnego z historyi powszechn. po upływie tygodniach — temu egzaminowi poddał się 17/9 1875. —

Na téj podstawie wydaje mu się następujące świadectwo:

Obyczaje: odpowiedne. —

Postęp w pojedyńczych przedmiotach egzaminu:

Nauka religii dostateczny. —
Język polski chwalebny. —
Język niemiecki dostateczny. —
Jeografia — dostateczny. —
Historya powszechna niedostateczny przy egzaminie powtórnym. —
Matematyka — dostateczny. —
Historya naturalna dostateczny. —
Fizyka — dostateczny. —
Chemia — dostateczny. —
Jeometrya wykreślna celujący —
Rysunki z wolnéj ręki celujący. —
Nauki nadobowiązkowe —

Egzaminowany nie uczynił zadość wymaganiom prawnie przepisanym, przeto nie można mu wystawiać świadectwa dojrzałości, któreby go upoważniało do przejścia na akademią techniczną.

Komisya egzaminacyjna

We Lwowie — dnia 17 września 1875

Zast. C. k. Inspektor krajowego
Eduard Hlinka

C. k. Dyrektor:
Dr C. Rodecki

Egzaminatorowie:
Wolff
Burow
Mazurkiewicz
Osiecki
Myczkowski

Według wykładu liczba 91 Świadectwo z egzaminu dojrzałości dla szkół wyższych realnych l. 3965 e. R. S. K. 1872.

28. Świadectwo z egzaminu dojrzałości Tomasza Aleksandra Daszyńskiego (1875 r.), sygn. 70/I-4, s. 3

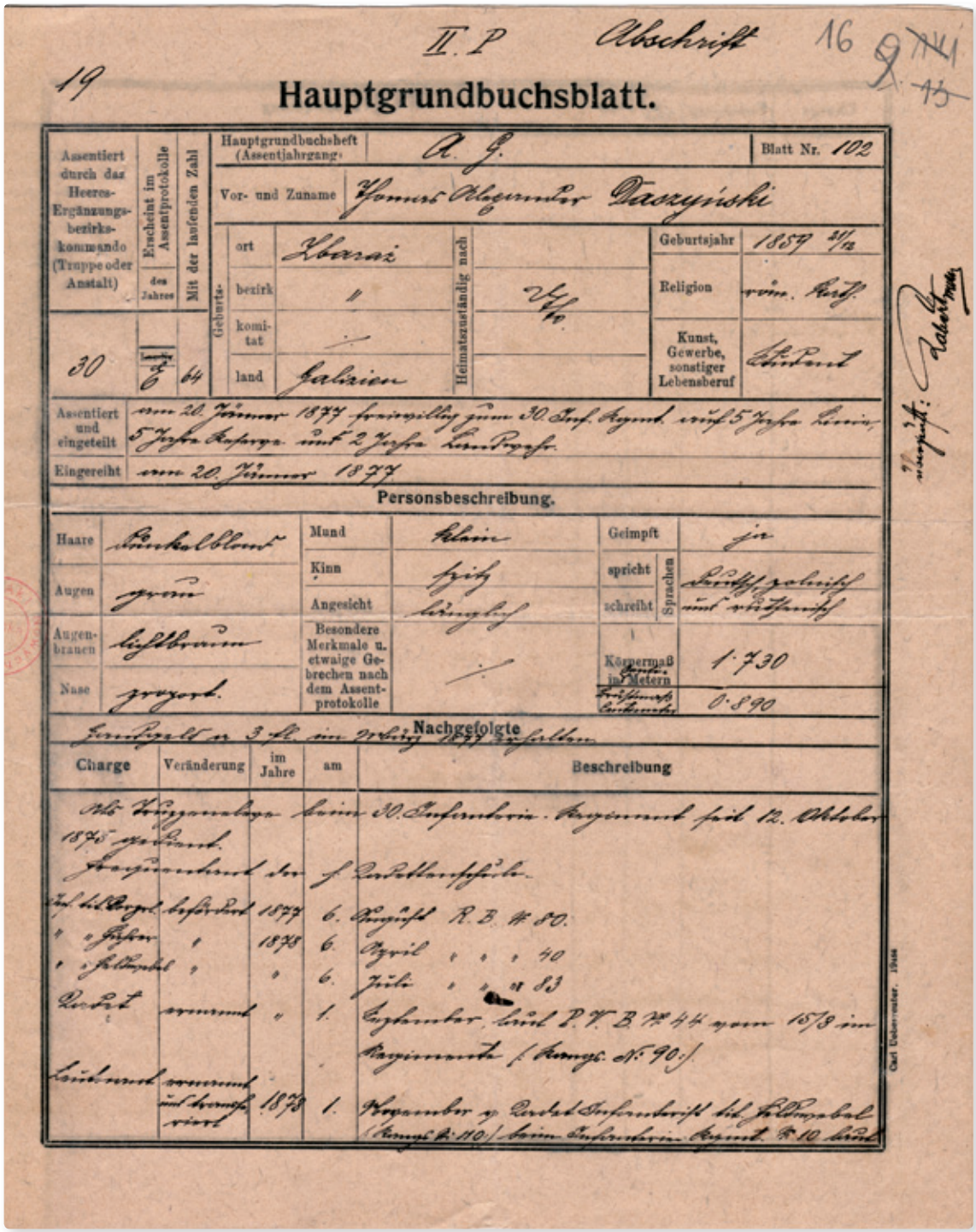

II. P Abschrift 16

19

Hauptgrundbuchsblatt.

Assentiert durch das Heeres-Ergänzungsbezirkskommando (Truppe oder Anstalt)	Erscheint im Assentprotokolle des Jahres	Mit der laufenden Zahl	Hauptgrundbuchsheft (Assentjahrgang)	A. J.	Blatt Nr. 102
			Vor- und Zuname	Thomas Alexander Daszyński	
30	1877	64	Geburtsort: ort	Zbaraż	Geburtsjahr 1857 21/12
			bezirk	"	Religion röm. Kath.
			komitat	/	Kunst, Gewerbe, sonstiger Lebensberuf Student
			land	Galizien	
			Heimatszuständig nach	Wien	
Assentiert und eingeteilt	am 20. Jänner 1877 freiwillig zum 30. Inf. Regt. auf 5 Jahre Linie, 5 Jahre Reserve und 2 Jahre Landwehr				
Eingereiht	am 20. Jänner 1877				

Personsbeschreibung.

Haare	dunkelblond	Mund	klein	Geimpft	ja
Augen	grün	Kinn	spitz	Sprachen: spricht	deutsch, polnisch
		Angesicht	länglich	schreibt	deutsch und ruthenisch
Augenbrauen	hellbraun	Besondere Merkmale u. etwaige Gebrechen nach dem Assentprotokolle	/	Körpermaß in Metern	1·730
Nase	gerade			Brustumfang in Metern	0·890

Nachgefolgte

Charge	Veränderung	im Jahre	am	Beschreibung
Als Kriegsmann beim 30. Infanterie-Regiment seit 12. Oktober 1875 geführt.				
Kriegsmann der 5. Ersatzkompagnie.				
Zum Gefreiten	befördert	1877	6. August	R. B. # 80.
" "	"	1878	6. April	" " " 40
" Feldwebel	"	"	6. Juli	" " " 83
Cadet	ernannt	"	1. September	laut P. V. B. # 44 vom 15/8 im Regimente (Komp. N. 90.)
Leutnant	ernannt und transferiert	1878	1. November	zur Landwehrinfanterie als Feldwebel (Komp. N. 110) beim Infanterie-Regiment # 10 laut

29. Odpis wiedeńskiej karty policyjnej Tomasza Aleksandra Daszyńskiego (1920 r.), sygn. 70/I-3, sygn.1

20
~~10143~~
~~15~~

POSELSTWO POLSKIE W WIEDNIU
III., RENNWEG 1.
TELEFON 203 i 240.

KONTRAKT SŁUŻBOWY

zawarty pomiędzy Poselstwiem Polskiem jako Przedstawicielstwem Rzeczypospolitej Polskiej w Wiedniu z jednej strony i z panem Tomaszem Daszyńskim z drugiej strony pod następującymi warunkami:

1) Pan Tomasz Daszyński zostaje przyjęty ~~(ta)~~ do służby w Poselstwie Polskie w Wiedniu jako urzędnik kontraktowy i oświadcza, że ze swej strony przyjmuje tę posadę pod następującymi warunkami.

2) Stosunek służbowy jest prowizorycznym stosunkiem kontraktowym, który rozwiązany być może przez obie strony po poprzedniem jednomiesięcznem wypowiedzeniu. Za obustronną zgodą może być kontrakt niniejszy rozwiązany także i w krótszym terminie.

3) Pan Tomasz Daszyński obowiązany ~~(a)~~ jest dochowywać tajemnicy urzędowej, to jest o wszystkich spostrzeżeniach i działalności służbowej zachowywać niezłomne milczenie wobec każdego niepowołanego; przydzielone ~~(mu/jej)~~ prace gorliwie, wiernie, sumiennie i bezinteresownie spełniać, zachować się względem swoich przełożonych z szacunkiem, słuchać ich wskazówek dokładnie i w swojem zachowaniu się na zewnątrz postępować jak przystoi urzędnikowi państwowemu. ~~(urzędniczce państwowej)~~.

4) Pan Tomasz Daszyński otrzymuje za swoją pracę od 1. lipca 1921 wynagrodzenie 5.000 koron (wyraźnie) pięć tysięcy koron) płatnych każdego pierwszego dnia w misiącu z góry. Wydatki na drogę w podróżach urzędowych zwracane będą podług istniejących przepisów.

./.

30. Kontrakt służbowy Tomasza Aleksandra Daszyńskiego z Poselstwem Polskim w Wiedniu (1921 r.), sygn. 70/I-3, s. 20

25 13146 18

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
DEPARTAMENT VII INTENDENTURY
Licz. 16593/26.Wydz.Up.

Warszawa, dnia 18. czerwca 1926 r.

Do
Pana emerytowanego pułk.Tomasza Daszyńskiego

w Wiedniu III
Barmherzigengasse 3.

Na podstawie artykułu 86 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr 6 poz. 46) oraz zgodnie z opinją Ministerstwa Skarbu, wyrażoną w piśmie L. 11421 z dnia 31.V. 1926 r., przyznaję Panu Pułkownikowi począwszy od dnia 1.października 1923 r. uposażenie emerytalne w wysokości 790,40 (słownie siedemset dziewięćdziesiąt i 40/100) punktów miesięcznie.

Równocześnie podaję tabelkę uwidoczniającą wymiar uposażenia emerytalnego:
W myśl art. i 83 powołanej ustawy został Pan Pułkownik zaliczony do VI grupy uposażenia szczebla "b" z płacą zasadniczą

w ilości	875	pkt.
dodatek dla podpułkownika, ~~komandora porucznika i chorążych~~	75	pkt.
dodatek wyrównawczy		pkt.
dodatek aeronautyczny		pkt.
		pkt
czynne uposażenie wynosiłoby	950	pkt.

Za 28 lat służby w myśl art. 19 powołanej ustawy przysługuje 83,2 % czynnego uposażenia czyli 790,40 pkt.

Przy wypłacie uposażenia emerytalnego uwzględniony będzie ponadto dodatek regulacyjny, ekonomiczny na żonę ~~i 1 dziecko~~ w wysokości 83,2 % dodatku przysługującego w służbie czynnej.

Kwotę uposażenia emerytalnego, przypadającą do wypłaty w poszczególnych miesiącach otrzymuje się pomnożeniem stałej ilości punktów ( ) przez mnożną, ustaloną każdorazowo na poszczególny miesiąc uchwałą Rady Ministrów.

Wypłatę uposażenia emerytalnego uskutecznia Izba Skarbowa w e Lwowie za pośrednictwem Poselstwa Polskiego w Wiedniu.

Po otrzymaniu niniejszego dekretu winien Pan Pułkownik zgłosić się w P. K. U., w obrębie której leży stałe zamieszkanie Pana, a to celem ujęcia w ewidencję.

31. Pismo Ministerstwa Spraw Wojskowych do Tomasza Aleksandra Daszyńskiego ws. uposażenia emerytalnego (1926 r.), sygn. 70/I-3, s. 25

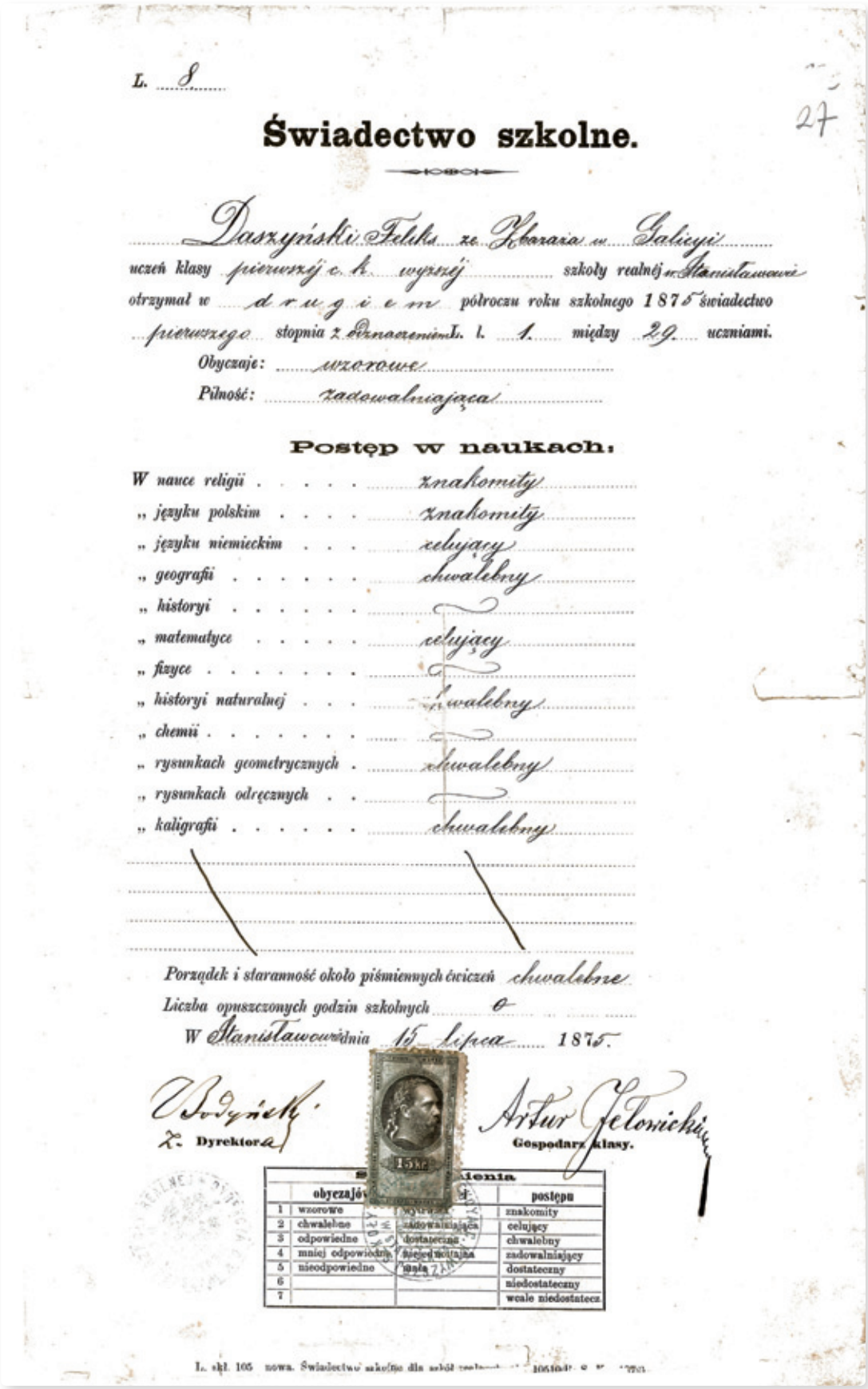

L. 8

27

Świadectwo szkolne.

Daszyński Feliks ze Kbaraia w Galicyi
uczeń klasy pierwszej c. k. wyższej szkoły realnej w Stanisławowie
otrzymał w drugiem półroczu roku szkolnego 1875 świadectwo
pierwszego stopnia z odznaczeniem L. l. 1. między 29. uczniami.

Obyczaje: wzorowe

Pilność: zadowalniająca

Postęp w naukach:

W nauce religii	znakomity
„ języku polskim	znakomity
„ języku niemieckim	celujący
„ geografii	chwalebny
„ historyi	—
„ matematyce	celujący
„ fizyce	—
„ historyi naturalnej	chwalebny
„ chemii	—
„ rysunkach geometrycznych	chwalebny
„ rysunkach odręcznych	—
„ kaligrafii	chwalebny

Porządek i staranność około piśmiennych ćwiczeń chwalebne

Liczba opuszczonych godzin szkolnych 0

W Stanisławowie dnia 15 lipca 1875.

Bodyński
z. Dyrektora

Artur Jełowicki
Gospodarz klasy.

	obyczajów	pilności	postępu
1	wzorowe	celująca	znakomity
2	chwalebne	zadowalniająca	celujący
3	odpowiednie	dostateczna	chwalebny
4	mniej odpowiednie	niedostateczna	zadowalniający
5	nieodpowiednie	nagana	dostateczny
6			niedostateczny
7			wcale niedostatecz

L. skł. 105 nowa. Świadectwo szkolne dla szkół realnych

32. Świadectwo szkolne Feliksa Daszyńskiego, brata Ignacego (1875 r.), sygn. 70/I-4, s. 27

L. 8
1887/8

28

Świadectwo

c. k. seminaryum nauczycielskiego żeńskiego w Krakowie

Panna Zofia Daszyńska, urodzona dnia 28. Maja r. 1871. w Zbarażu w Galicyi, religii rzymsko katolickiéj, uczenica klasy trzeciéj c. k. seminaryum nauczycielskiego żeńskiego w Krakowie, w drugiém półroczu roku szkolnego 1887/8 zachowywała się pod względem obyczajów chwalebnie, przykładała się do nauk z pilnością zadowalniającą i poczyniła w nich w tym czasie postępy następujące:

W przedmiotach obowiązkowych:

W nauce religii:	zadowalniający
W pedagogice, a mianowicie w	chwalebny
W specyalnéj metodyce i ćwiczeniach praktycznych:	—
W języku polskim:	zadowalniający
W języku ruskim:	—
W języku niemieckim:	zadowalniający
W geografii:	zadowalniający
W historyi i w znajomości konstytucyi państwa i kraju:	chwalebny
W arytmetyce i w nauce form geometrycznych:	dostateczny
W historyi naturalnéj:	chwalebny
We fizyce:	dostateczny
W kaligrafii:	zadowalniający
W rysunkach wolnoręcznych:	chwalebny
W nauce muzyki i w śpiewie:	zadowalniający
W robotach ręcznych:	zadowalniający
W gimnastyce:	zadowalniający

L. składu 149. — Świadectwo seminaryum nauczycielskiego żeńskiego za II. półrocze. L. 3.061. R. s. k. ex 1887.

33. Świadectwo szkolne Zofii Daszyńskiej, siostry Ignacego (1888 r.), sygn. 70/I-4, s. 28

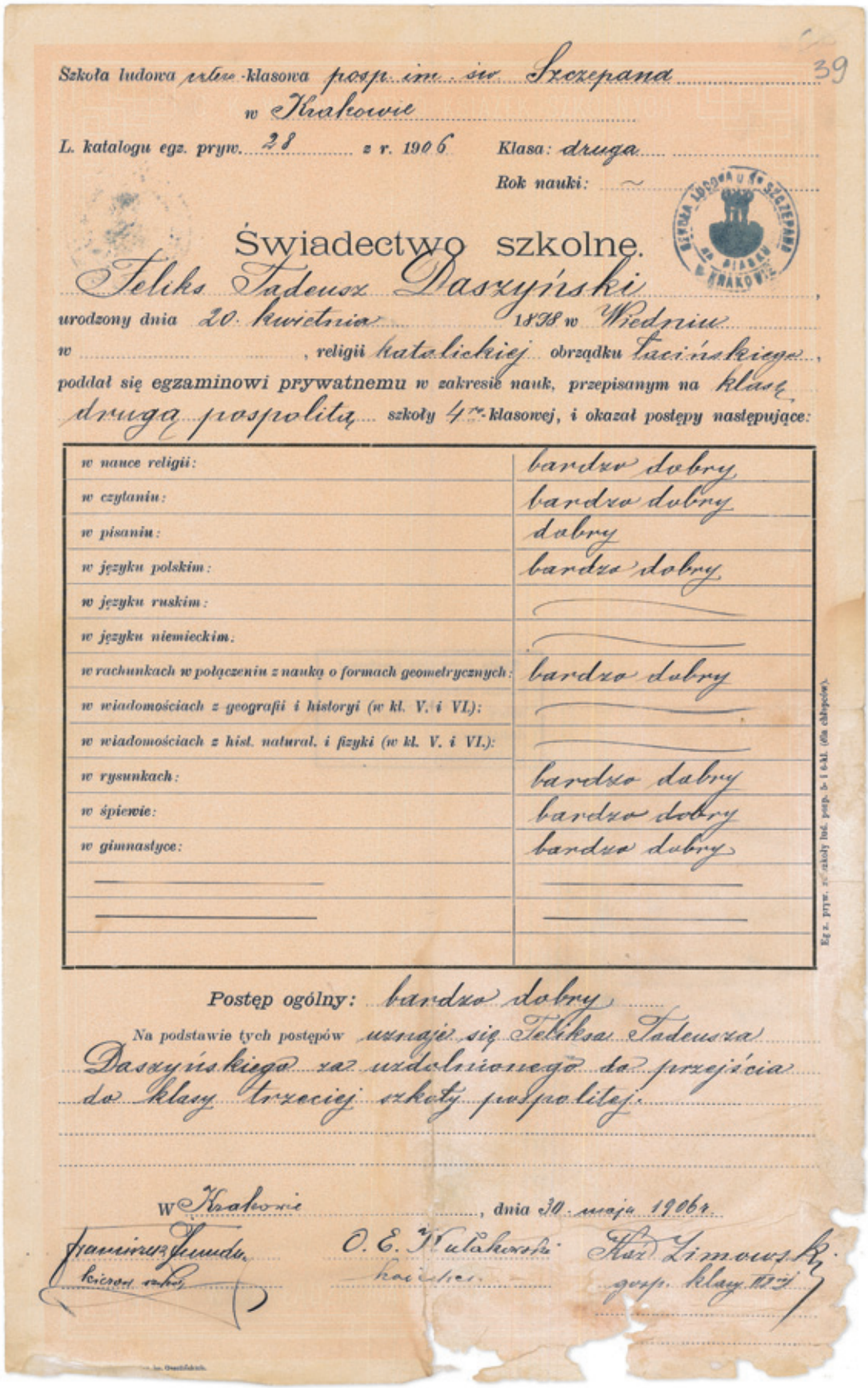

Szkoła ludowa ~~pow.~~-klasowa posp. im. św. Szczepana 39
w Krakowie

L. katalogu egz. pryw. 28 z r. 1906 Klasa: druga
Rok nauki: ~

Świadectwo szkolne.

Feliks Tadeusz Daszyński,
urodzony dnia 20. kwietnia 1898 w Wiedniu
w ..., religii katolickiej obrządku łacińskiego,
poddał się egzaminowi prywatnemu w zakresie nauk, przepisanym na klasę
drugą pospolitą szkoły 4-klasowej, i okazał postępy następujące:

w nauce religii:	bardzo dobry
w czytaniu:	bardzo dobry
w pisaniu:	dobry
w języku polskim:	bardzo dobry
w języku ruskim:	—
w języku niemieckim:	—
w rachunkach w połączeniu z nauką o formach geometrycznych:	bardzo dobry
w wiadomościach z geografii i historyi (w kl. V. i VI.):	—
w wiadomościach z hist. natural. i fizyki (w kl. V. i VI.):	—
w rysunkach:	bardzo dobry
w śpiewie:	bardzo dobry
w gimnastyce:	bardzo dobry

Eg z. pryw. ... szkoły lud. posp. 3- i 4-kl. (dla chłopców).

Postęp ogólny: bardzo dobry

Na podstawie tych postępów uznaje się Feliksa Tadeusza Daszyńskiego za uzdolnionego do przejścia do klasy trzeciej szkoły pospolitej.

W Krakowie, dnia 30 maja 1906 r.

Franciszek Smuda, Kierownik szkoły
O. E. Kułakowski, katecheta
Ks. Limowski, gosp. klasy III-ej

34. Świadectwo szkolne Feliksa Tadeusza Daszyńskiego, syna Ignacego (1906 r.), sygn. 70/I-4, s. 39

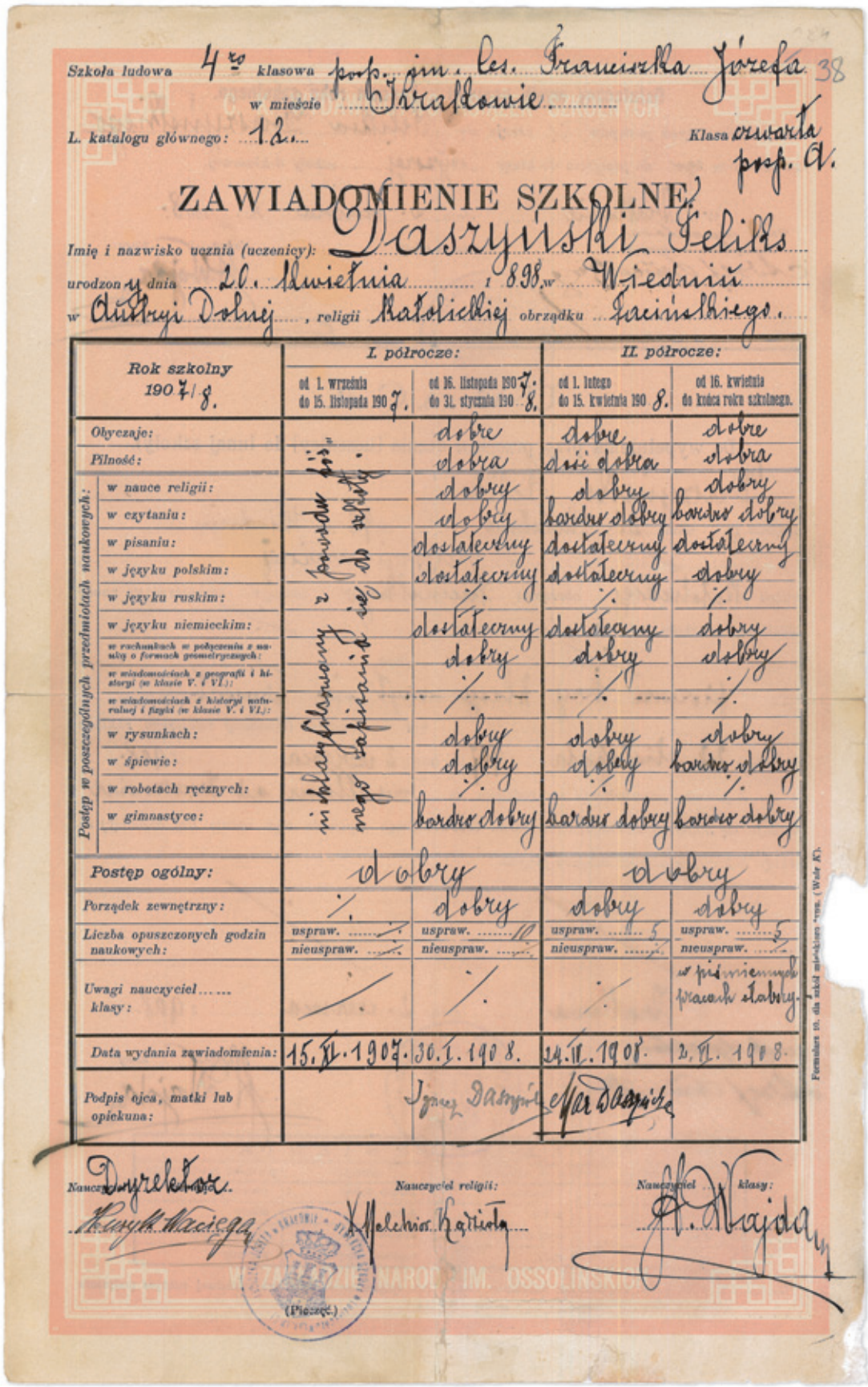

Szkoła ludowa 4-ro klasowa pow. gim. les. Franciszka Józefa 38
w mieście Krakowie
L. katalogu głównego: 12.
Klasa czwarta pow. A.

ZAWIADOMIENIE SZKOLNE.

Imię i nazwisko ucznia (uczenicy): Daszyński Feliks
urodzony dnia 20. Kwietnia 1898 w Wiedniu
w Austryi Dolnej, religii Katolickiej obrządku Łacińskiego.

Rok szkolny 1907/8.	I. półrocze: od 1. września do 15. listopada 1907.	I. półrocze: od 16. listopada 1907 do 31. stycznia 1908.	II. półrocze: od 1. lutego do 15. kwietnia 1908.	II. półrocze: od 16. kwietnia do końca roku szkolnego.
Obyczaje:		dobre	dobre	dobre
Pilność:		dobra	dość dobra	dobra
Postęp w poszczególnych przedmiotach naukowych: w nauce religii:		dobry	dobry	dobry
w czytaniu:		dobry	bardzo dobry	bardzo dobry
w pisaniu:		dostateczny	dostateczny	dostateczny
w języku polskim:		dostateczny	dostateczny	dobry
w języku ruskim:		/	/	/
w języku niemieckim:		dostateczny	dostateczny	dobry
w rachunkach w połączeniu z nauką o formach geometrycznych:		dobry	dobry	dobry
w wiadomościach z geografii i historyi (w klasie V. i VI.):		/	/	/
w wiadomościach z historyi naturalnej i fizyki (w klasie V. i VI.):		/	/	/
w rysunkach:		dobry	dobry	dobry
w śpiewie:		dobry	dobry	bardzo dobry
w robotach ręcznych:		/	/	/
w gimnastyce:		bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry
Postęp ogólny:	dobry		dobry	
Porządek zewnętrzny:	/	dobry	dobry	dobry
Liczba opuszczonych godzin naukowych:	uspraw. / nieuspraw. /	uspraw. 10 nieuspraw. /	uspraw. 5 nieuspraw. /	uspraw. 5 nieuspraw. /
Uwagi nauczyciel klasy:	/	/	/	w piśmiennych pracach słaby.
Data wydania zawiadomienia:	15. XI. 1907.	30. I. 1908.	24. II. 1908.	2. VI. 1908.
Podpis ojca, matki lub opiekuna:		Józef Daszyński	Józef Daszyński	

Nauczyciel Dyrektor. Kazimierz Wacięga
Nauczyciel religii: Melchior Kątnik
Nauczyciel klasy: A. Wajda

(Pieczęć.)

Formularz 10. dla szkół miejskich 4-ro- i 6-ro- klasowych. (Wzór K).

35. Zawiadomienie szkolne Feliksa Tadeusza Daszyńskiego (1907/1908 r.), sygn. 70/I-4, s. 38

C. k. gimnazyum trzecie w Krakowie.

32

L. 9.

Świadectwo roczne

Daszyński Feliks

urodzony dnia 20. kwietnia 1898 r. w Wiedniu w Austryi dol.,

religii rzym.-kat., uczeń klasy trzeciej a, otrzymuje niniejszem za rok szkolny 1910/11 świadectwo następujące:

Zachowanie się: dobre

Postęp w przedmiotach nauki: Przedmiot	Postęp	Wynik ogólny
w nauce religii:	dobry	Do klasy następnej ~ uzdolniony.
w języku polskim (jako wykładowym):	dobry	
w języku łacińskim:	dostateczny	
w języku greckim:	dostateczny	
w języku ruskim:	~	
w języku niemieckim:	dostateczny	
w historyi:	dobry	
w geografii:	dobry	
w matematyce:	dobry	
w historyi naturalnej (.....):	~	
w fizyce i chemii:	bardzo dobry	
w propedeutyce filozofii		
w rysunkach odręcznych:	/	
w kaligrafii:		
w gimnastyce:	dobry	
Przedmioty nadobowiązkowe: w rysunkach odręcznych:		
w śpiewie:		
w stenografii:		

Liczba opuszczonych godzin szkolnych: 25; z nich nie usprawiedliwiono: 0.

Od opłaty szkolnej — był uwolniony.

W Krakowie dnia 30. czerwca 1911 r.

F. Dobrzyński
dyrektor.

Wilhelm Kriatz
gospodarz klasy.

Gimnazya. L. skł. 53 b.

36. Świadectwo roczne Feliksa Tadeusza Daszyńskiego (1911 r.), sygn. 70/I-4, s. 32

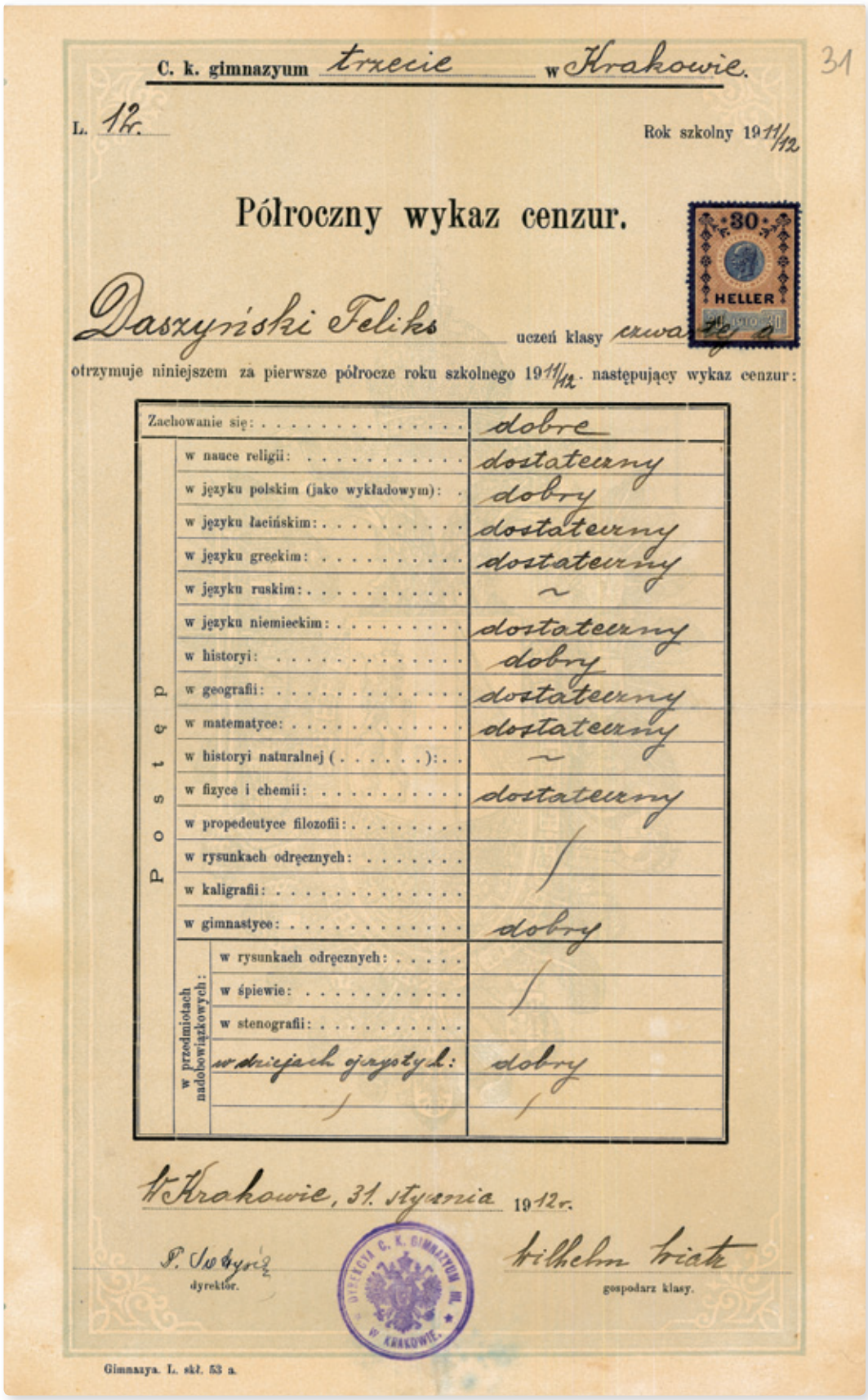

C. k. gimnazyum trzecie w Krakowie. 31

L. 12. Rok szkolny 1911/12

Półroczny wykaz cenzur.

30 HELLER

Daszyński Feliks uczeń klasy czwartej a

otrzymuje niniejszem za pierwsze półrocze roku szkolnego 1911/12. następujący wykaz cenzur:

Zachowanie się:		dobre
Postęp	w nauce religii:	dostateczny
	w języku polskim (jako wykładowym):	dobry
	w języku łacińskim:	dostateczny
	w języku greckim:	dostateczny
	w języku ruskim:	~
	w języku niemieckim:	dostateczny
	w historyi:	dobry
	w geografii:	dostateczny
	w matematyce:	dostateczny
	w historyi naturalnej (.....):	~
	w fizyce i chemii:	dostateczny
	w propedeutyce filozofii:	
	w rysunkach odręcznych:	/
	w kaligrafii:	
	w gimnastyce:	dobry
	w przedmiotach nadobowiązkowych: w rysunkach odręcznych:	
	w śpiewie:	/
	w stenografii:	
	w drużynach gimnastyl.:	dobry
	/	/

W Krakowie, 31. stycznia 1912 r.

F. Sobyrę
dyrektor.

DYREKCYA C. K. GIMNAZYUM III. W KRAKOWIE.

Wilhelm Wiak
gospodarz klasy.

Gimnazya. L. skł. 53 a.

37. Półroczny wykaz cenzur Feliksa Tadeusza Daszyńskiego (1912 r.), sygn. 70/I-4, s. 31

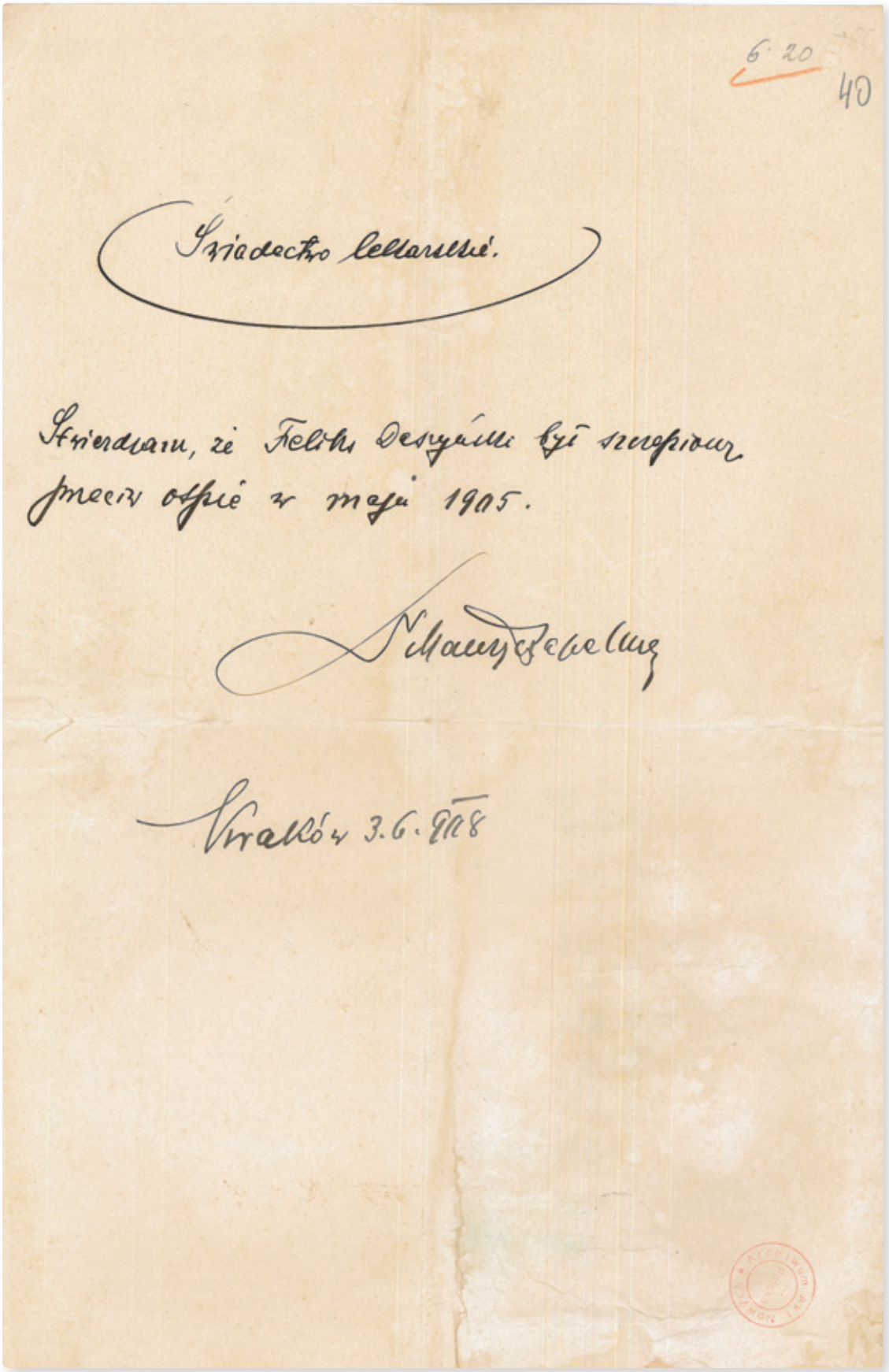

6·20

40

Świadectwo lekarskie.

Stwierdzam, że Feliks Daszyński był szczepiony przeciw ospie w maju 1905.

[illegible]

Kraków 3.6.908

38. Świadectwo lekarskie szczepienia Feliksa Tadeusza Daszyńskiego (1905 r.), sygn. 70/I-4, s. 40

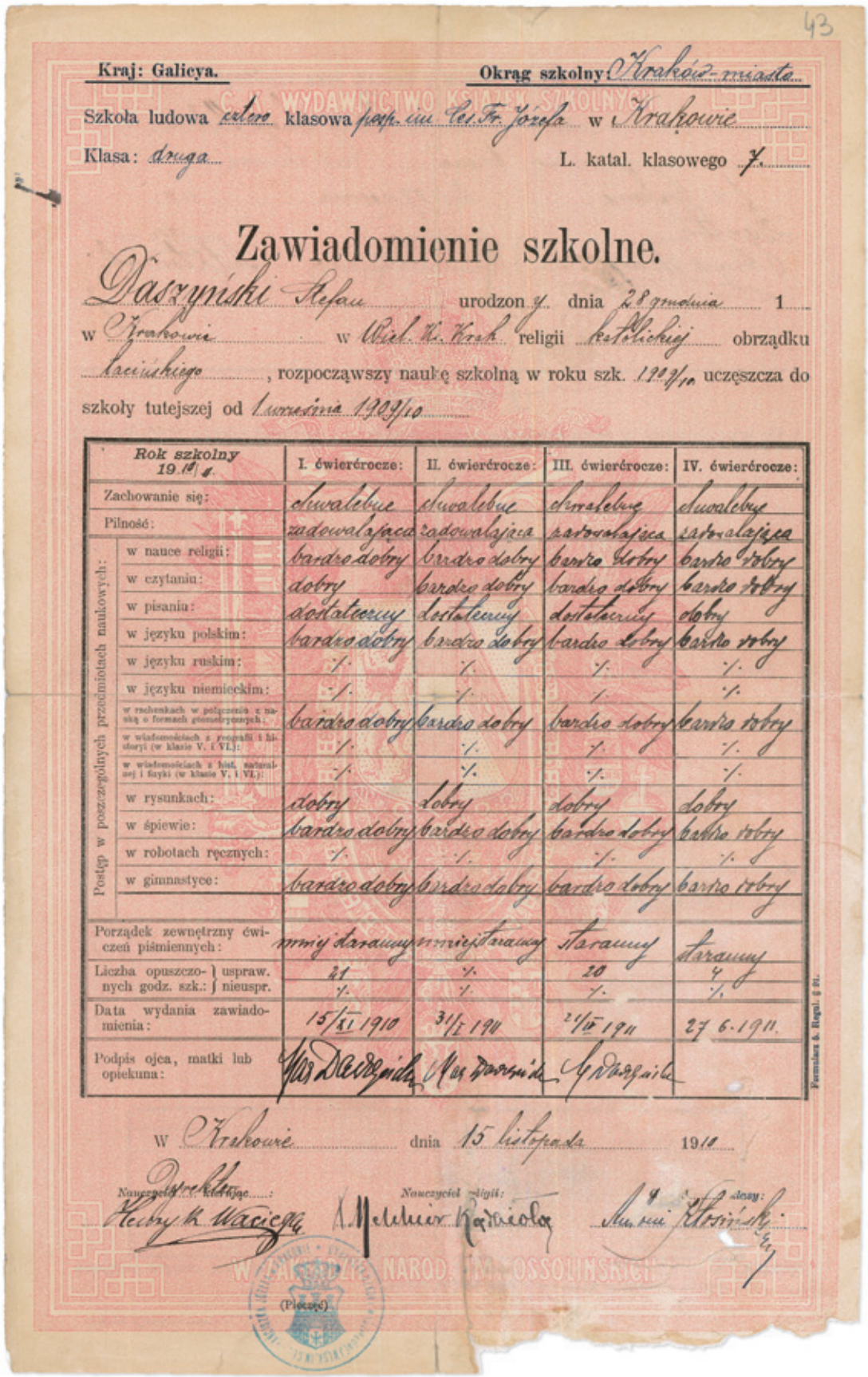

43

Kraj: Galicya. Okrąg szkolny: Kraków-miasto

C. K. WYDAWNICTWO KRAJOWE SZKOLNE

Szkoła ludowa zbiorowa klasowa pop. im. Ces. Fr. Józefa w Krakowie

Klasa: druga L. katal. klasowego 7.

Zawiadomienie szkolne.

Daszyński Stefan urodzony dnia 28 grudnia 1

w Krakowie w Wiel. K. Krak religii katolickiej obrządku łacińskiego, rozpocząwszy naukę szkolną w roku szk. 1909/10 uczęszcza do szkoły tutejszej od 1 września 1909/10

Rok szkolny 19 10/11	I. ćwierćrocze:	II. ćwierćrocze:	III. ćwierćrocze:	IV. ćwierćrocze:
Zachowanie się:	chwalebne	chwalebne	chwalebne	chwalebne
Pilność:	zadowalająca	zadowalająca	zadowalająca	zadowalająca
Postęp w poszczególnych przedmiotach naukowych: w nauce religii:	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry
w czytaniu:	dobry	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry
w pisaniu:	dostateczny	dostateczny	dostateczny	dobry
w języku polskim:	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry
w języku ruskim:	/	/	/	/
w języku niemieckim:	/	/	/	/
w rachunkach w połączeniu z nauką o formach geometrycznych:	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry
w wiadomościach z geografii i historyi (w klasie V. i VI.):	/	/	/	/
w wiadomościach z hist. naturalnej i fizyki (w klasie V. i VI.):	/	/	/	/
w rysunkach:	dobry	dobry	dobry	dobry
w śpiewie:	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry
w robotach ręcznych:	/	/	/	/
w gimnastyce:	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry
Porządek zewnętrzny ćwiczeń piśmiennych:	mniej staranny	mniej staranny	staranny	staranny
Liczba opuszczonych godz. szk.: uspraw.	21	/	20	4
Liczba opuszczonych godz. szk.: nieuspr.	/	/	/	/
Data wydania zawiadomienia:	15/XI 1910	31/I 1911	21/V 1911	27 6. 1911.
Podpis ojca, matki lub opiekuna:	Ign. Daszyński	Ign. Daszyński	Ignacy Daszyński	

W Krakowie dnia 15 listopada 1910

Nauczyciel klasowy: Henryk Wacięga

Nauczyciel religii: A. Melchior Kądziołka

Dyrektor szkoły: Mikołaj Stroiński

(Pieczęć)

W. KAROLA NARODOWEGO OSSOLIŃSKICH

Poznańska 6. Regul. § 21.

39. Zawiadomienie szkolne Stefana Daszyńskiego, syna Ignacego (1910/1911 r.), sygn. 70/I-4, s. 43

48
45

Kraj: Galicya. **Okrąg szkolny:** c. Kraków (miasto)

Szkoła ludowa czteroklasowa pasp. im. Ces. Fr. Józ. w Krakowie

Klasa: druga L. katal. klasowego 2.

Zawiadomienie szkolne.

Daszyński Jan urodzony dnia 21. czerwca 1902 w Krakowie w Wiel. Ks. Krak. religii katolickiej obrządku łacińskiego, rozpocząwszy naukę szkolną w roku szk. 1910/11, uczęszcza do szkoły tutejszej od 1. września 1910.

Rok szkolny 19 11/12		I. ćwierćrocze:	II. ćwierćrocze:	III. ćwierćrocze:	IV. ćwierćrocze:
Zachowanie się:		chwalebne	chwalebne	chwalebne	chwalebne
Pilność:		wytrwała	wytrwała	wytrwała	wytrwała
Postęp w poszczególnych przedmiotach naukowych:	w nauce religii:	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry
	w czytaniu:	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry
	w pisaniu:	dobry	dobry	dobry	dobry
	w języku polskim:	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry
	w języku ruskim:	–	–	–	–
	w języku niemieckim:	–	–	–	–
	w rachunkach w połączeniu z nauką o formach geometrycznych:	bardzo dobry	dobry	bardzo dobry	bardzo dobry
	w wiadomościach z geografii i historyi (w klasie V. i VI.):	–	–	–	–
	w wiadomościach z hist. naturalnej i fizyki (w klasie V. i VI.):	–	–	–	–
	w rysunkach:	dobry	dobry	dobry	bardzo dobry
	w śpiewie:	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry
	w robotach ręcznych:	–	–	–	–
	w gimnastyce:	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry	bardzo dobry
Porządek zewnętrzny ćwiczeń piśmiennych:		bardzo staranny	bardzo staranny	bardzo staranny	bardzo staranny
Liczba opuszczonych godz. szk.:	uspraw.	28.	9	[illegible]	[illegible]
	nieuspr.	–	–		
Data wydania zawiadomienia:		15. II. 1911.	31. I. 1912.	15. IV. 1912.	[illegible]
Podpis ojca, matki lub opiekuna:		M. Daszyńska	Ign. Daszyński	[illegible]	

Wersztabu G. Rogal. 1 91.

W Krakowie dnia 15. listopada 19 11.

Zwalto

Nauczyciel kierujący: Nauczyciel religii: Gospod. klasy:

(Pieczęć)

40. Zawiadomienie szkolne Jana Daszyńskiego, syna Ignacego (1911/1912 r.), sygn. 70/I-4, s. 48

41. Fotografia Mieczysława Daszyńskiego (1914 r.), sygn. 70/I-5, s. 18

42. Fotografia Mieczysława Daszyńskiego wśród żołnierzy „Legionu cudzoziemskiego Kompanii Polaków grupy paryskiej", sygn. 70/I-5, s. 16

43. Fotografia Mieczysława Daszyńskiego podczas pobytu w szpitalu, sygn. 70/I-5, s. 14

I

II

Kwiecień rok miesiąc
w którym byłem we wojsku
na kapitanie pułkowym
do obozu w Talerhof
wrócił do domu —

50

Z moją podobiźny z wielkiej
nędzy I po 5ciu miesiącach
internowania mię jako
jeńca, zapuściłem brodę
jak był tu zwyczaj Polaków
jeńców cywilnych 2go w kwie-
dy po 6ciu miesiącach zwol-
niono nas jako Słowian
przez 6 miesięcy traktowa-
ni byliśmy jak austro
niemcy - a po tem trochę lepiej

44. List Mieczysława Daszyńskiego do brata Zdzisława (1914/1915 r.), sygn. 70/I-5, s. 50

CORRESPONDANCE
DES ARMÉES DE LA RÉPUBLIQUE
CARTE EN FRANCHISE

52

EXPÉDITEUR :
Nom : Kaiser
Grade : 5 Arme
Régiment : 2 etr. 32 corps
2 Comp.ie ou Escadron ou Bataillon : 6
(Les indications ci-dessus sont à reproduire dans l'adresse de la réponse.)

Adresse :
Monsieur
Zdzisław Kaizer
Chez M. Michelen
à la Borne (Cher)
par Henrichemont

Mod. A. — Impr. Nat.

45. Pocztówka wojenna (1914 r.), sygn. 70/I-5, s. 52

46. Fotografia Mieczysława Daszyńskiego (1918 r.), sygn. 70/I-5, s. 6

47. Fotografia Mieczysława Daszyńskiego, wykonana w tydzień po zwolnieniu z wojska (1918 r.), sygn. 70/I-5, s. 4

48. Fotografia Zdzisława Daszyńskiego (1915 r.), sygn. 70/I-5, s. 23

49. Fotografia Zdzisława Daszyńskiego (1916 r.), sygn. 70/I-5, s. 29

50. Fotografia Zdzisława Daszyńskiego (1917 r.), sygn. 70/I-5, s. 33

51. Fotografia Zdzisława Daszyńskiego (1919 r.), sygn. 70/I-5, s. 47

52. Fotografia braci Daszyńskich – Zdzisława i Mieczysława (1916 r.), sygn. 70/I-5, s. 31

53. Jedna z trzech nierozpoznanych fotografii z odręczną adnotacją Ignacego Daszyńskiego (1902 r.), sygn. 70/I-5, s. 71

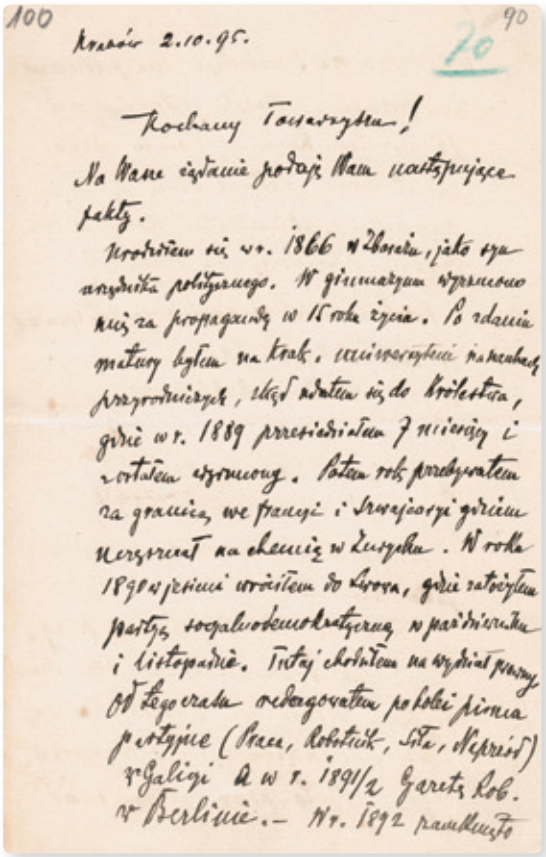

100 90

Kraków 2.10.95.

Kochany Towarzyszu!

Na Wasze życzenie podaję Wam następujące fakty.

Urodziłem się w r. 1866 w Zborowie, jako syn urzędnika politycznego. W gimnazjum wyrzucono mię za propagandę w 15 roku życia. Po zdaniu matury byłem na kraj. uniwersytecie na wydziale przyrodniczym, skąd udałem się do Królestwa, gdzie w r. 1889 przesiedziałem 7 miesięcy i zostałem wyrzucony. Potem rok przebywałem za granicą, we Francji i Szwajcaryi gdzieś uczyłem na chemię w Zurychu. W roku 1890 w jesieni wróciłem do Lwowa, gdzie założyłem partyę socyalnodemokratyczną w październiku i listopadzie. Tutaj chodziłem na wydział prawny. Od tego czasu redagowałem po kolei pisma partyjne (Prawo, Robotnik, Siła, Naprzód) w Galicyi a w r. 1891/2 Gazetę Rob. w Berlinie. – W r. 1892 zamknięto

54.A i B Odręczny życiorys Ignacego Daszyńskiego (1895 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka II, k. 90

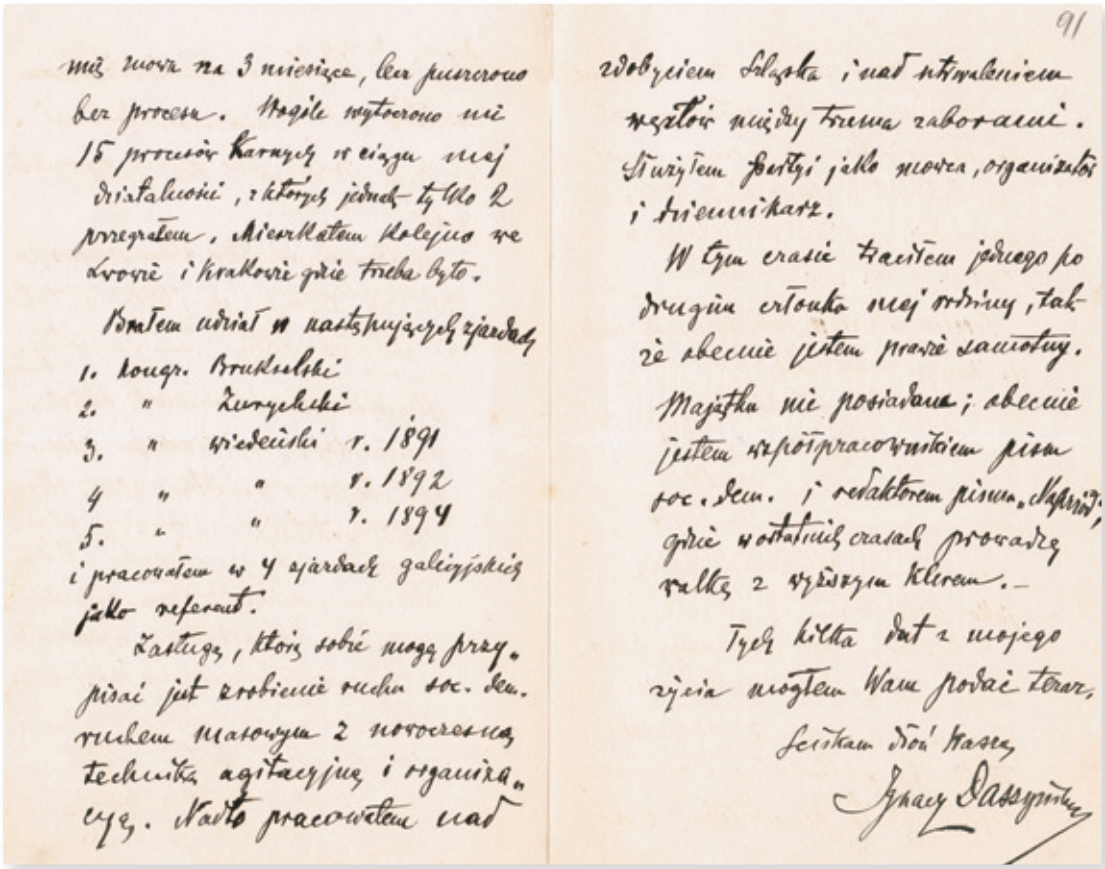

mię znowu na 3 miesiące, lecz puszczono bez procesu. Ogółem wytoczono mi 15 procesów karnych w ciągu mej działalności, z których jednak tylko 2 przegrałem. Siedziałem kolejno we Lwowie i Krakowie gdzie trzeba było.

Byłem udział w następujących zjazdach

1. kongr. Brukselski
2. " Zurychski
3. " wiedeński r. 1891
4. " " r. 1892
5. " " r. 1894

i pracowałem w 4 zjazdach galicyjskich jako referent.

Zasługą, którą sobie mogę przypisać jest zrobienie ruchu soc. dem. ruchem masowym z nowoczesną techniką agitacyjną i organizacyjną. Nadto pracowałem nad

91

zdobyciem Śląska i nad utrwaleniem węzłów między trzema zaborami. Służyłem partyi jako mowca, organizator i dziennikarz.

W tym czasie traciłem jednego po drugim członka mej rodziny, także obecnie jestem prawie samotny.

Majątku nie posiadam; obecnie jestem współpracownikiem pism soc. dem. i redaktorem pisma „Naprzód", gdzie w ostatnich czasach prowadzę walkę z wyższym klerem. –

Tyle kilka dat z mojego życia mogłem Wam podać teraz.

Ściskam dłoń Waszą

Ignacy Daszyński

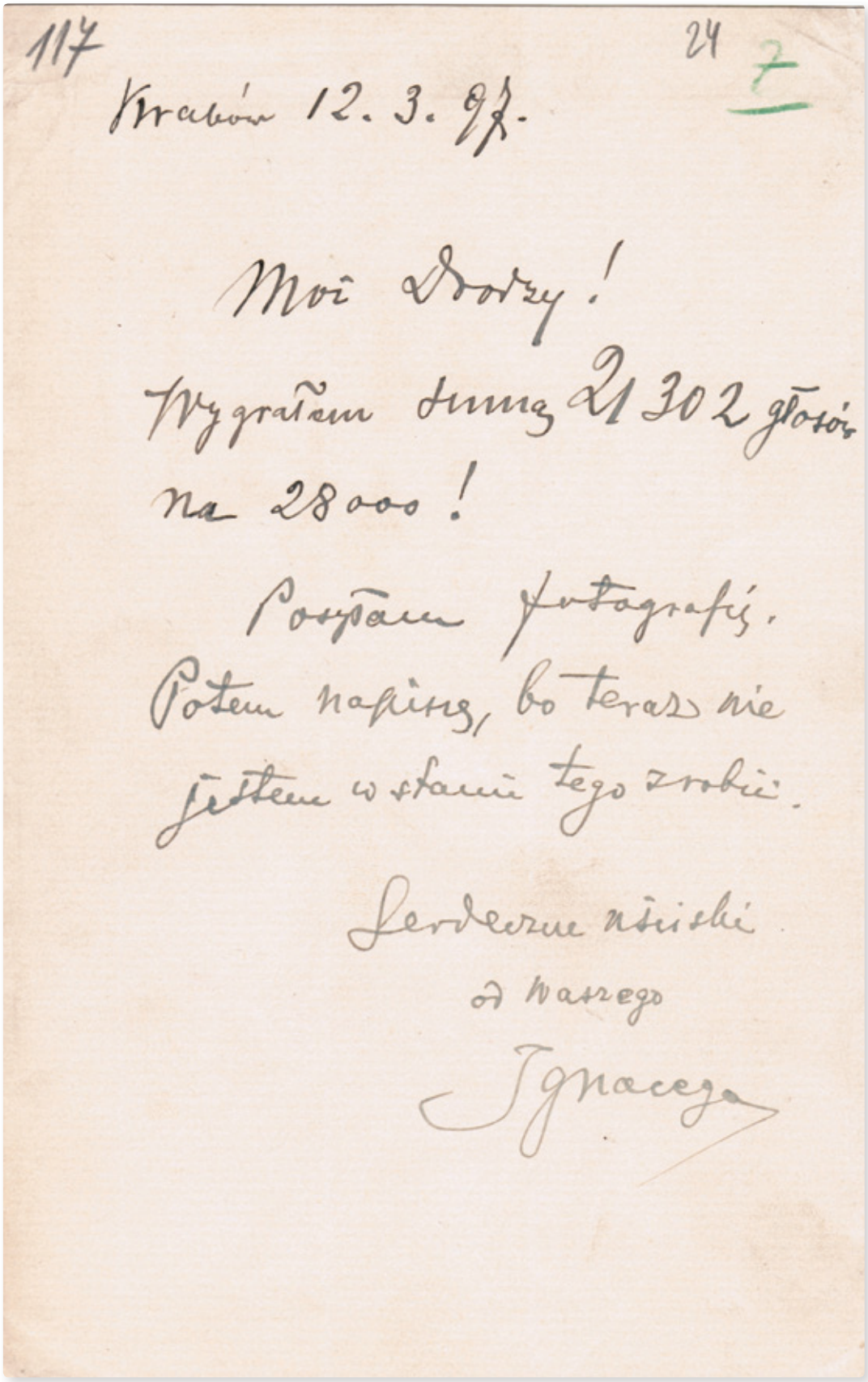

117 24 7

Kraków 12. 3. 97.

Moi Drodzy!

Wygrałem dumą 21 302 głosów na 28000!

Posyłam fotografię. Potem napiszę, bo teraz nie jestem w stanie tego zrobić.

Serdeczne ukłony od waszego

Ignacego

55. List Ignacego Daszyńskiego, informujący o zwycięstwie w wyborach do CK Parlamentu (1897 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka III, k. 24

CZĘŚĆ II
OSOBA PUBLICZNA

56. Karta pocztowa z portretami pierwszych socjaldemokratycznych posłów w Radzie Państwa (1898 r.), sygn. 70/I-5, s. 57

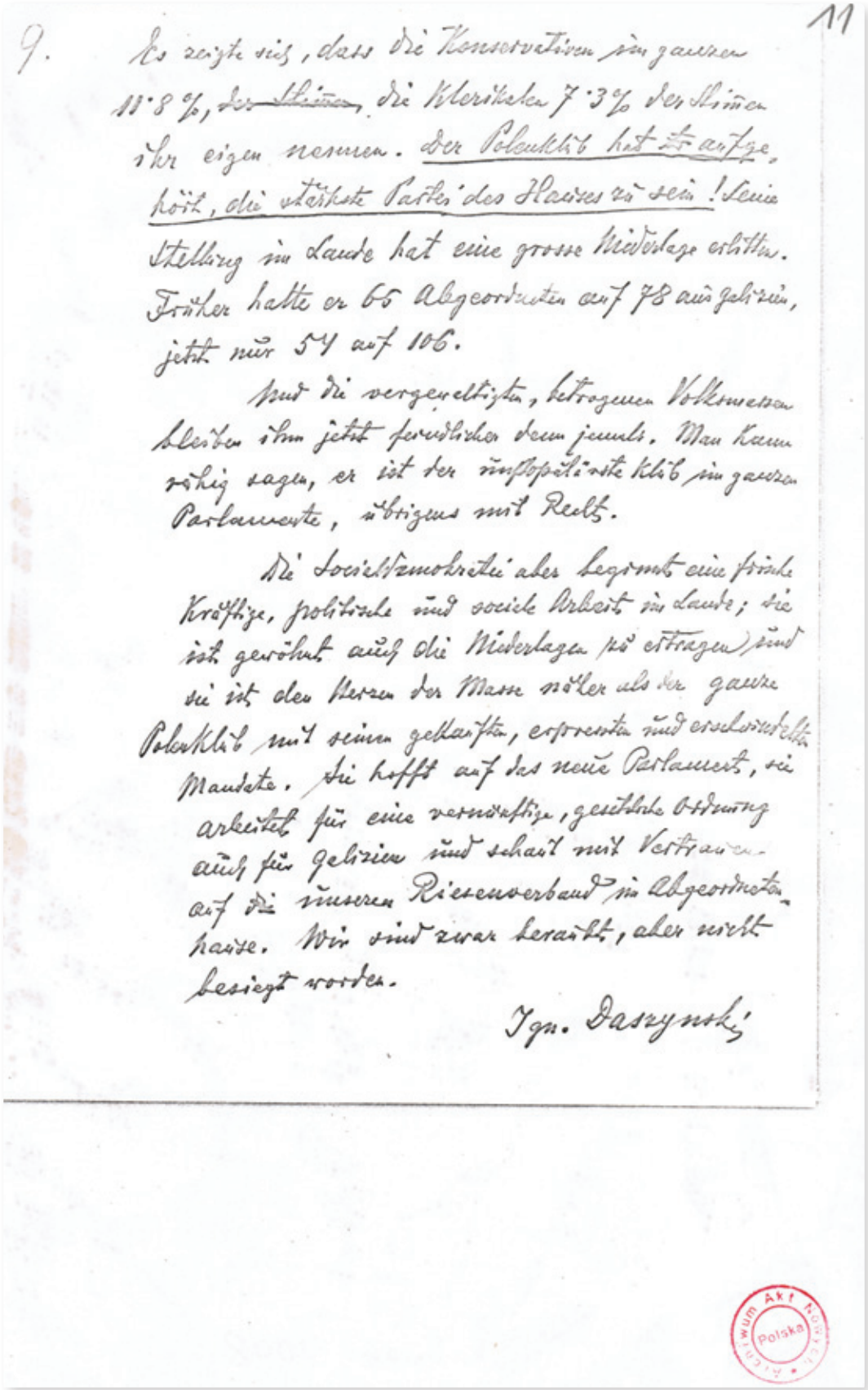

11

9. Es zeigte sich, dass die Konservativen im ganzen 11·8 %, ~~der Slowen~~ die Klerikalen 7·3 % der Slowen ihr eigen nennen. Der Polenklub hat zu aufgehört, die stärkste Partei des Hauses zu sein! Seine Stellung im Lande hat eine grosse Niederlage erlitten. Früher hatte er 65 Abgeordnete auf 78 aus Galizien, jetzt nur 54 auf 106.

Und die vergewaltigten, betrogenen Volksmassen bleiben ihm jetzt feindlicher denn jemals. Man kann ruhig sagen, er ist der unpopulärste Klub im ganzen Parlamente, übrigens mit Recht.

Die Sozialdemokratie aber beginnt eine frische Kräftige, politische und soziale Arbeit im Lande; sie ist gewohnt auch die Niederlagen zu ertragen und sie ist den Herzen der Masse näher als der ganze Polenklub mit seinen gekauften, erpressten und erschwindelten Mandaten. Sie hofft auf das neue Parlament, sie arbeitet für eine vernünftige, gesetzliche Ordnung auch für Galizien und schaut mit Vertrauen auf die unseren Riesenverband im Abgeordnetenhause. Wir sind zwar beraubt, aber nicht besiegt worden.

Ign. Daszyński

57. Kopia niemieckojęzycznego artykułu Ignacego Daszyńskiego o reformie wyborczej w Galicji, sygn. 70/II-10, s. 11

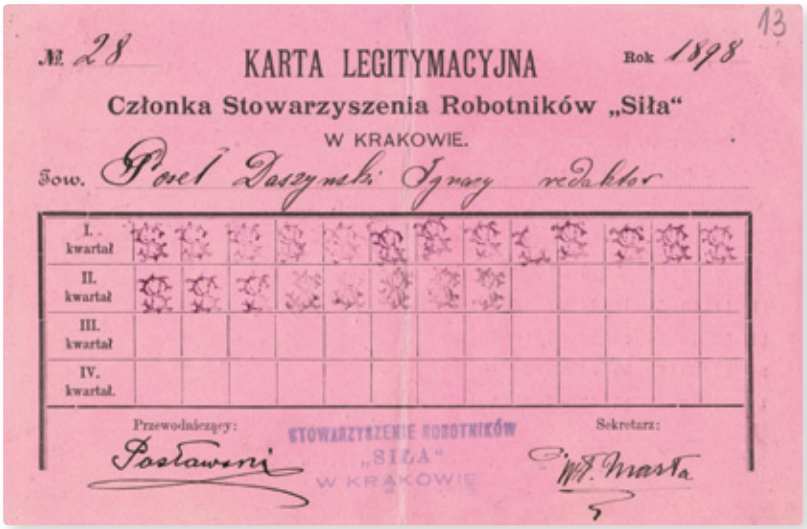
№ 28 KARTA LEGITYMACYJNA Rok 1898 13

Członka Stowarzyszenia Robotników „Siła“

W KRAKOWIE.

Sow. Poseł Daszyński Ignacy redaktor

I. kwartał													
II. kwartał													
III. kwartał													
IV. kwartał.													

Przewodniczący: Sekretarz:

STOWARZYSZENIE ROBOTNIKÓW „SIŁA“ W KRAKOWIE

58. Legitymacja członka Stowarzyszenia Robotników „Siła” w Krakowie (1898 r.), sygn. 70/I-2, s. 13

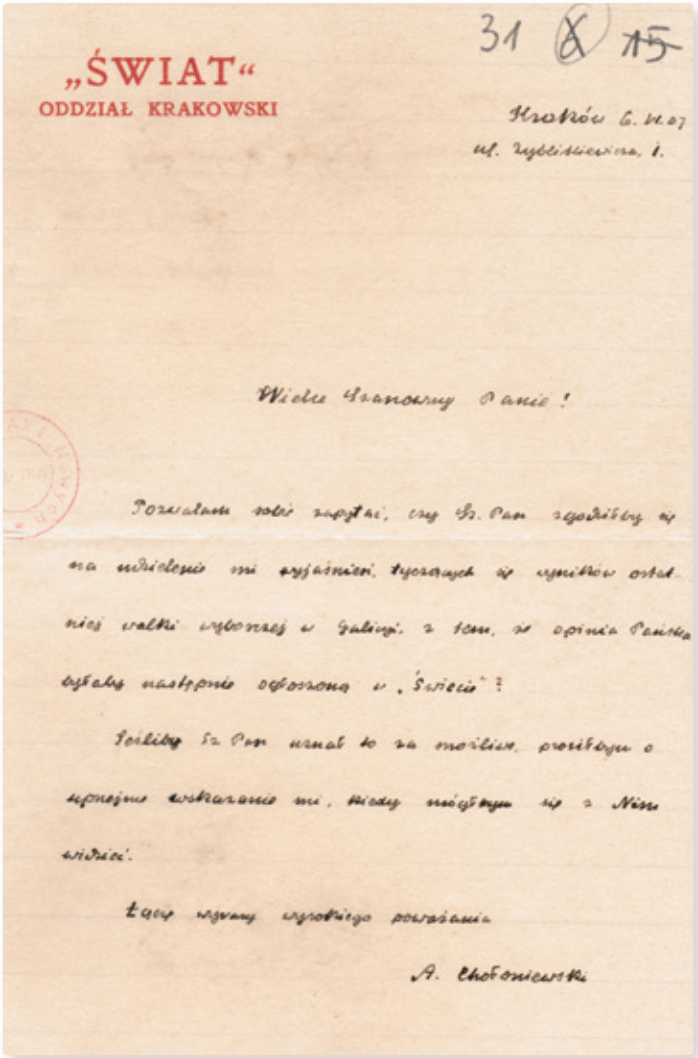
31 (X) ~~15~~

„ŚWIAT“
ODDZIAŁ KRAKOWSKI

Kraków 6. VI. 07
ul. Zyblikiewicza. 1.

Wielce Szanowny Panie!

Pozwalam sobie zapytać, czy Sz. Pan zgodziłby się na udzielenie mi wyjaśnień tyczących się wyników ostatniej walki wyborczej w Galicyi, z tem, że opinia Pańska byłaby następnie ogłoszona w „Świecie“?

Byłoby Sz. Pan uznał to za możliwe, prosiłbym o szybkie wskazanie mi, kiedy mógłbym się z Nim widzieć.

Łączę wyrazy wysokiego poważania

A. Chołoniewski

59. List Antoniego Chołoniewskiego, kierownika oddziału krakowskiego czasopisma „Świat”, do Ignacego Daszyńskiego z prośbą o komentarz wyników wyborów w Galicji (1907 r.), sygn. 70/II-1, s. 31

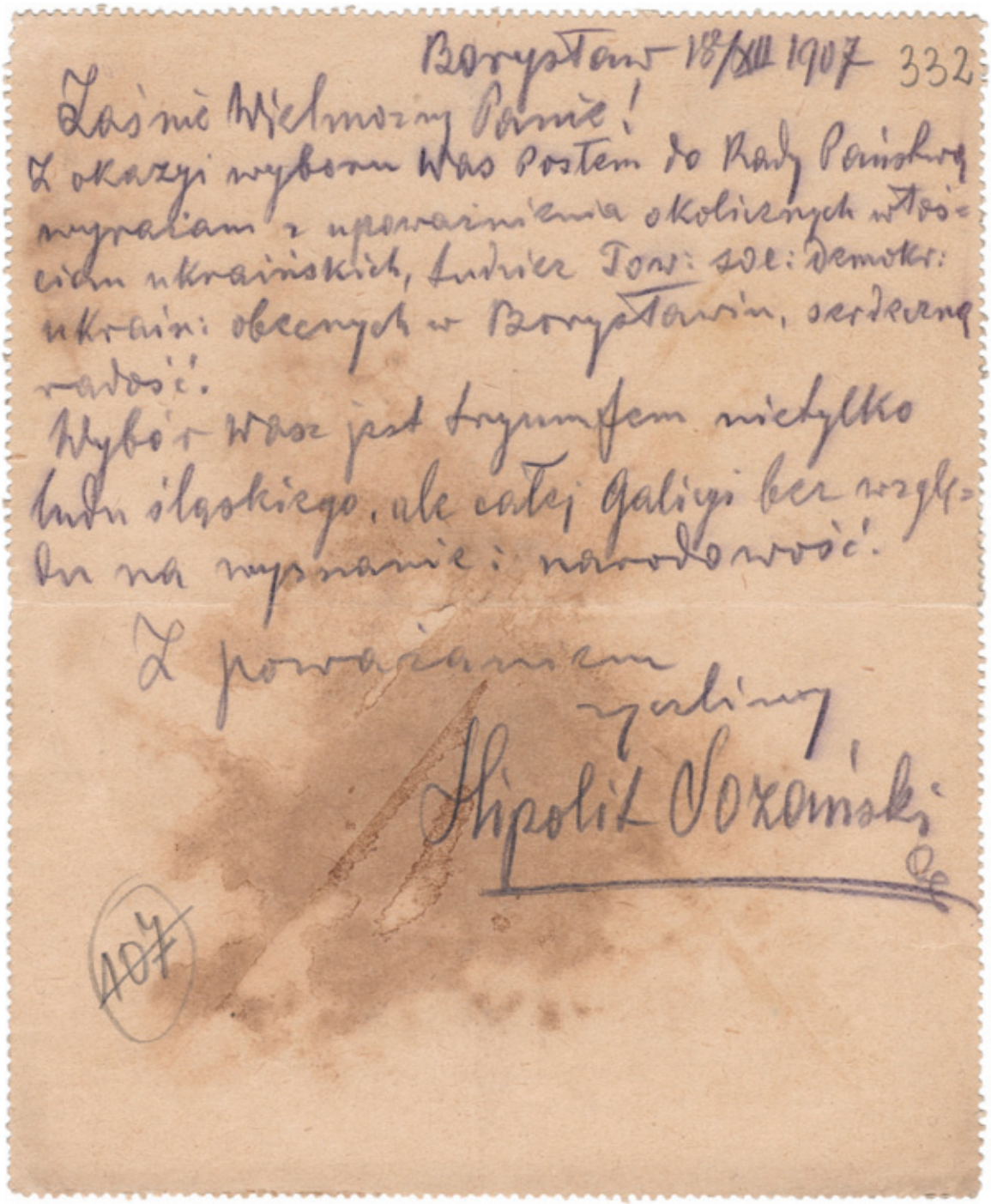

Borysław 18/XII 1907 332

Łaskawie Wielmożny Panie!

Z okazji wyboru Was Posłem do Rady Państwa wypraliam z upoważnienia okolicznych włościan ukraińskich, tudzież Tow: soc: demokr: ukrain: obecnych w Borysławiu, serdeczną radość.

Wybór Wasz jest tryumfem nietylko ludu ślązkiego, ale całej Galicyi bez względu na wyznanie i narodowość.

Z poważaniem
wielmożnego
Hipolit Sozański

407

60. List Hipolita Sozańskiego, wydawcy i redaktora „Tygodnika Drohobyckiego", do Ignacego Daszyńskiego z gratulacjami wyboru do Rady Państwa (1907 r.), sygn. 70/II-1, s. 33

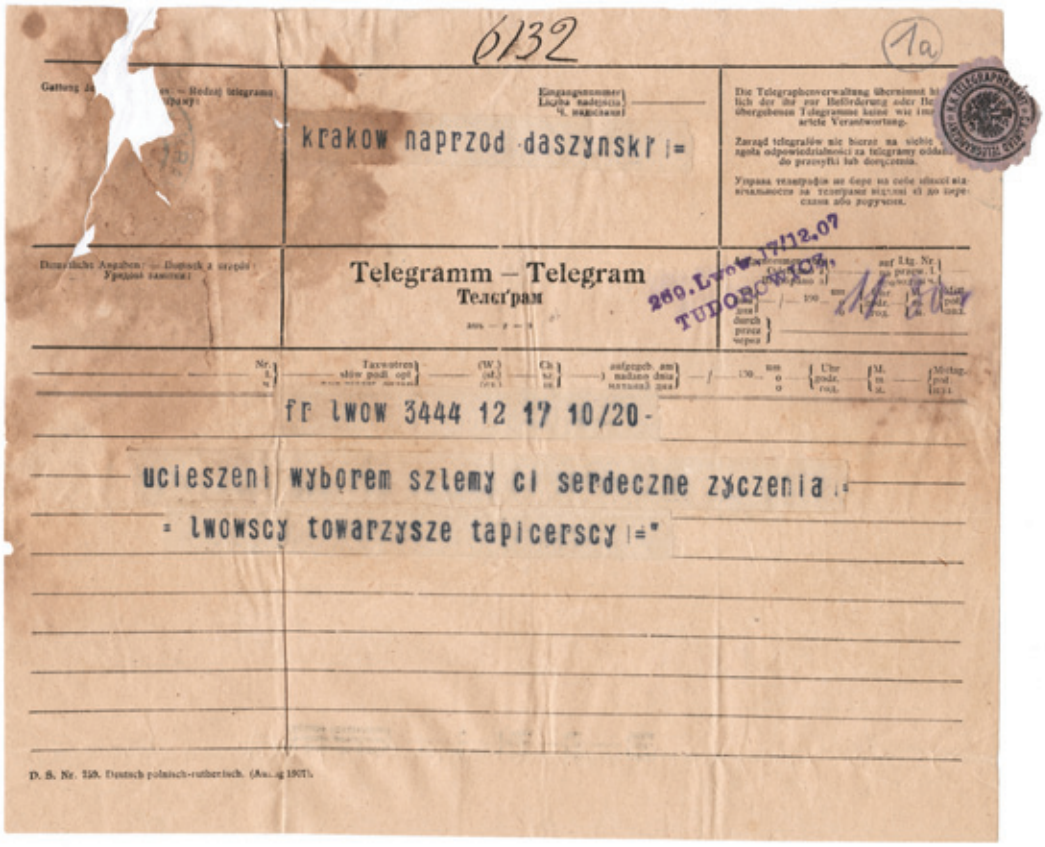
6132

1a

krakow naprzod daszynskr |=

Telegramm – Telegram
Телеґрам

fr lwow 3444 12 17 10/20-

ucieszeni wyborem szlemy ci serdeczne zyczenia |=
= lwowscy towarzysze tapicerscy |="

61. Telegram do Ignacego Daszyńskiego od lwowskich tapicerów z gratulacjami wyboru do Rady Państwa (1907 r.), sygn. 70/II-2, s. 1a

136 ~~82~~

BILET WEJŚCIA

N° ~~100~~

BANKIET

NA CZEŚĆ 40-LETNIEJ PRACY PISARSKIEJ

BOLESŁAWA LIMANOWSKIEGO

SALLE VIANEY, 1, AVENUE LEDRU-ROLLIN

POCZĄTEK O 7 WIECZOREM

62. Bilet wejścia na bankiet z okazji jubileuszu 40-lecia pracy twórczej Bolesława Limanowskiego, sygn. 70/I-2, s. 136

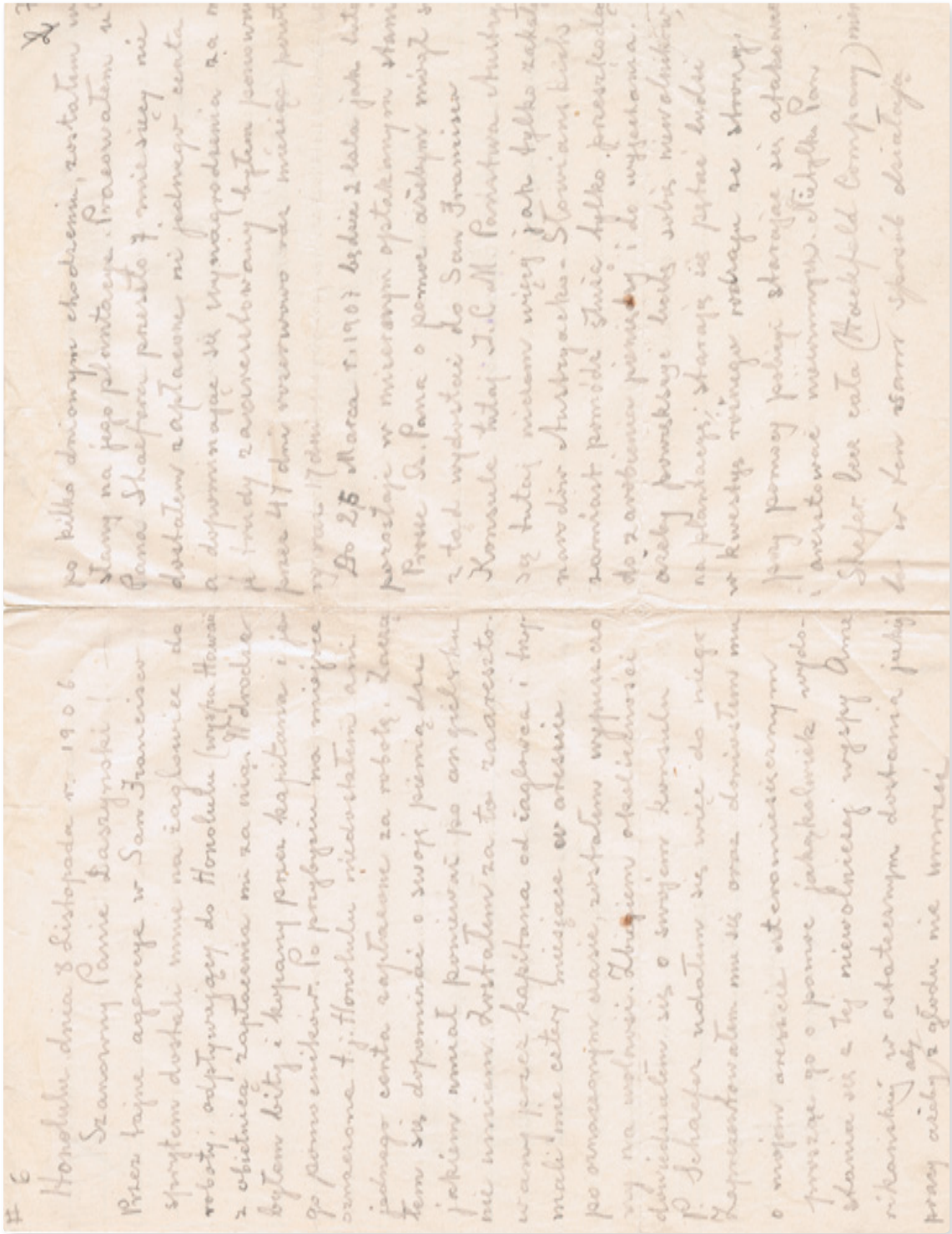

63. List Johna Baciecomara z Honolulu do Ignacego Daszyńskiego z prośbą o interwencję (1906 r.), sygn. 70/II-1, s. 6–7

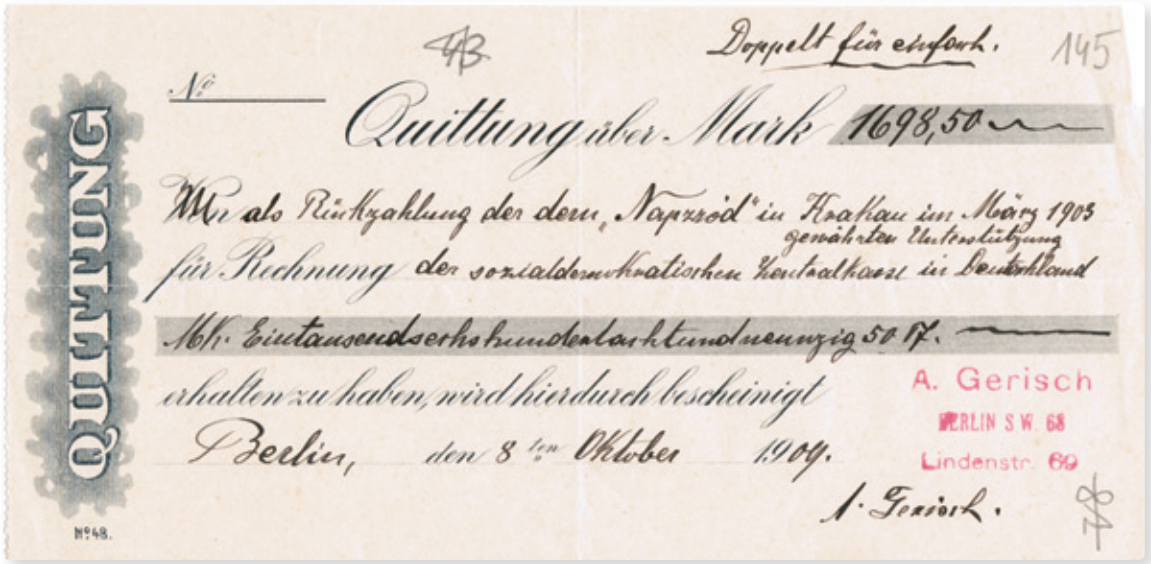
QUITTUNG

Doppelt für einfach. 145

№ _____ Quittung über Mark 1698,50

Wir als Rückzahlung der dem „Naprzód" in Krakau im März 1903 gewährten Unterstützung für Rechnung der sozialdemokratischen Zentralkasse in Deutschland

Mk. Eintausendsechshundertachtundneunzig 50 Pf.

erhalten zu haben, wird hierdurch bescheinigt

Berlin, den 8ten Oktober 1909.

A. Gerisch

A. Gerisch.

A. Gerisch
BERLIN S.W. 68
Lindenstr. 69

№48.

64. Kwit na sumę 1698,50 marek, wystawiony w Berlinie przez Alwina Gerischa, sygn. 70/II-1, s. 145

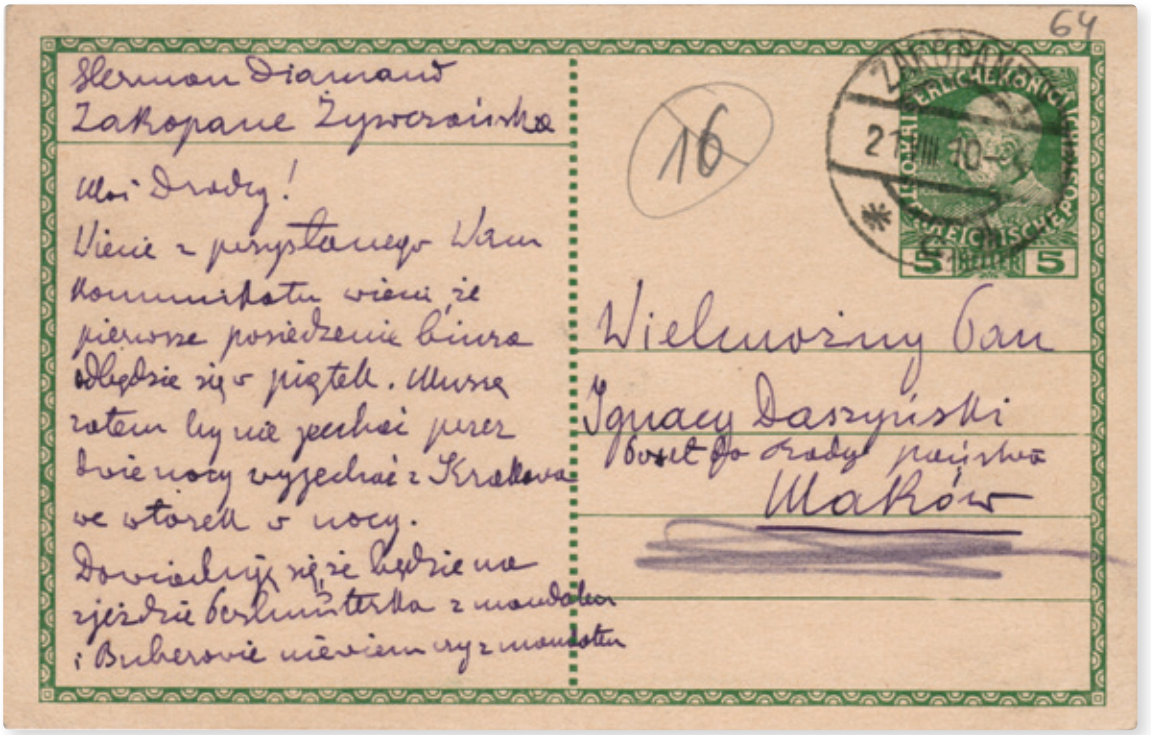
64

Herman Diamand
Zakopane Żywczańska

Mój Drogi!
Wiem z przysłanego Wam komunikatu wiem, że pierwsze posiedzenie biura odbędzie się w piątek. Musza zatem by nie jechać przez dwie nocy wyjechać z Krakowa we wtorek w nocy.
Dowiedzcie się, że będzie na zjeździe berlińczyka z mandatem i Buhersie nie wiem czy z mandatem

16

ZAKOPANE 21 VIII 10

KAISERLICH-KÖNIGLICHE ÖSTERREICHISCHE POST
5 HELLER 5

Wielmożny Pan
Ignacy Daszyński
Poseł do Rady państwa
Makó

64. Pocztówka od Hermana Diamanda do Ignacego Daszyńskiego (1910 r.), sygn. 70/II-1, s. 64

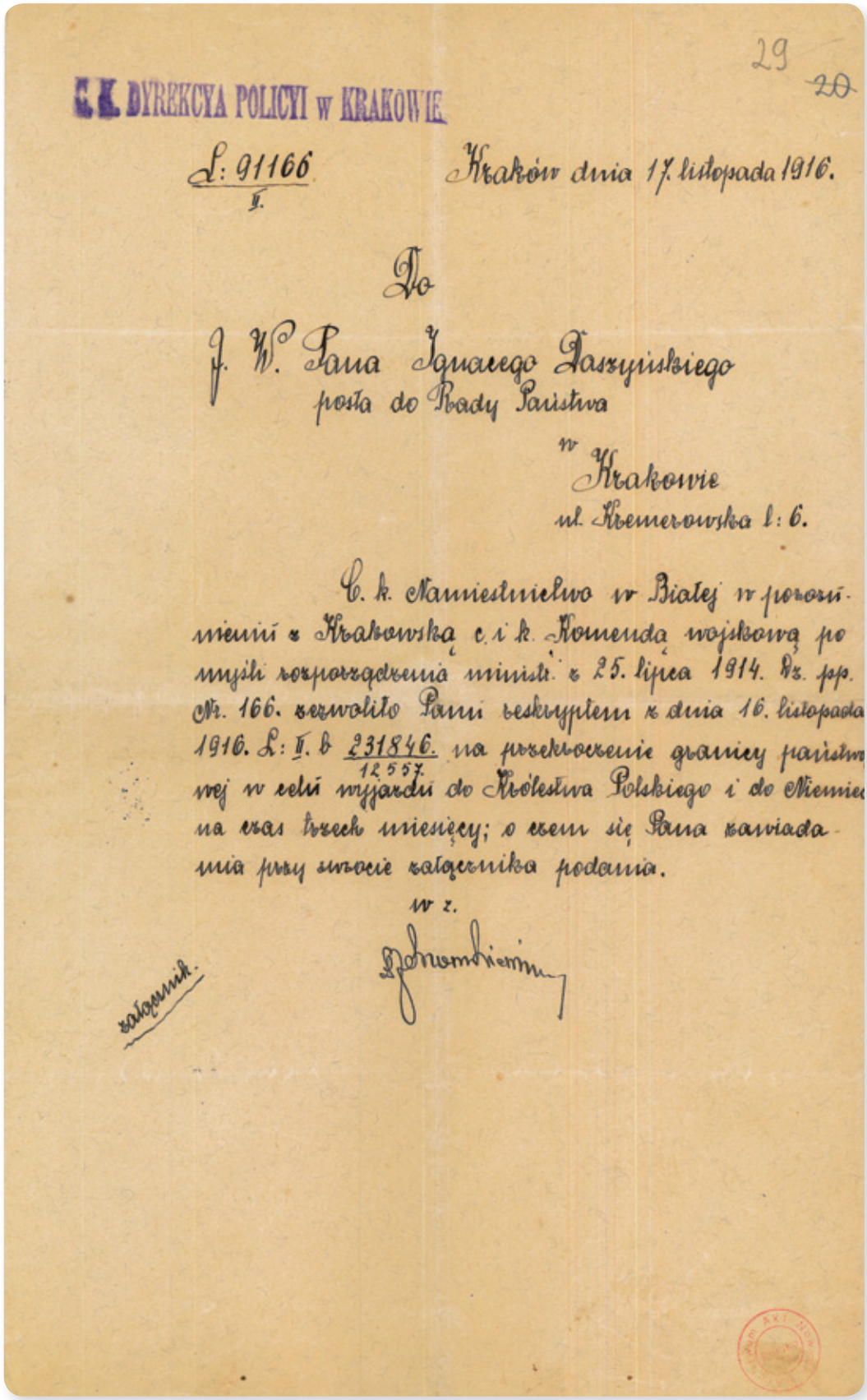

29 ~~20~~

C. K. DYREKCYA POLICYI w KRAKOWIE

L: 91166 / V.

Kraków dnia 17. listopada 1916.

Do

J. W. Pana Ignacego Daszyńskiego
posła do Rady Państwa

w Krakowie
ul. Kremerowska l: 6.

C. k. Namiestnictwo w Białej w porozumieniu z Krakowską c. i k. Komendą wojskową po myśli rozporządzenia minist. z 25. lipca 1914. Dz. pp. Nr. 166. zezwoliło Pani reskryptem z dnia 16. listopada 1916. L: V. b 231846. / 12557. na przekroczenie granicy państwowej w celu wyjazdu do Królestwa Polskiego i do Niemiec na czas trzech miesięcy; o czem się Pana zawiadamia przy zwrocie załącznika podania.

w z.

załącznik.

66. Zgoda Dyrekcji Policji w Krakowie na przekroczenie przez Ignacego Daszyńskiego granicy państwa w celu wyjazdu do Królestwa Polskiego i Niemiec, sygn. 70/I-1, s. 29

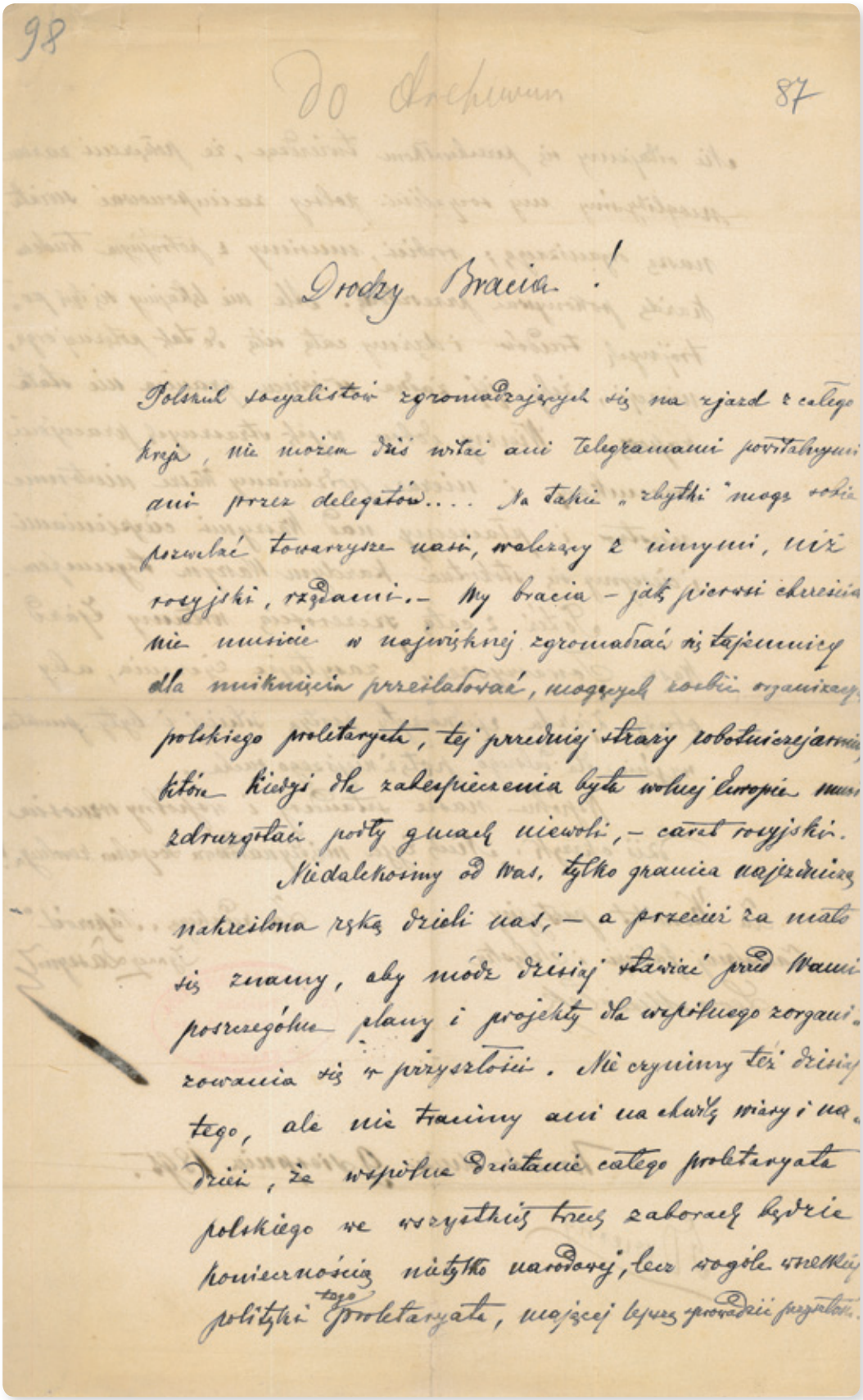

98

Do Archiwum

87

Drodzy Bracia!

Polskie socyalistów zgromadzających się na zjazd z całego kraju, nie możem dziś witać ani telegramami powitalnymi ani przez delegatów.... Na takie „zbytki" mogą sobie pozwalać towarzysze nasi, walczący z innymi, niż rosyjski, rządami.– My bracia – jak pierwsi chrześcijanie musimy w największej zgromadzać się tajemnicy dla uniknięcia prześladowań, mogących zrobić organizacyi polskiego proletaryatu, tej przedniej straży robotniczej armii, która kiedyś dla zabezpieczenia byta wolnej Europie musi zdruzgotać porty gmach niewoli,– carat rosyjski.

Niedaleko jesteśmy od Was, tylko granica najzdrowszą nakreślona ręką dzieli nas,– a przecież za mało się znamy, aby móc dzisiaj stawiać przed Wami poszczególne plany i projekty dla wspólnego zorganizowania się w przyszłości. Nie czynimy też dzisiaj tego, ale nie tracimy ani na chwilę wiary i nadziei, że wspólne działanie całego proletaryatu polskiego we wszystkich trzech zaborach będzie pomocnością nietylko narodowej, lecz wogóle wszelkiej polityki tego proletaryatu, mającej lepszą przyszłość.

67.A List otwarty do socjalistów zaboru rosyjskiego, podpisany m.in. przez Ignacego Daszyńskiego jako dziennikarza krakowskiego „Naprzód" (1895 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka II, k. 87

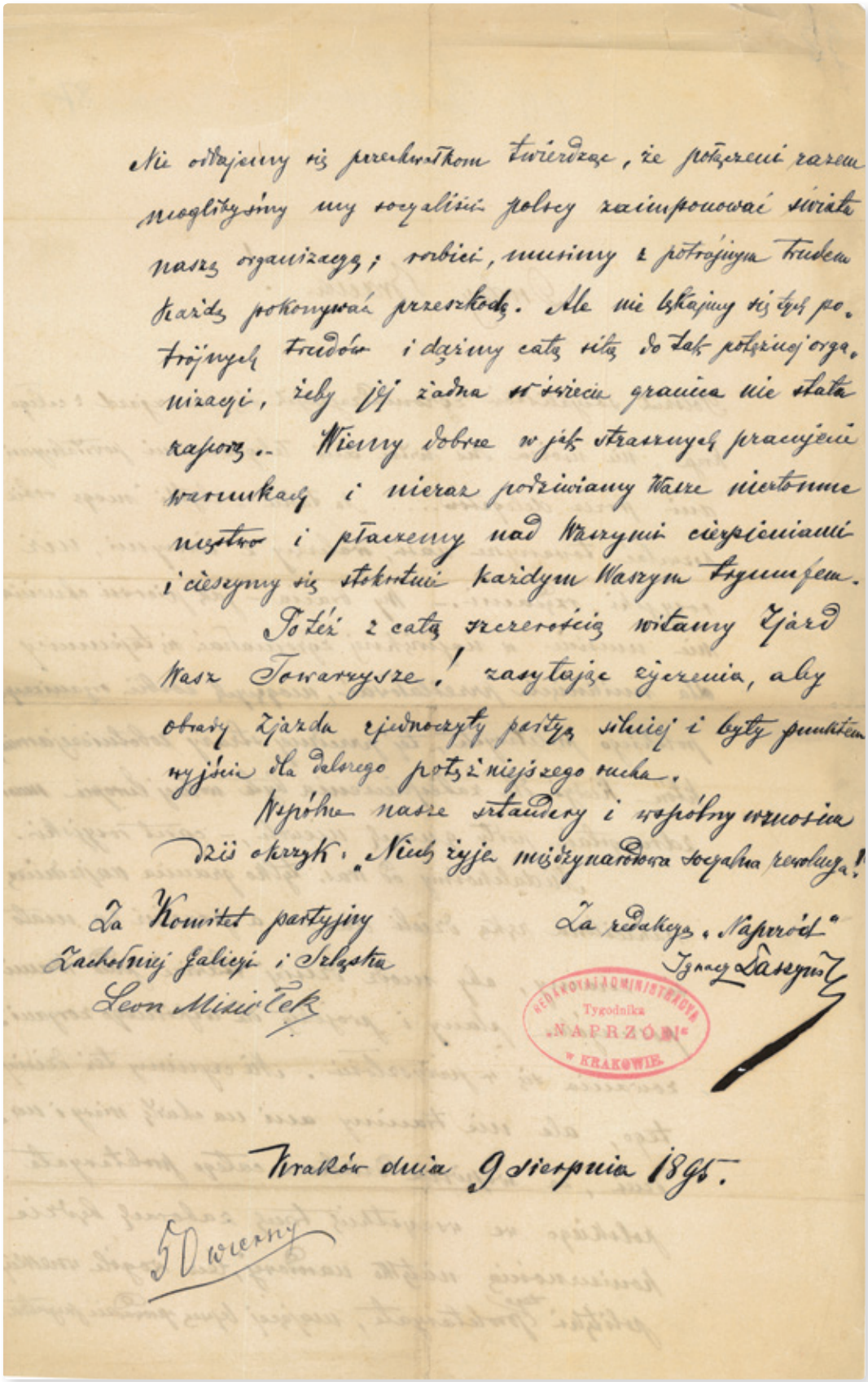

Nie odbajemy się przekonaniem twierdząc, że połączeni razem moglibyśmy my socjaliści polscy zaimponować światu naszą organizacyą; robić, musimy z potrójnym trudem każdą pokonywać przeszkodę. Ale nie lękajmy się tych potrójnych trudów i dążmy całą siłą do tak potężnej organizacyi, żeby jej żadna w świecie granica nie stała zapora.. Wiemy dobrze w jak strasznych pracujemy warunkach i nieraz podziwiamy Wasze niezłomne męstwo i płaczemy nad Waszymi cierpieniami i cieszymy się skrycie każdym Waszym tryumfem.

Toteż z całą szczerością witamy Zjazd Wasz Towarzysze! zasyłając życzenia, aby obrady Zjazdu zjednoczyły partyą silniej i były punktem wyjścia dla dalszego potężniejszego ruchu.

Wspólne nasze sztandary i wspólny wznosimy dziś okrzyk: „Niech żyje międzynarodowa socyalna rewolucya!"

Za Komitet partyjny
Zachodniej Galicyi i Szlązka
Leon Mizerek

Za redakcyą „Naprzód"
Ignacy Daszyński

REDAKCYA I ADMINISTRACYA
Tygodnika
„NAPRZÓD"
w KRAKOWIE

Kraków dnia 9 sierpnia 1895.

Dworzny

67.B List otwarty do socjalistów zaboru rosyjskiego, podpisany m.in. przez Ignacego Daszyńskiego jako dziennikarza krakowskiego „Naprzód" (1895 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka II, k. 87

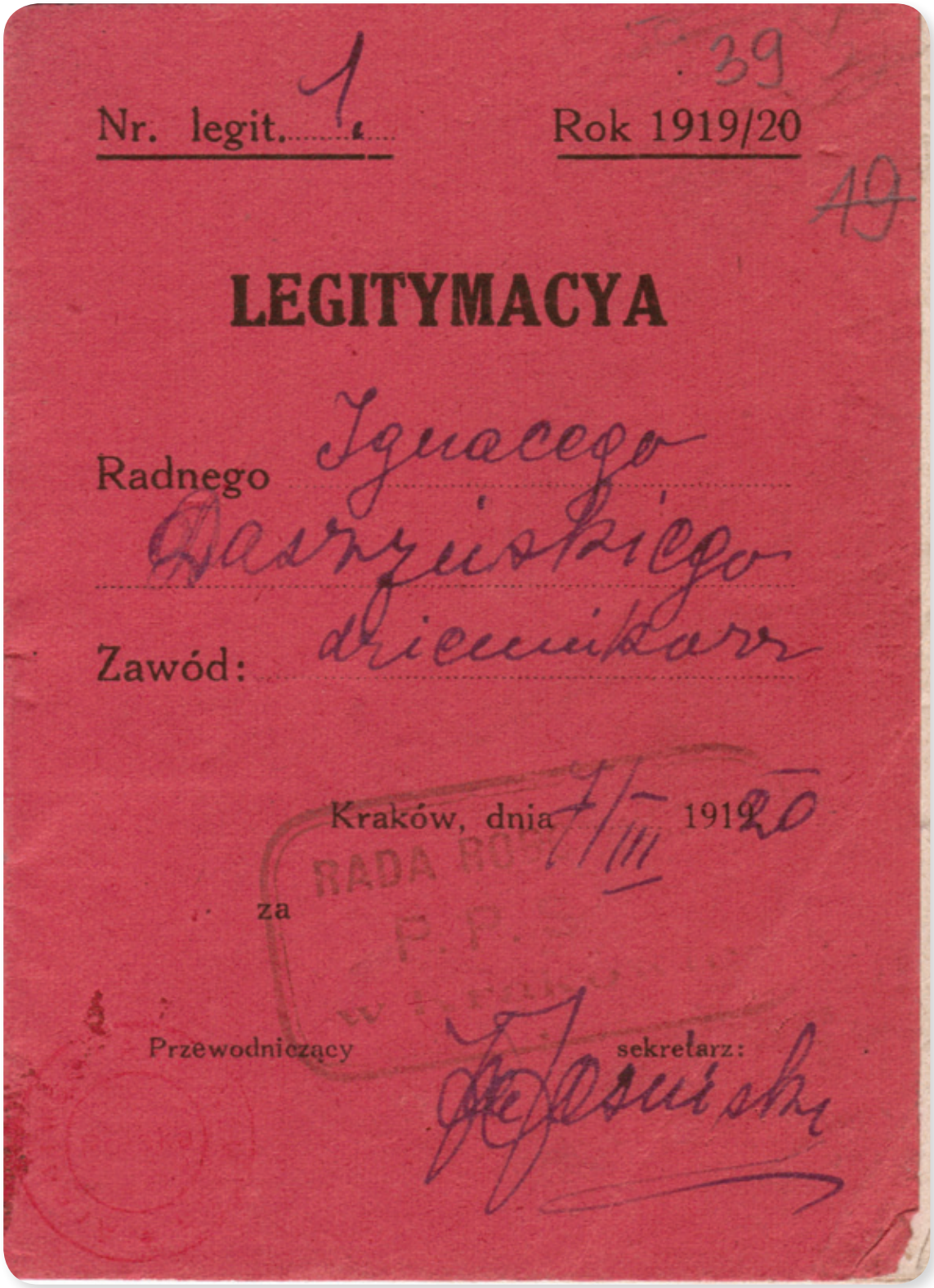

Nr. legit. 1 Rok 1919/20

39

49

LEGITYMACYA

Radnego Ignacego Daszyńskiego

Zawód: dziennikarz

Kraków, dnia 7/III 1920

za

RADA RO... P.P. ...

Przewodniczący sekretarz:

68. Legitymacja Ignacego Daszyńskiego jako dziennikarza krakowskiego „Naprzód" (1920 r.), sygn. 70/I-2, s. 39

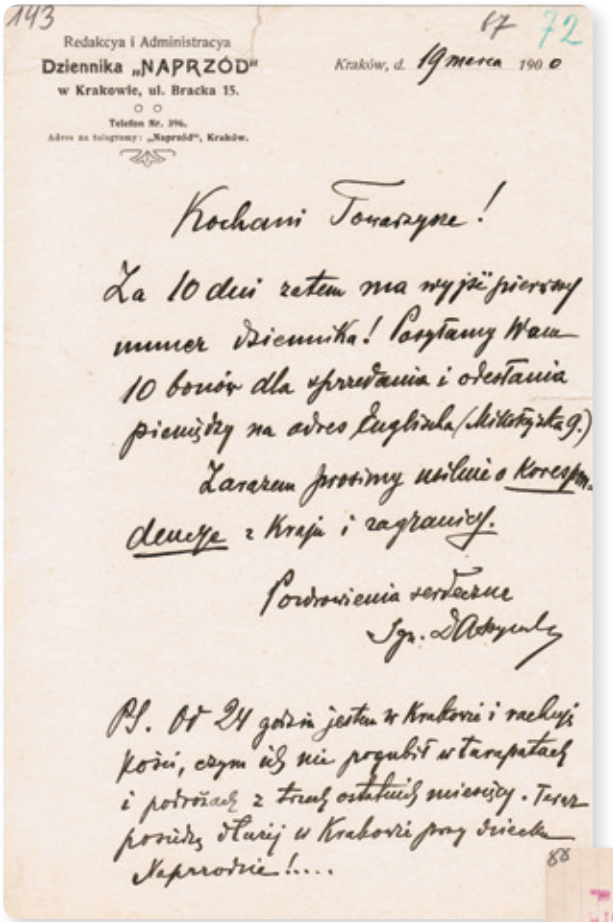

143 67 72

Redakcya i Administracya
Dziennika „NAPRZÓD"
w Krakowie, ul. Bracka 15.
Telefon Nr. 396.
Adres na telegramy: „Naprzód", Kraków.

Kraków, d. 19 marca 1900

Kochani Towarzysze!

Za 10 dni zatem ma wyjść pierwszy numer dziennika! Posyłamy Wam 10 bonów dla sprzedawania i odesłania pieniędzy na adres Englisha (Mikołajska 9.)

Zarazem prosimy usilnie o korespondencye z kraju i zagranicy.

Pozdrowienia serdeczne
Ign. Daszyński

PS. Od 24 godzin jestem w Krakowie i nachodzi pokusa, czym się nie pogubić w tarapatach i potrzebach z tymi ostatnimi miesiący. Teraz pomóż Boży w Krakowie przy dziecku Naprzodzie!...

69. List redakcyjny krakowskiego „Naprzód", podpisany przez Ignacego Daszyńskiego (1900 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka III, k. 67

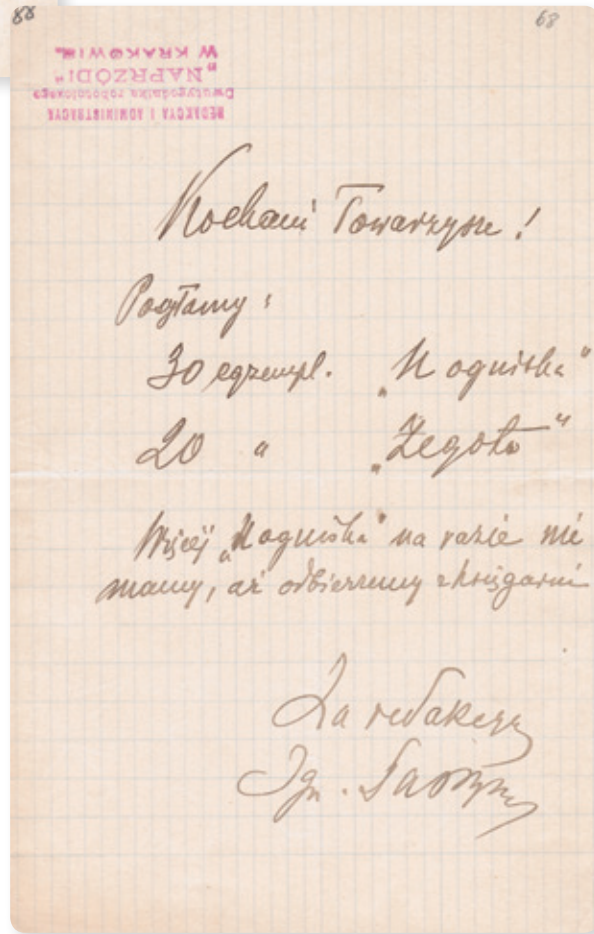

68 68

Redakcya i Administracya Towarzystwa Wydawniczego „NAPRZÓD" w Krakowie

Kochani Towarzysze!

Posyłamy:
30 egzempl. „Kaguśka"
20 „ „Zegoto"

Więcej „Kaguśki" na razie nie mamy, aż odbierzemy z drukarni.

Za redakcyę
Ign. Daszyński

70. List redakcyjny krakowskiego „Naprzód", podpisany przez Ignacego Daszyńskiego (b.d.), sygn. 305/VII/44, podteczka II, k. 68

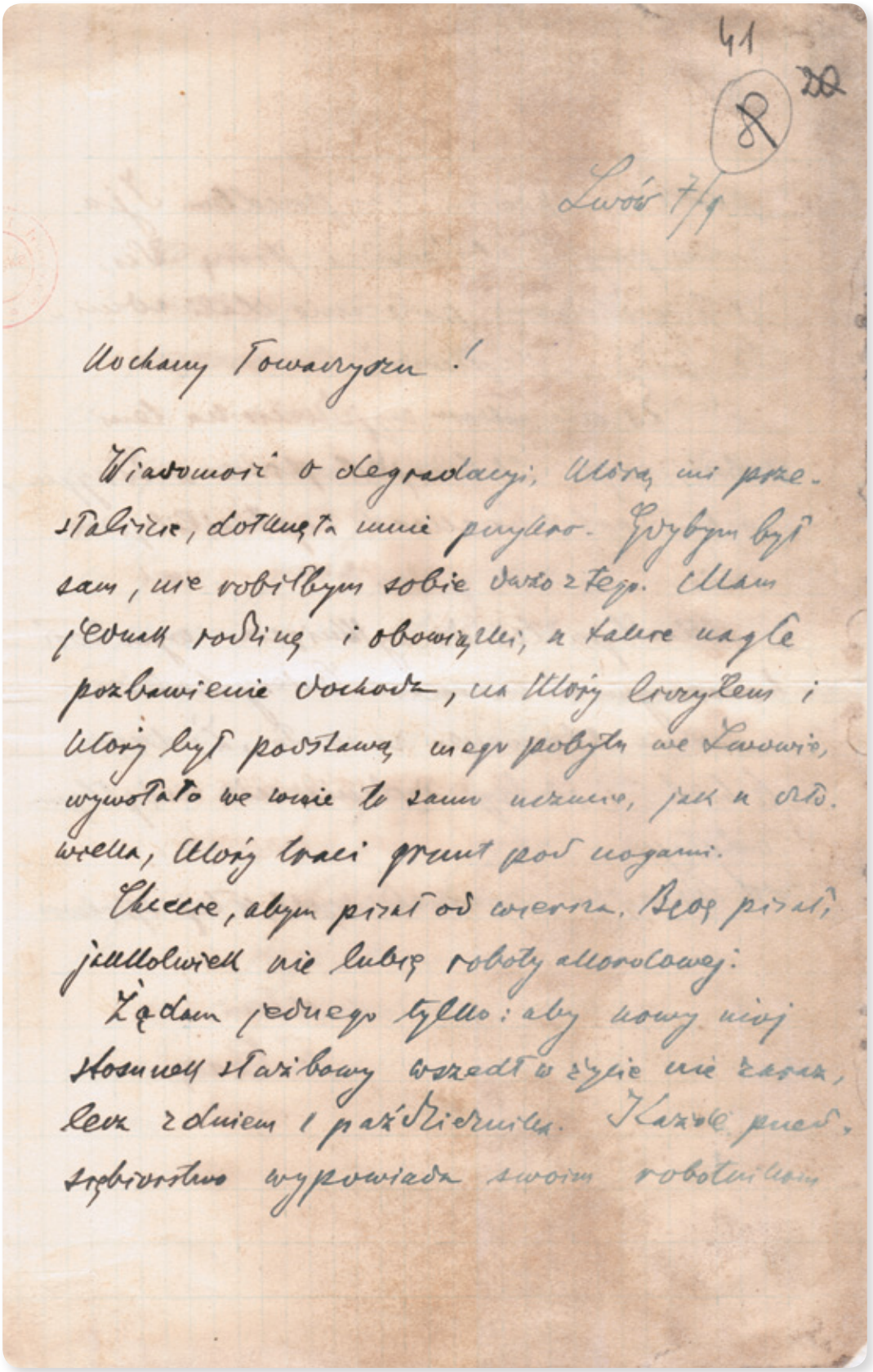

41

8

Lwów 7/9

Kochany Towarzyszu!

Wiadomość o degradacji, którą mi przesłaliście, dotknęła mnie przykro. Gdybym był sam, nie robiłbym sobie dużo z tego. Mam jednak rodzinę i obowiązki, a takie nagłe pozbawienie dochodu, na który liczyłem i który był podstawą mego pobytu we Lwowie, wywołało we mnie te same uczucia, jak u Ordowella, który traci grunt pod nogami.

Chcecie, abym pisał od wiersza. Bo pisał, jakkolwiek nie lubię roboty akordowej.

Żądam jednego tylko: aby nowy mój stosunek służbowy wszedł w życie nie zaraz, lecz z dniem 1 października. Każde przedsiębiorstwo wypowiada swoim robotnikom

71. List Franciszka Czaki (wł. Efroima Czaki) do Ignacego Daszyńskiego ws. redakcyjnych, sygn. 70/II-1, s. 41

72. Legitymacja Ignacego Daszyńskiego, zezwalająca na pozostanie w razie ewakuacji w tzw. Twierdzy Kraków (1915 r.), sygn. 70/I-2, s. 25

Kraków 7.IV.1916 r.

Odpis

Dziennik 1302

Lit. Ign. Daszyńskiego do Jędrzeja Moraczewskiego

Kochany Andrzeju

Nie pisałem do Was przez tow. dra L. o sprawach politycznych bo obiecuję jak najobszerniej Was o nich poinformować.

Co do rzeczy najnowszych to donoszę:

1. Komendant postawił gdzie należy, sprawę tak jasno, że oczekujemy – przy pomocy innych czynników także – decyzji w najbliższych tygodniach. Może ona dwojako wypaść:

a/. Komenda Legionowa przy Piłsudskim

b/. dwa Legiony równorzędne /Galicja i Królestwo/

c/. Rozwiązanie I Bryg. /wedle żądania Piłsudskiego/

d/. Liczenie się z polskością Leg. przy pozostawieniu komendy ap. dzisiejszej

Rozwiązanie a.b. i d. wymaga bardzo silnego poparcia politycznego Lewicy N.K.N. i Królestwa. Nadto wymaga wpływów naszych wszędzie, gdzie je zdobyć możemy. Stąd apel.

2. Zwołania wszystkich posłów tak, żeby z nimi całe Królestwo mogło się zjednać w osobie przedstawicieli wszystkich stronnictw /z wyjątkiem endeków/. Miało to zebranie odbyć się 29/4 w Krakowie. Tymczasem J. Biliński donosi, że w tym czasie mają się odbywać Konferencje ..... z Bethmanem, mające zadecydować o sprawie polskiej i prosi, żeby odroczyć zjazd na później i "nie przeszkadzać" robocie dyplomatycznej. Na 14/4 zwołał Komisję polityczną, gdzie wniosę zapytanie, czemu nielibyśmy przeszkodzić.

Nowa Bethmana otwiera duże perspektywy dla nas. Zdaje się że wojna wchodzi w fazy końcowe, bo nowa ta to "warunki

73.A Odpis listu Ignacego Daszyńskiego do Jędrzeja Moraczewskiego m.in. ws. legionowych (1916 r.), sygn. 70/II-9, s. 3

- 2 -

pokojowe Dla świata całego.

W drodze ma tu być generał Puchalski. Postaramy się, żeby raz uporządkowano Waszą sprawę oficerską. Wogóle cierpię bardzo nad tym, że nie mogę Was mieć blisko i liczyć na Waszą współpracę w tych niezmiernie ważnych czasach. Jeżeli tylko moglibyście się w jaki rozumny sposób uwolnić, błagam Was, abyście tu przybyli. Pisać o tysiącu spraw rzecz wprost niemożliwa.

Nie weźcie mi za złe, że powtórzę prośbę zawartą już w liście przez tow. dra L. do Was wysłanym o przesłanie weksla z podpisem oczywiście – jeżeli tak się sprawa przedstawia, jak mówił mi p. Śliwiński. Sam przecież nie znam tej sprawy, a chciałbym teraz na gwałt inwestować.

Podobno komendant stara się o przedłużenie urlopu ze względu na zdrowie, co gwałtownie jest potrzebnym. Przyjęcie w Krakowie odpowiadało godności jego i naszej w zupełności. Żałuję, że tego żołnierze i oficerowie nie mogli widzieć.

W partii teraz przedmajowa robota się rozwija. Pod wpływem Czechów stojący Rouczek na Śląsku psy wiesza na PPSD za uchwałę Zarządu. Pisze to językiem tak już czesko-polskim, że litość zbiera.

Z Warszawą lewą stosunki się z dnia na dzień lepiej układają. Może za jaki tydzień lub dwa uda mi się tam pojechać na dni parę.

Gratuluję Wam przyjazdu Klemensa i pozdrawiam Was i dra L.

serdecznie Ignacy

P.S. Oczywiście proszę Was o dalszą dyskrecję co do tego listu.

73.B Odpis listu Ignacego Daszyńskiego do Jędrzeja Moraczewskiego m.in. ws. legionowych (1916 r.), sygn. 70/II-9, s. 4

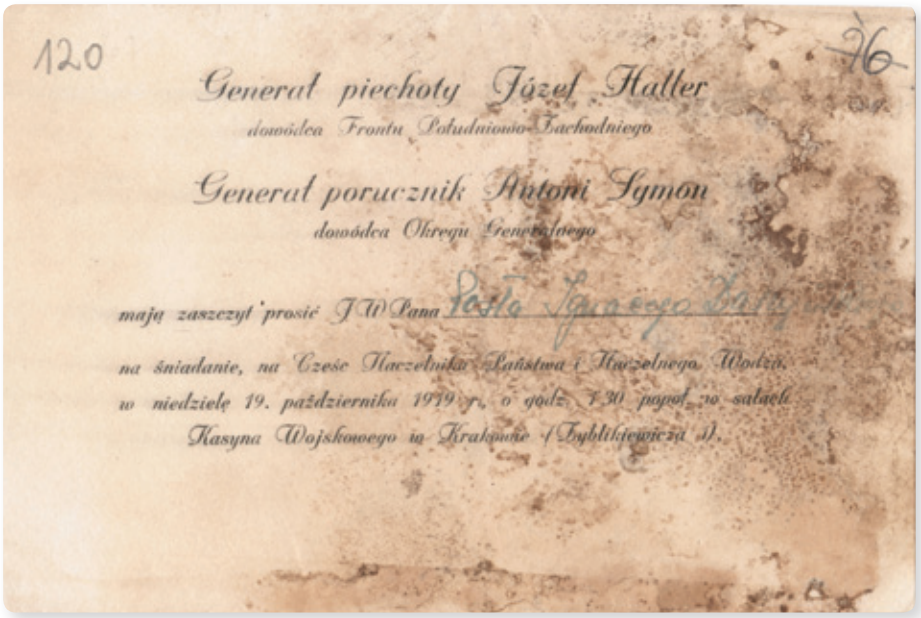
120

Generał piechoty Józef Haller
dowódca Frontu Południowo-Zachodniego

Generał porucznik Antoni Symon
dowódca Okręgu Generalnego

mają zaszczyt prosić JW Pana Posła Ignacego Daszy

na śniadanie, na Cześć Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza,
w niedzielę 19. października 1919 r. o godz. 1.30 popoł. w salach
Kasyna Wojskowego w Krakowie (Dybliszewicza 1).

74. Zaproszenie dla Ignacego Daszyńskiego na uroczyste śniadanie na cześć Naczelnika Państwa (1919 r.), sygn. 70/I-2, s. 120

129

PIERWSZY OGÓLNY ZJAZD
BYŁYCH LEGIONISTÓW
W ROCZNICĘ WYMARSZU
W KRAKOWIE DNIA 6 SIERPNIA 1922 R.

Cena 2000 Mkp. L. p.....

KARTA
UCZESTNICTWA

dla obyw. Ignacego Daszyńskiego
zawód poseł do Sejmu
służył w Legjonach w Bryg. ..... pułk.....
Obecny adres Kraków-Warszawa

KARTA NINIEJSZA SŁUŻY JAKO
BILET WSTĘPU NA OBRADY ZJAZDOWE
upoważnia do udziału w wieczornicy legjonowej dnia 5 sierpnia w salach Starego Teatru o godzinie 8 wieczór, zaś dnia 6 sierpnia do otrzymania obiadu polowego na błoniach.
Właściciel tej karty otrzyma kwaterę i odznakę zjazdową.

75. Karta uczestnictwa Ignacego Daszyńskiego w I Ogólnym Zjeździe byłych Legionistów (1922 r.), sygn. 70/I-2, s. 129

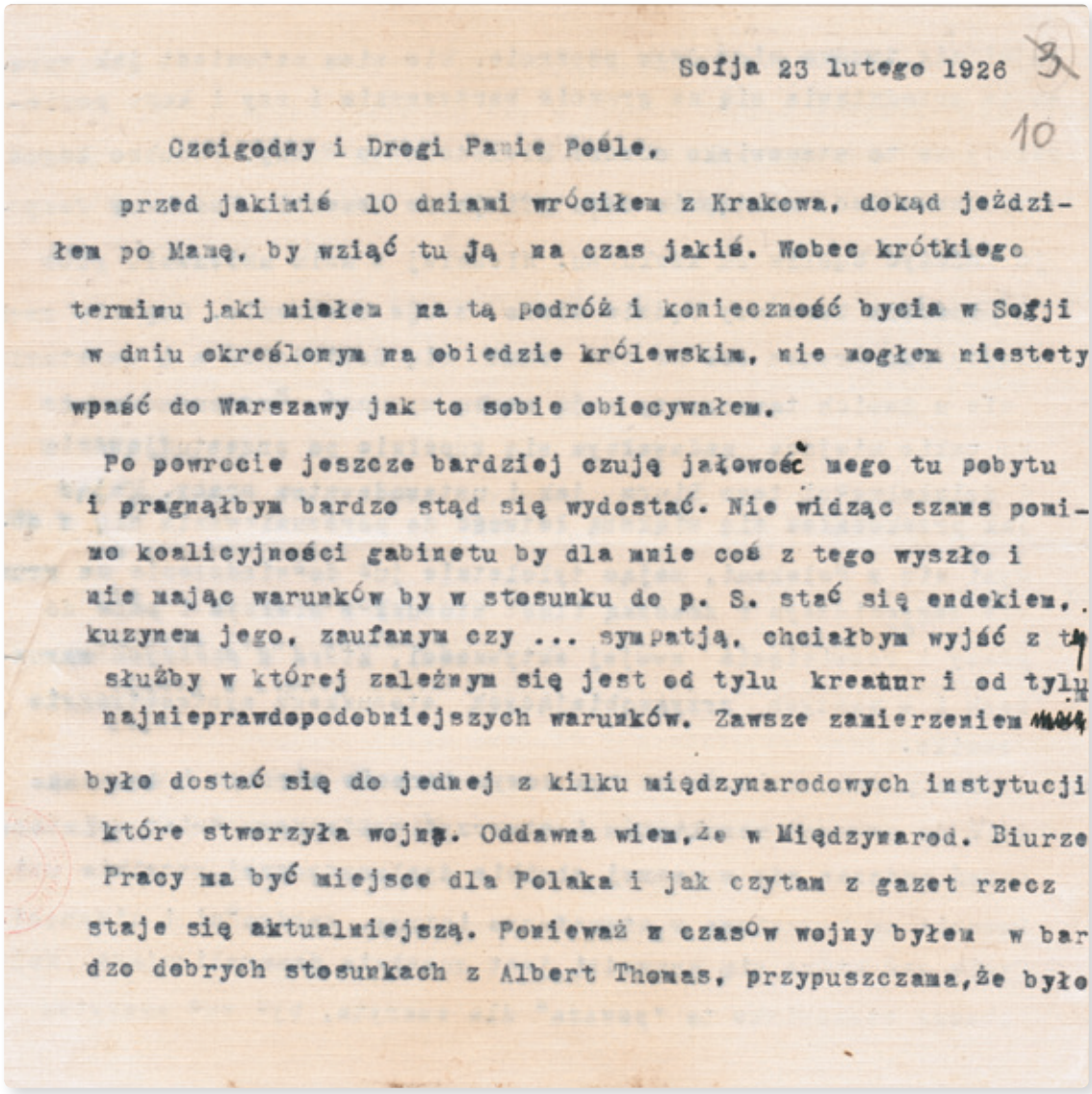

Sofja 23 lutego 1926

10

Czcigodny i Drogi Panie Pośle,

przed jakimiś 10 dniami wróciłem z Krakowa, dokąd jeździłem po Mamę, by wziąć tu ją na czas jakiś. Wobec krótkiego terminu jaki miałem na tą podróż i konieczność bycia w Sofji w dniu określonym na obiedzie królewskim, nie mogłem niestety wpaść do Warszawy jak to sobie obiecywałem.

Po powrocie jeszcze bardziej czuję jałowość mego tu pobytu i pragnąłbym bardzo stąd się wydostać. Nie widząc szans pomimo koalicyjności gabinetu by dla mnie coś z tego wyszło i nie mając warunków by w stosunku do p. S. stać się endekiem, kuzynem jego, zaufanym czy ... sympatją, chciałbym wyjść z tej służby w której zależnym się jest od tylu kreatur i od tylu najnieprawdopodobniejszych warunków. Zawsze zamierzeniem było dostać się do jednej z kilku międzynarodowych instytucji które stworzyła wojna. Oddawna wiem, że w Międzynarod. Biurze Pracy ma być miejsce dla Polaka i jak czytam z gazet rzecz staje się aktualniejszą. Ponieważ w czasów wojny byłem w bardzo dobrych stosunkach z Albert Thomas, przypuszczam, że było

76. List L. Baranowskiego do Ignacego Daszyńskiego (1926 r.), sygn. 70/II-1, s. 10

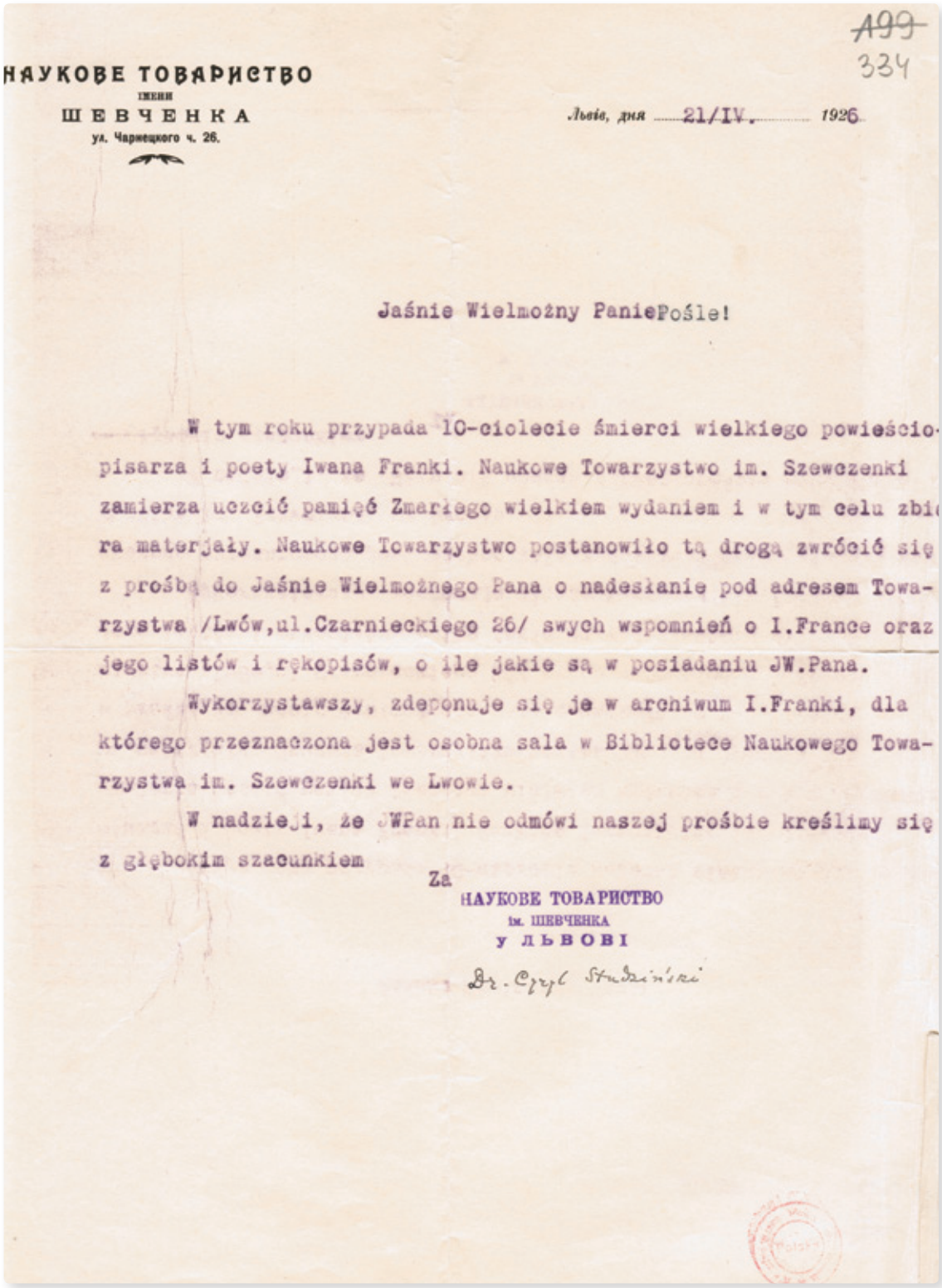

~~A99~~
334

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО
ІМЕНИ
ШЕВЧЕНКА
ул. Чарнецкого ч. 26.

Львів, дня 21/IV. 1926

Jaśnie Wielmożny PanePośle!

W tym roku przypada 10-ciolecie śmierci wielkiego powieściopisarza i poety Iwana Franki. Naukowe Towarzystwo im. Szewczenki zamierza uczcić pamięć Zmarłego wielkiem wydaniem i w tym celu zbiera materjały. Naukowe Towarzystwo postanowiło tą drogą zwrócić się z prośbą do Jaśnie Wielmożnego Pana o nadesłanie pod adresem Towarzystwa /Lwów,ul.Czarnieckiego 26/ swych wspomnień o I.France oraz jego listów i rękopisów, o ile jakie są w posiadaniu JW.Pana.

Wykorzystawszy, zdeponuje się je w archiwum I.Franki, dla którego przeznaczona jest osobna sala w Bibliotece Naukowego Towarzystwa im. Szewczenki we Lwowie.

W nadziei, że JWPan nie odmówi naszej prośbie kreślimy się z głębokim szacunkiem

Za
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО
ім. ШЕВЧЕНКА
У ЛЬВОВІ
Dr. Cyryl Studziński

77. List Cyryla Studzińskiego z Towarzystwa Naukowego im. Szewczenki we Lwowie do Ignacego Daszyńskiego ws. wspomnień o Iwanie Franko (1926 r.), sygn. 70/II-1, s. 334

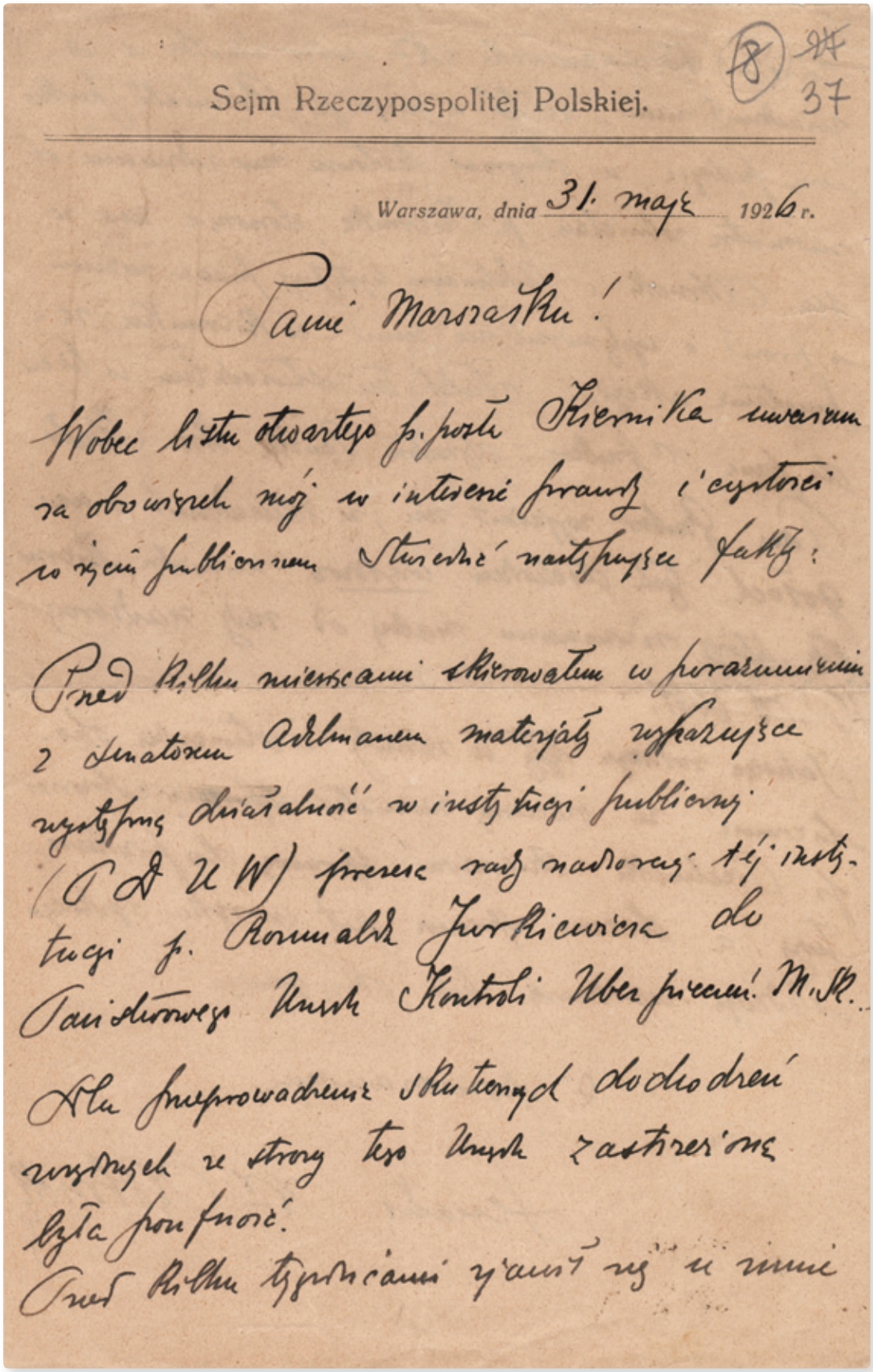

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 31. maja 1926 r.

Pani Marszałku!

Wobec listu otwartego p. posła Skiernika uważam za obowiązek mój w interesie prawdy i czystości życia publicznego stwierdzić następujące fakty:

Przed kilku miesiącami skierowałem w porozumieniu z Senatorem Adlmanem materjały wykazujące wątpliwą działalność w instytucji publicznej (P.D.U.W.) prosząc raz nadorzędnej tej instytucji p. Romualda Jurkiewicza do Ministerstwa Urzędu Kontroli Uberpieczeń M.S.P.

Aby przeprowadzenie skutecznych dochodzeń wszystkich ze strony tego Urzędu zastrzeżone była poufność.

Przed kilku tygodniami zjawił się u mnie

78. List do Marszałka Sejmu RP Ignacego Daszyńskiego (1926 r.), sygn. 70/II-2, s. 37

50 85

T. U. R.

Towarzystwo Uniwersytetu Robotniczego

Karta uczestnictwa

Dla Ignacy Daszyński

delegata Oddziału Prezydium Z. G.

na 3-ci Walny Zjazd Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego w Katowicach w dn. 2 — 3 lutego 1927 r.

№ 1

Sekretarjat Generalny T. U. R.

79. Karta uczestnictwa Ignacego Daszyńskiego w III Walnym Zjeździe TUR (1927 r.), sygn. 70/I-2, s. 50

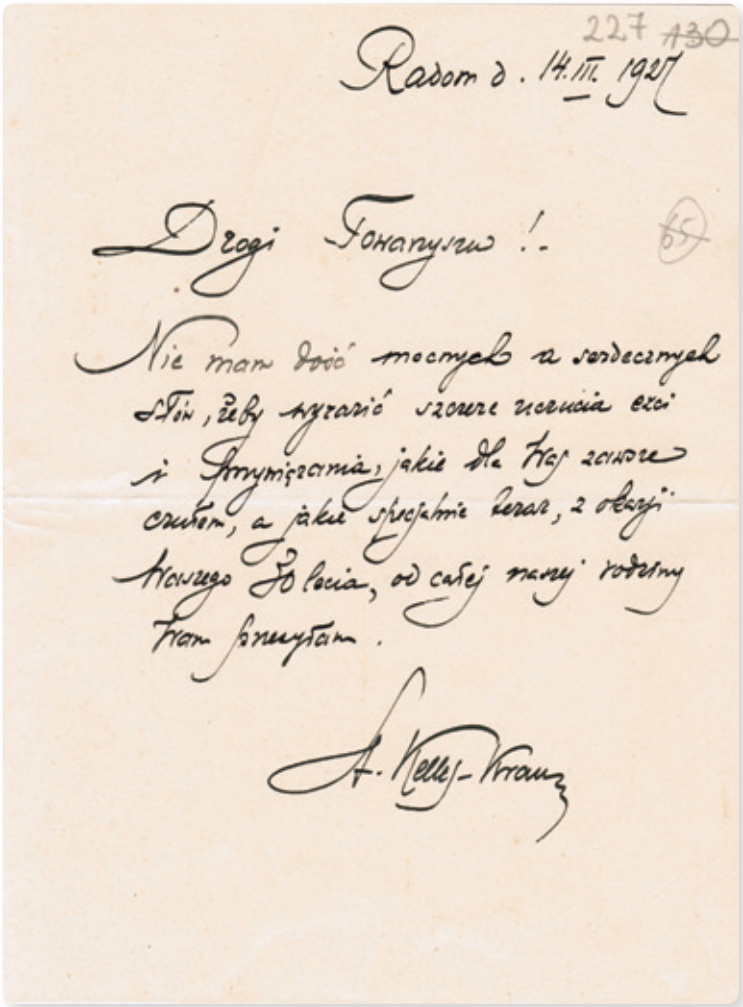

227 ~~130~~

Radom d. 14.III. 1927

Drogi Towarzyszu!

Nie mam dość mocnych a serdecznych słów, żeby wyrazić szczere uczucia czci i przywiązania, jakie dla Was zawsze czułem, a jakie specjalnie teraz, z okazji Naszego Jubileuszu, od całej mojej rodziny Wam przesyłam.

A. Kelles-Krauz

80. List gratulacyjny od Stanisława Kelles-Krauza z okazji 30-lecia pracy parlamentarnej Ignacego Daszyńskiego (1927 r.), sygn. 70/II-1, s. 227

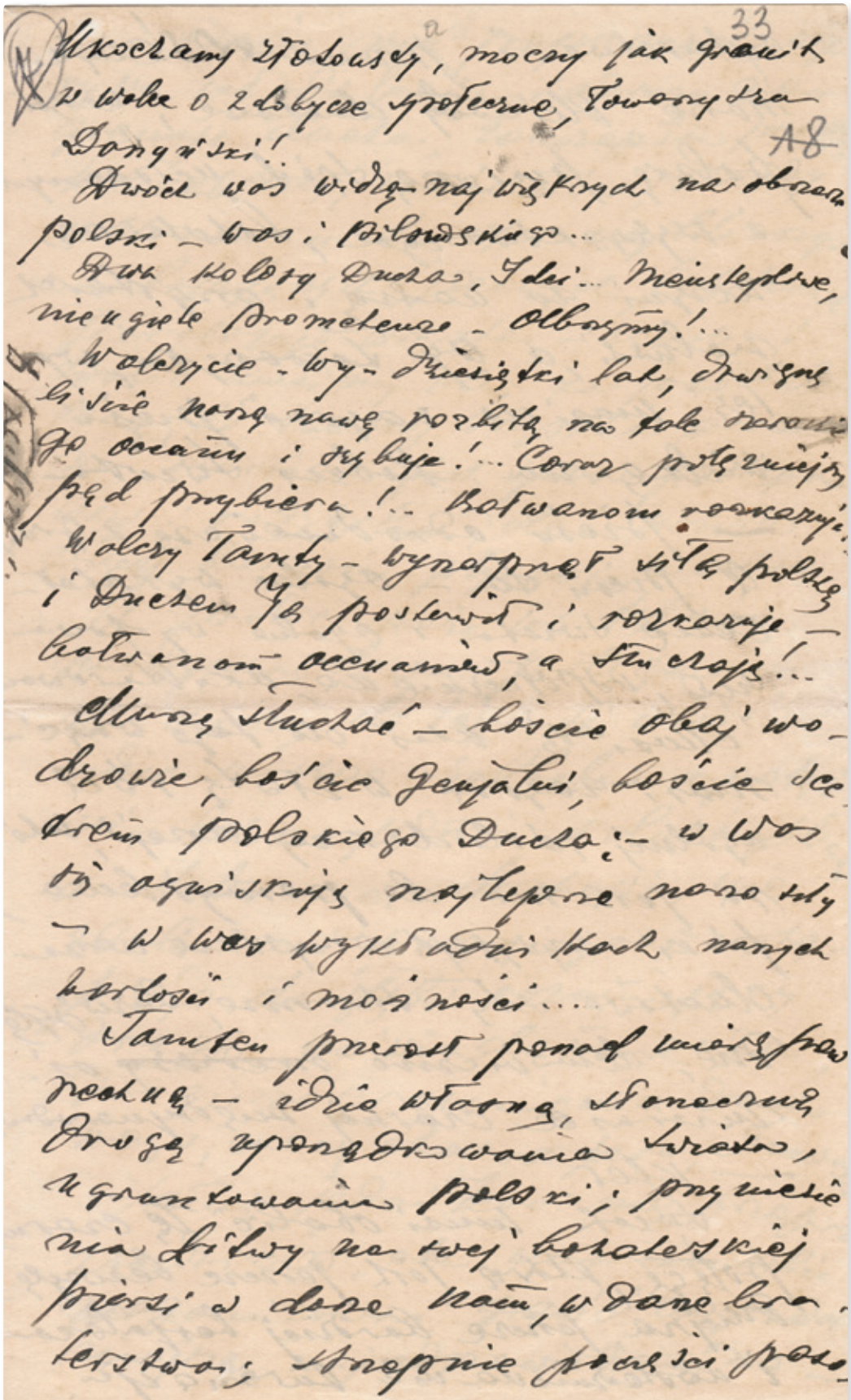

Ukochany Złotoustyⁿ, mocny jak granit
w walce o zdobycze społeczne, Towarzyszu
Daszyński!
Dwóch was widzę największych na obszarze
Polski – was: Piłsudskiego...
Dwa kolosy Ducha, Idei... Mężnie, lecz
nieugięcie Prometeusze – Olbrzymy!...
Walczycie – wy – dziesiątki lat, drużgacie
liście nową nawę rozbitą na fale rozwście-
kłego oceanu i szybuje!... Coraz potężniejszy
pęd przybiera!... Kołwanom rozkazy!
Walczy Tamty – wynaroślał siłą polskę
i Duchem Jej postawił i rozkazuje –
kołwanom oceanów, a słuchają!...
Chcemy słuchać – boście obaj wo-
dzowie, boście genjalni, boście sce-
drem polskiego Ducha – w was
się oguśtrzyj najlepsze nasze siły
– w was wykładzi skarb naszych
bogactw i możności...
Tamten przerasta ponad wieki spra-
wiedliwą – idzie wtorną, słoneczną
drogą uporządkowania świata,
ugruntowania Polski; przyciśnie
nia Litwy na swej bohaterskiej
piersi w dzień Nam, w dzień bra-
terstwa; strzepnie pęta ci prze-

81. List hołdowniczy Jadwigi Ciekińskiej do Ignacego Daszyńskiego (1927 r.), sygn. 70/II-1, s. 33

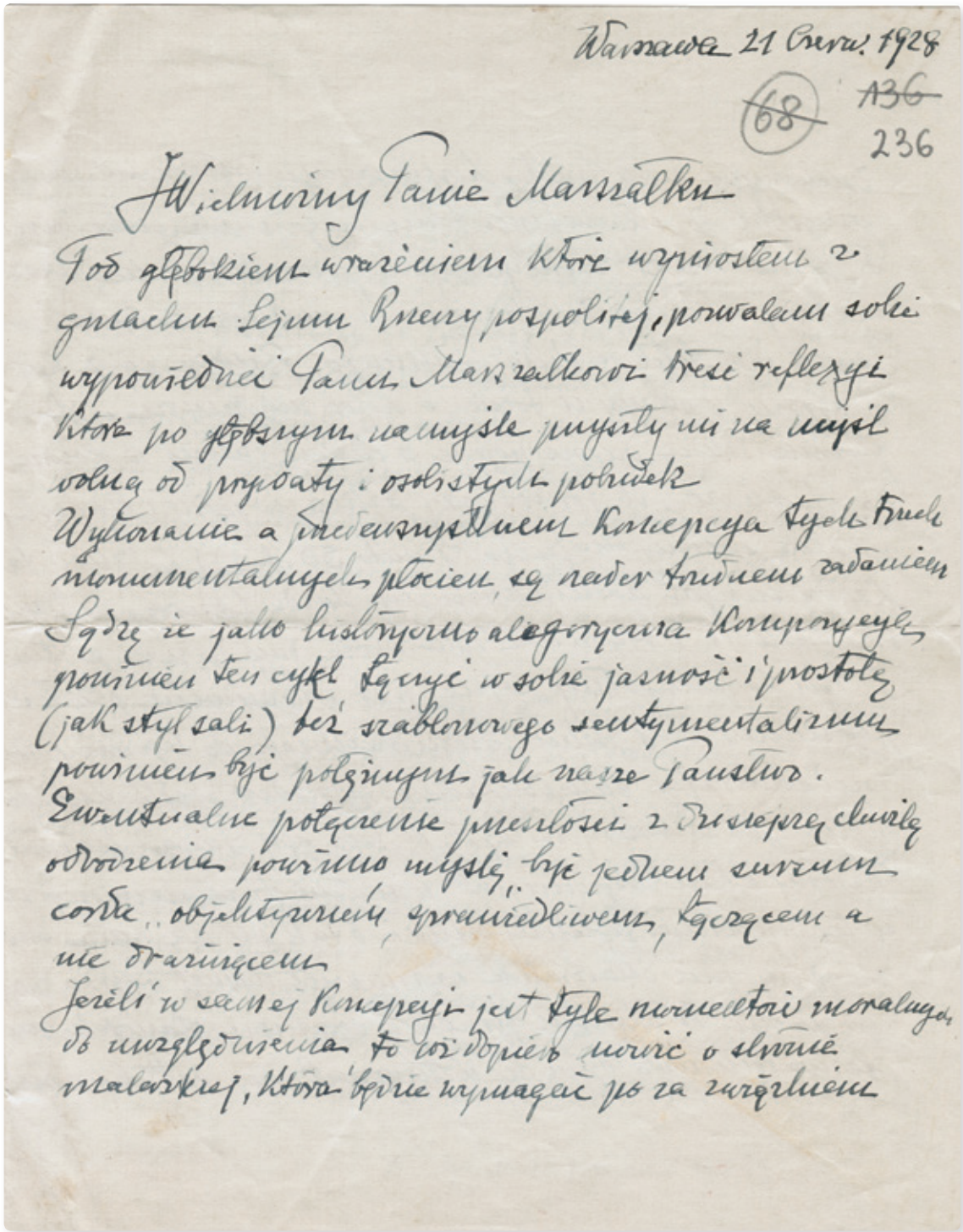

Warszawa 21 Czerw. 1928

68 ~~136~~ 236

JW. Wielmożny Panie Marszałku

Pod głębokiem wrażeniem które wyniosłem z gmachu Sejmu Rzeczypospolitej, pozwalam sobie wypowiedzieć Panu Marszałkowi kilka refleksyi które po głębszym namyśle przyszły mi na myśl odnośnie do przyszłej osobistych pokrewek.

Wykonanie a przedewszystkiem koncepcya tylko tak monumentalnych płócien, są nader trudnem zadaniem. Sądzę że jako historyczno alegoryczna kompozycya powinien ten cykl łączyć w sobie jasność i prostotę (jak styl sali) też szablonowego sentymentalizmu powinien być pełnym jak nasze Państwo.

Ewentualne połączenie przeszłości z teraźniejszą chwilą odrodzenia powinno myślę być jednem surowem cosik „objektywnem, sprawiedliwem, łączącem a nie drażniącem.

Jeżeli w samej koncepcyi jest tyle momentów moralnych do uwzględnienia to coś dopiero mówić o stronie malarskiej, która będzie wymagać po za zarysem

82. List Wojciecha Kossaka do Ignacego Daszyńskiego ws. gmachu Sejmu RP (1928 r.), sygn. 70/II-1, s. 236

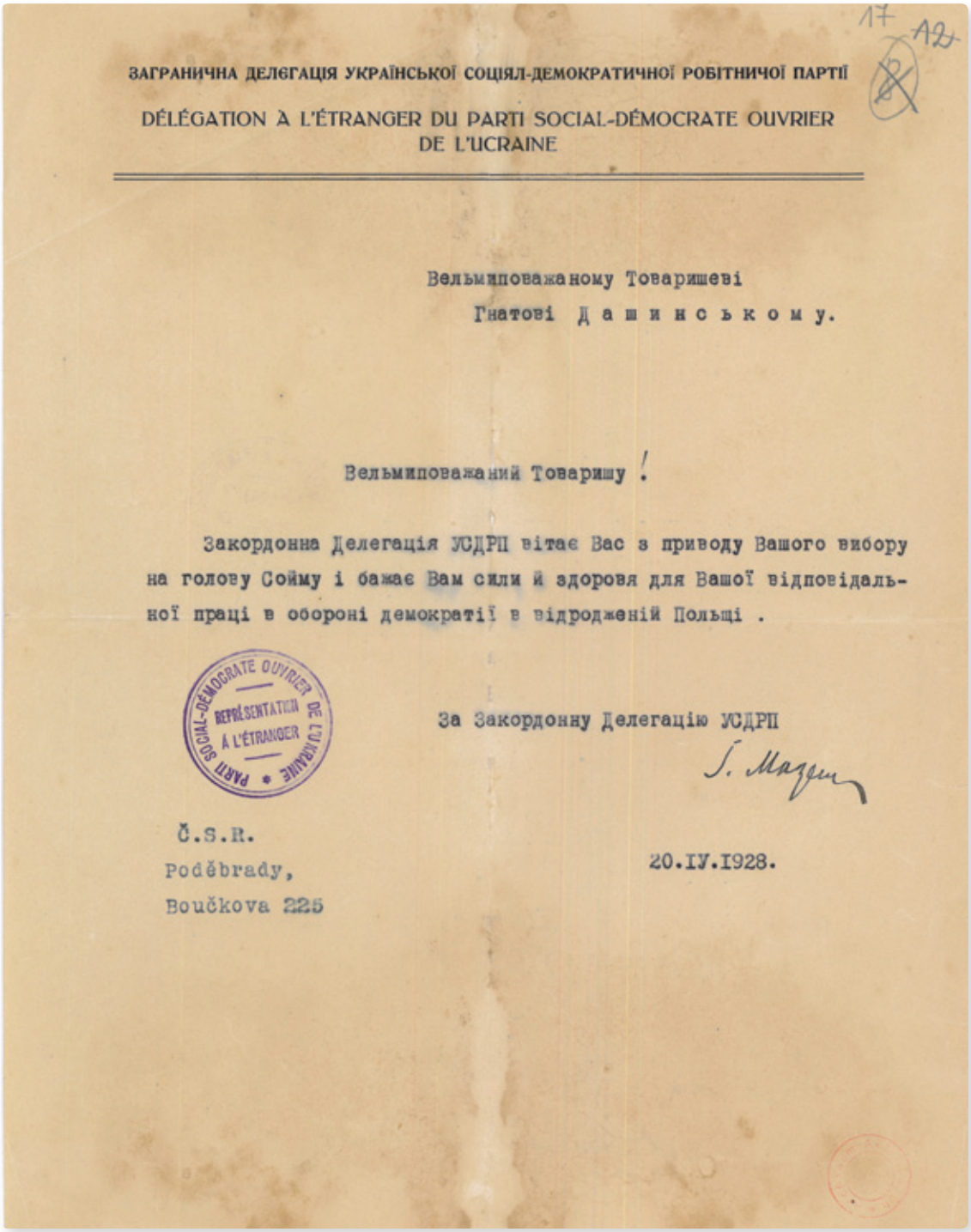

17 A2

ЗАГРАНИЧНА ДЕЛЕГАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІЯЛ-ДЕМОКРАТИЧНОЇ РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ

DÉLÉGATION À L'ÉTRANGER DU PARTI SOCIAL-DÉMOCRATE OUVRIER DE L'UCRAINE

Вельмиповажаному Товаришеві
Гнатові Д а ш и н с ь к о м у.

Вельмиповажаний Товаришу !

Закордонна Делегація УСДРП вітає Вас з приводу Вашого вибору на голову Сойму і бажає Вам сили й здоровя для Вашої відповідальної праці в обороні демократії в відродженій Польщі .

PARTI SOCIAL-DÉMOCRATE OUVRIER DE L'UKRAINE
REPRÉSENTATION À L'ÉTRANGER

За Закордонну Делегацію УСДРП

Ч.S.R.
Poděbrady,
Boučkova 225

20.IV.1928.

83. List gratulacyjny do Ignacego Daszyńskiego od Ukraińskiej SDRP z okazji wyboru na marszałka Sejmu RP (1928 r.), sygn. 70/II-3, s. 17

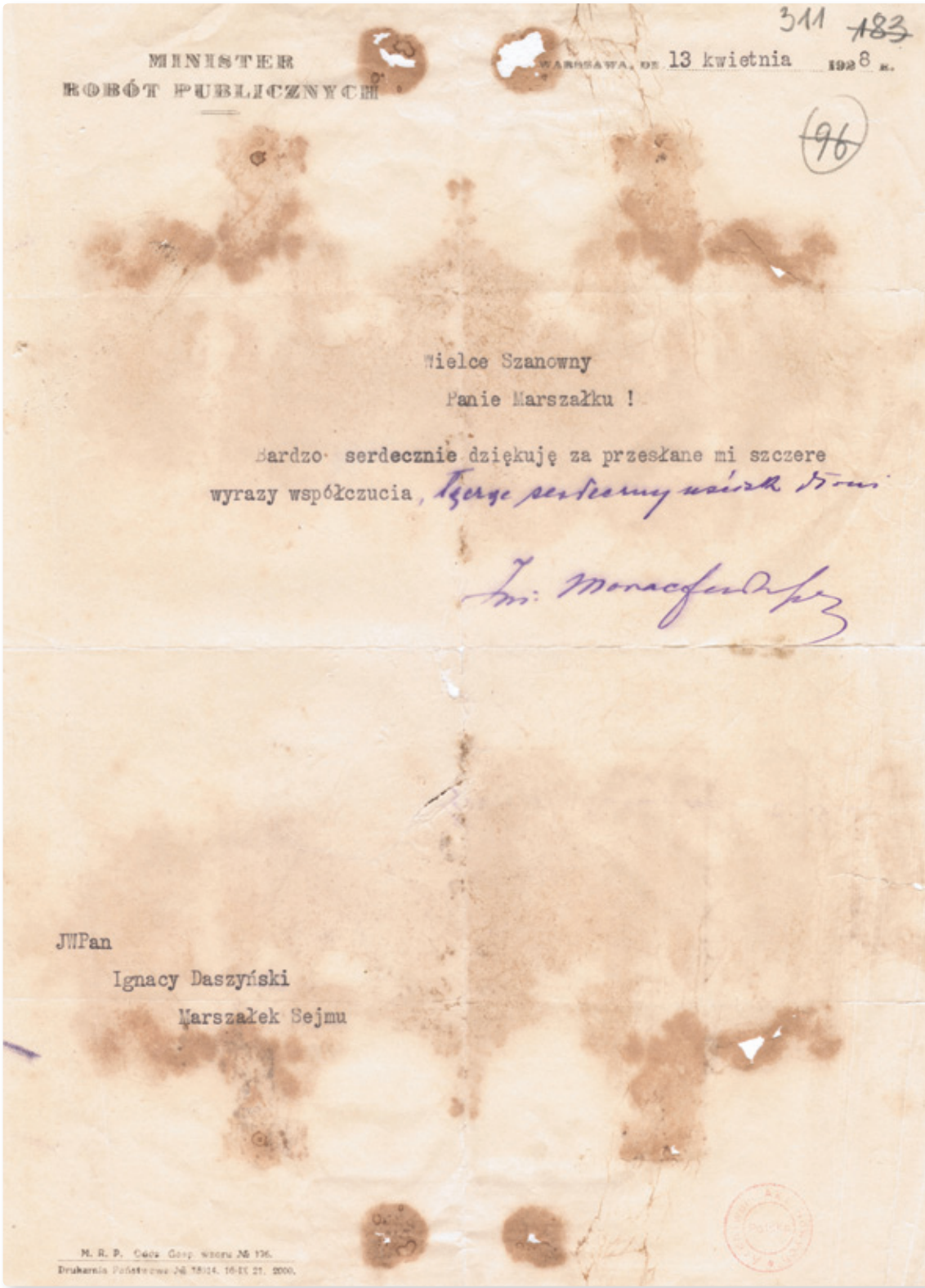

311 ~~183~~

MINISTER
ROBÓT PUBLICZNYCH

WARSZAWA, DN. 13 kwietnia 1928 R.

(96)

Wielce Szanowny
Panie Marszałku !

Bardzo serdecznie dziękuję za przesłane mi szczere wyrazy współczucia, Tjerze serdeczny uścisk Dłoni

Jm: Moraczewski

JWPan
Ignacy Daszyński
Marszałek Sejmu

M. R. P. Ogólny Górny wzoru № 176.
Drukarnia Państwowa № 78104. 16-IX 27. 2000.

84. List ministra Robót Publicznych Jędrzeja Moraczewskiego do marszałka Sejmu RP Ignacego Daszyńskiego (1928 r.), sygn. 70/II-1, s. 311

85. Fotografia zbiorowa z udziałem Ignacego Daszyńskiego, wykonana podczas wizyty przedstawicieli Parlamentu RP na Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu (1929.r.), sygn. 70/I-5, s. 73

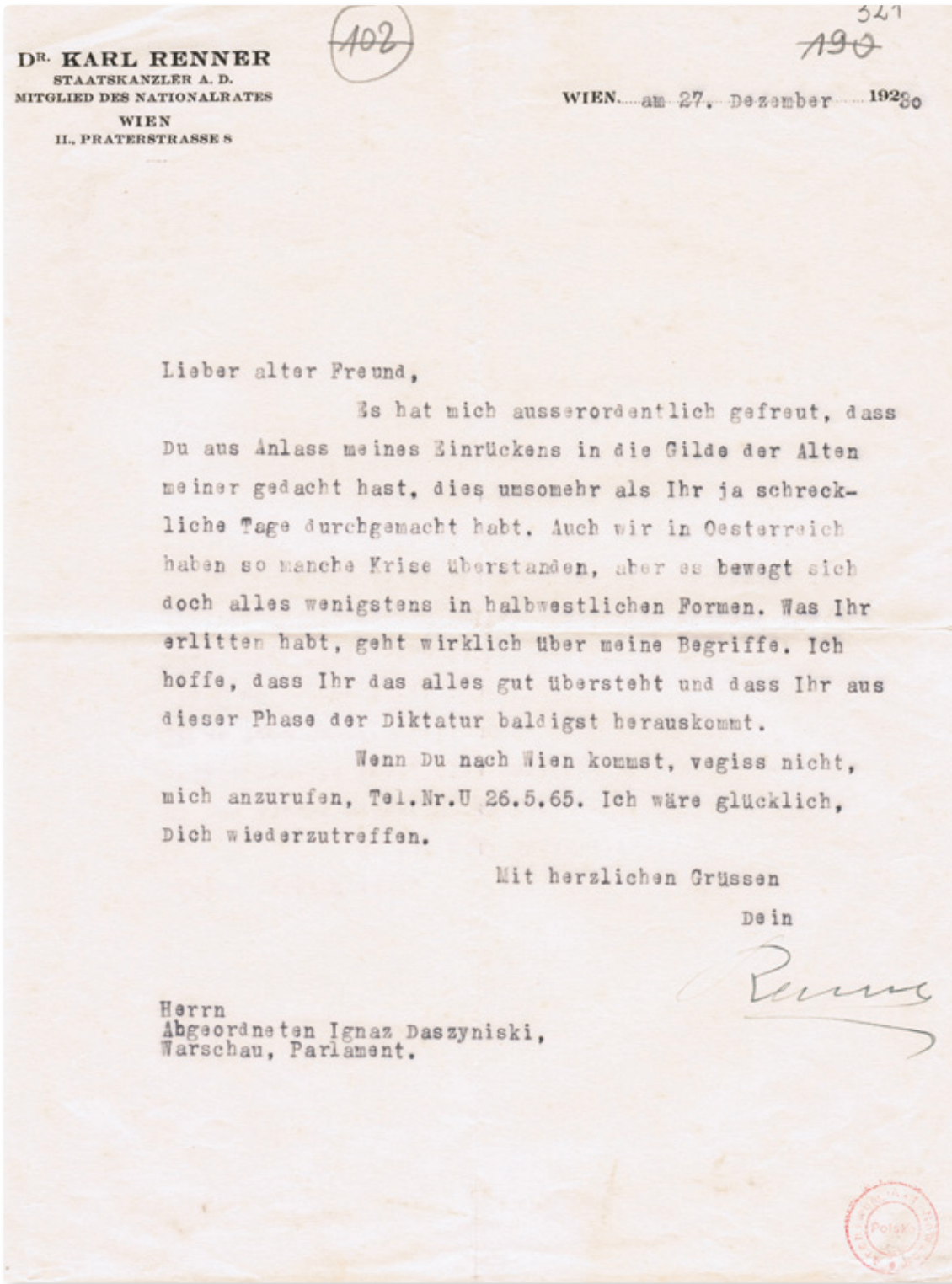

DR. KARL RENNER
STAATSKANZLER A. D.
MITGLIED DES NATIONALRATES
WIEN
II., PRATERSTRASSE 8

WIEN, am 27. Dezember 1930

Lieber alter Freund,

Es hat mich ausserordentlich gefreut, dass Du aus Anlass meines Einrückens in die Gilde der Alten meiner gedacht hast, dies umsomehr als Ihr ja schreckliche Tage durchgemacht habt. Auch wir in Oesterreich haben so manche Krise überstanden, aber es bewegt sich doch alles wenigstens in halbwestlichen Formen. Was Ihr erlitten habt, geht wirklich über meine Begriffe. Ich hoffe, dass Ihr das alles gut übersteht und dass Ihr aus dieser Phase der Diktatur baldigst herauskommt.

Wenn Du nach Wien kommst, vegiss nicht, mich anzurufen, Tel.Nr.U 26.5.65. Ich wäre glücklich, Dich wiederzutreffen.

Mit herzlichen Grüssen

Dein

Renner

Herrn
Abgeordneten Ignaz Daszyniski,
Warschau, Parlament.

86. List kanclerza Republiki Austrii Karla Rennera do Ignacego Daszyńskiego (1930 r.), sygn. 70/II-1, s. 321

POLSKA PARTJA SOCJALISTYCZNA
Mijscowy Komitet Robotniczy
w Iłowie k.Sochaczewa.

Iłów,dnia 31.stycznia 1930 roku.- 18

Do

Marszałka Sejmu Rzeczypopolitej

Towarzysza

IGNACEGO DASZYŃSKIEGO

W A R S Z A W A .

Z okazji dnia Imienia raczcie przyjąć,Dostpjny Towarzyszu,serdeczne życzenia dalszej wytężonej pracy dla dobra Polski i Socjalizmu.-

Wierzymy niezłomnie,że pod Waszym,Towarzyszu,przewodem, choćby nam przyszło iść na śmierć,zawsze będziemy iść ku świetlanemu JUTRU wszystkich ludzi pracy aż do zwycięstwa międzynarodowego proletarjatu.-

Przyjmijcie,Dostojny Towarzyszu,te kilka słów,jako dowód szczerego przywiązania do P.P.S. i do Idei Socjalistycznej i niech los dozwoli,byśmy mogli Was ujrzeć MARSZAŁKIEM SEJMU POLSKI SOCJALISTYCZNEJ,czego Wam z całego serca życzymy.-

Przewodniczący Komitetu:

Sekretarz Komitetu: Stanisław Wrześniewski

Jan Piekacz

Mijscowy Komitet Robotniczy Pol. Part. Socjal. P.P.S. Iłowie pow. Sochacz.

87. Życzenia imieninowe dla Ignacego Daszyńskiego od Komitetu Robotniczego PPS w Iłowie k. Sochaczewa (1930 r.), sygn. 70/II-3, s. 18

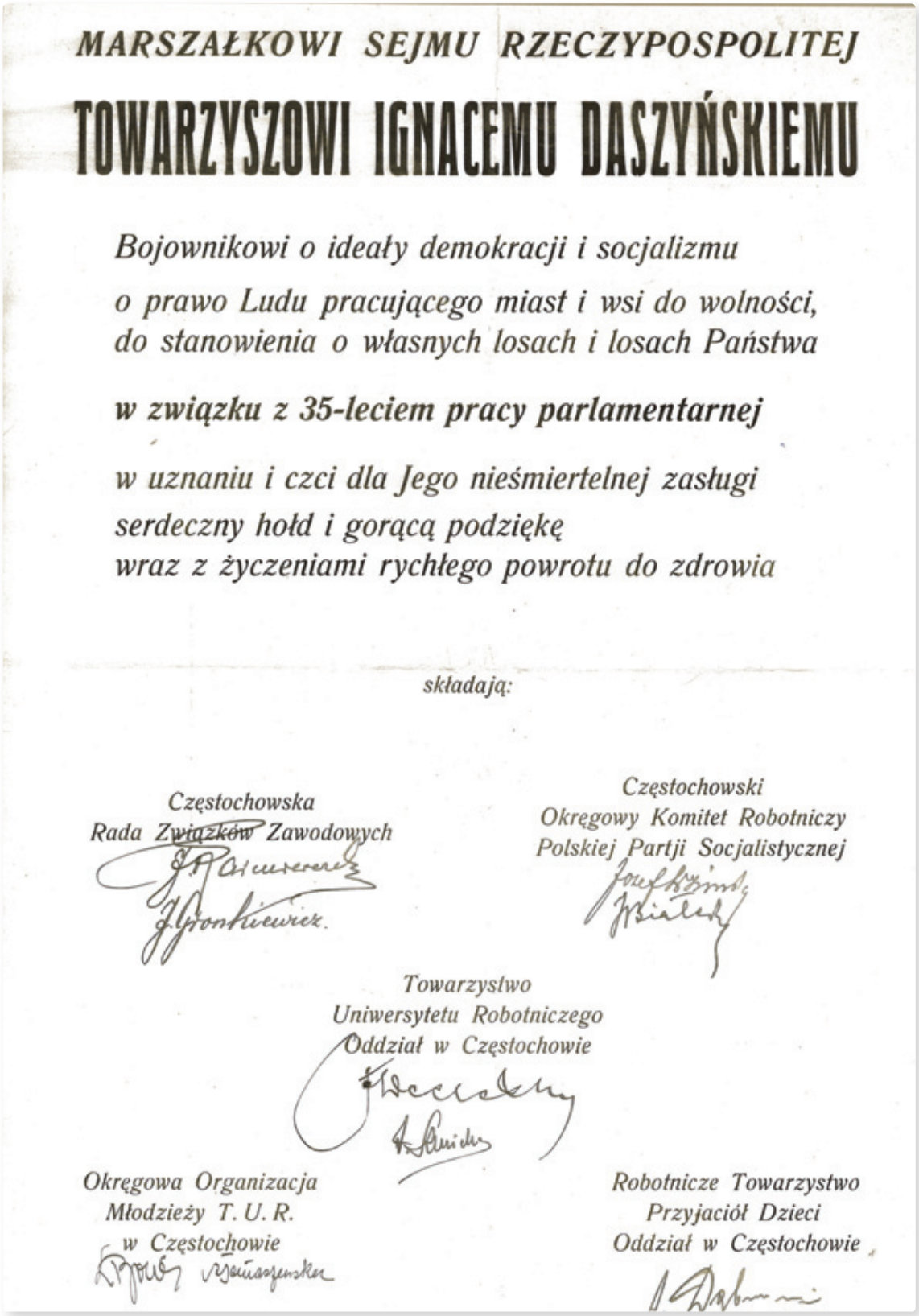

MARSZAŁKOWI SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ

TOWARZYSZOWI IGNACEMU DASZYŃSKIEMU

Bojownikowi o ideały demokracji i socjalizmu
o prawo Ludu pracującego miast i wsi do wolności,
do stanowienia o własnych losach i losach Państwa

w związku z 35-leciem pracy parlamentarnej

w uznaniu i czci dla Jego nieśmiertelnej zasługi
serdeczny hołd i gorącą podziękę
wraz z życzeniami rychłego powrotu do zdrowia

składają:

Częstochowska
Rada Związków Zawodowych

Częstochowski
Okręgowy Komitet Robotniczy
Polskiej Partji Socjalistycznej

Towarzystwo
Uniwersytetu Robotniczego
Oddział w Częstochowie

Okręgowa Organizacja
Młodzieży T. U. R.
w Częstochowie

Robotnicze Towarzystwo
Przyjaciół Dzieci
Oddział w Częstochowie

88. Życzenia dla Ignacego Daszyńskiego z okazji 35-lecia pracy parlamentarnej (1932 r.), sygn. 70/II-4, s. 1a

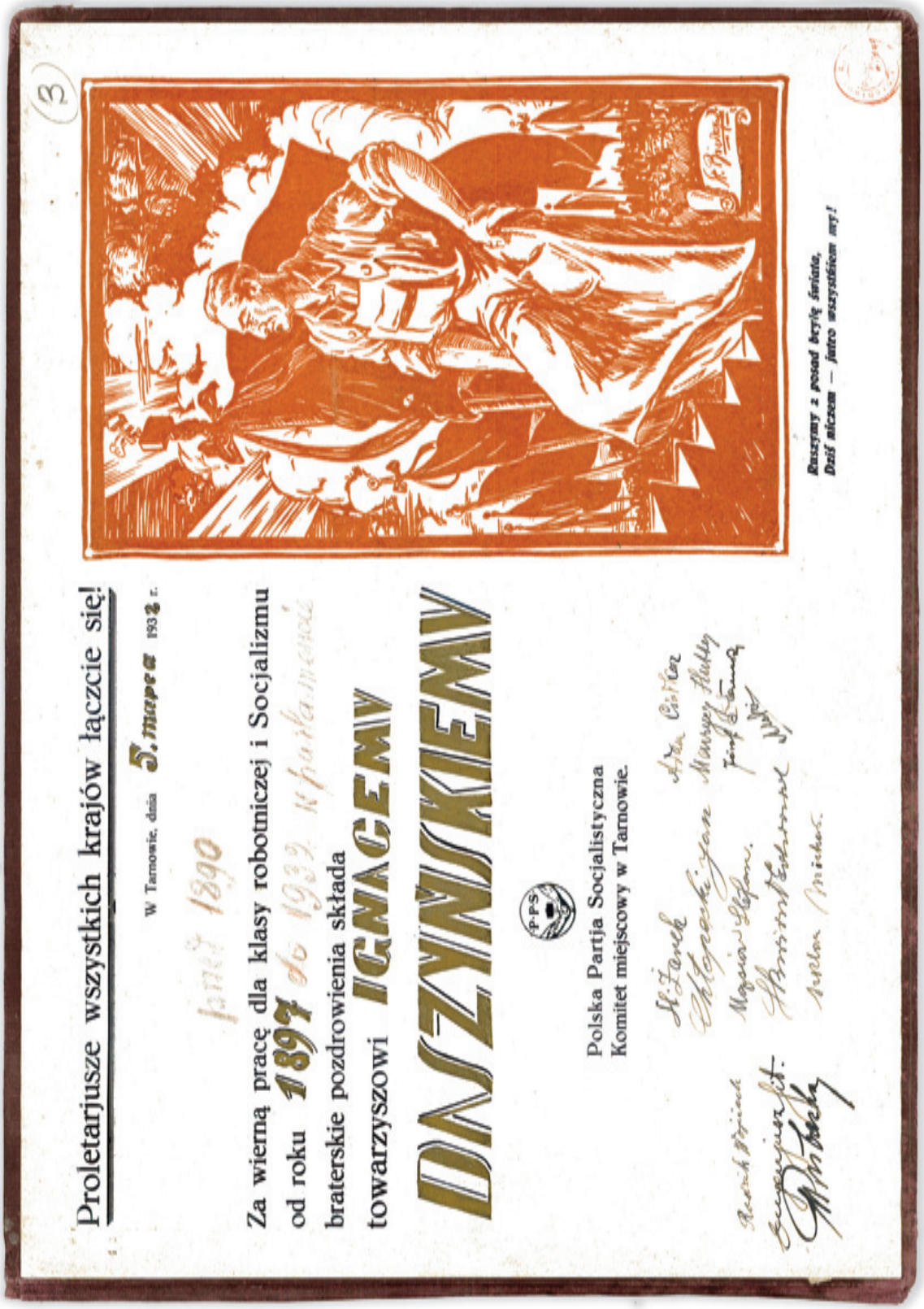

Proletarjusze wszystkich krajów łączcie się!

W Tarnowie, dnia 5. marca 1932 r.

Za wierną pracę dla klasy robotniczej i Socjalizmu od roku 1897 do 1932 r. włącznie braterskie pozdrowienia składa towarzyszowi IGNACEMU DASZYŃSKIEMU

Polska Partja Socjalistyczna
Komitet miejscowy w Tarnowie.

Rozsypmy z posad bryłę świata,
Dość ulczem — jutro wszystkiem my!

89. Dyplom dla Ignacego Daszyńskiego „za wierną pracę dla klasy robotniczej i socjalizmu" od Komitetu PPS w Tarnowie (1932 r.), sygn. 70/II-4, s. 3

90.A Karta pocztowa z życzeniami dla Ignacego Daszyńskiego, przebywającego w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1933 r.), sygn. 70/II-8, s. 1a

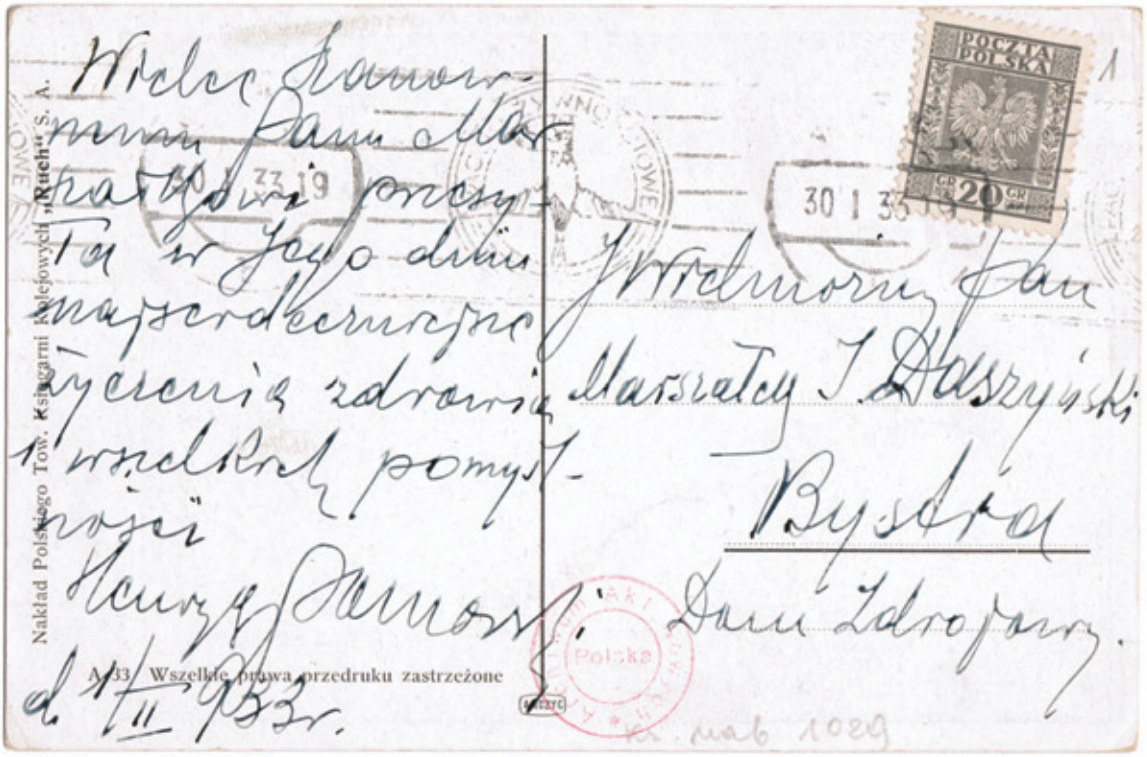

90.B Karta pocztowa z życzeniami dla Ignacego Daszyńskiego, przebywającego w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1933 r.), sygn. 70/II-8, s. 1

91.A Karta pocztowa z życzeniami dla Ignacego Daszyńskiego, przebywającego w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1933 r.), sygn. 70/II-8, s. 2a

91.B Karta pocztowa z życzeniami dla Ignacego Daszyńskiego, przebywającego w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1933 r.), sygn. 70/II-8, s. 2

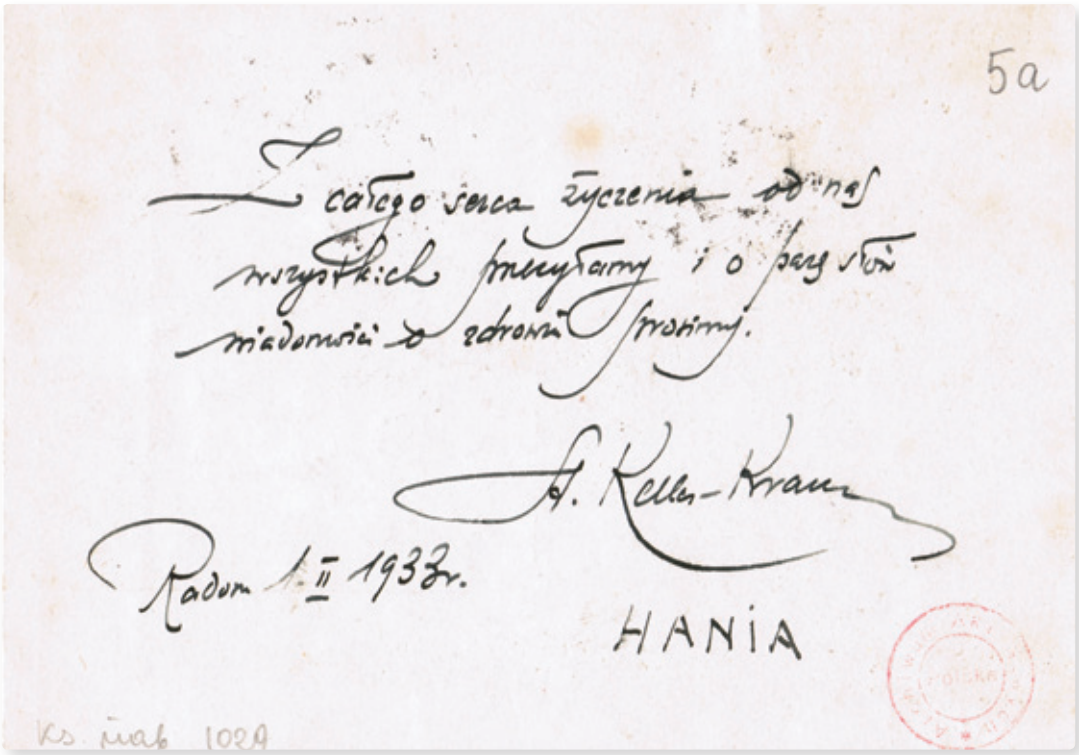
5a

Z całego serca życzenia od nas
wszystkich przesyłamy i o przyszłej
wiadomości o zdrowiu prosimy.

A. Keller-Kraus

Radom 1. II 1933 r.

HANIA

Ks. nab 1028

92.A Karta pocztowa z życzeniami dla Ignacego Daszyńskiego, przebywającego w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1933 r.), sygn. 70/II-8, s. 5a

5

POCZTÓW

01 II 1933 RADOM

Mr. Marszałek

Ignacy Daszyński

Bystra - Śląska

Dom Zdrowia

92.B Karta pocztowa z życzeniami dla Ignacego Daszyńskiego, przebywającego w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1933 r.), sygn. 70/II-8, s. 5

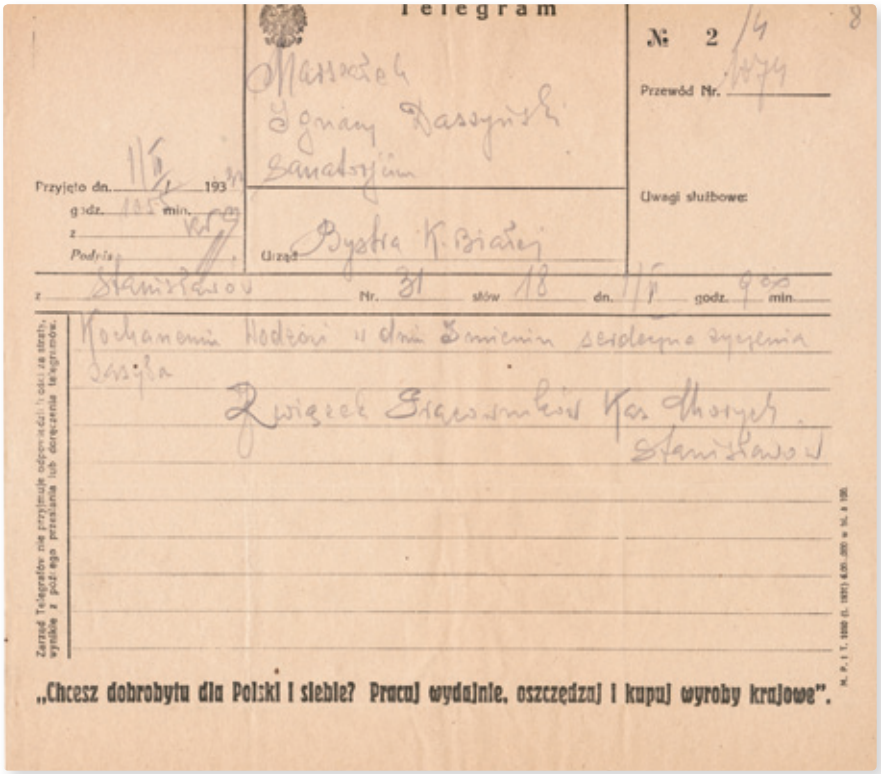
Telegram

№ 2

Przewód Nr.

Uwagi służbowe:

Przyjęto dn. 11/I 193

godz. 12.5 min.

z

Podpis

Urząd Bystra K. Białej

Marszałek Ignacy Daszyński Sanatorjum

z Stanisławów Nr. 31 słów 18 dn. 11/I godz. 9.05 min.

Kochanemu Hodżi w dniu Jego imienin serdeczne życzenia Zasyła

Związek Stowarzyszeń Kas Chorych Stanisławów

Zarząd Telegrafów nie przyjmuje odpowiedzialności za skutki, wynikłe z pod ego przesłania lub doręczenia telegramów.

„Chcesz dobrobytu dla Polski i siebie? Pracuj wydajnie, oszczędzaj i kupuj wyroby krajowe".

93. Telegram z życzeniami dla Ignacego Daszyńskiego, przebywającego w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1933 r.), sygn. 70/II-8, s. 8

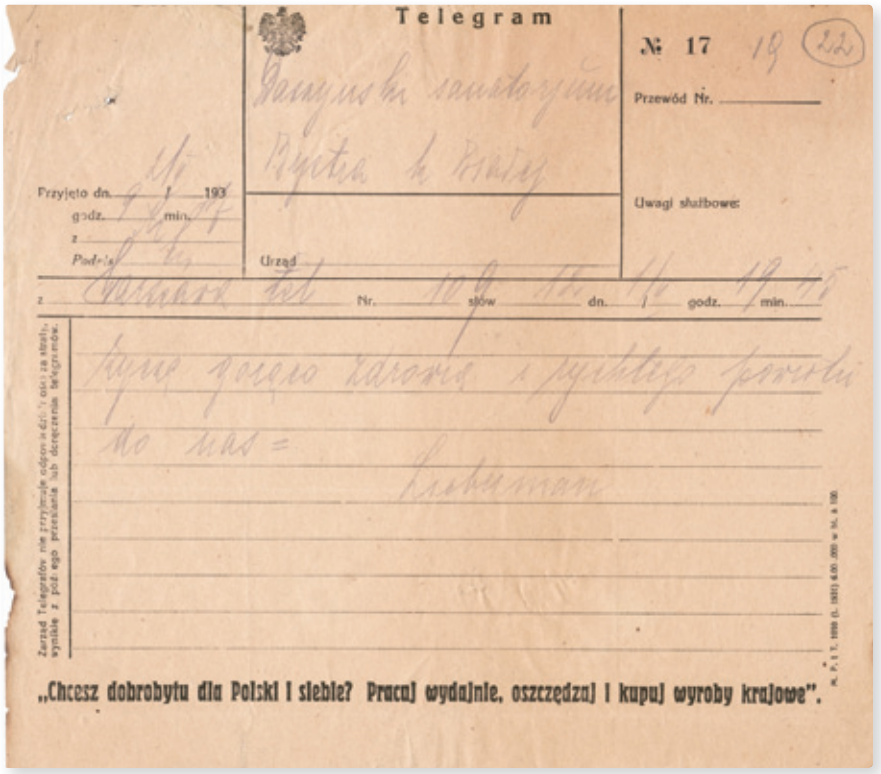
Telegram

№ 17

Przewód Nr.

Uwagi służbowe:

Przyjęto dn. 1 193

godz. min.

z

Podpis

Urząd

Daszyński sanatorjum Bystra k Białej

z Warszawy Nr. 109 słów dn. godz. min.

tyle życzeń zdrowia i szybkiego powrotu do nas = Lichtman

Zarząd Telegrafów nie przyjmuje odpowiedzialności za skutki, wynikłe z pod ego przesłania lub doręczenia telegramów.

„Chcesz dobrobytu dla Polski i siebie? Pracuj wydajnie, oszczędzaj i kupuj wyroby krajowe".

94. Telegram z życzeniami dla Ignacego Daszyńskiego, przebywającego w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1933 r.), sygn. 70/II-8, s. 22

CZĘŚĆ III
POLITYK

95. Czerwona wstęga z napisem „Robotnicy Polscy w Paryżu" (b.d.), sygn. 70/I-5, s. 56

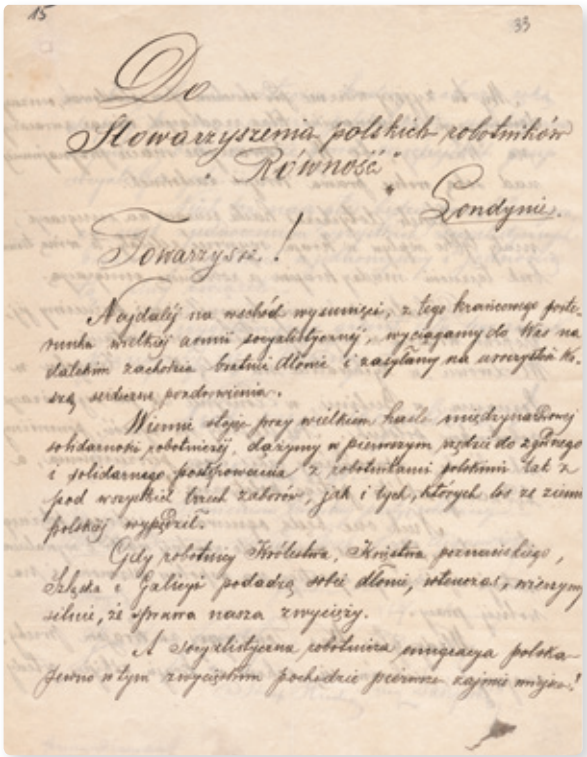

Do
Stowarzyszenia polskich robotników
„Równość"
w Londynie.

Towarzysze!

Nagdzie na wschód wysunięci, z tego krańcowego posterunku wielkiej armii socyalistycznej, wyciągamy do Was na dalekim zachodzie bratnie dłonie i zasyłamy na ręce Waszą serdeczne pozdrowienia.

Wiemy, stoje przy wielkim hasle międzynarodowej solidarności robotniczej, dążymy w pierwszym rzędzie do zgodnego i solidarnego postępowania z robotnikami polskimi tak z pod wszystkich trzech zaborów, jak i tych, których bez ze ziemi polskiej wypędzeli.

Gdy robotnicy Królestwa, Kraju poznańskiego, Szląska i Galicyi podadzą sobie dłonie, wtenczas, wierzymy silnie, że sprawa nasza zwycięży.

A socyalistyczna robotnicza emigracya polska jeszcze w tym zwycięskim pochodzie pierwsze zajmie miejsce!

96.A List członków lwowskiej Partii Robotniczej do Stowarzyszenia Polskich Robotników „Równość" w Londynie, autorstwa Ignacego Daszyńskiego, sygn. 305/VII/44, podteczka I, k. 33

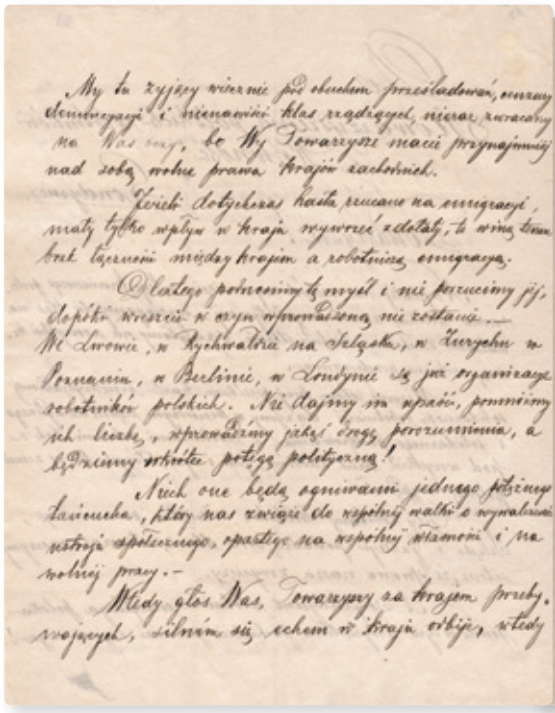

My to żyjemy wiernie pod obuchem prześladowań, mamy demonstracyje i nienawiść klas rządzących, nieraz zwracamy na Was my, bo Wy Towarzysze macie przynajmniej nad sobą wolne prawa kraju zachodnich.

Zwierzchności dotychczas hasła rzucane na emigracyę, miały tylko wpływ w kraju wywrzeć zdziałały, to winą tem brak łączności między krajem a robotnicą emigracyą.

Dlatego pomnożmy tę myśl i nie porzucimy jej, dopóki wreszcie w czyn wprowadzoną nie zostanie. — W Lwowie, w Rychwałdzie na Szlązku, w Zurychu w Poznaniu, w Berlinie, w Londynie są już organizacye robotników polskich. Nie dajmy im wpaść, pomnóżmy ich liczbę, wprowadźmy jakąś drogę porozumienia, a będziemy wkrótce potęgą polityczną!

Niech one będą ogniwami jednego potężnego łańcucha, który nas zwiąże do wspólnej walki o wyzwolenie ustroju społecznego, spaczonego na wspólnej własności i na wolnej pracy. —

Wtedy głos Was, Towarzyszy za krajem przebywających, silnym się echem w kraju odbije, wtedy

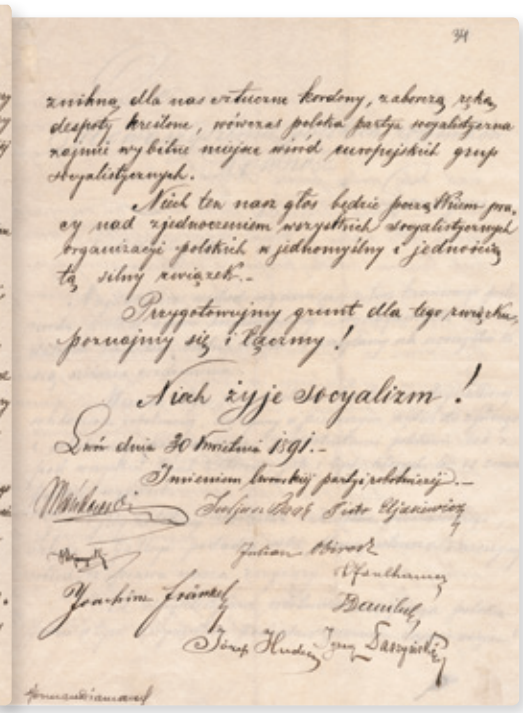

znikną dla nas wtedy kordony, zabierzą rękę despoty krwiolcze, wówczas polska partya socyalistyczna zajmie wybitne miejsce wśród europejskich grup socyalistycznych.

Niech ten nasz głos będzie początkiem pracy nad zjednoczeniem wszystkich socyalistycznych organizacyi polskich w jednomyślny i jednością tą silny związek. —

Przygotowujmy grunt dla tego związku, poznajmy się i łączmy!

Niech żyje socyalizm!

Lwów dnia 30 kwietnia 1891. —

Imieniem Lwowskiej partyi robotniczej. —

Wincenty Wolf, Piotr Ujejewicz, Julian Obirek, Joachim Jaimel, Bernhard, Józef Hudy, Ignacy Daszyński

96.B List członków lwowskiej Partii Robotniczej do Stowarzyszenia Polskich Robotników „Równość" w Londynie, autorstwa Ignacego Daszyńskiego, sygn. 305/VII/44, podteczka I, k. 34

96.C List członków lwowskiej Partii Robotniczej do Stowarzyszenia Polskich Robotników „Równość" w Londynie, autorstwa Ignacego Daszyńskiego, sygn. 305/VII/44, podteczka I, k. 34a

N° 190

16 AU 23 AOUT 1891

CONGRÈS INTERNATIONAL OUVRIER SOCIALISTE

DE BRUXELLES

Carte de Délégué

Remise au Citoyen

Daszynski

Pour le Conseil Général du Parti Ouvrier Belge

Organisateur du Congrès

Le Secrétaire,

Jean VOLDERS

97. Karta delegata na Międzynarodowy Kongres Socjalistów w Brukseli (1891 r.), sygn. 70/I-2, s. 34

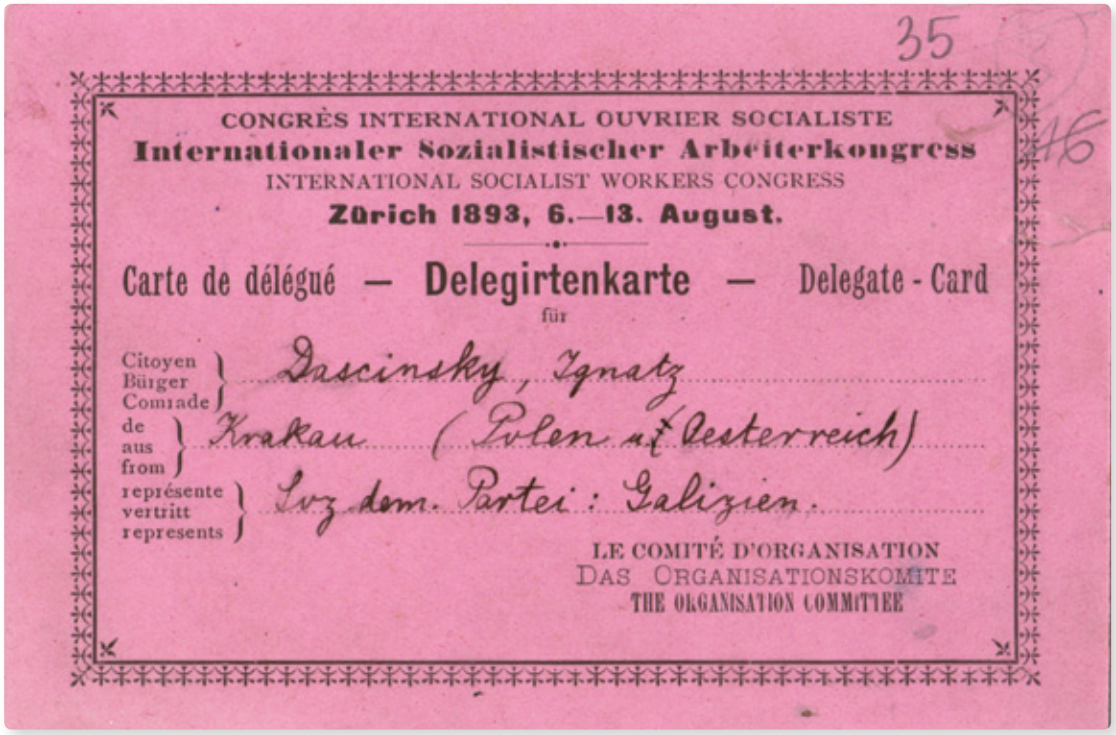
CONGRÈS INTERNATIONAL OUVRIER SOCIALISTE

Internationaler Sozialistischer Arbeiterkongress

INTERNATIONAL SOCIALIST WORKERS CONGRESS

Zürich 1893, 6.—13. August.

Carte de délégué — Delegirtenkarte — Delegate-Card

für

Citoyen / Bürger / Comrade: Dascinsky, Ignatz

de / aus / from: Krakau (Polen u. Oesterreich)

représente / vertritt / represents: Soz. dem. Partei: Galizien.

LE COMITÉ D'ORGANISATION

DAS ORGANISATIONSKOMITE

THE ORGANISATION COMMITTEE

98. Karta delegata na Międzynarodowy Kongres Socjalistów w Zurichu (1893 r.), sygn. 70/I-2, s. 35

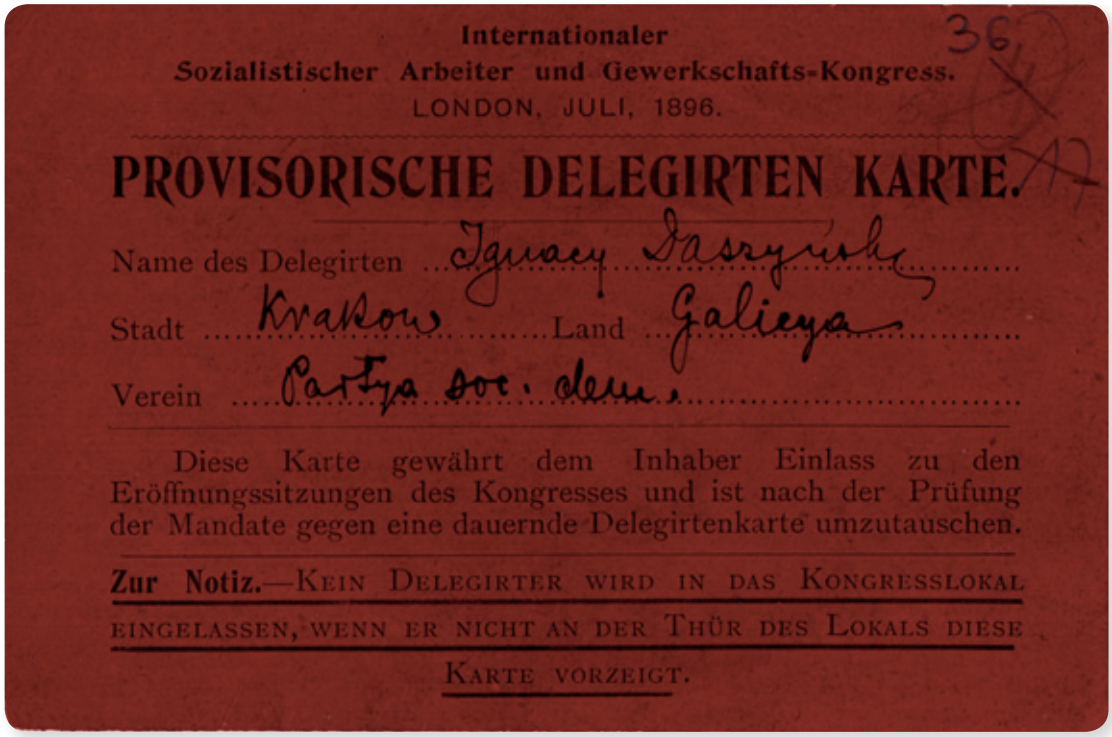

Internationaler
Sozialistischer Arbeiter und Gewerkschafts-Kongress.
LONDON, JULI, 1896.

PROVISORISCHE DELEGIRTEN KARTE.

Name des Delegirten Ignacy Daszyński

Stadt Krakow Land Galicya

Verein Partya soc. dem.

Diese Karte gewährt dem Inhaber Einlass zu den Eröffnungssitzungen des Kongresses und ist nach der Prüfung der Mandate gegen eine dauernde Delegirtenkarte umzutauschen.

Zur Notiz.—Kein Delegirter wird in das Kongresslokal eingelassen, wenn er nicht an der Thür des Lokals diese Karte vorzeigt.

99. Karta delegata na Międzynarodowy Kongres Socjalistów w Londynie (1896 r.), sygn. 70/I-2, s. 36

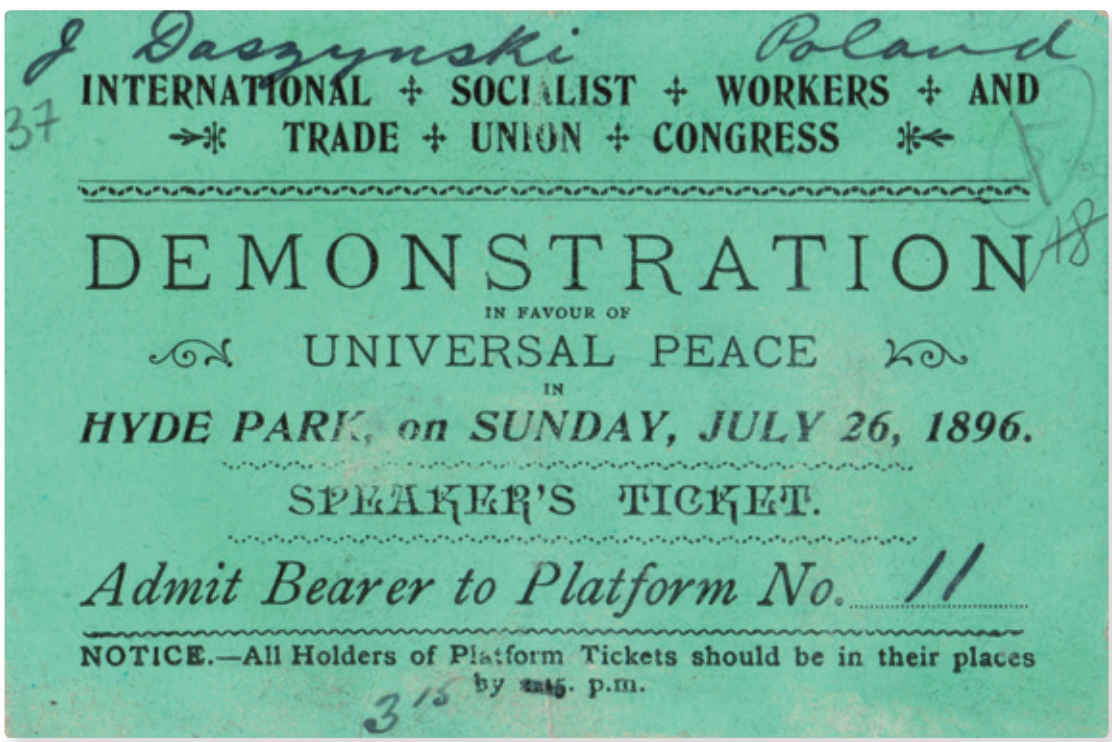

I. Daszynski Poland

INTERNATIONAL + SOCIALIST + WORKERS + AND
TRADE + UNION + CONGRESS

DEMONSTRATION
IN FAVOUR OF
UNIVERSAL PEACE
IN
HYDE PARK, on SUNDAY, JULY 26, 1896.

SPEAKER'S TICKET.

Admit Bearer to Platform No. 11

NOTICE.—All Holders of Platform Tickets should be in their places by 3.15 p.m.

100. Karta mówcy w Hyde Parku (1896 r.), sygn. 70/I-2, s. 37

46

CONGRÈS INTERNATIONAL POUR LA PROTECTION OUVRIÈRE
Internationaler Kongreß für Arbeiterschutz
INTERNATIONAL CONGRESS FOR PROTECTIVE LABOUR LEGISLATION
ZURICH 1897.

Carte de délégué pour
Karte für den Delegirten
Delegate's Card for
Daszynski, Ignaz. Krakau
Polnische socialdem. Arbeiterpartei

Pays
Land
Country
Polen

Sont invités et acceptés seulement ceux qui, en principe, sont partisans de la protection ouvrière légale.
Nur Solche sind eingeladen und werden zugelassen, die grundsätzlich für gesetzlichen Arbeiterschutz sind.
Only such persons are invited and admitted who are avowedly in favour of protective labour legislation.

101. Karta delegata na Międzynarodowy Kongres w Obronie Praw Robotników w Zurichu (1897 r.), sygn. 70/I-2, s. 46

47

Nr.

Herr J. Daszynski
Reichsrathsabgeordneter

wird von den Unterzeichneten eingeladen, als
Gast dem

IX. internationalen Bergarbeiter-Congress

beizuwohnen, welcher vom 1. bis 5. August 1898 in Wien

Hotel Ronacher (Kleiner Concert-Saal)
I. Bezirk, Eingang Schellinggasse
tagen wird

Diese Zusammenkunft ist auf Grund des § 2 V.-G. einberufen und ist darum der Zutritt nur gegen Vorweisung dieser Karte gestattet.
Die Uebertragung derselben an andere Personen ist unstatthaft.

Die Einberufer:
Peter Cingr
Reichsrathsabgeordneter
Simon Stark
Redacteur des „Glückauf!"
Anton Hueber
Secretär der Gewerkschafts-Commission Oesterreichs

Erste Wiener Vereins-Buchdruckerei.

102. Zaproszenie na IX Międzynarodowy Kongres Górników w Wiedniu (1898 r.), sygn. 70/I-2, s. 47

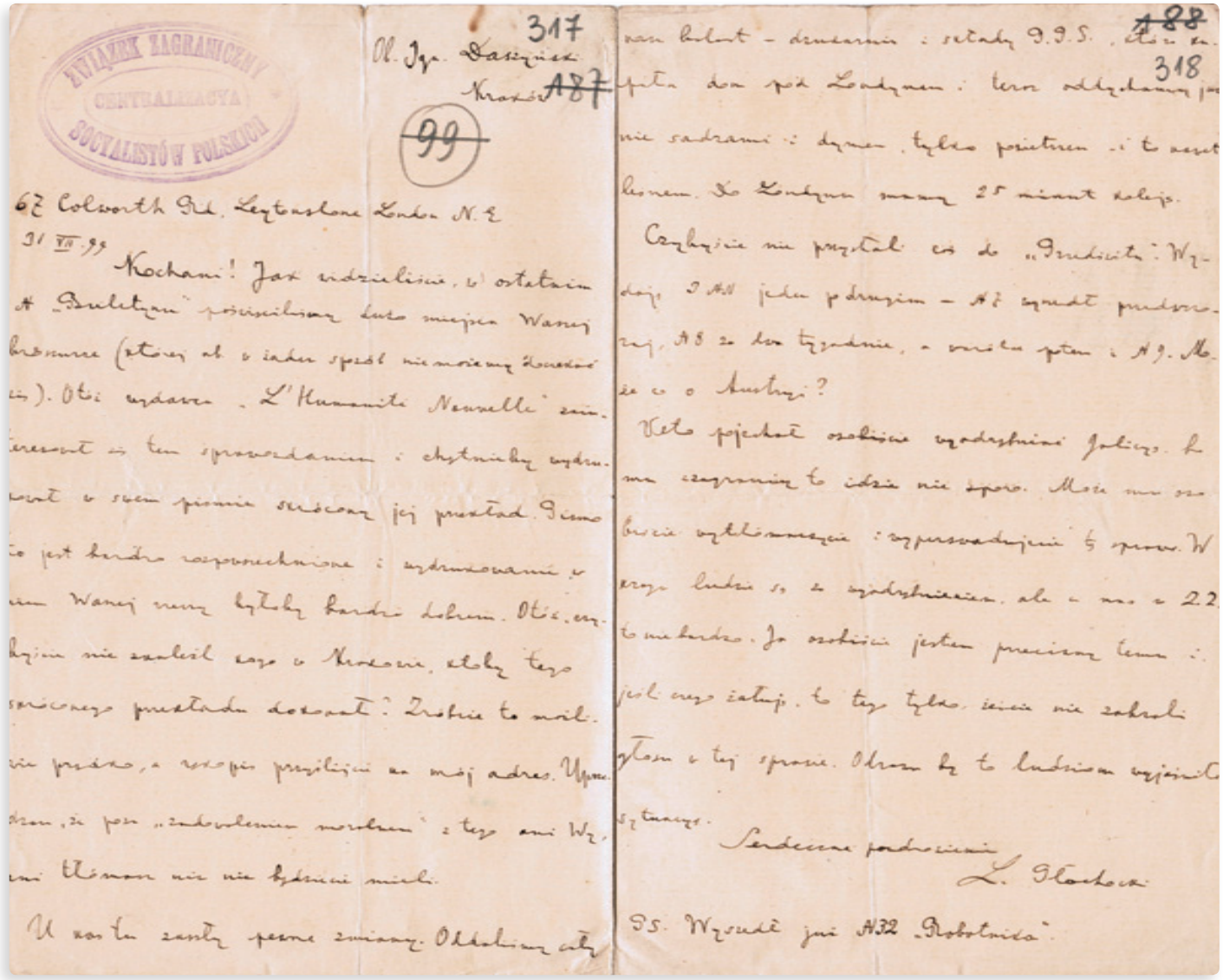

ZWIĄZEK ZAGRANICZNY
CENTRALIZACYA
SOCJALISTÓW POLSKICH

317
Ol. Iy. Dasiżek
Kraków
~~A87~~
~~99~~

62 Colworth Rd. Leytonstone London N.E.
31 VII.99

Kochani! Jak widzieliście, w ostatnim „Biuletynie" poświęciliśmy kilka miejsc Waszej brosurce (której ab o jaki sposób nie możemy dowiedzieć się). Obecnie wydawca „L'Humanité Nouvelle" zainteresował się tem sprawozdaniem i chętnie by wydrukował w swem piśmie streszczenie jej przekład. Pismo to jest bardzo rozpowszechnione i wydrukowanie w nim Waszej pracy byłoby bardzo dobrem. Obecnie, wszystko nie zaszedł czas o Krakowie, skąd tego streszczenia przekładu dostać? Zrobcie to możliwie prędko, a rękopis przyślijcie na mój adres. Uprzedzam, że poza „zabolewnim mordkem" z tego ani Wy, ani Kraków nic nie będziecie mieli.

U nas tu zaszły pewne zmiany. Oddaliśmy cały

~~188~~
318

nam lokal – dzwonnicę i schody P.P.S., które zaprowadziły do pod Londynem i tera odbędziemy je nie sadzami i dymem, tylko pociągiem i to nawet lokomotywą. Do Londynu mamy 25 minut drogi.

Czytaliście na przykład coś do „Prudovita"? Wydaje się 3 AN jeden po drugim – A8 wyszedł przedwczoraj, A8 za dwa tygodnie, a wreszcie potem i A9. Może co o Austrji?

Veto pojechać osobiście wyodrębnienie Galicyi. Kwestja czy to idzie nie sporo. Może mu osobiście wytłumaczyć i wyprowadzenie tę sprawę. Wszyscy ludzie są za wyodrębnieniem, ale – nas z 22 to niebardzo. Ja osobiście jestem przeciwny temu i jeśli czy zatrzyj, to tylko tylko, ciocia nie zabrali głosu w tej sprawie. Odroczyć to ludziom wyjaśnić sytuacyę.

Serdeczne pozdrowienia
L. Głąbowa

P.S. Wysyłać już A32 „Robotnika".

103. List Leona Płochockiego (wł. Leona Wasilewskiego) z londyńskiej siedziby Związku Socjalistów Polskich (1899 r.), sygn. 70/II-1, s. 317–318

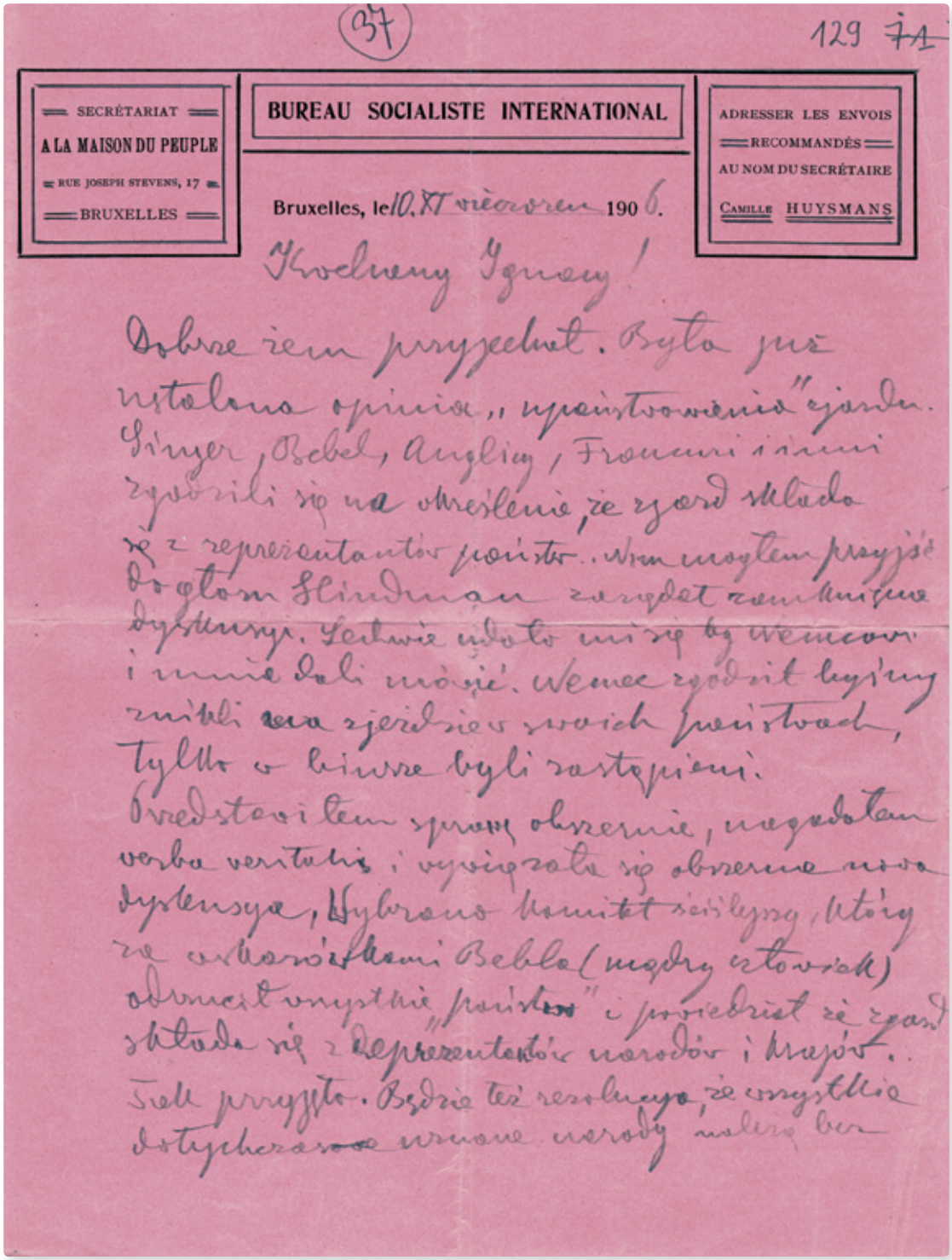

(37) 129 ~~71~~

SECRÉTARIAT
A LA MAISON DU PEUPLE
RUE JOSEPH STEVENS, 17
BRUXELLES

BUREAU SOCIALISTE INTERNATIONAL

Bruxelles, le 10.XI wieczorem 1906.

ADRESSER LES ENVOIS RECOMMANDÉS AU NOM DU SECRÉTAIRE
CAMILLE HUYSMANS

Kochany Ignacy!

Dobrze żem przyjechał. Była już ustalona opinia „upaństwowienia" zjazdu. Singer, Bebel, Anglicy, Francuzi i inni zgodzili się na określenie, że zjazd składa się z reprezentantów państw. Wtem mogłem przyjść do głosu Schidman zażądał zamknięcia dyskusyi. Sekwie udało mi się by wencow i mnie dali mówić. Wence zgodził byśmy znikli na zjeździe swoich państwach, tylko w biurze byli zastąpieni.
Przedstawiłem sprawę obszernie, nagadałem verba veritatis i wywiązała się obszerna nowa dyskusya, Wybrano komitet siedlczy, który ze wskazówkami Bebla (mądry człowiek) odrzucił wszystkie „państw" i powiedział że zjazd składa się z reprezentantów narodów i krajów.
Tak przyjęto. Będzie też resolucya, że wszystkie dotychczasowe uznane narody mają bez

104. List Hermana Diamanda z brukselskiej siedziby Międzynarodowego Biura Socjalistów (1906 r.), sygn. 70/II-1, s. 129

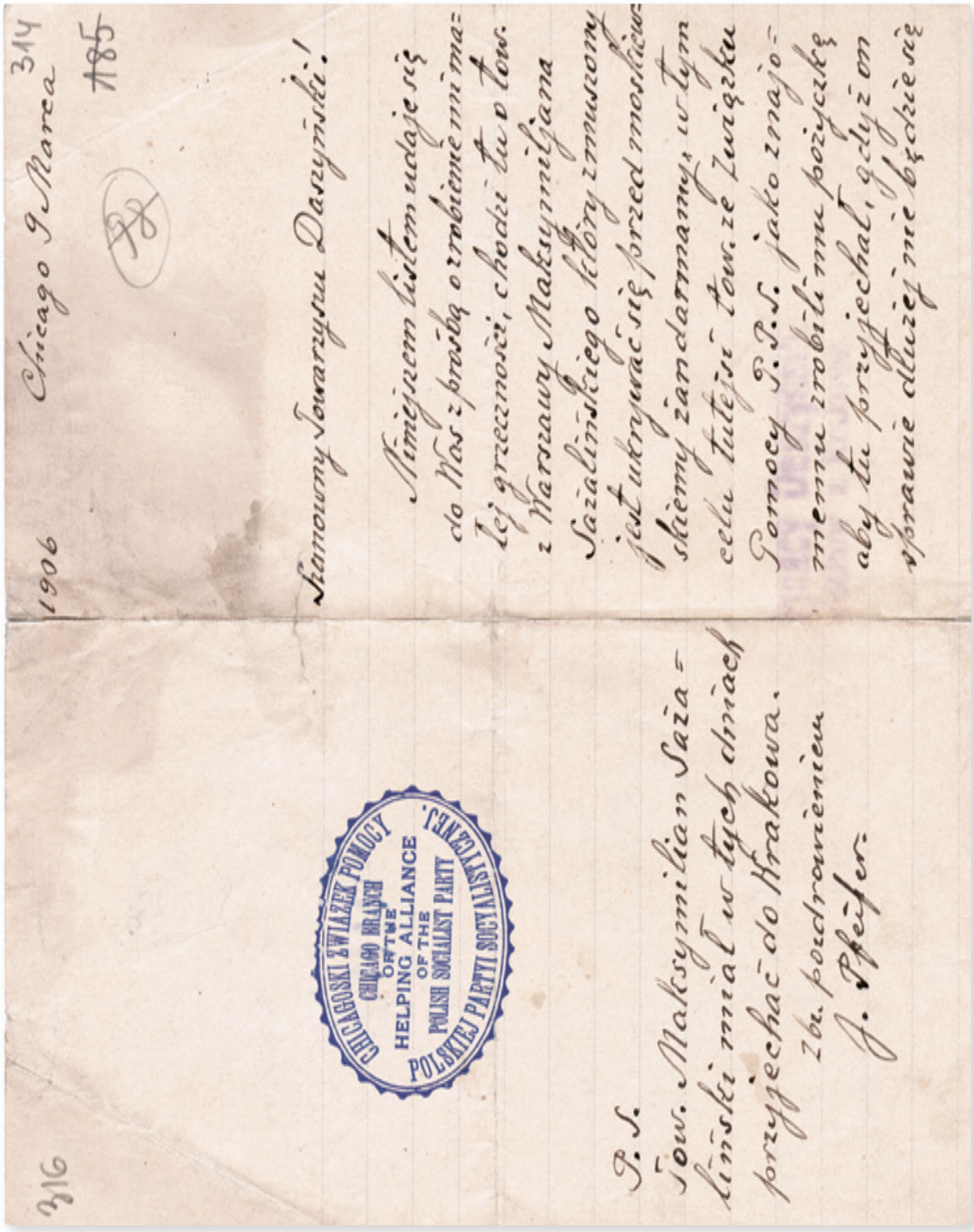
Chicago 9 Marca 1906
314
185
78
Szanowny Towarzyszu Daszyński!
Niniejszem listem udaje się do Was z prośbą o zrobienie mi małej grzeczności, chodzi tu o tow. z Warszawy Maksymiliana Sazalińskiego który zmuszony jest ukrywać się przed moskiewskiemi zandarmami, w tym celu tutejsz. tow. ze Związku Pomocy P.P.S. jako znajomemu zrobili mu pożyczkę aby tu przyjechał, gdyż on sprawie dłużej nie będzie się
316
P.S.
Tow. Maksymilian Sazaliński musiał w tych dniach przyjechać do Krakowa.
Zo. pozdrowieniem
J. Pfeifer.

105. List Juliana Pfeifera z chicagowskiej siedziby Związku Pomocy PPS (1906 r.), sygn. 70/II-1, s. 314, 316

62

INTERNATIONALER
SOZIALISTISCHER KONGRESS
STUTTGART 1907

LEGITIMATION

für Daszyński Ignacy

INTERNAT. SOZIAL. KONGRESS
STUTTGART
1907

Vertr.

P. P. S. D.

Für die Mandatsprüfungskommission:

106. Legitymacja uczestnika i znaczek Międzynarodowego Kongresu Socjalistów w Stuttgarcie (1907 r.), sygn. 70/I-2, s. 62

33 A4

Congrès Socialiste International
Internationaler Sozialistischer Kongress
International Socialist Congress

Copenhague — Kopenhagen — Copenhagen

1910

CARTE DE DÉLÉGUÉ
LEGITIMATIONSKARTE
DELEGATE TICKET

de (nom)
für (Namen) Ignacy Daszyński
Of (name)

représentant (pays)
Vertreter für (Land) Polen
representing (country)

Le secrétaire de la section nationale:
Der Sekretär der nationalen Sektion:
The secretary of the national section:

Diamand

107. Karta delegata na Międzynarodowy Kongres Socjalistów w Kopenhadze (1910 r.), sygn. 70/I-2, s. 33

55 Nr. 32. Ly. 6 30

Herr Ignaz Daszynski

Reichsrathsabgeordneter

wird von den Unterzeichneten eingeladen, dem

Socialdemokratischen Partei-Congreß

als Theilnehmer

beizuwohnen, welcher am 6. Juni 1897 **(die Pfingstwoche) in Wien,** im großen Saal des **Hotel Wimberger, XV. Neubaugürtel 34** tagen wird.

Diese Zusammenkunft ist auf Grund des § 2 des Versammlungsgesetzes einberufen und ist darum der Zutritt nur gegen Vorweisung dieser Karte gestattet. Uebertragung derselben ist unstatthaft.

Wien, im Mai 1897.

Die Einberufer:

Dr. Viktor Adler, Heinrich Beer, Ignaz Daszynski (Krakau), Dr. Wilhelm Ellenbogen Antonio Gerin, Josef Holzhammer (Innsbruck), Karl Kořinek, Anton Vömer, Johann Novak, Julius Popp, August Radimsky, Hans Resel (Graz), Eduard Rieger (Brünn). Franz Schuhmeier, Rudolf Smekana, Josef Tomschik, Josef Zaverknik, Eduard Deller (Teplitz).

Erste Wiener Vereins-Buchdruckerei. — 1551—97.

108. Zaproszenie na Kongres Partii Socjaldemokratycznej Austrii (1897 r.), sygn. 70/I-2, s. 55

Secretariat der Landesparteivertretung der Socialdemocratischen Partei Niederösterreichs

73 ~~45~~ No 56

HERR Abgeordn. J. Daszinsky Wien

wird von den Einberufern geladen, dem

VIII. LANDESPARTEITAG DER PARTEIGENOSSEN NIEDERÖSTERREICHS

BEGINN: 10 UHR VORM. 29. UND 30. OCTOBER

ALS GAST

beizuwohnen: Hubmann's Restauration „zum schwarz. Elephanten", VII. Neubaugasse 63 (Saal rückwärts).

CHWALA'S DRUCK, WIEN, VI. AMERLINGSTRASSE 5.

109. Zaproszenie na VIII Spotkanie Partii Socjaldemokratycznej Austrii, sygn. 70/I-2, s. 73

THEILNEHMER-KARTE

72 44

Nr. 16

Herr Ignaz Daszynski

aus Krakau

wird von den Unterzeichneten zum

Parteitag der deutschen social-demokratischen Arbeiterpartei in Oesterreich

der am 15. August 1902 und die folgenden Tage im eigenen Heim in der Arbeiter-Turnhalle in Aussig a. d. Elbe-Lerchenfeld tagen wird, eingeladen.

WIEN, im Juli 1902.

Die Einberufer:

Dr. V. Adler, H. Beer, A. Boschek, Dr. W. Ellenbogen, G. Emmerling, E. Pernerstorfer, J. Popp, F. Schuhmeier, F. Skaret, J. Tomschik aus Wien. F. Beutel (Aussig), M. Eldersch (Brünn), M. Muchitsch (Graz), J. Prähauser (Salzburg), J. Seliger (Teplitz), J. Spielmann (Linz).

„Vorwärts."

Der Parteitag wird Freitag (Feiertag) den 15. August, 9 Uhr Vormittags, eröffnet. Diese Zusammenkunft findet auf Grund des § 2 V.-G. statt und ist darum der Zutritt nur geg. Vorweisung dieser Karte gestattet.

Die Uebertragung ist unstatthaft.

110. Zaproszenie na Spotkanie Niemieckiej Socjaldemokratycznej Partii Pracy w Austrii (1902 r.), sygn. 70/I-2, s. 72

103

ACHTER ORDENTLICHER VERBANDSTAG

DES VERBANDES DER VEREINE DER BUCHDRUCKER UND SCHRIFTGIESSER UND VERWANDTER BERUFE ÖSTERREICHS AM 22. SEPTEMBER 1913 UND DIE FOLGENDEN TAGE IN KRAKAU

BERATUNGSLOKAL: SAAL DES GEWERKSCHAFTSKARTELLS, DUNAJEWSKISTR. 5

Teilnehmerkarte

FÜR HERRN

Daszyński Ignaz aus Krakau.

111. Zaproszenie (1913 r.), sygn. 70/I-2, s. 103

79 46 75

Комітет екзекутивний українсько-руської социяльно-демократичної партиї у Львові

запрошує

Вп. Ігнатій Дашинский

на

КОНФЕРЕНЦИЮ ПАРТИЙНУ

котра відбуде ся у Львові дня 21 і 22 н. ст. марта 1903

в товаристві робітничім „Воля“ (улиця Сикстуска ч. 24.)

Початок дня 21. марта о годині 4 пополудни.

Іван Возняк. Микола Ганкевич.

Семен Вітик.

Конференция скликана на підставі §. 2 закона о зборах. — Запрошеня належить через час тревання конференциї задержати при собі.

112. Zaproszenie na Konferencję Ukraińsko-Ruskiej Partii Socjalno-Demokratycznej we Lwowie (1903 r.), sygn. 70/I-2, s. 75

77

L. 25.

ZAPROSZENIE

dla Ignacego Daszyńskiego

JAKO DELEGATA

na KONFERENCYĘ

ORGANIZACYI ŻYDOWSKICH GALICYI

która się odbędzie

w sobotę dnia 9-go i w niedzielę dnia 10-go maja 1903

w wielkiej sali Pasażu Mikolascha (stow. Ogniwo).

Konferencya zwołana jest na podstawie §. 2 ustawy o zgromadzeniach,

ZWOŁUJĄCY:

Dr. H. Diamand. M. Ehrlichauf. D. Salamander. Leon Stengel.

113. Zaproszenie na Konferencję Organizacji Żydowskich Galicji we Lwowie (1903 r.), sygn. 70/I-2, s. 77

53

Podpisani zapraszają № 224

Tow. Ignacy Daszyński literat.

jako uczestnika

na

IV. ZJAZD SOCYALNO-DEMOKRATYCZNEJ PARTYI W GALICYI

odbyć się mający

w dniach 28 i 29 Września 1895 r.

o godzinie 9 rano

w Sali Koła rawskiego w Nowym Sączu.

Zebranie to jest zwołane na podstawie §. 2 ustawy o zgromadzeniach i z tego powodu można w niem brać udział jedynie za okazaniem niniejszego zaproszenia. — Przeniesienie tego zaproszenia na inną osobę jest niedozwolone.

Nowy Sącz, we Wrześniu 1895.

Moos Daszyński Wiener

114. Zaproszenie na IV Zjazd Socjalno-Demokratycznej Partii w Galicji (1895 r.), sygn. 70/I-2, s. 53

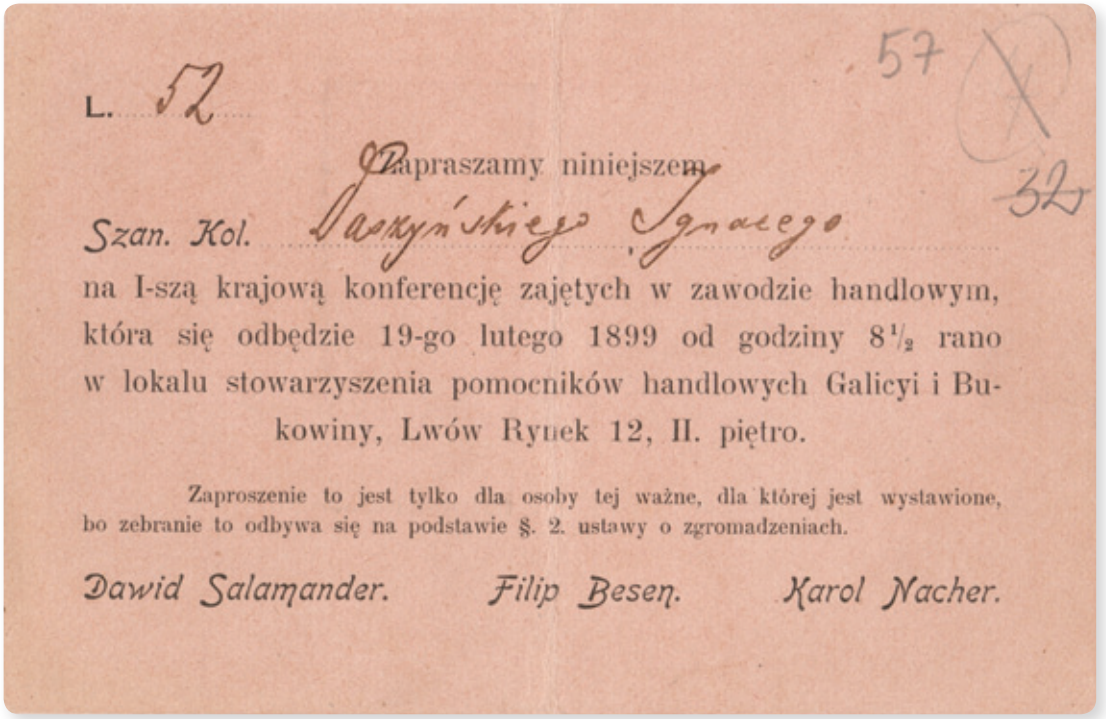

57

L. 52

Zapraszamy niniejszem

Szan. Kol. Daszyńskiego Ignacego

na I-szą krajową konferencję zajętych w zawodzie handlowym, która się odbędzie 19-go lutego 1899 od godziny 8½ rano w lokalu stowarzyszenia pomocników handlowych Galicyi i Bukowiny, Lwów Rynek 12, II. piętro.

Zaproszenie to jest tylko dla osoby tej ważne, dla której jest wystawione, bo zebranie to odbywa się na podstawie §. 2. ustawy o zgromadzeniach.

Dawid Salamander. Filip Besen. Karol Nacher.

115. Zaproszenie na I Krajową Konferencję Handlowców (1899 r.), sygn. 70/I-2, s. 57

58

Podpisani zapraszają Wgo Pana Ignacego Daszyńskiego

jako delegata z Krakowa

I. Kraj. Zjazdu Przemysłowców i Robotników

który się odbędzie

w niedzielę 16. i poniedziałek 17. czerwca 1901

w sali ratuszowej.

Zjazd ten zwołany jest na podstawie §. 2 ustawy o zgromadzeniach i udział w nim jest dozwolonym tylko za okazaniem niniejszego zaproszenia. Zaproszenie to jest imienne i na inną osobę nie wolno go przenosić.

Lwów, w czerwcu 1901.

ZWOŁUJĄCY:

Alfred Kamienobrodzki, Bolesław Mikuliński, Michał Deneka, Michał Makowicz, Jan Lisiewicz, Kornel Żelaszkiewicz, Hipolit Śliwiński, Dr. Jan Roszkowski, Józef Kwiatkowski, Julian Markowski, Julian Góra, Jakób Schapira

116. Zaproszenie na I Krajowy Zjazd Przemysłowców i Robotników (1901 r.), sygn. 70/I-2, s. 58

78 ~~49~~

KU UCZCZENIU DELEGATÓW PRZYBYŁYCH NA VIII. KONGRES POLSKIEJ PARTYI SOCYALNO-DEMOKRATYCZNEJ ODBĘDZIE SIĘ

WSPÓLNY KOMERS

NA KTÓRY ZA OKAZANIEM NINIEJSZEJ

KARTY WSTĘPU

MA PRAWO WEJŚĆ JEDNA OSOBA DO LOKALU „MUZYKI KOLEJOWEJ“ PRZY UL. BŁONIE L. 21 W NIEDZIELĘ 4 STYCZNIA 1903.

Początek komersu o godz. 7. wieczorem | Wstęp dla gości miejscowych 40 hal.

Józef Schiffler, Witołd Reger, Dr. Herman Lieberman, Tadeusz Kołkiewicz, Jan Żołnierz, Michał Oesterreicher, Antoni Witek, Ignacy Gniewoszewski, Maurycy Fast, Piotr Kamiński, Antoni Szandrowski, Stefan Pitten.

117. Zaproszenie na komers z okazji VIII Kongresu PPSD (1903 r.), sygn. 70/I-2, s. 78

Karta uczestnictwa K 3, dla Gości K 1.

PODPISANE ZAPRASZAJĄ WP.

Posła J. Daszyńskiego

JAKO GOŚCIA NA

I. ZJAZD KOBIET POLSKICH

KTÓRY SIĘ ODBĘDZIE W KRAKOWIE, W DNIACH 20-go, 21-go I 22 PAŹDZIERNIKA 1905.

ZA KOMITET: M. ZAJĄCZKOWSKA.

ZA RED. „NOWEGO SŁOWA": MARYA TURZYMA.

Zebranie to jest zwołane na podst. § 2 ustawy o zgromadzeniach i z tego powodu można w niem brać udział jedynie za okazaniem niniejszego zaproszenia. — Przeniesienie tego zaproszenia na inną osobę jest niedozwolone.

DRUKARNIA WŁADYSŁAWA TEODORCZUKA W KRAKOWIE.

118. Zaproszenie na I Zjazd Kobiet Polskich (1905 r.), sygn. 70/I-2, s. 83

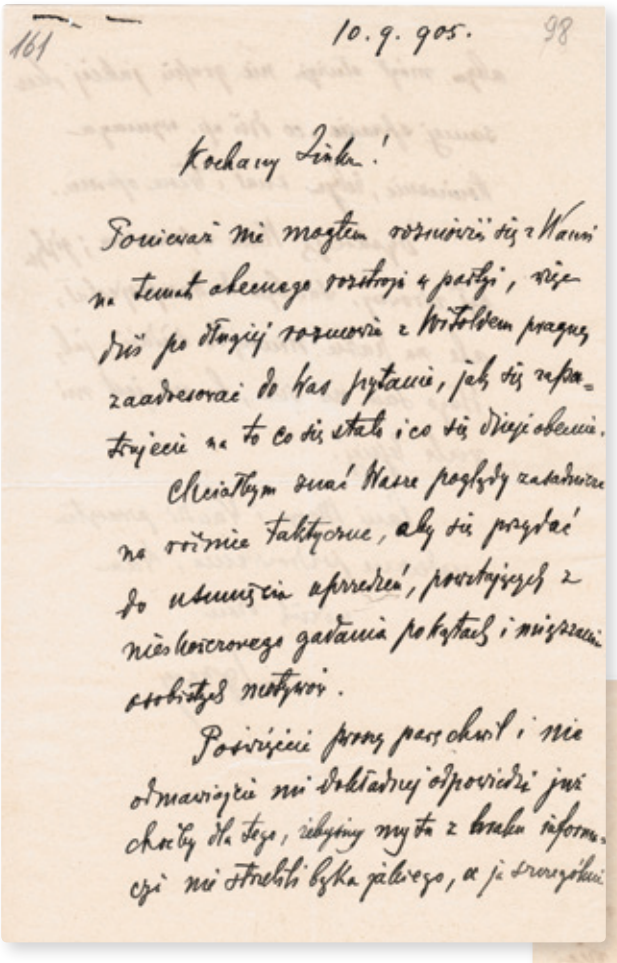

161 10.9.905. 98

Kochany Józku!

Ponieważ nie mogłem rozmówić się z Wami na temat obecnego rozłamu w partyi, więc dziś po długiej rozmowie z Witoldem pragnę zaadresować do Was pytanie, jak się zapatrujecie na to co się stało i co się dzieje obecnie.

Chciałbym znać Wasze poglądy zarówno na różnice taktyczne, aby się przyjąć do usunięcia sprzeczności, powstających z nieskończonego gadania pokątnego i niszczenia osobistych nerwów.

Powiedzcie przez parochwat i nie odmawiajcie mi dokładnej odpowiedzi już choćby dla tego, żebyśmy mogli z braku informacyi nie strzelali bzika jakiego, a ja szczególnie

119.A List Ignacego Daszyńskiego do Józefa Piłsudskiego w sprawie rozłamu w PPS (1905 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka III, k. 98

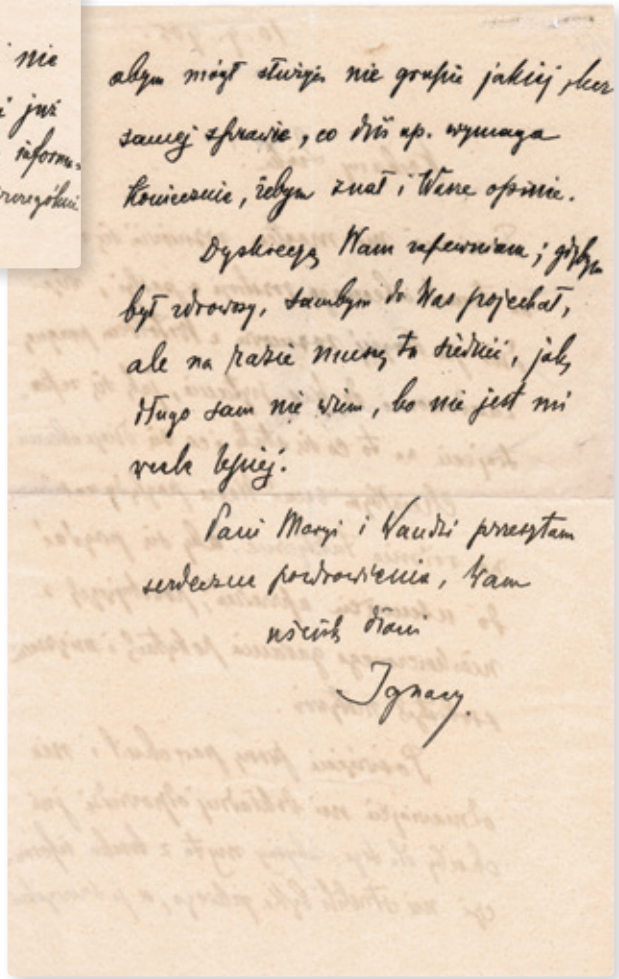

abym miał słuszną nie grupie jakiej jeszcze samej sprawie, co dziś np. wymaga koniecznie, żebym znał i Wasze opinie.

Dyskrecyą Wam zapewniam; gdyby był zdrowszy, szanowny do Was przyjechał, ale na razie mieszkać tu będzie, jak długo sam nie wiem, bo nie jest mi wcale lepiej.

Pani Marysi i Kaudzi przesyłam serdeczne pozdrowienia, Wam uściśnij dłoń

Ignacy.

119.B List Ignacego Daszyńskiego do Józefa Piłsudskiego w sprawie rozłamu w PPS (1905 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka III, k. 98

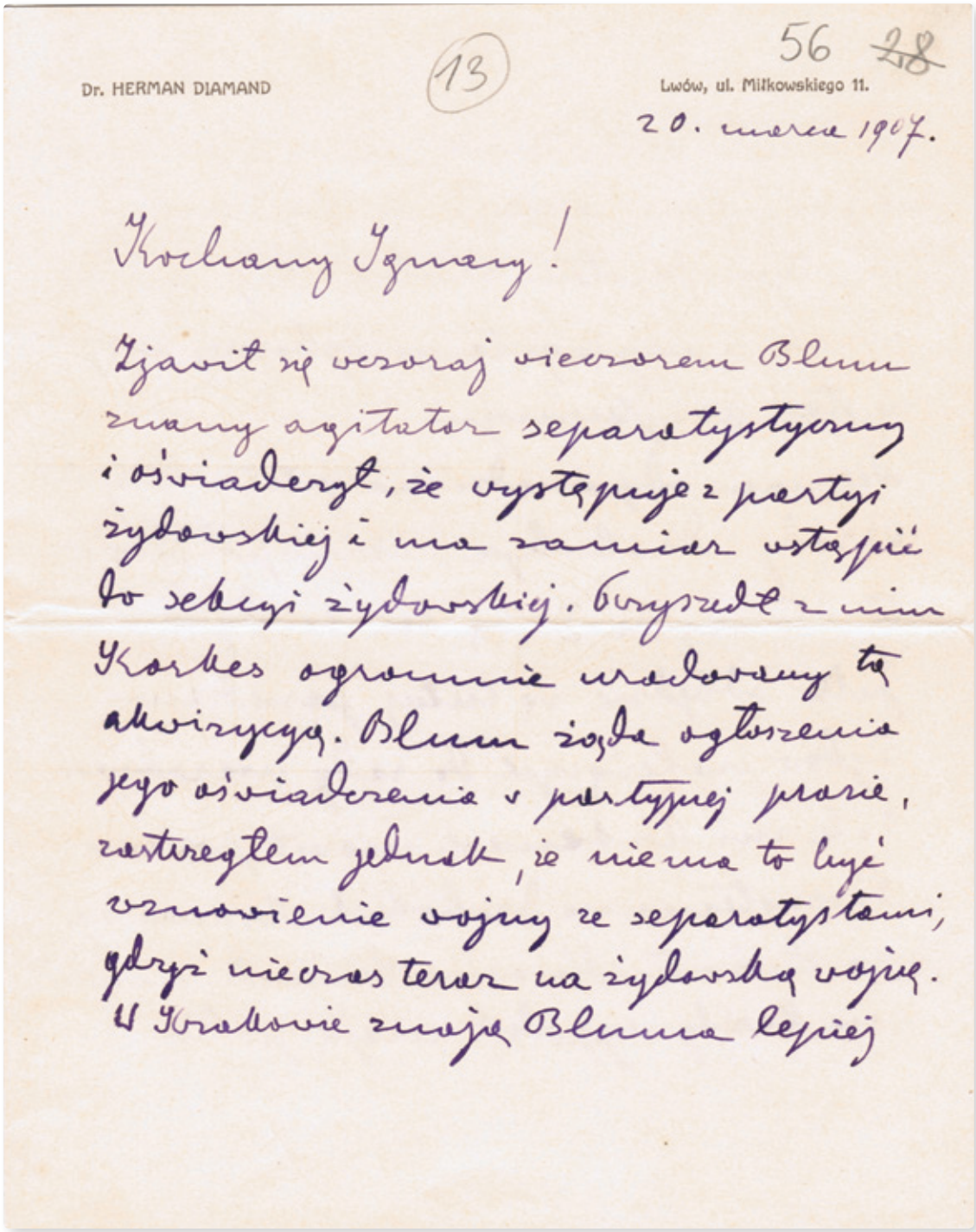

Dr. HERMAN DIAMAND

(13)

56 ~~28~~

Lwów, ul. Miłkowskiego 11.

20. marca 1907.

Kochany Ignacy!

Zjawił się wczoraj wieczorem Blum znany agitator separatystyczny i oświadczył, że występuje z partyji żydowskiej i ma zamiar wstąpić do sekcyi żydowskiej. Przyszedł z nim Korkes ogromnie wzdowany tą akwizycyą. Blum żąda ogłoszenia jego oświadczenia w partyjnej prasie, zastrzegłem jednak, że niema to być wznowienie wojny ze separatystami, gdyż niewczas teraz na żydowską wojnę. W Krakowie znają Bluma lepiej

120. List Hermana Diamanda do Ignacego Daszyńskiego ws. Samuela Bluma (1907 r.), sygn. 70/II-1, s. 56

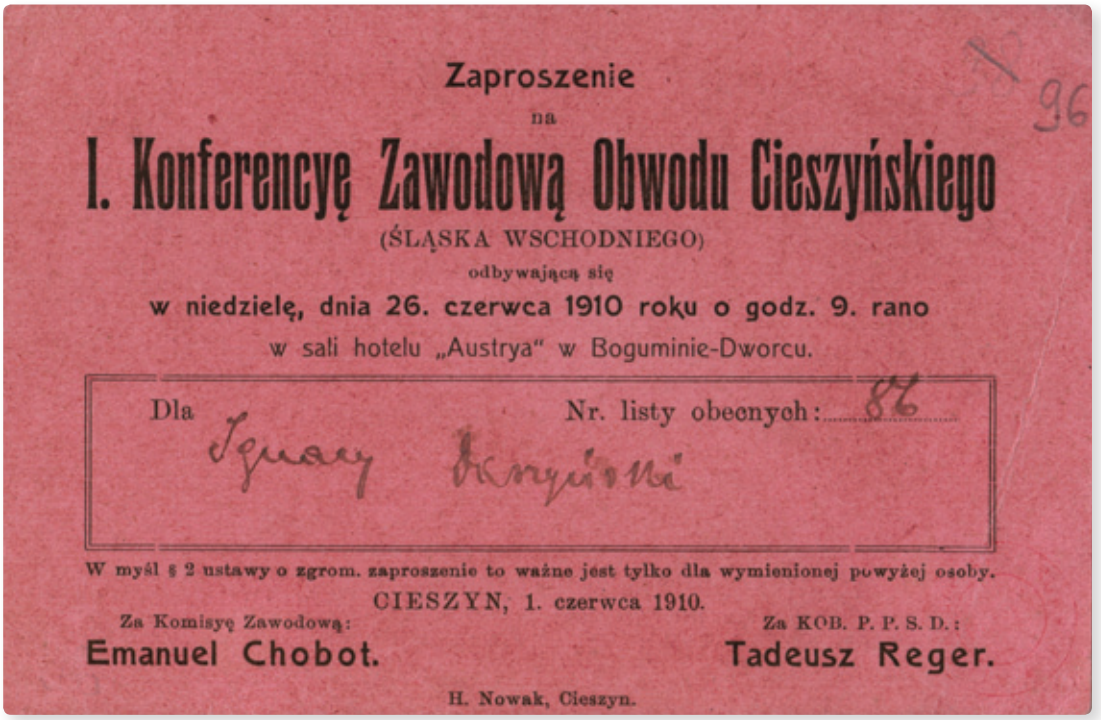

Zaproszenie
na
I. Konferencyę Zawodową Obwodu Cieszyńskiego
(ŚLĄSKA WSCHODNIEGO)
odbywającą się
w niedzielę, dnia 26. czerwca 1910 roku o godz. 9. rano
w sali hotelu „Austrya" w Boguminie-Dworcu.

Dla Ignacy Daszyński Nr. listy obecnych: 86

W myśl § 2 ustawy o zgrom. zaproszenie to ważne jest tylko dla wymienionej powyżej osoby.
CIESZYN, 1. czerwca 1910.
Za Komisyę Zawodową: Emanuel Chobot.
Za KOB. P. P. S. D.: Tadeusz Reger.
H. Nowak, Cieszyn.

121. Zaproszenie na I Konferencję Zawodową PPSD Obwodu Cieszyńskiego (1910 r.), sygn. 70/I-2, s. 96

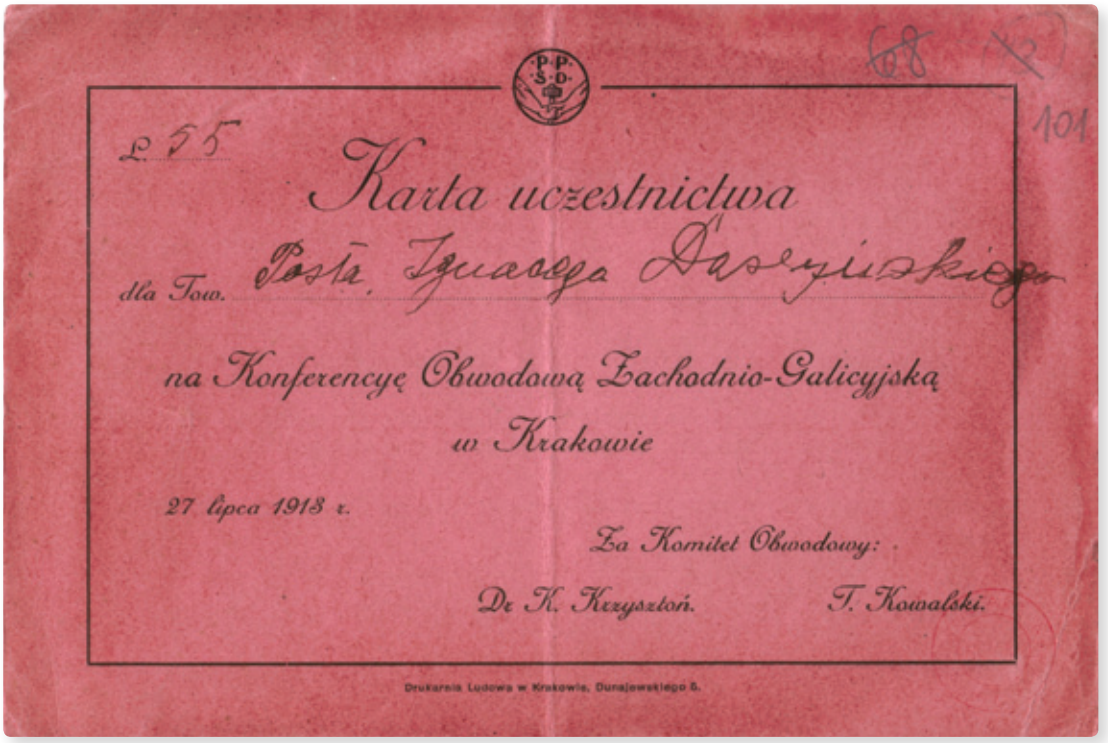

P.P.S.D.
L. 55
Karta uczestnictwa
dla Tow. Posła Ignacego Daszyńskiego
na Konferencyę Obwodową Zachodnio-Galicyjską
w Krakowie
27 lipca 1913 r.
Za Komitet Obwodowy:
Dr K. Krzyszton. T. Kowalski.
Drukarnia Ludowa w Krakowie, Dunajewskiego 5.

122. Karta uczestnictwa w Konferencji PPSD Galicji Zachodniej (1913 r.), sygn. 70/I-2, s. 101

99

L. 11.

66

Zaproszenie

dla Tow. Daszyński Ignacy.

jako gościa

na

VI. Zjazd krajowy P. P. S. D.

obwodu śląsko-morawskiego,

który się odbędzie w Cieszynie, w „Domu Robotniczym“ w dniach 24. i 25. marca 1912.

Zjazd ten odbędzie się na podstawie § 2. ustawy o zgromadzeniach a zatem zaproszenia niniejszego nie można przenosić na inną osobę.

Za Komitet obwodowy P. P. S. D.
Śląska i Moraw:

Antoni Szotek, przewodniczący.

Dr. Ryszard Kunicki, sekretarz.

Nakładem własnym. — Drukiem H. Nowaka w Cieszynie.

123. Zaproszenie na VI Zjazd Krajowy PPSD Obwodu Śląsko-Morawskiego (1912 r.), sygn. 70/I-2, s. 99

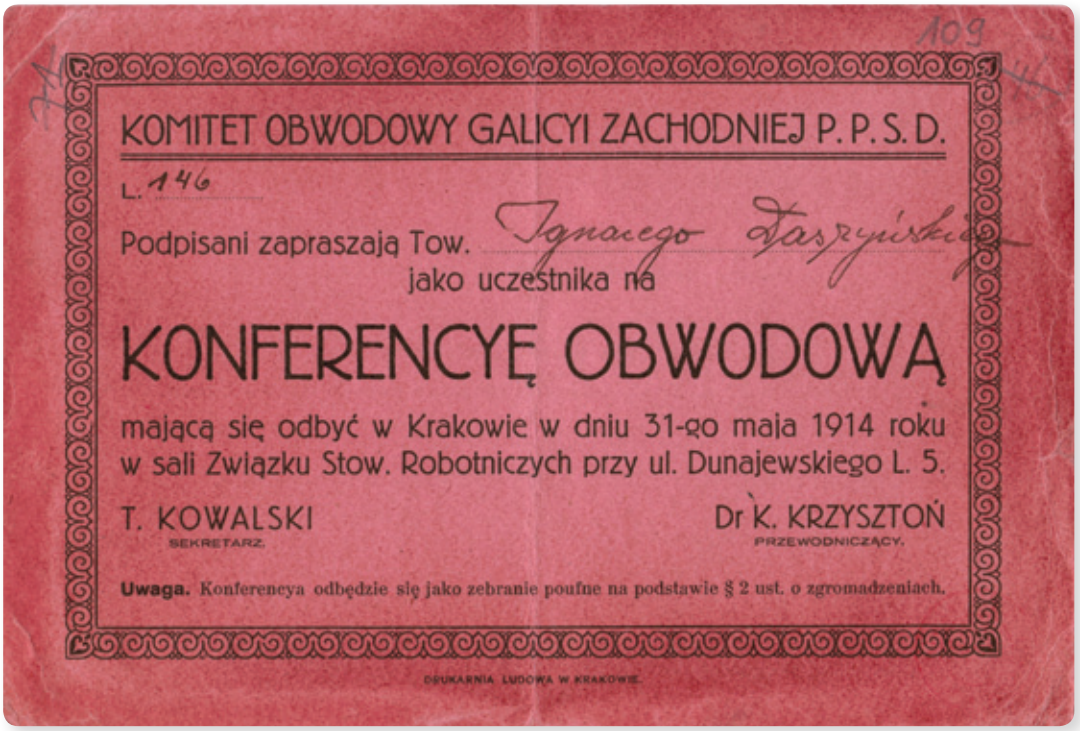

109

KOMITET OBWODOWY GALICYI ZACHODNIEJ P. P. S. D.

L. 146

Podpisani zapraszają Tow. Ignacego Daszyńskiego
jako uczestnika na

KONFERENCYĘ OBWODOWĄ

mającą się odbyć w Krakowie w dniu 31-go maja 1914 roku
w sali Związku Stow. Robotniczych przy ul. Dunajewskiego L. 5.

T. KOWALSKI
SEKRETARZ.

Dr K. KRZYSZTOŃ
PRZEWODNICZĄCY.

Uwaga. Konferencya odbędzie się jako zebranie poufne na podstawie § 2 ust. o zgromadzeniach.

DRUKARNIA LUDOWA W KRAKOWIE.

124. Zaproszenie na Konferencję Obwodową PPSD Galicji Zachodniej (1914 r.), sygn. 70/I-2, s. 109

113

POLSKA PARTJA SOCJALISTYCZNA

Polska Partja Socjal-Demokracji Galicji i Ślązka.

№ 112 LEGITYMACJI.

Towarzysz Ignacy Daszyński

jest delegatem z Galicji

Członek C. K. R.

Sekretarz Zjazdu Janusz Gonechowski

Warszawa 8 Grudnia 1918 r.

PARTJI SOCJALISTYCZNEJ C.K.R.

125. Zaproszenie na Zjazd PPSD Galicji i Śląska (1918 r.), sygn. 70/I-2, s. 113

121

XVIII KONGRES
POLSKIEJ PARTJI SOCJALISTYCZNEJ
23, 24, 25, 26, 27 lipca 1921 roku
W ŁODZI.
W sali Koncertowej, przy ul. Dzielnej № 18.

Tow. Daszyński
Delegat Rada Naczelna P.P.S.
L. 7.
wz. Sekretarz C. K. W.

126. Karta delegata na XVIII Kongres PPS (1921 r.), sygn. 70/I-2, s. 121

10

CENTRALNA ORGANIZACJA
ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH
PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH

Warszawa, dnia 20 marca 1928 r.
Sienna 16, tel. 165-65.

15 10

Szanowny Kolego,

Niniejszym zawiadamiamy, że w dniu 23 b.m.,t.j. w piątek o godz.7 i pół wiecz.odbędzie się posiedzenie Komitetu Wykonawczego Centralnej Organizacji.

Z koleżeńskim pozdrowieniem

Sekretarz: Prezes:

RADA GŁÓWNA

127. Zaproszenie na posiedzenie Komitetu Wykonawczego Centralnej Organizacji ZZPU (1928 r.), sygn. 70/II-3, s. 15

29

POLSKA PARTYA SOC.-DEMOKR. GALICYI I ŚLĄSKA

KARTA LEGITYMACYJNA NA R. 1906

dla Towarzysza

Ignacego Daszyńskiego

Kraków 5 dnia stycznia 1906.

ZA KOMITET WYKONAWCZY:

Sekretarz: Dr. E. Bobrowski. Przewodniczący: Leon Misiołek. Skarbnik: Fr. Waligóra.

128. Legitymacja Ignacego Daszyńskiego jako członka PPSD Galicji i Śląska (1906 r.), sygn. 70/I-2, s. 29

27

Polska Partya socyalno-demokr. Galicyi i Śląska.

KARTA LEGITYMACYJNA

na rok 1907.

Towarzysz Daszyński Ignacy

Kraków dnia 17. I. 1907.

ZA KOMITET WYKONAWCZY:

Sekretarz: Dr. E. Bobrowski. Przewodniczący: Leon Misiołek. Skarbnik: Józef Kusiba.

129. Legitymacja Ignacego Daszyńskiego jako członka PPSD Galicji i Śląska (1907 r.), sygn. 70/I-2, s. 27

32

ROK 1908.

XI. Kongres P. P. S. D. uchwalił jednolity podatek partyjny w kwocie 3 h. tygodniowo, z czego 3 h. mają być użyte na potrzeby Komitetu miejscowego, 1 h. dla Komitetu obwodowego i 1 h. dla Komitetu wykonawczego.

Podatek powyższy wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1908 r.

DRUKARNIA LUDOWA W KRAKOWIE

30

POLSKA PARTYA SOCYALNO-DEMOKRATYCZNA GALICYI I ŚLĄSKA.

KARTA LEGITYMACYJNA

NA ROK 1908/9.

Imię i nazwisko Ign. Daszyński

Zatrudnienie

ZA KOMITET WYKONAWCZY:

Sekretarz: Dr E. Bobrowski Przewodniczący: J. Englisch

ZA KOMITET MIEJSCOWY:

Kraków, dnia 1 listopada 1908.

Przewodniczący: Dr M. Kapellner

130. Legitymacja Ignacego Daszyńskiego jako członka PPSD Galicji i Śląska (1908/1909 r.), sygn. 70/I-2, s. 32, 30

131. Karta uczestnictwa Ignacego Daszyńskiego w jubileuszu Antoniego Filipowskiego (1904 r.), sygn. 70/I-2, s. 81

132. Zaproszenie na otwarcie Domu Robotniczego w Górnej Suchej (1907 r.), sygn. 70/I-2, s. 126-127

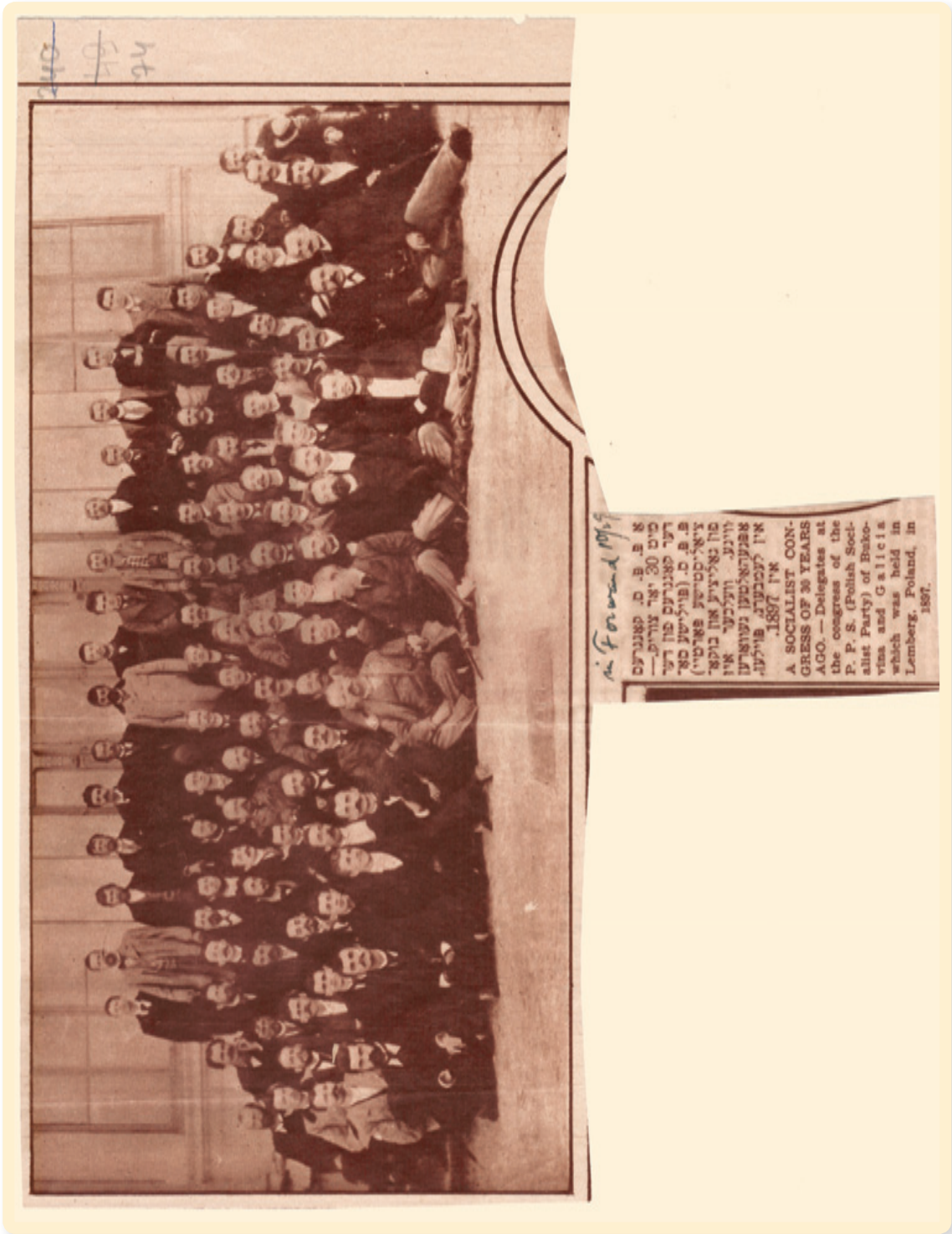

A SOCIALIST CONGRESS OF 30 YEARS AGO. — Delegates at the congress of the P. P. S. (Polish Socialist Party) of Bukovina and Galicia which was held in Lemberg, Poland, in 1897.

133. Wycinek z prasy żydowskiej dot. delegatów PPS Bukowiny i Galicji na Kongresie we Lwowie (1897 r.), sygn. 70/I-5, s. 74

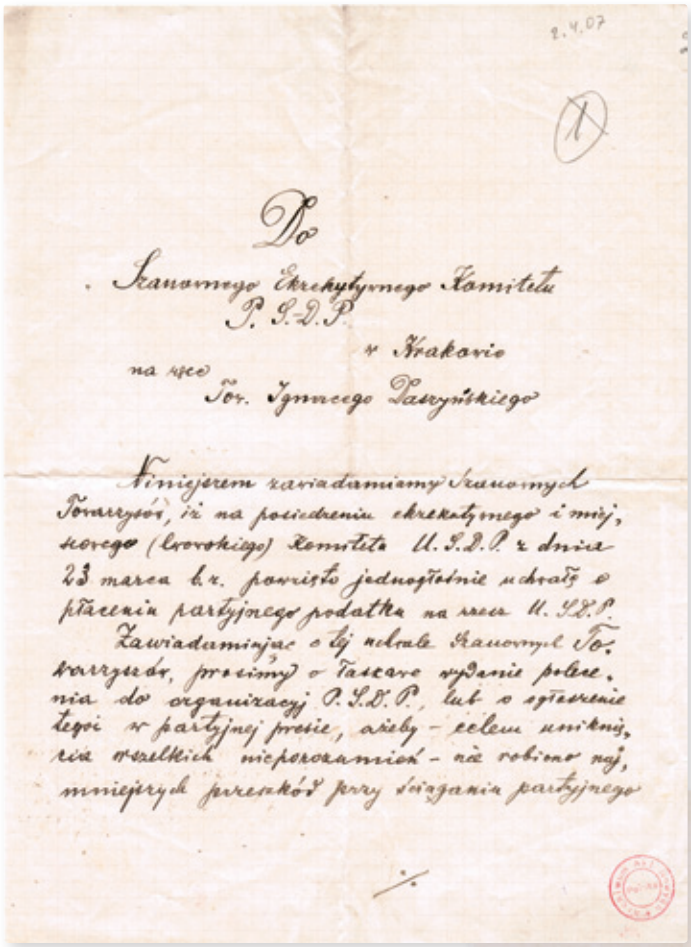

2.4.07

1

Do
Szanownego Ekrekutywnego Komitetu
P. S. D. P.
w Krakowie
na ręce
Tow. Ignacego Daszyńskiego

Niniejszem zawiadamiamy Szanownych Towarzyszy, iż na posiedzeniu ekrekutywnego i miejscowego (krakowskiego) Komitetu U. S. D. P. z dnia 23 marca b. r. powzięto jednogłośnie uchwałę o płaceniu partyjnego podatku na rzecz U. S. D. P.

Zawiadamiając o tej uchwale Szanownych Towarzyszy, prosimy o łaskawe wydanie polecenia do organizacyj P. S. D. P. lub o ogłoszenie tego w partyjnej prasie, aby – celem uniknięcia wszelkich nieporozumień – nie robiono nam mniejszych przeszkód przy ściąganiu partyjnego

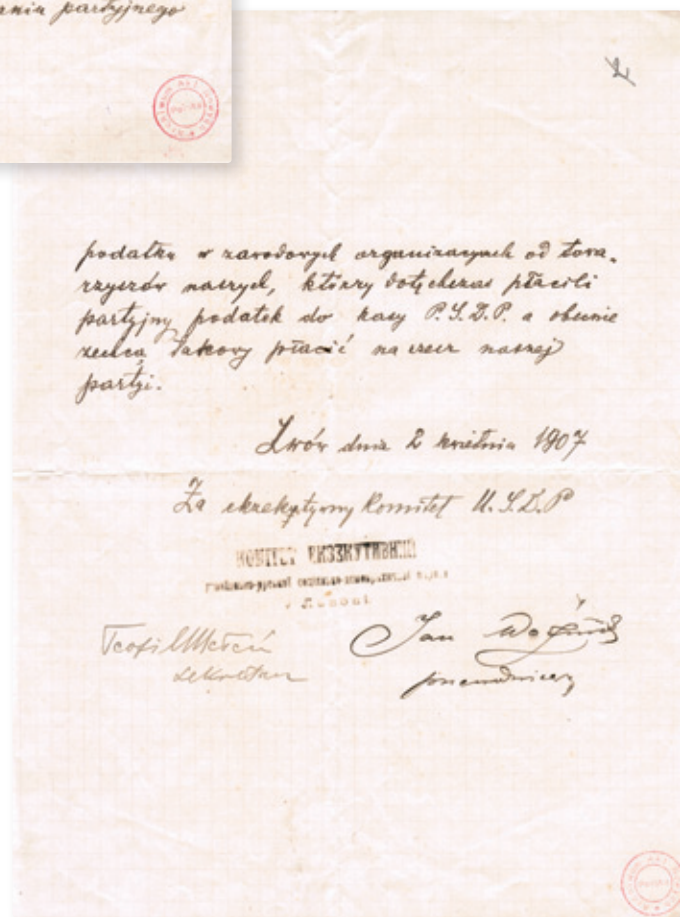

2

podatku w zarodzonych organizacyjach od towarzyszów naszych, którzy dotychczas płacili partyjny podatek do kasy P. S. D. P. a obecnie zechcą takowy płacić na rzecz naszej partyi.

Lwów dnia 2 kwietnia 1907

Za ekrekutywny Komitet U. S. D. P.

KOMITET EKSEKUTYWNY

Teofil Mercin
sekretarz

Jan Dobrański
przewodniczący

134.A List ukraińskiej SDP do polskiej SDP, informujący o wyodrębnieniu struktur finansowych partii (1907 r.), sygn. 70/II-3, s. 2

134.B List ukraińskiej SDP do polskiej SDP, informujący o wyodrębnieniu struktur finansowych partii (1907 r.), sygn. 70/II-3, s. 3

CZĘŚĆ IV
IN MEMORIAM

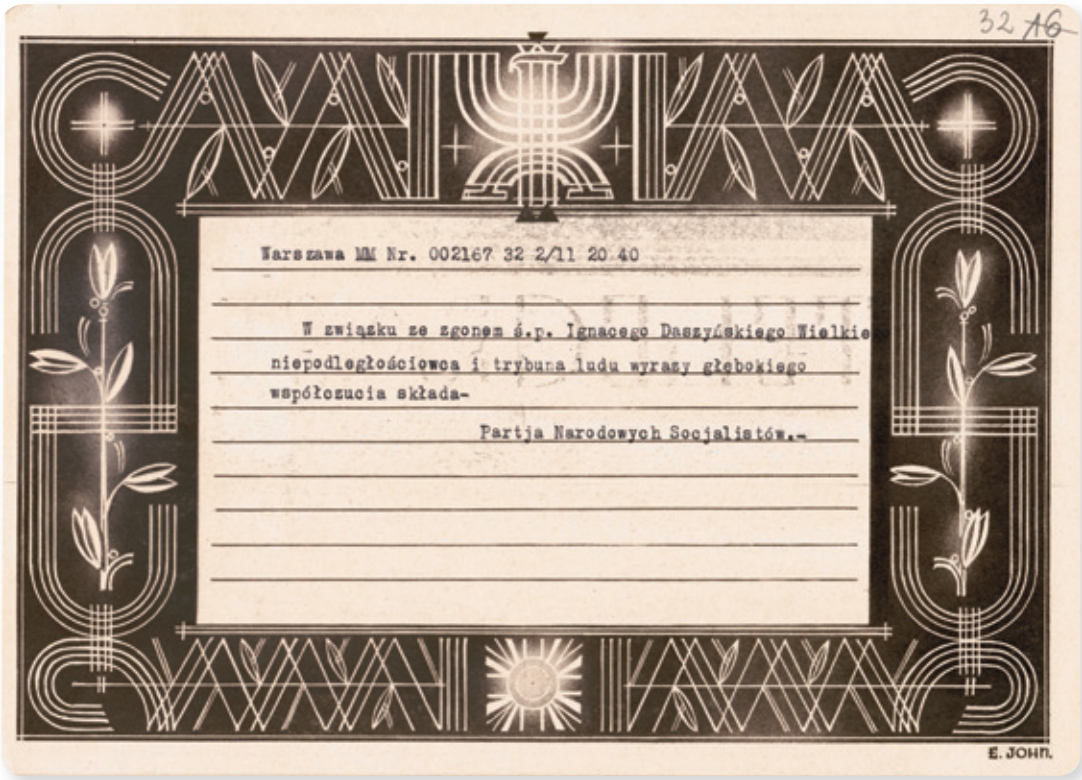
32 A6

Warszawa MM Nr. 002167 32 2/11 20 40

W związku ze zgonem ś.p. Ignacego Daszyńskiego Wielkie niepodległościowca i trybuna ludu wyrazy głębokiego współczucia składa-

Partja Narodowych Socjalistów.-

E. JOHN.

135. Telegram kondolencyjny od Partii Narodowych Socjalistów (1936 r.), sygn. 70/II-6, s. 32

20 A9

Warszawa Tel-054-3641/XI-15-30

Łączymy się z Wami w żalu z powodu zgonu Wodza Polskiej Klasy Robotniczej Niezłomnego Bojownika o wolność i socjalizm Ignacego Daszyńskiego-

Komitet Centralny Bundu w Polsce.

E. JOHN.

136. Telegram kondolencyjny od Komitetu Centralnego Bundu w Polsce (1936 r.), sygn. 70/II-6, s. 20

Warszawa Tel. 0240 29 2/11 14 02 =

Żydowska młodzież socjalistyczna schyla swe sztandary przed zgasłym Wodzem Polskiej Klasy Robotniczej Ignacym Daszyńskim

Komitet Centralny Związku Młodzieży Cukunft w Polsce.

E. JOHN.

137. Telegram kondolencyjny od Komitetu Centralnego Związku Młodzieży Cukunft w Polsce (1936 r.), sygn. 70/II-6, s. 24

Łódź Nr. 28/1 40 1 12 52.

Robotnicze Towarzystwo Przyjaciół Dzieci Oddział w Łodzi składa głęboki hołd pamięci Wielkiego Przyjaciela dzieci robotniczych Ignacego Daszyńskiego i przesyła imieniem dzieci robotniczych łódzkich wyrazy największego żalu i smutku-

Walczak.-

E. JOHN.

138. Telegram kondolencyjny od Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci (1936 r.), sygn. 70/II-6, s. 8

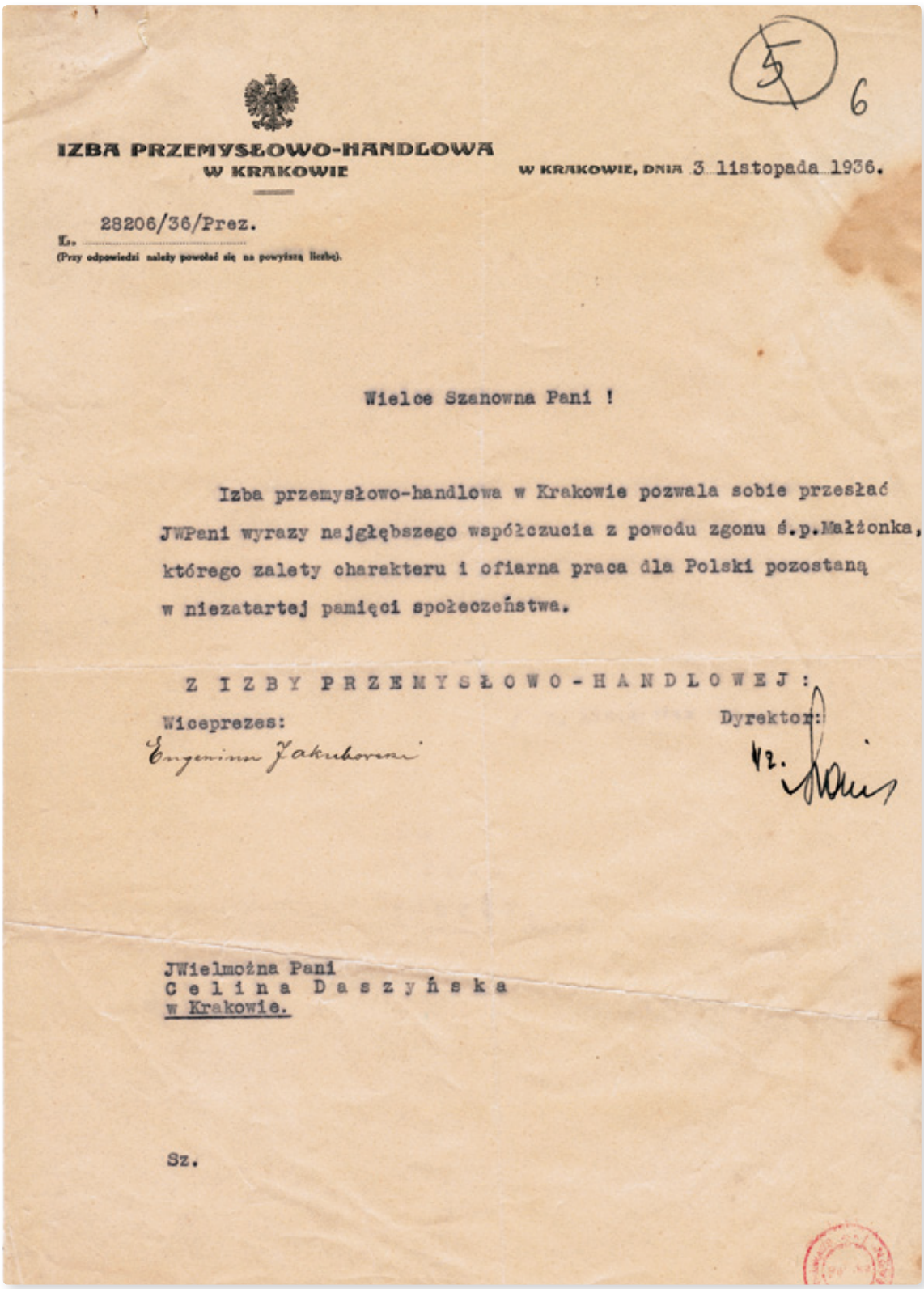

IZBA PRZEMYSŁOWO-HANDLOWA
W KRAKOWIE

W KRAKOWIE, DNIA 3 listopada 1936.

L. 28206/36/Prez.
(Przy odpowiedzi należy powołać się na powyższą liczbę).

Wielce Szanowna Pani !

Izba przemysłowo-handlowa w Krakowie pozwala sobie przesłać JWPani wyrazy najgłębszego współczucia z powodu zgonu ś.p.Małżonka, którego zalety charakteru i ofiarna praca dla Polski pozostaną w niezatartej pamięci społeczeństwa.

Z IZBY PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ:

Wiceprezes: Eugeniusz Jakubowski

Dyrektor: Wz.

JWielmożna Pani
Celina Daszyńska
w Krakowie.

Sz.

139. Kondolencje dla Celiny Daszyńskiej od Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie (1936 r.), sygn. 70/II-5, s. 6

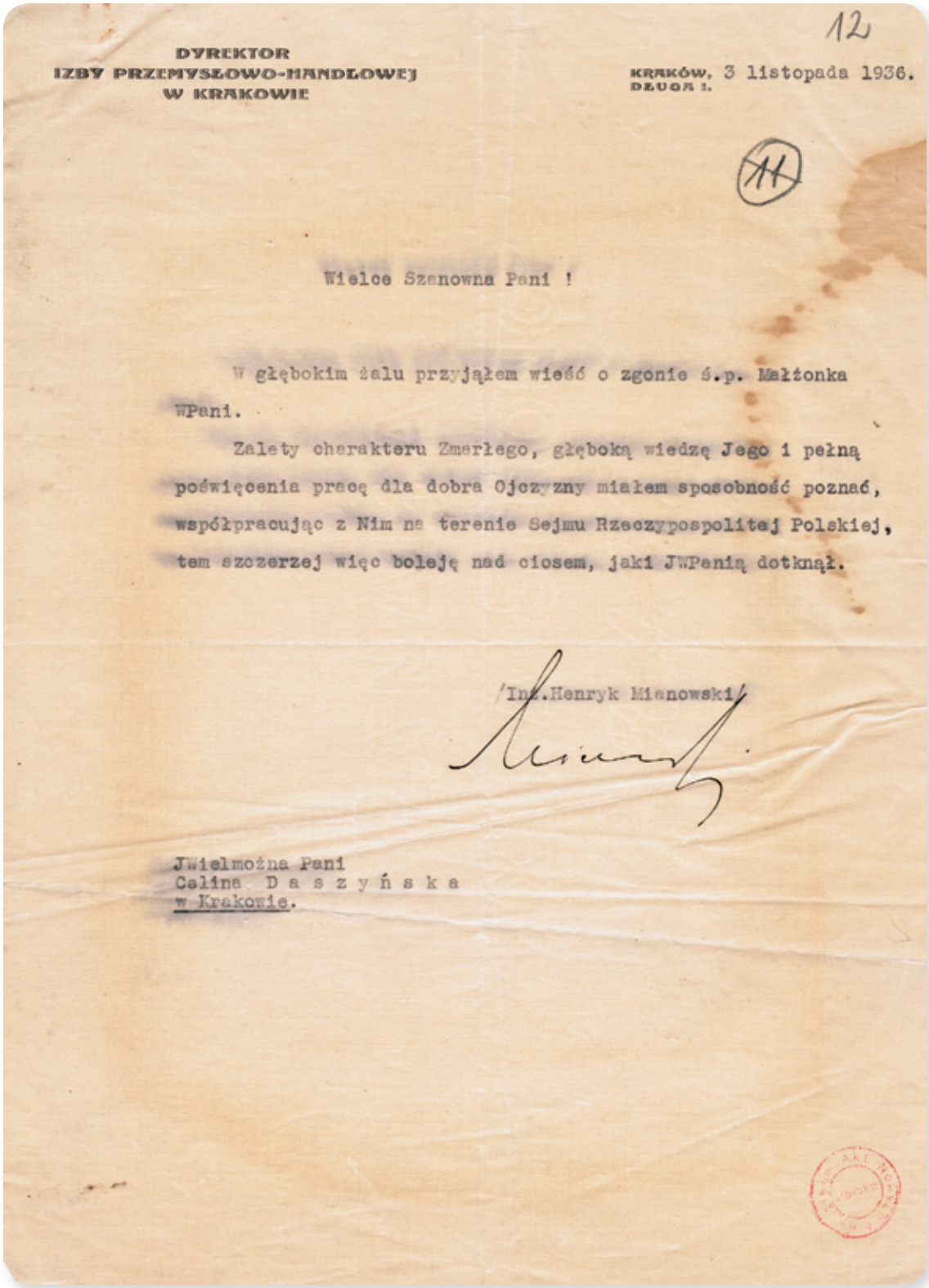

12

DYREKTOR
IZBY PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ
W KRAKOWIE

KRAKÓW, 3 listopada 1936.
DŁUGA 1.

Wielce Szanowna Pani !

W głębokim żalu przyjąłem wieść o zgonie ś.p. Małżonka WPani.

Zalety charakteru Zmarłego, głęboką wiedzę Jego i pełną poświęcenia pracę dla dobra Ojczyzny miałem sposobność poznać, współpracując z Nim na terenie Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, tem szczerzej więc boleję nad ciosem, jaki JWPanią dotknął.

/Inż.Henryk Mianowski/

JWielmożna Pani
Celina Daszyńska
w Krakowie.

140. Kondolencje dla Celiny Daszyńskiej od Dyrektora Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie (1936 r.), sygn. 70/II-5, s. 12

PREZYDENT
STOŁ. KRÓL. M. KRAKOWA

(6) 7

Kraków, dnia 2 listopada 1936 r.

Wielce Szanowna Pani !

Śmierć śp. Męża, która Panią okryła żałobą i ja głęboko odczułem.-

Pragnę w tej bolesnej chwili dać wyraz memu szczeremu żalowi z powodu zgonu Człowieka, z którym łączyły mnie węzły prawdziwej przyjaźni.-

Dr Kaplicki

/ Dr. Mieczysław Kaplicki /

JWielmożna Pani
Celina D A S Z Y Ń S K A
K R A K Ó W .

141. Kondolencje dla Celiny Daszyńskiej od Prezydenta Krakowa (1936 r.), sygn. 70/II-5, s. 7

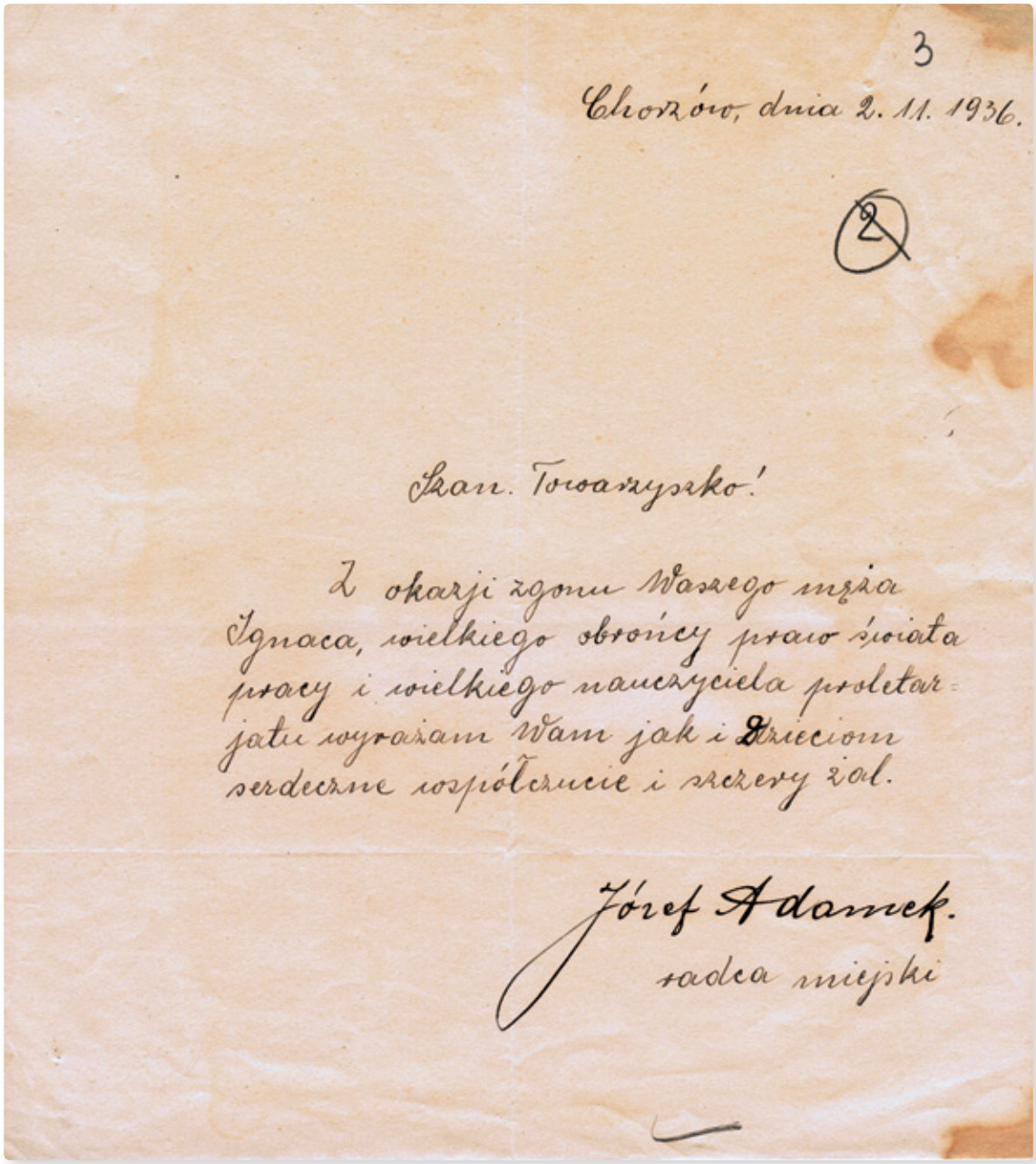

3

Chorzów, dnia 2. 11. 1936.

2

Szan. Towarzyszko!

Z okazji zgonu Waszego męża Ignaca, wielkiego obrońcy praw świata pracy i wielkiego nauczyciela proletarjatu wyrażam Wam jak i Dzieciom serdeczne współczucie i szczery żal.

Józef Adamek.
radca miejski

142. Kondolencje dla Celiny Daszyńskiej od Józefa Adamka, radcy miejskiego Chorzowa (1936 r.), sygn. 70/II-5, s. 3

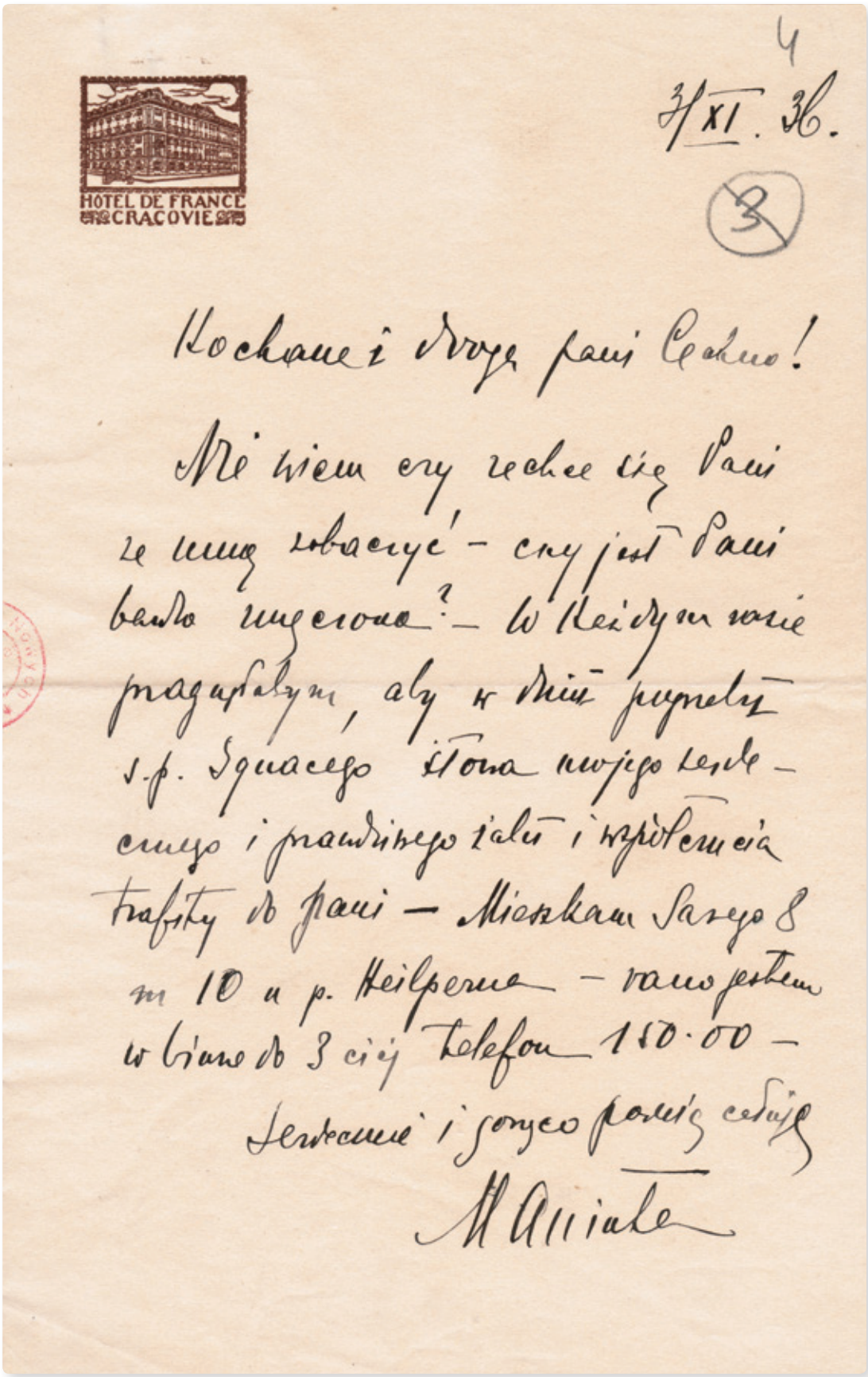

HÔTEL DE FRANCE
CRACOVIE

4

3/XI. 36.

3

Kochana i droga pani Celino!

Nie wiem czy zechce się Pani ze mną zobaczyć – czy jest Pani bardzo zmęczona? – W każdym razie pragnąłbym, aby w dniu pogrzebu ś.p. Ignacego słowa mojego serdecznego i prawdziwego żalu i współczucia trafiły do Pani – Mieszkam Sarego 8 m 10 u p. Heilperna – rano jestem w biurze do 3 ciej telefon 180·00 –

Serdecznie i gorąco pomnę całuję

M Allias

143. Kondolencje dla Celiny Daszyńskiej (1936 r.), sygn. 70/II-5, s. 4

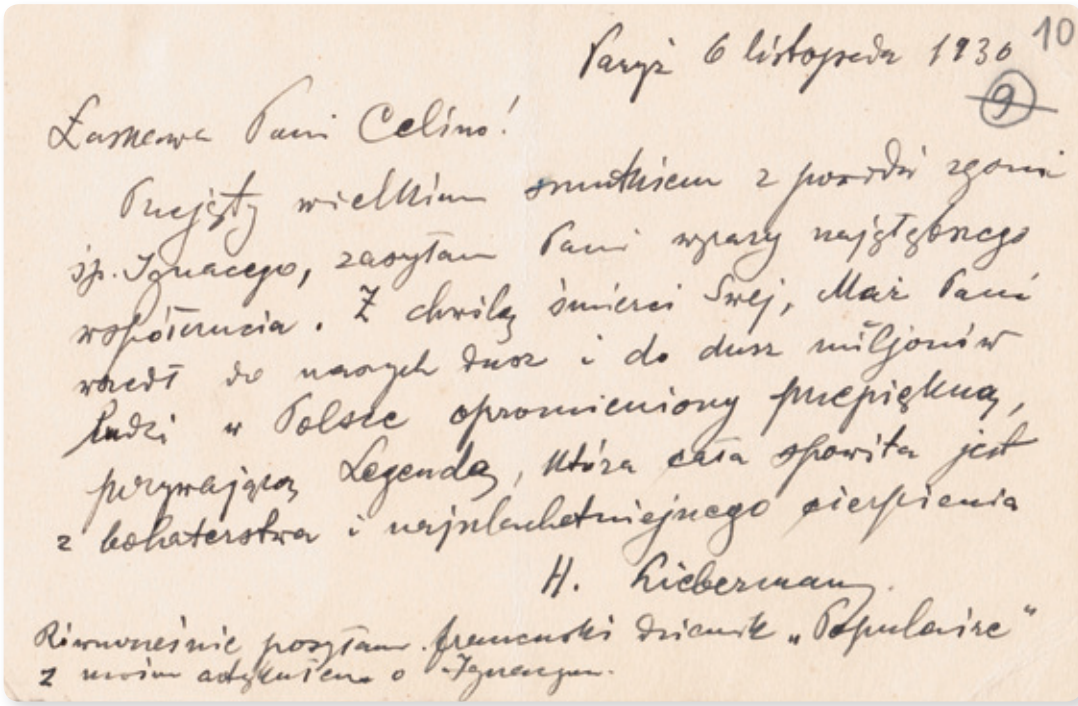

Paryż 6 listopada 1936 10

Łamowa Pani Celino!

Przejęty wielkim smutkiem z powodu zgonu śp. Ignacego, zasyłam Pani wyrazy najgłębszego współczucia. Z chwilą śmierci Swej, Mąż Pani wszedł do naszych dusz i do dusz miljonów ludzi w Polsce opromieniony przepiękną, przymajową Legendą, która cała sporita jest z bohaterstwa i najszlachetniejszego cierpienia

H. Lieberman.

Równocześnie posyłam francuski dziennik „Populaire" z moim artykułem o Ignacym.

144. Kondolencje dla Celiny Daszyńskiej od Hermana Liebermana (1936 r.), sygn. 70/II-5, s. 10

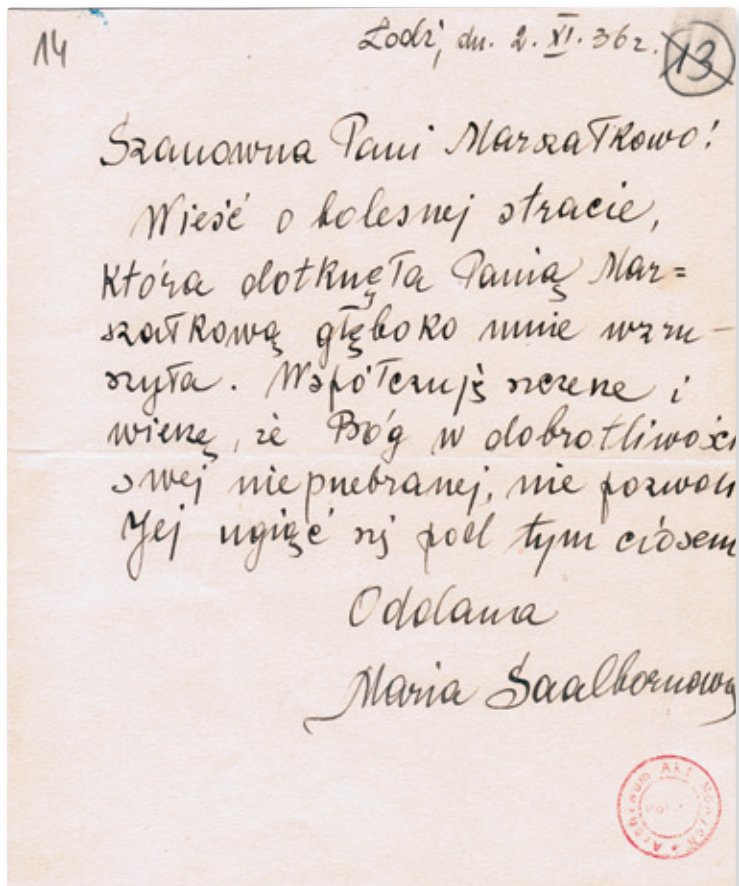

14 Łodzi, dn. 2. XI. 36 r. 13

Szanowna Pani Marszałkowo!

Wieść o bolesnej stracie, która dotknęła Panią Marszałkową głęboko mnie wzruszyła. Współczuję szczerze i wierzę, że Bóg w dobrotliwości swej niepobranej, nie pozwoli Jej ugiąć się pod tym ciosem

Oddana

Maria Saalhornowa

145. Kondolencje dla Celiny Daszyńskiej od Marii Saalhornowej (1936 r.), sygn. 70/II-5, s. 14

Cena 2 zł.

NAPRZÓD

TYGODNIK POLITYCZNO – SPOŁECZNY

ORGAN WOJEWÓDZKIEGO KOMITETU POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ

Nr. 39 Kraków, niedziela 18 listopada, 1945 Rok 54

Ignacy Daszyński – trybun ludu

Młode pokolenie zna zmarłego przed 9 laty tow. Daszyńskiego z fotografii, jako siwego, jak gołąbek, Marszałka Sejmu. W naszych partyjnych lokalach niema na portretach tego młodego czarnowłosego trybuna, o płomiennych czarnych oczach, o czarnym wielkim wąsie. Gdy patrzymy w tę kościstą lecz łagodną twarz starca, zapominamy o Nim, że to był postrach dla całej reakcji, że dzieci galicyjskich obszarników straszyli „panowie szlachta" Daszyńskim, jak diabłem, że przeciw Niemu grzmiały wszystkie kazalnice.

Pamiętać trzeba, że Daszyński rozpoczął swą działalność socjalistyczną 53 lata temu. Szmat czasu! Chrzest bojowy otrzymał Daszyński już w 14-ym roku życia, gdy po raz pierwszy stanął z bratem swym Pełtkiem przed Sądem Przysięgłych o obrazę majestatu. W Stanisławowie — pisze Daszyński w swych pamiętnikach — okrzyczano obu Daszyńskich za najszkodliwszych ludzi pod słońcem, stroniono od nich, pokazywano palcami dla odstraszającej przestrogi". Ignacy Daszyński pisze o tym procesie: „Było to pierwsze prześladowanie, chrzest buntowników, wskazówka naszej drogi przez długie, długie lata..."

Tak łatwo przypomina się odwagę Daszyńskiego, gdy zagrodził w r. 1930 drogę butnym oficerkom, którzy z rozkazu Piłsudskiego, chcieli zająć gmach sejmowy. Czy jednakże wszyscy docenią fakt, że w walce z Piłsudskim jeden tylko Daszyński w Polsce zdobył się na tak silne wyzwanie?! O zmarłych nie należy mówić nic złego, ale trzeba podkreślić, że w r. 1926 w stosunku do Piłsudskiego zmarły przed niedawnym czasem Wincenty Witos takiej karty, jak Daszyński, nie odegrał. Daszyński jeden miał prawo do powstrzymania Piłsudskiego od złamania wszystkich ustaw i praw i wykonał to po mistrzowsku.

Całe swe życie poświęcił klasie robotniczej. To było jedno długie pasmo walki o Socjalizm. Na tej drodze nietylko wypełniał wielkie zadania o znaczeniu historycznym. Zajmował się też organizacją partyjną, agitacją, prowadził walkę o prawa wyborcze do parlamentu wiedeńskiego, Sejmu lwowskiego, do Kasy Chorych, do Sądów Przemysłowych (Sądów Pracy), współpracował w rozbudowie związków zawodowych, był obok znanego profesora chemii Dr. L. Brunera, bakteriologa Dr. F. Eisenberga, inż. Urbanowicza współzałożycielem Uniwersytetu Ludowego im. A. Mickiewicza, wygłaszał tysięczne referaty na wiecach, odczyty, wykłady, ...a pozatem gnębiły go straszliwe, niewstające kłopoty pieniężne".

Daszyński wymagał szalenie wiele od siebie i dawał bardzo wiele z siebie, nic więc dziwnego, że wymagał od innych, aby tak samo jak On, służyli bez reszty wielkiej wspólnej sprawie. Przykładem świecił dla wszystkich nas, bo szedł na polecenie Komitetu partyjnego z jednakowym zapałem na zgromadzenie, w którym brało 10 tysięcy ludzi udział, jak na zebranie 20 młodych towarzyszy czy towarzyszek. Gdy był redaktorem „Naprzodu", to przed puszczeniem numeru na maszynę, przejrzał go do ostatniej litery. Miał bowiem wysokie poczucie odpowiedzialności.

Miał i wady i błędy. Był przecież tylko człowiekiem. Skoro otoczenie Jego nie mogło powziąć decyzji, On nie mógł czekać i zbyt był apodyktyczny w decyzjach swych, zagalopowywał się. Tak było z decyzją przystąpienia P. P. S. D. do Komisji Tymczasowej Stronnictw Niepodległościowych 10. listopada 1912 r., z której po 10 miesiącach wystąpili socjaliści, tak też było ze wstąpieniem do Koła Polskiego w parlamencie wiedeńskim w r. 1917, z którego znów wystąpili socjaliści w r. 1918. Bił się w takich chwilach odwrotu Daszyński w piersi i mawiał „mea culpa". Większa wina była jednak po stronie tych, którzy nie zdobywali się na szczerą radę i perswazję wobec Daszyńskiego. Mogliby niejeden błędny krok sprostować.

Towarzysz Daszyński był międzynarodowcem. Jakże łatwo jest dziś mówić o porozumieniu z robotnikami innych krajów i narodów! Ale mówić o uczuciach międzynarodowych w r. 1893, pół wieku temu, do tego trzeba było nielada odwagi. Dla mieszczańskich tyków był Daszyński jurgieltnikiem to niemieckim, to angielskim, to szwajcarskim, nie widziano w nim nigdy Polaka. A Daszyński wbrew proroctwom rosyjskiego posła do Dumy Rodiczewa, że Polska niepodległa powstać może za jakich pięćset lat, stanął na czele niepodległościowego ruchu. Sienkiewicz, bo jeszcze drobnomieszczaństwa, marzył o chlebie i dachu dla Polski i śpiewał hymny na cześć rządu i wojska rosyjskiego.

Daszyńskiego nienawidzili endecy z całej mocy. Wiedzieli, że to człowiek twardy, nieugięty, że wie, czego chce. Toteż gdy stanął na czele Rządu Ludowego w Lublinie w listopadzie 1918 r. oświadczyli chórem, że zgodzą się na PPS-owca jako premiera, tylko pod jednym warunkiem, że nim nie będzie Daszyński. Zależało od Piłsudskiego tylko, czy ugnie się przed naszą reakcją, czy też stawi czoła endecji i utrzyma Daszyńskiego na stanowisku premiera. Daszyński umiał by sięgnąć kapitalistom wzbogaconym w czasie czteroletniej wojny do kieszeni, zasilił by Skarb Państwa, umiał by ściągać podatki, zwalczać bezrobocie. Inni na Jego miejscu nie mieli autorytetu w masach robotniczych, nie mieli odwagi czynu. Piłsudski skapitulował przed endecją i mianował Moraczewskiego premierem. Kiedy w lutym r. 1919 nacisk reakcji wzmógł się, Piłsudski kazał Moraczewskiemu stanąć na „baczność" i kazał mu odejść, by zrobić miejsce endeckiemu kandydatowi Paderewskiemu. — Dziś mamy już 27-letnią perspektywę i śmiało twierdzić możemy, że gdyby Daszyński był premierem, nie kazałby Mu stanąć Piłsuski na „baczność", wybory odbyłyby się zupełnie odmiennie, niż pod batutą Paderewskiego, konstytucja ustaliłaby jednoizbowe ciało prawodawcze. To usunięcie Daszyńskiego właśnie w najważniejszej chwili historycznej Odrodzonej Polski gwoli ugłaskania kanalii reakcyjnych było dlań silnym ciosem. Marszałkiem Sejmu Ustawodawczego został wybrany endek Trąmpczyński. Daszyński pracował tylko w partii, jako przewodniczący Rady Naczelnej. Reakcja cieszyła się, że zbawiła trybu-

(C. d. na str. 2-ej)

146. Artykuł prasowy o Ignacym Daszyńskim w krakowskim piśmie „Naprzód" (1945 r.), sygn. 70/II-7, s. 2

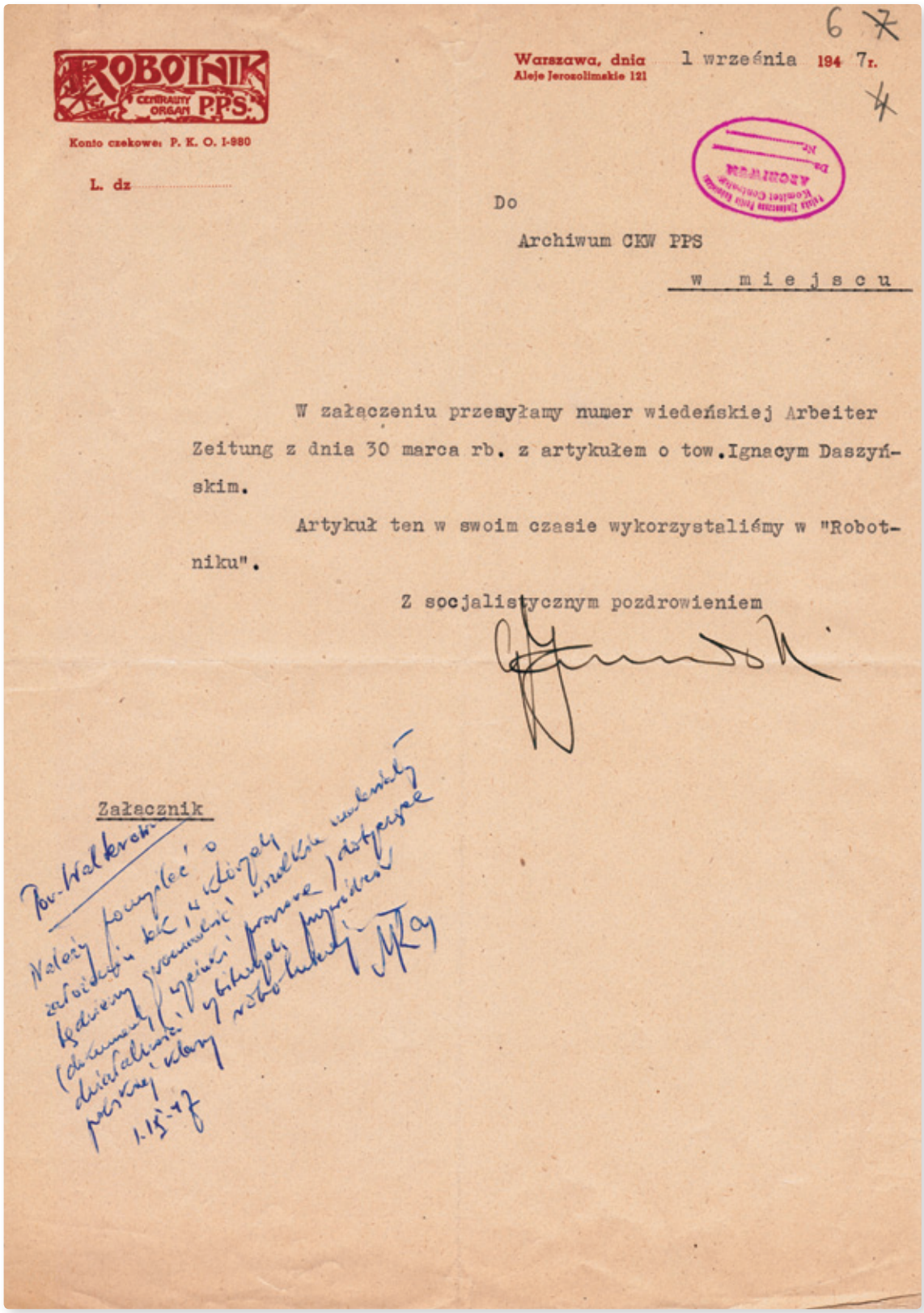

ROBOTNIK
CENTRALNY ORGAN P.P.S.

Konto czekowe: P. K. O. I-980

L. dz .....

Warszawa, dnia 1 września 1947 r.
Aleje Jerozolimskie 121

6 7
4

Do

Archiwum CKW PPS

w miejscu

W załączeniu przesyłamy numer wiedeńskiej Arbeiter Zeitung z dnia 30 marca rb. z artykułem o tow. Ignacym Daszyńskim.

Artykuł ten w swoim czasie wykorzystaliśmy w "Robotniku".

Z socjalistycznym pozdrowieniem

Załącznik

Tow. Walkerowi
Należy powiadomić o
zaistniałej u nas i w Wiedniu sytuacji
będziemy prosili o wyjaśnienie linii
(dokumenty) wydawnictw prasowe i dostępne
działalności
polskiej i klasy robotniczej
1.IX-47

147. Pismo redakcji „Robotnika" do Archiwum CKW PPS ws. artykułu prasowego o Ignacym Daszyńskim, zamieszczonego w wiedeńskim „Arbeiter Zeitung" (1947 r.), sygn. 70/II-7, s. 6

Nr. 76 Wien, Sonntag Arbeiter-Zeitung 30. März 1947 Seite 3

Nazi im Sport

Ein Schweizer Blatt hat vor kurzem darauf hingewiesen, daß der Mann, der in Davos die akademische Weltmeisterschaft bei den Skirennen gewonnen hat, auf der „Ordensburg" Sonthofen erzogen worden ist. Es handelt sich um den Innsbrucker Egon Schöpf. Das Schweizer Blatt schreibt: „Man erinnert sich vielleicht noch, daß in diesen, dem Führer persönlich unterstellten Adolf-Hitler-Schulen, darin die zukünftige Führerschicht herangebildet wurde, nur die erlesensten Super-Arier-Herrenmenschen aufgenommen wurden, die dann stolz mit ihrer SS-Uniform mit dem kleinen Dolch herumspazierten." Die Norweger haben den Leichtathleten Hoff, die Belgier den Fußballer Braine, die Niederländer den Leichtathleten Osendarp, die Dänen die Schwimmerin Hveger und die Jugoslawen den Fußballer Glaser aus dem Sport ausgestoßen und den Gerichten als Kollaborateure übergeben. Die Sportverbände der von Hitler besetzten Länder haben eine Generalreinigung von den Elementen vollzogen, die sich mit den Nazi eingelassen haben. Wie steht es damit im österreichischen Sport?

Das Verbotsgesetz des Jahres 1945, wie auch das Nationalsozialistengesetz, greifen in das Sportgetriebe nur wenig ein. Die Bestimmung, daß Nationalsozialisten in Vereinen keine Funktionen bekleiden dürfen, ist auch auf die Sportorganisationen anzuwenden. Diesen selbst ist es freigestellt, wie weit und in welcher Form sie ehemaligen Nationalsozialisten die Möglichkeit zu rein sportlicher Betätigung gewähren wollen. Ein Verband, der es mit der Ausmerzung des Nazitums sehr ernst nimmt, ist der Österreichische Fußballverband, der nicht nur ehemalige Nazi als Funktionäre nicht duldet, sondern auch alle belasteten Spieler einen Ehrenrat passieren läßt, der erst entscheidet, ob der Betreffende zur sportlichen Betätigung zugelassen werden kann. Viel nachsichtiger, wenn es nicht vielleicht gar Methode ist, verhält sich der Skiverband, doch einige andere Verbände, wie der Leichtathletikverband, der Eislaufverband, der Schwimmverband stehen ihm wenig nach.

Zum Leichtathletikländerkampf der Frauen gegen Italien entsendete im vorigen Jahr der Leichtathletikverband die ehemalige Nazi Bauma. Was für Italien möglich war, schien für Frankreich nicht mehr tragbar. Der Handballverband verwendete daher die Nazi Bauma, die auch eine gute Handballerin ist, in die Spielerin eines anderen Vereines. Unter falschem Namen fuhr sie nach Frankreich, unter falschem Namen trat sie dort zu den Spielen an! Es ist zu hoffen, daß in diesen und ähnlichen Fällen nicht politische Sympathie für ehemalige Nazi der Beweggrund war, sondern nur militärischer Sportehrgeiz, der um jeden, auch um einen so bedenklichen Preis zu Sporterfolgen kommen will. Man muß auch entschieden dagegen Stellung nehmen, daß wie das Österreichische Olympische Komitee vor kurzem bekanntgegeben hat, Ausländern, die Österreich bei den Olympischen Spielen 1948 Erfolge einbringen könnten, die österreichische Staatsbürgerschaft verliehen werden soll. Unser neues demokratisches Österreich muß auf allen Gebieten auf größte Sauberkeit sehen; und doch werden gerade im Sport Ungeschicklichkeiten, Taktlosigkeiten und Extratouren — wie zum Beispiel vor kurzem der Versuch, eine Wiener Kunstfliegergruppe nach Deutschland zu entsenden — begangen!

Wir raten keineswegs zu einer allgemeinen Ausstoßung der ehemaligen Nazi aus dem Sport; dieser soll vielmehr einer der Wege sein, auf dem sie bei gesundem Tun zu gesundem, anständigem Denken zurückgeführt werden. Aber es ist ein großer Unterschied, ob man Sport in Österreich treibt oder Österreich im Sport repräsentativ vertreten soll. Die Sportverbände haben heute in Österreich soviel Freiheit, daß ihnen bei der Zusammenstellung ihrer Repräsentativmannschaften niemand dreinredet; sie müssen daher selber darauf sehen, daß keine Nazi in diese Mannschaften eingereiht werden. Auch das Österreichische Olympische Komitee wird in der nächsten Zeit einen Beschluß fassen müssen, daß nur politisch vollkommen unbelastete Österreicher und Österreicherinnen unser Land in London und St. Moritz vertreten dürfen. Das Komitee hat durch Spenden, Sammlungen und Beiträge sehr bedeutende Einnahmen zu erwarten. Diese Gelder, die der Sportfreundlichkeit der Allgemeinheit zu verdanken sein werden, dürfen nie und nimmer dazu verwendet werden, um ehemalige Nazisportkanonen zur Olympiade zu entsenden, auch nicht einmal dazu, ehemalige Nazi als Olympiatrainer zu verwenden! Österreichs Sport soll nach innen großmütig und gesund, nach außen klar und korrekt sein.

O. H.

Heute vor fünfzig Jahren

Als der erste Sozialist im Parlament sprach

Von Johann Witzmann

Heute sind es auf den Tag fünfzig Jahre, seitdem die erste Sitzung jenes ersten Parlaments der fünften Kurie stattfand, in das nach den Wahlen vom 9. März 1897 zum erstenmal in der österreichischen Geschichte auch eine kleine sozialistische Fraktion von vierzehn Abgeordneten einzog. Wir glauben, diesen Gedenktag nicht besser würdigen zu können, als indem wir einem Veteranen der Bewegung, unserem alten Freund Johann Witzmann, früherem Gemeinderat von Wien-Fünfhaus, das Wort erteilen und ihn aus dem Schatz seiner Erinnerungen schöpfen lassen.

So oft ich zu Beginn der neunziger Jahre als ein junger Mensch von rund zwanzig Jahren beim Parlament vorbeikam, packte mich ein rechter Zorn. Da saßen sie beisammen, die Grafen und Großindustriellen, die sich Volksvertreter nannten, da machten sie ihre Gesetze, die sie der wehrlosen Mehrheit des Volkes aufzwangen, die indirekten Steuern und die Rekrutenkontingente. Da stritten sie um die sogenannten „nationalen" Belange, und die Nationen selbst, die breiten Massen, fragte kein Mensch. Doch Viktor Adlers Kampfruf weckte die Massen: Allgemeines, gleiches und direktes Wahlrecht!

Wahlrechtsdemonstrationen

Versammlungen, Demonstrationen, Flugblätter, Broschüren, Zeitungsaufsätze — alles warb für den Gedanken. Im Parlament selbst traten zunächst zwei zwei tapfere Männer für ihn ein: Kronawetter und Pernerstorfer. Aber der Druck der öffentlichen Meinung und die gärende Unruhe, die durch die Arbeiterklasse Österreichs ging, zwangen schließlich sogar eine so reaktionäre Regierung wie die des Grafen Taaffe, von der Wahlreform mindestens zu reden.

Nach einer Wahlrechtsdemonstration fiel einmal in der Sellerstätte die Polizei mit gezückten Säbeln über uns her. Auch ich bekam was ab, und als ich darüber schimpfte, wurde ich wegen Wachebeleidigung hopppgenommen und auf die Wachstube Peterspatz geschleppt. Von dort wurde ich am nächsten Morgen zusammen mit etlichen anderen Schicksalsgenossen im „grünen Heinrich" in das damalige Polizeigefangenhaus Theobaldgasse geführt, das vormals ein — Kloster gewesen war. Ein Wachmann nahm uns das Nationale ab. Als ich meinen Namen nannte, rief mich der Beamte fragend an: „Haben Sie nicht einen Verwandten in der Josefstadt?" — „Ja, meinen Bruder, der wohnt in der Tiergasse." Da lachte der Wachmann und sagte: „Ich bin nämlich dort der Hausmeister." Die angenehme Folge dieses Zufalls war, daß wir die „Nobelzelle" des Gefangenhauses bekamen, das sogenannte „Fiakerzimmer", wo wir den ganzen Tag Karten spielen und singen und rauchen und sonst eine Hetz' haben durften. Nach ein paar Tagen waren wir wieder frei und die Wahlrechtsagitation ging weiter.

Ein Geistlicher warnt

Auch im Abgeordnetenhaus selbst gewann sie neue Anhänger. Zu ihnen gehörte der Pater Scheicher, ein Christlichsozialer, aber einer von der Art, wie es später die Fink und Hauser gewesen sind, wirkliche Demokraten, die noch nichts von den antidemokratischen, reaktionär großbürgerlichen Tendenzen der Seipel und Schuschnigg ahnten. Dieser Pater Scheicher nun sagte in der Sitzung des Reichsrates vom 17. September 1894:

Wenn das Haus den Ruf nach Gerechtigkeit, der jetzt von Millionen, die unser Vaterland bewohnen, an uns gerichtet wird, nicht hören wird, dann werden Sie gezwungen sein, die Argumente von der Straße zu vernehmen. Sie werden diese Argumente von der Straße freilich leicht, ein- oder zweimal, zum Schweigen bringen — ich zweifle nicht daran —, aber vergessen Sie nicht: Menschenblut ist ein kostbarer Saft, am Menschenblut haftet stets der Fluch!

Was hätte dieser Priester zum 12. Februar 1934 gesagt? Er fuhr in seiner Rede wie folgt fort:

Und wenn Sie nicht die Kraft in sich haben, auf Privilegien, die Sie bis jetzt hatten, zu verzichten, dann werden Sie und alle, die in diesem Hause sitzen, durch die Argumente der Straße aus diesem Hause hinausgeschwemmt werden.

Solche Worte aus Priestermund! Den Herrschenden gab es zu denken. Aber noch glaubten sie, den Sturm bändigen zu können, indem sie die Massen mit einem Almosen abspeisten, mit der berühmten „fünften Kurie" des Grafen Badeni.

dieser Entrechtung war, daß in dieser fünften allgemeinen Kurie die Wähler der vier privilegierten Wahlkörper alle noch einmal mitwählten!

Die Proleten nahmen es als Abschlagszahlung, aber sie schwiegen dazu nicht und weit hinaus in die Lande hallte das seither geflügelt gewordene Wort unseres unvergeßlichen Ludwig August Bretschneider: Keine Ruhe in Österreich, ehe nicht das allgemeine und gleiche Wahlrecht erreicht ist! Und zehn Jahre später war das Ziel wirklich erreicht.

Eine Enttäuschung

Immerhin: In diesem Monat vor fünfzig Jahren gingen die Wiener Arbeiter zum erstenmal zur Wahl.

Am 9. März 1897 fanden die ersten Wahlen in der fünften Kurie statt. Sie brachten der Wiener Arbeiterschaft eine bittere Enttäuschung. Denn in keinem einzigen Wahlkreis Wiens und Niederösterreichs gelang es, einem Sozialdemokraten zum Sieg zu verhelfen. Alle unsere großen Wortführer, Adler, Schuhmeier, Reumann, Skaret, Pernerstorfer waren unterlegen und mußten politischen Nullen weichen. Am Morgen nach dieser Niederlage, die die ganze Partei entmutigte, schrieb Viktor Adler in der Arbeiter-Zeitung einen seiner berühmten, klaren, mitreißenden Artikel, der uns alle wieder aufrichtete. Ein Trost blieb uns doch. In den anderen Ländern Österreichs waren immerhin vierzehn Sozialdemokraten durchgedrungen, und wir rechneten uns aus: 14 von 72, das ist ein Fünftel. Hätten wir das allgemeine Wahlrecht, das heißt, würden alle 400 Abgeordneten des Parlaments nach den Grundsätzen der fünften Kurie gewählt werden, so wären wir auf 80 Mandate gekommen, wären also eine Riesenpartei gewesen. Also kein Grund zum Kopfhängenlassen, weiterkämpfen: Keine Ruhe in Österreich, bis nicht das allgemeine Wahlrecht unser ist!

Die Sensation der ersten Sitzung

Dann kam die erste Sitzung des neuen Parlaments, der 30. März 1897. Und zum erstenmal sprach dort ein Abgeordneter eines sozialistischen Parlamentsklubs. Es war der Pole Ignaz Daszyński, der Mann, der nachher bis 1918 als der geschätzteste Redner des österreichischen Parlaments anerkannt wurde, hinreißend durch die Leidenschaft und den Schwung seiner Sprache. Er hat nach 1918 in der polnischen Republik eine große Rolle gespielt und war lange Zeit Präsident des polnischen Reichstages.

Dieses erste Auftreten Daszynskis am 30. März 1897 wurde zu einer wahren Sensation. Dergleichen Worte hatte man im österreichischen Parlament noch nie gehört. Es war eine flammende Kampfrede, ein leidenschaftlicher Protest gegen die Verhaftung des Abgeordneten Szajer, eines polnischen, oppositionell gesinnten Bauern, den die Clique der polnischen Schlachzizen um sein Mandat hatte bringen wollen und den ein gefälliger Bezirkshauptmann hatte einsperren lassen. Unter atemloser Spannung des Hauses geißelte Daszynski die Blutsauger der kleinen Bauern und der Arbeiter der Naphthagruben.

Sie werden über dieses Land nicht Vermutungen, sondern blutige Tatsachen zu hören bekommen. Dinge, die gerichtsordnungsmäßig erwiesen sind. Sie werden hören von Leichen, von Verwundeten, von hunderten Verhafteten. Wir treten vor Sie hin als Rächer des vergossenen Blutes.

Als die erschütternde Rede zu Ende war, löste sich die ungeheure Spannung, die über dem ganzen Hause gelegen war, in spontanen lang anhaltenden Beifall. Einstimmig beschloß das Haus, die Regierung aufzufordern, die sofortige Freilassung des Abgeordneten Szajer zu verfügen. Eine Sitzung später war Szajer schon da.

Fast mit Tränen in den Augen lasen wir Daszynskis Rede am Morgen danach in der Arbeiter-Zeitung. Wir fühlten es, wir wußten es: diese Abrechnung, das war das Morgenrot, das war der Anfang einer neuen Zeit. Wie lange immer es noch dauern mag, wir sind auf die Bühne der Geschichte getreten, und nichts kann uns jemals noch von ihr verdrängen. Der Riese Proletariat war erwacht!

Gib mir die Hand, Genosse!

„Zeitung gefällig? Die neuen Lebensmittelaufrufe! Zeitung, bitte!" Mein Angebot bleibt ohne sonderliche Beachtung. Das Thermometer zeigt minus 18 Grade, der Wartesaal ist vorgeheizt und zur spärlich betrachtet. Mit aufgeschlagenen Mantelkragen kauern die Wartenden auf den Bänken, sie haben die Hände in den Manteltaschen vergraben.

„Zeitung gefällig?" Da und dort hebt einer flüchtig den Kopf, sinkt wieder in sich zusammen, hüllt sich fester in seinen Mantel. Nur hin und wieder greift einer abwärts nach der Geldbörse, sucht mit steifen Fingern die Münzen zusammen. Auch mir beben vor Kälte alle Glieder. Ich sehne mich nach Hause, ins warme Bett. Aber vielleicht gelingt es mir doch noch, meiner Frau wenigstens fünf Schilling heimzubringen.

„Zeitung brauch ich keine", sagt ein Mann halblaut. „Haben S keine Zigaretten?" Ich schüttle verneinend den Kopf. „Nein, ich tu nicht schleichen!" Ein ironischer Blick trifft mich. Seine Miene verzieht sich zu verächtlicher Grimasse: „Du san S blöd genug!"

„Zeitung gefällig?" — „Steht eh nix Gscheits drin", läßt sich die Stimme einer Älteren, dicken Frau vernehmen. „Sollen lieber schauen, daß wir was zum Fressen kriegen." Diese Worte finden bei ihren Sitznachbarn lebhafte Zustimmung zu. Mit einer Reihe saftiger, für die Regierung, die politischen Parteien und die Besatzungsmächte wenig schmeichelhafter Äußerungen reagieren sich die Leute den Ärger von der Seele. Mich berührt das Geschimpfe nicht weiter. In meiner Lage kriegt man es langsam satt, immer die Demokratie verteidigen zu müssen — gegen die Demokraten...

In der dunkelsten Ecke des Wartesaals winkt einer. „Zeitung gefällig?" — „Haben S die Arbeiter-Zeitung?" fragt er. „Bedauere, aber abends nehme ich die Morgenblätter nicht mehr mit. Vielleicht ein Abendblatt gefällig?" Der Mann winkt mit leisem Kopfschütteln ab, entnimmt seiner Dose eine Zigarette und wartet auch mir auf. Ich bediene mich und reiche ihm Feuer. Im kurzen Aufflackern der kleinen Flamme treffen sich unsere Blicke und — wir erkennen einander. Augenblicke stehen wir uns vor Überraschung stumm gegenüber. „Gib mir die Hand, Genosse", sagt er dann und streckt mir die Rechte hin. Zögernd legt sich meine Hand in seine. Wortlos lange schütteln wir uns die Hände. Dann wende ich mich ab. Der andere soll die Bewegung nicht sehen, den Sturm widerstreitender Gefühle nicht merken, den seine Begrüßung in mir entfacht hat.

hunger wahlos alles, was mir der Zufall in die Hände spielte, darunter Marx, Engels, Heine und Lassalle. Einer streng konservativen Kleinhäuslerfamilie entstammend und von Natur aus kühlich veranlagt, konnte ich mich damals noch nicht rasten vor Idee des Sozialismus durchringen.

Es kam der erste Weltkrieg. Mein achtzehnter Geburtstag fand mich bereits inmitten des Getriebes der Isonzofront, inmitten von Blut und Leichen, vom fürchterlichen Stahl- und Eisenhagel des Trommelfeuers deprimiert, zermürbt, zermalmt. Und in der Folge kam ich allüberall zurecht, wo der blutige Todestanz am blutigsten war: auf der kahlen Karstoberfläche von Doberdo, in den blutrauschenden Felsklüften der Frenzella und auf den grausigen Totenfeldern des Monte Santo. Verwundung, Desertion, Feldgericht und abermaliges, grauenhaftes Frontgetriebe — nichts blieb mir erspart. Meine junge Seele lehnte sich auf gegen die furchtbare Vergewaltigung alles Menschlichen, mein eigenes, kleines Schicksal versank in dem Meer von Blut und Tränen, das die ganze Menschheit zu ersticken drohte, und in qualvollem Ringen fand ich nun die Brücke zum völkerversöhnenden, weltumspannenden Sozialismus. Ich erlebte 1918 den grandiosen Siegeszug der Partei und trug mein bescheidenes Scherflein zu ihrem Aufstieg bei.

Zuerst faßte die Reaktion in der Wehrmacht Fuß. Einer nach dem anderen kehrte dem sozialdemokratischen Militärverband den Rücken, wechselte hinüber zum Wehrbund. Der Regimentskommandant ließ mich rufen, versprach mir mit herzlichen Worten, mir die Aufnahme in die Offiziersschule zu ermöglichen — wenn...

Ich kannte das Wenn, bedachte mich keinen Augenblick und lehnte ab. Blieb meiner Gesinnung und der Partei treu und — bekam die Folgen zu verspüren. Der Vaugoin-Wind wehte mich aus der Wehrmacht.

Ich ging aus der Kaserne hinaus ins Leben, hinaus in Arbeitslosigkeit und Not. Kämpfte verzweifelt den aussichtslosen Kampf um ein kleines Plätzchen an der Sonne, gleich Zehntausenden Leidensgefährten. Ich stand in der Höllenglut luxemburgischer Kraftöfen, schuftete um Schundlöhne in den nordfranzösischen Erzgruben, irrte obdachlos in Paris umher. Die heiße Sonne Algeriens dörrte mir das Blut aus den Adern, brachte mich dem Wahnsinn nahe. Ein gütiges Geschick bewahrte mich vor der Fremdenlegion, ich landete in einer Lokomotivfabrik in Jugoslawien, wurde von der Gendarmerie über die Grenze geschoben, und lief her-

148. Artykuł prasowy m.in. o Ignacym Daszyńskim, zamieszczony w wiedeńskim „Arbeiter Zeitung" (1947 r.), sygn. 70/II-7, s. 9

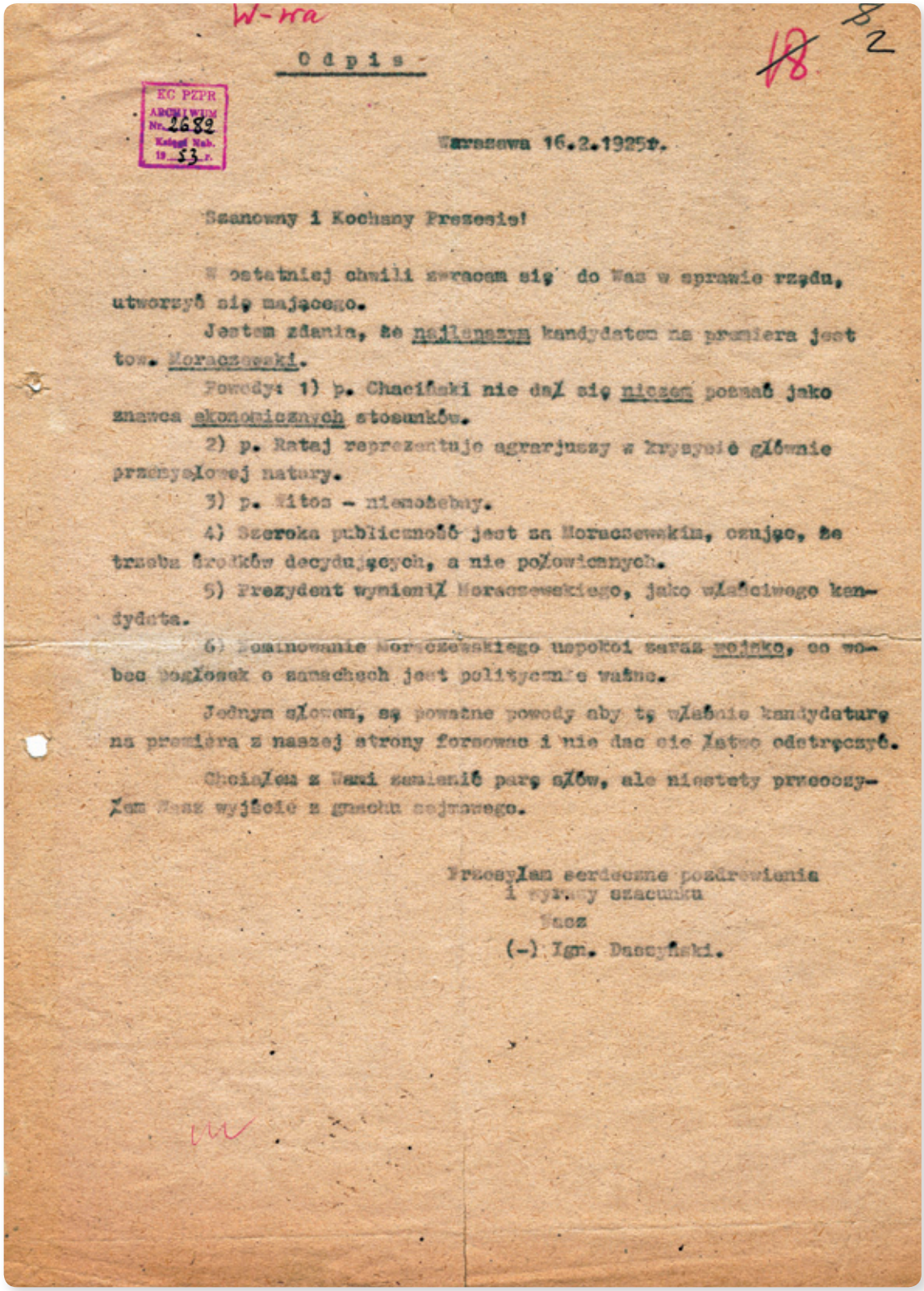

W-wa

Odpis

KC PZPR ARCHIWUM Nr. 2682 Księgi Nab. 19 53 r.

Warszawa 16.2.1925r.

Szanowny i Kochany Prezesie!

W ostatniej chwili zwracam się do Was w sprawie rządu, utworzyć się mającego.

Jestem zdania, że najlepszym kandydatem na premiera jest tow. Moraczewski.

Powody: 1) p. Chaciński nie dał się niczem poznać jako znawca ekonomicznych stosunków.

2) p. Rataj reprezentuje agrarjuszy w kryzysie głównie przemysłowej natury.

3) p. Witos – niemożebny.

4) Szeroka publiczność jest za Moraczewskim, czując, że trzeba środków decydujących, a nie pożowiczanych.

5) Prezydent wymienił Moraczewskiego, jako właściwego kandydata.

6) Nominowanie Moraczewskiego uspokoi zaraz wojsko, co wobec pogłosek o zamachach jest politycznie ważne.

Jednym słowem, są poważne powody aby tę właśnie kandydaturę na premiera z naszej strony forsować i nie dać się łatwo odstręczyć.

Chciałem z Wami zamienić parę słów, ale niestety przeoczyłem Wasz wyjście z gmachu sejmowego.

Przesyłam serdeczne pozdrowienia i wyrazy szacunku

Wasz

(-) Ign. Daszyński.

149. Odpis pisma Ignacego Daszyńskiego z 1925 r. ws. rządu Jędrzeja Moraczewskiego (1945 r.), sygn. 70/II-9, s. 1

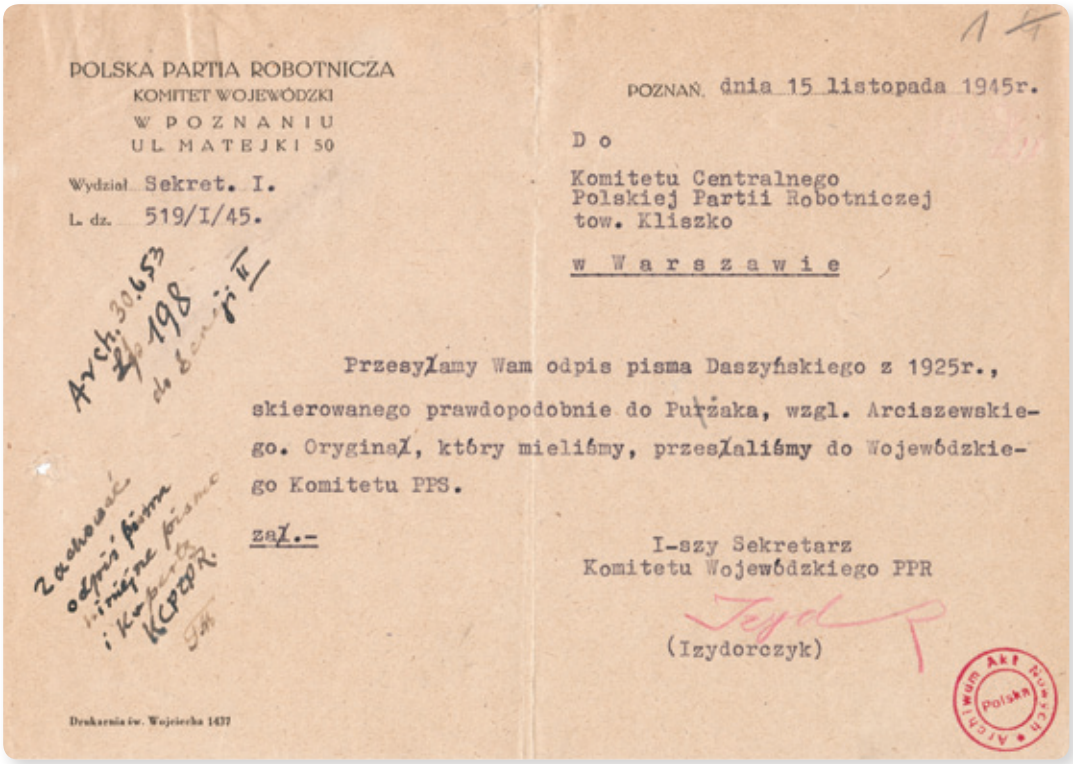

POLSKA PARTIA ROBOTNICZA
KOMITET WOJEWÓDZKI
W POZNANIU
UL MATEJKI 50

Wydział Sekret. I.
L. dz. 519/I/45.

POZNAŃ, dnia 15 listopada 1945r.

Do
Komitetu Centralnego
Polskiej Partii Robotniczej
tow. Kliszko
w Warszawie

Przesyłamy Wam odpis pisma Daszyńskiego z 1925r., skierowanego prawdopodobnie do Purżaka, wzgl. Arciszewskiego. Oryginał, który mieliśmy, przesłaliśmy do Wojewódzkiego Komitetu PPS.

zał.-

I-szy Sekretarz
Komitetu Wojewódzkiego PPR
(Izydorczyk)

Drukarnia św. Wojciecha 1437

150. Pismo I Sekretarza KW PPR w Poznaniu do KC PPR w Warszawie ws. odpisu pisma Ignacego Daszyńskiego z 1925 r. (1945 r.), sygn. 70/II-9, s. 1

151. Karta pocztowa poświęcona Ignacemu Daszyńskiemu z okazji XXVII Kongresu PPS (1947 r.), sygn. 70/I-5, s. 65

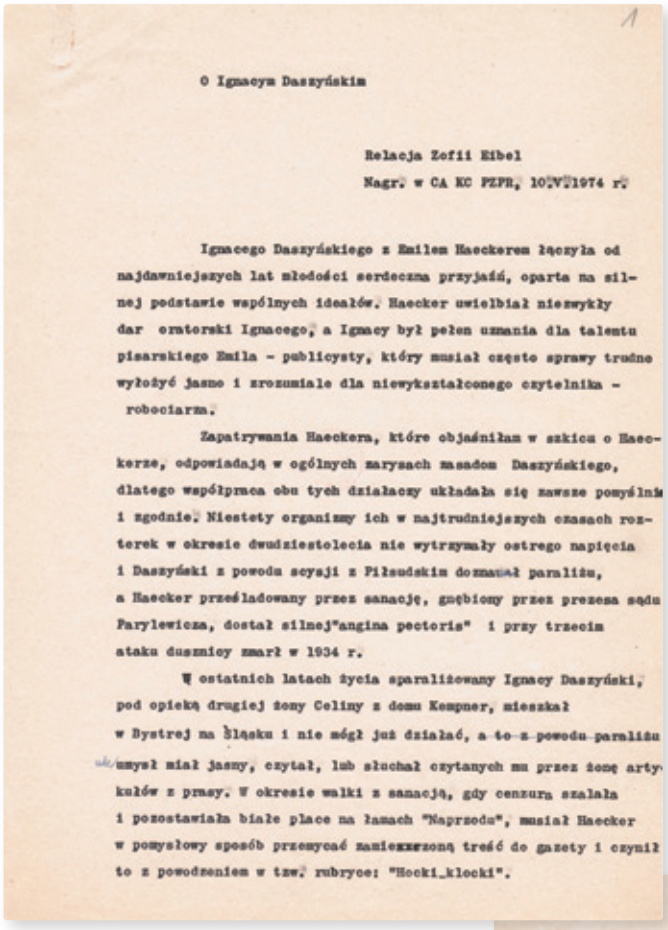

1

O Ignacym Daszyńskim

Relacja Zofii Eibel
Nagr. w CA KC PZPR, 10.V.1974 r.

Ignacego Daszyńskiego z Emilem Haeckerem łączyła od najdawniejszych lat młodości serdeczna przyjaźń, oparta na silnej podstawie wspólnych ideałów. Haecker uwielbiał niezwykły dar oratorski Ignacego, a Ignacy był pełen uznania dla talentu pisarskiego Emila - publicysty, który musiał często sprawy trudne wyłożyć jasno i zrozumiale dla niewykształconego czytelnika - robociarza.

Zapatrywania Haeckera, które objaśniłam w szkicu o Haeckerze, odpowiadają w ogólnych zarysach zasadom Daszyńskiego, dlatego współpraca obu tych działaczy układała się zawsze pomyślnie i zgodnie. Niestety organizmy ich w najtrudniejszych czasach rozterek w okresie dwudziestolecia nie wytrzymały ostrego napięcia i Daszyński z powodu scysji z Piłsudskim doznał paraliżu, a Haecker prześladowany przez sanację, gnębiony przez prezesa sądu Parylewicza, dostał silnej "angina pectoris" i przy trzecim ataku dusznicy zmarł w 1934 r.

W ostatnich latach życia sparaliżowany Ignacy Daszyński, pod opieką drugiej żony Celiny z domu Kempner, mieszkał w Bystrej na Śląsku i nie mógł już działać, a to z powodu paraliżu umysł miał jasny, czytał, lub słuchał czytanych mu przez żonę artykułów z prasy. W okresie walki z sanacją, gdy cenzura szalała i pozostawiała białe place na łamach "Naprzodu", musiał Haecker w pomysłowy sposób przemycać zamieszczoną treść do gazety i czynił to z powodzeniem w tzw. rubryce: "Hocki-klocki".

152.A Relacja Zofii Eibel o Ignacym Daszyńskim (1974 r.), sygn. 70/II-11, s. 1

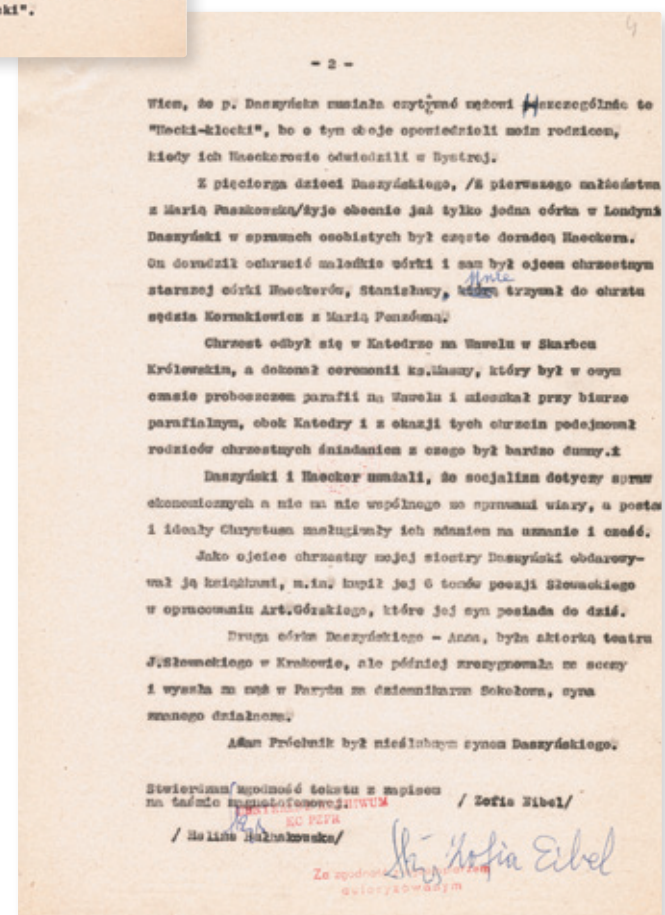

4

- 2 -

Wiem, że p. Daszyńska zmuszała czytywać mężowi szczególnie te "Hocki-klocki", bo o tym obaje opowiedzieli moim rodzicom, kiedy ich Haeckerowie odwiedzili w Bystrej.

Z pięciorga dzieci Daszyńskiego, /z pierwszego małżeństwa z Marią Paszkowską/żyje obecnie już tylko jedna córka w Londynie. Daszyński w sprawach osobistych był często doradcą Haeckera. On doradził ochrzcić maleńkie córki i sam był ojcem chrzestnym starszej córki Haeckerów, Stanisławy, którą trzymał do chrztu sędzia Kornakiewicz z Marią Ponzdemą.

Chrzest odbył się w Katedrze na Wawelu w Skarbcu Królewskim, a dokonał ceremonii ks.Kasny, który był w owym czasie proboszczem parafii na Wawelu i mieszkał przy biurze parafialnym, obok Katedry i z okazji tych chrzcin podejmował rodziców chrzestnych śniadaniem z czego był bardzo dumny.

Daszyński i Haecker uważali, że socjalizm dotyczy spraw ekonomicznych a nic ma nic wspólnego ze sprawami wiary, a postać i ideały Chrystusa zasługiwały ich zdaniem na uznanie i cześć.

Jako ojciec chrzestny mojej siostry Daszyński obdarowywał ją książkami, m.in. kupił jej 6 tomów poezji Słowackiego w opracowaniu Art.Górskiego, które jej syn posiada do dziś.

Druga córka Daszyńskiego - Anna, była aktorką teatru J.Słowackiego w Krakowie, ale później zrezygnowała ze sceny i wyszła za mąż w Paryżu za dziennikarza Sokołowa, syna znanego działacza.

Adam Prochnik był ulubionym synem Daszyńskiego.

Stwierdzam zgodność tekstu z zapisem na taśmie magnetofonowej
/ Zofia Eibel/

/ Helena Kalinowska/

152.B Relacja Zofii Eibel o Ignacym Daszyńskim (1974 r.), sygn. 70/II-11, s. 4

153. Fotografia pośmiertna Ignacego Daszyńskiego (1936 r.), sygn. 70/I-5, s. 1a

ILUSTRACJE

1. Świadectwo gimnazjalne Ferdynanda Daszyńskiego, ojca Ignacego (1833 r.), sygn. 70/I-4, s. 1a
2. Pismo Prezydium Namiestnictwa we Lwowie do Ferdynanda Daszyńskiego (1867 r.), sygn. 70/I-3, s. 7
3. Pismo Prezydium Namiestnictwa we Lwowie do Ferdynanda Daszyńskiego (1871 r.), sygn. 70/I-3, s. 9
4. Pismo Prezydium Namiestnictwa we Lwowie do Ferdynanda Daszyńskiego (1871 r.), sygn. 70/I-3, s. 10
5. Pismo C.K. Namiestnika do Ferdynanda Daszyńskiego (1873 r.), sygn. 70/I-3, s. 11
6. Poświadczenie moralności dla Kamili Daszyńskiej, wystawione przez Urząd Parafialny w Zbarażu (1875 r.), sygn. 70/I-3, s. 13
7. Świadectwo moralności dla Ignacego Daszyńskiego, wystawione przez Urząd Parafialny w Stanisławowie (1882 r.), sygn. 70/I-1, s. 6
8. Świadectwo moralności dla Ignacego Daszyńskiego, wystawione przez Urząd Parafialny w Drohobyczu (1888 r.), sygn. 70/I-1, s. 7
9. Odpis świadectwa maturalnego Ignacego Daszyńskiego (1888 r.), sygn. 70/I-1, s. 13
10. Zaświadczenie Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Jagiellońskiego ws. studenta pierwszego roku Ignacego Daszyńskiego (1889 r.), sygn. 70/I-1, s. 10
11. Opinia o Ignacym Daszyńskim jako guwernerze (1887 r.), sygn. 70/I-1, s. 8
12. Odpis opinii o Ignacym Daszyńskim (1890 r.), sygn. 70/I-1, s. 9
13. Orzeczenie Komendy 15 Pułku Piechoty Austro-Węgier im. Adolf Herzog zu Nassau ze Lwowa (1886r.), sygn. 70/I-1, s. 11
14. Podanie Ignacego Daszyńskiego do Starostwa w Zbarażu z prośbą o jednoroczną służbę wojskową (1889 r.), sygn. 70/I-1, s. 5
15. Orzeczenie co do wymiaru podatku wojskowego dla Ignacego Daszyńskiego (1890 r.), sygn. 70/I-1, s. 16

16.A List Ignacego Daszyńskiego do Wincentego Sikorskiego (1890 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka I, k. 9

16.B List Ignacego Daszyńskiego do Wincentego Sikorskiego (1890 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka I, k. 9

17. Wezwanie dla Ignacego Daszyńskiego na rozprawę sądową przeciw Józefowi Danilukowi (1892 r.), sygn. 70/I-1, s. 18
18. List Ignacego Daszyńskiego do Wincentego Sikorskiego (1894 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka II, k. 50
19. Karta ewidencyjna Ignacego Daszyńskiego, potwierdzająca tożsamość i meldunek (1916 r.), sygn. 70/I-1, s. 21
20. Karta pospolitego ruszenia, wystawiona dla Ignacego Daszyńskiego (1916 r.), sygn. 70/I-1, s. 25
21. Pismo C.K. Ministerstwa Obrony do krakowskiego oddziału N.K.N. ws. Ignacego Daszyńskiego (1916 r.), sygn. 70/I-1, s. 26
22. Legitymacja Ignacego Daszyńskiego jako członka TSL im. J. Słowackiego w Krakowie (1910 r.), sygn. 70/I-2, s. 17
23. Legitymacja Ignacego Daszyńskiego jako członka Sekcji Narciarskiej Towarzystwa Tatrzańskiego w Zakopanem (1914 r.), sygn. 70/I-2, s. 19
24. Legitymacja Ignacego Daszyńskiego jako członka Towarzystwa Tatrzańskiego w Krakowie (1914 r.), sygn. 70/I-2, s. 20
25. Ignacy Daszyński wraz z żoną Celiną w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1936 r.), sygn. 70/I-5, s. 3

26. Metryka chrztu Tomasza Aleksandra Daszyńskiego, brata Ignacego (1864 r.), sygn. 70/I-3, s. 14
27. Zaświadczenie szkolne Tomasza Aleksandra Daszyńskiego (1869 r.), sygn. 70/I-4, s. 16
28. Świadectwo z egzaminu dojrzałości Tomasza Aleksandra Daszyńskiego (1875 r.), sygn. 70/I-4, s. 3
29. Odpis wiedeńskiej karty policyjnej Tomasza Aleksandra Daszyńskiego (1920 r.), sygn. 70/I-3, sygn.1
30. Kontrakt służbowy Tomasza Aleksandra Daszyńskiego z Poselstwem Polskim w Wiedniu (1921 r.), sygn. 70/I-3, s. 20
31. Pismo Ministerstwa Spraw Wojskowych do Tomasza Aleksandra Daszyńskiego ws. uposażenia emerytalnego (1926 r.), sygn. 70/I-3, s. 25
32. Świadectwo szkolne Feliksa Daszyńskiego, brata Ignacego (1875 r.), sygn. 70/I-4, s. 27
33. Świadectwo szkolne Zofii Daszyńskiej, siostry Ignacego (1888 r.), sygn. 70/I-4, s. 28
34. Świadectwo szkolne Feliksa Tadeusza Daszyńskiego, syna Ignacego (1906 r.), sygn. 70/I-4, s. 39
35. Zawiadomienie szkolne Feliksa Tadeusza Daszyńskiego (1907/1908 r.), sygn. 70/I-4, s. 38
36. Świadectwo roczne Feliksa Tadeusza Daszyńskiego (1911 r.), sygn. 70/I-4, s. 32
37. Półroczny wykaz cenzur Feliksa Tadeusza Daszyńskiego (1912 r.), sygn. 70/I-4, s. 31
38. Świadectwo lekarskie szczepienia Feliksa Tadeusza Daszyńskiego (1905 r.), sygn. 70/I-4, s. 40
39. Zawiadomienie szkolne Stefana Daszyńskiego, syna Ignacego (1910/1911 r.), sygn. 70/I-4, s. 43
40. Zawiadomienie szkolne Jana Daszyńskiego, syna Ignacego (1911/1912 r.), sygn. 70/I-4, s. 48
41. Fotografia Mieczysława Daszyńskiego (1914 r.), sygn. 70/I-5, s. 18
42. Fotografia Mieczysława Daszyńskiego wśród żołnierzy „Legionu cudzoziemskiego Kompanii Polaków grupy paryskiej", sygn. 70/I-5, s. 16
43. Fotografia Mieczysława Daszyńskiego podczas pobytu w szpitalu, sygn. 70/I-5, s. 14
44. List Mieczysława Daszyńskiego do brata Zdzisława (1914/1915 r.), sygn. 70/I-5, s. 50
45. Pocztówka wojenna (1914 r.), sygn. 70/I-5, s. 52
46. Fotografia Mieczysława Daszyńskiego (1918 r.), sygn. 70/I-5, s. 6
47. Fotografia Mieczysława Daszyńskiego, wykonana w tydzień po zwolnieniu z wojska (1918 r.), sygn. 70/I-5, s. 4
48. Fotografia Zdzisława Daszyńskiego (1915 r.), sygn. 70/I-5, s. 23
49. Fotografia Zdzisława Daszyńskiego (1916 r.), sygn. 70/I-5, s. 29
50. Fotografia Zdzisława Daszyńskiego (1917 r.), sygn. 70/I-5, s. 33
51. Fotografia Zdzisława Daszyńskiego (1919 r.), sygn. 70/I-5, s. 47
52. Fotografia braci Daszyńskich – Zdzisława i Mieczysława (1916 r.), sygn. 70/I-5, s. 31
53. Jedna z trzech nierozpoznanych fotografii z odręczną adnotacją Ignacego Daszyńskiego (1902 r.), sygn. 70/I-5, s. 71

54.A Odręczny życiorys Ignacego Daszyńskiego (1895 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka II, k. 90

54.B Odręczny życiorys Ignacego Daszyńskiego (1895 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka II, k. 91

55. List Ignacego Daszyńskiego, informujący o zwycięstwie w wyborach do CK Parlamentu (1897 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka III, k. 24
56. Karta pocztowa z portretami pierwszych socjaldemokratycznych posłów w Radzie Państwa (1898 r.), sygn. 70/I-5, s. 57
57. Kopia niemieckojęzycznego artykułu Ignacego Daszyńskiego o reformie wyborczej w Galicji, sygn. 70/II-10, s. 11
58. Legitymacja członka Stowarzyszenia Robotników „Siła" w Krakowie (1898 r.), sygn. 70/I-2, s. 13
59. List Antoniego Chołoniewskiego, kierownika oddziału krakowskiego czasopisma „Świat" do Ignacego Daszyńskiego z prośbą o komentarz wyników wyborów w Galicji (1907 r.), sygn. 70/II-1, s. 31
60. List Hipolita Sozańskiego, wydawcy i redaktora „Tygodnika Drohobyckiego" do Ignacego Daszyńskiego z gratulacjami wyboru do Rady Państwa (1907 r.), sygn. 70/II-1, s. 33
61. Telegram do Ignacego Daszyńskiego od lwowskich tapicerów z gratulacjami wyboru do Rady Państwa (1907 r.), sygn. 70/II-2, s. 1a

62. Bilet wejścia na bankiet z okazji jubileuszu 40-lecia pracy twórczej Bolesława Limanowskiego, sygn. 70/I-2, s. 136

63. List Johna Baciecomara z Honolulu do Ignacego Daszyńskiego z prośbą o interwencję (1906 r.), sygn. 70/II-1, s. 6–7

64. Kwit na sumę 1698,50 marek, wystawiony w Berlinie przez Alwina Gerischa, sygn. 70/II-1, s. 145

65. Pocztówka od Hermana Diamanda do Ignacego Daszyńskiego (1910 r.), sygn. 70/II-1, s. 64

66. Zgoda Dyrekcji Policji w Krakowie na przekroczenie przez Ignacego Daszyńskiego granicy państwa w celu wyjazdu do Królestwa Polskiego i Niemiec, sygn. 70/I-1, s. 29

67.A List otwarty do socjalistów zaboru rosyjskiego, podpisany m.in. przez Ignacego Daszyńskiego jako dziennikarza krakowskiego „Naprzód" (1895 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka II, k. 87

67.B List otwarty do socjalistów zaboru rosyjskiego, podpisany m.in. przez Ignacego Daszyńskiego jako dziennikarza krakowskiego „Naprzód" (1895 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka II, k. 87

68. Legitymacja Ignacego Daszyńskiego jako dziennikarza krakowskiego „Naprzód" (1920 r.), sygn. 70/I-2, s. 39

69. List redakcyjny krakowskiego „Naprzód", podpisany przez Ignacego Daszyńskiego (1900 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka III, k. 67

70. List redakcyjny krakowskiego „Naprzód", podpisany przez Ignacego Daszyńskiego (b.d.), sygn. 305/VII/44, podteczka II, k. 68

71. List Franciszka Czaki (wł. Efroima Czaki) do Ignacego Daszyńskiego ws. redakcyjnych, sygn. 70/II-1, s. 41

72. Legitymacja Ignacego Daszyńskiego, zezwalająca na pozostanie w razie ewakuacji w tzw. Twierdzy Kraków (1915 r.), sygn. 70/I-2, s. 25

73.A Odpis listu Ignacego Daszyńskiego do Jędrzeja Moraczewskiego m.in. ws. legionowych (1916 r.), sygn. 70/II-9, s. 3

73.B Odpis listu Ignacego Daszyńskiego do Jędrzeja Moraczewskiego m.in. ws. legionowych (1916 r.), sygn. 70/II-9, s. 4

74. Zaproszenie dla Ignacego Daszyńskiego na uroczyste śniadanie na cześć Naczelnika Państwa (1919 r.), sygn. 70/I-2, s. 120

75. Karta uczestnictwa Ignacego Daszyńskiego w I Ogólnym Zjeździe byłych Legionistów (1922 r.), sygn. 70/I-2, s. 129

76. List L. Baranowskiego do Ignacego Daszyńskiego (1926 r.), sygn. 70/II-1, s. 10

77. List Cyryla Studzińskiego z Towarzystwa Naukowego im. Szewczenki we Lwowie do Ignacego Daszyńskiego ws. wspomnień o Iwanie Franko (1926 r.), sygn. 70/II-1, s. 334

78. List do marszałka Sejmu RP Ignacego Daszyńskiego (1926 r.), sygn. 70/II-2, s. 37

79. Karta uczestnictwa Ignacego Daszyńskiego w III Walnym Zjeździe TUR (1927 r.), sygn. 70/I-2, s. 50

80. List gratulacyjny od Stanisława Kelles-Krauza z okazji 30-lecia pracy parlamentarnej Ignacego Daszyńskiego (1927 r.), sygn. 70/II-1, s. 227

81. List hołdowniczy Jadwigi Ciekińskiej do Ignacego Daszyńskiego (1927 r.), sygn. 70/II-1, s. 33

82. List Wojciecha Kossaka do Ignacego Daszyńskiego ws. gmachu Sejmu RP (1928 r.), sygn. 70/II-1, s. 236

83. List gratulacyjny do Ignacego Daszyńskiego od Ukraińskiej SDRP z okazji wyboru na marszałka Sejmu RP (1928 r.), sygn. 70/II-3, s. 17

84. List Ministra Robót Publicznych Jędrzeja Moraczewskiego do Marszałka Sejmu RP Ignacego Daszyńskiego (1928 r.), sygn. 70/II-1, s. 311

85. Fotografia zbiorowa z udziałem Ignacego Daszyńskiego, wykonana podczas wizyty przedstawicieli Parlamentu RP na Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu (1929.r.), sygn. 70/I-5, s. 73

86. List Kanclerza Republiki Austrii Karla Rennera do Ignacego Daszyńskiego (1930 r.), sygn. 70/II-1, s. 321

87. Życzenia imieninowe dla Ignacego Daszyńskiego od Komitetu Robotniczego PPS w Iłowie k. Sochaczewa (1930 r.), sygn. 70/II-3, s. 18

88. Życzenia dla Ignacego Daszyńskiego z okazji 35-lecia pracy parlamentarnej (1932 r.), sygn. 70/II-4, s. 1a

89. Dyplom dla Ignacego Daszyńskiego „za wierną pracę dla klasy robotniczej i socjalizmu" od

Komitetu PPS w Tarnowie (1932 r.), sygn. 70/II-4, s. 3

90.A Karta pocztowa z życzeniami dla Ignacego Daszyńskiego, przebywającego w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1933 r.), sygn. 70/II-8, s. 1a

90.B Karta pocztowa z życzeniami dla Ignacego Daszyńskiego, przebywającego w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1933 r.), sygn. 70/II-8, s. 1

91.A Karta pocztowa z życzeniami dla Ignacego Daszyńskiego, przebywającego w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1933 r.), sygn. 70/II-8, s. 2a

91.B Karta pocztowa z życzeniami dla Ignacego Daszyńskiego, przebywającego w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1933 r.), sygn. 70/II-8, s. 2

92.A Karta pocztowa z życzeniami dla Ignacego Daszyńskiego, przebywającego w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1933 r.), sygn. 70/II-8, s. 5a

92.B Karta pocztowa z życzeniami dla Ignacego Daszyńskiego, przebywającego w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1933 r.), sygn. 70/II-8, s. 5

93. Telegram z życzeniami dla Ignacego Daszyńskiego, przebywającego w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1933 r.), sygn. 70/II-8, s. 8

94. Telegram z życzeniami dla Ignacego Daszyńskiego, przebywającego w Domu Zdrowia w Bystrej Śląskiej (1933 r.), sygn. 70/II-8, s. 22

95. Czerwona wstęga z napisem „Robotnicy Polscy w Paryżu" (b.d.), sygn. 70/I-5, s. 56

96.A List członków lwowskiej Partii Robotniczej do Stowarzyszenia Polskich Robotników „Równość" w Londynie, autorstwa Ignacego Daszyńskiego, sygn. 305/VII/44, podteczka I, k. 33

96.B List członków lwowskiej Partii Robotniczej do Stowarzyszenia Polskich Robotników „Równość" w Londynie, autorstwa Ignacego Daszyńskiego, sygn. 305/VII/44, podteczka I, k. 34

96.C List członków lwowskiej Partii Robotniczej do Stowarzyszenia Polskich Robotników „Równość" w Londynie, autorstwa Ignacego Daszyńskiego, sygn. 305/VII/44, podteczka I, k. 34

97. Karta delegata na Międzynarodowy Kongres Socjalistów w Brukseli (1891 r.), sygn. 70/I-2, s. 34

98. Karta delegata na Międzynarodowy Kongres Socjalistów w Zurichu (1893 r.), sygn. 70/I-2, s. 35

99. Karta delegata na Międzynarodowy Kongres Socjalistów w Londynie (1896 r.), sygn. 70/I-2, s. 36

100. Karta mówcy w Hyde Parku (1896 r.), sygn. 70/I-2, s. 37

101. Karta delegata na Międzynarodowy Kongres w Obronie Praw Robotników w Zurichu (1897 r.), sygn. 70/I-2, s. 46

102. Zaproszenie na IX Międzynarodowy Kongres Górników w Wiedniu (1898 r.), sygn. 70/I-2, s. 47

103. List Leona Płochockiego (wł. Leona Wasilewskiego) z londyńskiej siedziby Związku Socjalistów Polskich (1899 r.), sygn. 70/II-1, s. 317–318

104. List Hermana Diamanda z brukselskiej siedziby Międzynarodowego Biura Socjalistów (1906 r.), sygn. 70/II-1, s. 129

105. List Juliana Pfeifera z chicagowskiej siedziby Związku Pomocy PPS (1906 r.), sygn. 70/II-1, s. 314, 316

106. Legitymacja uczestnika i znaczek Międzynarodowego Kongresu Socjalistów w Stuttgarcie (1907 r.), sygn. 70/I-2, s. 62

107. Karta delegata na Międzynarodowy Kongres Socjalistów w Kopenhadze (1910 r.), sygn. 70/I-2, s. 33

108. Zaproszenie na Kongres Partii Socjaldemokratycznej Austrii (1897 r.), sygn. 70/I-2, s. 55

109. Zaproszenie na VIII Spotkanie Partii Socjaldemokratycznej Austrii, sygn. 70/I-2, s. 73

110. Zaproszenie na Spotkanie Niemieckiej Socjaldemokratycznej Partii Pracy w Austrii (1902 r.), sygn. 70/I-2, s. 72

111. Zaproszenie (1913 r.), sygn. 70/I-2, s. 103

112. Zaproszenie na Konferencję Ukraińsko-Ruskiej Partii Socjalno-Demokratycznej we Lwowie (1903 r.), sygn. 70/I-2, s. 75

113. Zaproszenie na Konferencję Organizacji Żydowskich Galicji we Lwowie (1903 r.), sygn. 70/I-2, s. 77

114. Zaproszenie na IV Zjazd Socjalno-Demokratycznej Partii w Galicji (1895 r.), sygn. 70/I-2, s. 53

115. Zaproszenie na I Krajową Konferencję Handlowców (1899 r.), sygn. 70/I-2, s. 57
116. Zaproszenie na I Krajowy Zjazd Przemysłowców i Robotników (1901 r.), sygn. 70/I-2, s. 58
117. Zaproszenie na Komers z okazji VIII Kongresu PPSD (1903 r.), sygn. 70/I-2, s. 78
118. Zaproszenie na I Zjazd Kobiet Polskich (1905 r.), sygn. 70/I-2, s. 83
119.A List Ignacego Daszyńskiego do Józefa Piłsudskiego w sprawie rozłamu w PPS (1905 r.), sygn. 305/VII/44, podteczka III, k. 98
119.B List Ignacego Daszyńskiego do Józefa Piłsudskiego w sprawie rozłamu w PPS (1905r.), sygn. 305/VII/44, podteczka III, k. 98
120. List Hermana Diamanda do Ignacego Daszyńskiego ws. Samuela Bluma (1907 r.), sygn. 70/II-1, s. 56
121. Zaproszenie na I Konferencję Zawodową PPSD Obwodu Cieszyńskiego (1910 r.), sygn. 70/I-2, s. 96
122. Karta uczestnictwa w Konferencji PPSD Galicji Zachodniej (1913 r.), sygn. 70/I-2, s. 101
123. Zaproszenie na VI Zjazd Krajowy PPSD Obwodu Śląsko-Morawskiego (1912 r.), sygn. 70/I-2, s. 99
124. Zaproszenie na Konferencję Obwodową PPSD Galicji Zachodniej (1914 r.), sygn. 70/I-2, s. 109
125. Zaproszenie na Zjazd PPSD Galicji i Śląska (1918 r.), sygn. 70/I-2, s. 113
126. Karta delegata na XVIII Kongres PPS (1921 r.), sygn. 70/I-2, s. 121
127. Zaproszenie na posiedzenie Komitetu Wykonawczego Centralnej Organizacji ZZPU (1928 r.), sygn. 70/II-3, s. 15
128. Legitymacja Ignacego Daszyńskiego jako członka PPSD Galicji i Śląska (1906 r.), sygn. 70/I-2, s. 29
129. Legitymacja Ignacego Daszyńskiego jako członka PPSD Galicji i Śląska (1907 r.), sygn. 70/I-2, s. 27
130. Legitymacja Ignacego Daszyńskiego jako członka PPSD Galicji i Śląska (1908/1909 r.), sygn. 70/I-2, s. 32, 30
131. Karta uczestnictwa Ignacego Daszyńskiego w jubileuszu Antoniego Filipowskiego (1904 r.), sygn. 70/I-2, s. 81
132. Zaproszenie na otwarcie Domu Robotniczego w Górnej Suchej (1907 r.), sygn. 70/I-2, s. 81
133. Wycinek z prasy żydowskiej dot. delegatów PPS Bukowiny i Galicji na Kongresie we Lwowie (1897 r.), sygn. 70/I-5, s. 74
134.A List ukraińskiej SDP do polskiej SDP, informujący o wyodrębnieniu struktur finansowych partii (1907 r.), sygn. 70/II-3, s. 2
134.B List ukraińskiej SDP do polskiej SDP, informujący o wyodrębnieniu struktur finansowych partii (1907 r.), sygn. 70/II-3, s. 3
135. Telegram kondolencyjny od Partii Narodowych Socjalistów (1936 r.), sygn. 70/II-6, s. 32
136. Telegram kondolencyjny od Komitetu Centralnego Bundu w Polsce (1936 r.), sygn. 70/II-6, s. 20
137. Telegram kondolencyjny od Komitetu Centralnego Związku Młodzieży Cukunft w Polsce (1936 r.), sygn. 70/II-6, s. 24
138. Telegram kondolencyjny od Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci (1936 r.), sygn. 70/II-6, s. 8
139. Kondolencje dla Celiny Daszyńskiej od Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie (1936 r.), sygn. 70/II-5, s. 6
140. Kondolencje dla Celiny Daszyńskiej od Dyrektora Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie (1936 r.), sygn. 70/II-5, s. 12
141. Kondolencje dla Celiny Daszyńskiej od Prezydenta Krakowa (1936 r.), sygn. 70/II-5, s. 7
142. Kondolencje dla Celiny Daszyńskiej od Józefa Adamka, radcy miejskiego Chorzowa (1936 r.), sygn. 70/II-5, s. 3
143. Kondolencje dla Celiny Daszyńskiej (1936 r.), sygn. 70/II-5, s. 4
144. Kondolencje dla Celiny Daszyńskiej od Hermana Liebermana (1936 r.), sygn. 70/II-5, s. 10
145. Kondolencje dla Celiny Daszyńskiej od Marii Saalhornowej (1936 r.), sygn. 70/II-5, s. 14
146. Artykuł prasowy o Ignacym Daszyńskim w krakowskim piśmie „Naprzód" (1945 r.), sygn. 70/II-7, s. 2

147. Pismo redakcji „Robotnika" do Archiwum CKW PPS ws. artykułu prasowego o Ignacym Daszyńskim, zamieszczonego w wiedeńskim „Arbeiter Zeitung" (1947 r.), sygn. 70/II-7, s. 6

148. Artykuł prasowy m.in. o Ignacym Daszyńskim, zamieszczony w wiedeńskim „Arbeiter Zeitung" (1947 r.), sygn. 70/II-7, s. 9

149. Odpis pisma Ignacego Daszyńskiego z 1925 r. ws. rządu Jędrzeja Moraczewskiego (1945 r.), sygn. 70/II-9, s. 1

150. Pismo I Sekretarza KW PPR w Poznaniu do KC PPR w Warszawie ws. odpisu pisma Ignacego Daszyńskiego z 1925 r. (1945 r.), sygn. 70/II-9, s. 1

151. Karta pocztowa poświęcona Ignacemu Daszyńskiemu z okazji XXVII Kongresu PPS (1947 r.), sygn. 70/I-5, s. 65

152.A Relacja Zofii Eibel o Ignacym Daszyńskim (1974 r.), sygn. 70/II-11, s. 1

152.B Relacja Zofii Eibel o Ignacym Daszyńskim (1974 r.), sygn. 70/II-11, s. 4

153. Fotografia pośmiertna Ignacego Daszyńskiego (1936 r.), sygn. 70/I-5, s. 1a

Zostaw serdeczne pozdrowienia

Franz Sabynek